

๔๙๕ :
พ ๙๕๔ ก

๔๙๕ ๙๑๘๔๒
พ ๘๕๔ ก
๙๓

การศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและการสร้างแบบฝึกซ้อมเสริม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

พูนศรี อิมประไพ

๒๖ ส.ค. ๒๕๓๐

S 214164

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

พุทธทศวรรษ ๒๕๓๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๖๔๐๗๓

การศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและการสร้างแบบฝึกซ้อมเสริม
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
พูนศรี อิมประไพ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2530

การศึกษครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เพื่อสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องการอ่านออกเสียงตามปัญหาที่เกิดขึ้นจริง แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนที่มีข้อบกพร่อง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนแวงจันทร์ เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละ 6 คน ตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง แล้วสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกกลุ่มปัญหาละ 10 แบบฝึก โดยใช้เวลาสอบแบบฝึกละ 45 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและแบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ t-test และใช้แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest-Posttest Design

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนทั้ง 5 กลุ่มปัญหาก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY OF ORAL READING DEFECT AND THE PROVISION
OF REMEDIAL EXERCISES FOR PRATHOM III
STUDENTS IN BANGKOK METROPOLIS

AN ABSTRACT

BY

POONSRI IMPRAPHAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1987

This study was aimed to investigate oral reading defects of Prathom III (Grade III) students, to construct remedial teaching packages in accordance with the problems actually encountered, and to compare the oral reading achievement results of impaired students before and after the remedial teaching.

The sample consisted of 30 Prathom III students of Chamnanandra School, Prakhong, Bangkok Metropolis, obtained by simple random sampling of oral reading defected students. It was divided into 5 groups of 6 students each, in accordance with the types of problems actually observed. Each group was given 10 remedial teaching sessions lasting 45 minutes per session (one session per one set of remedial exercises).

The instruments employed for data collection were Thai Language Oral Reading Ability test and Remedial Teaching packages designed to combat reading defects. The data were analyzed using t - test and the experiment was conducted using the technique of One - Group Pretest - Posttest Design.

The finding of this study revealed that the oral reading achievement results of all the 5 groups before and after the remedial teaching were statistically significant at the .01 level of confidence.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
.....กรรมการ
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ เพราะได้รับความช่วยเหลือและการให้คำแนะนำอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรณี โสมิตรประยูร ดร.โกวิท ประวาลพฤษ์ และรองศาสตราจารย์หทัย ทันหยง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วรณี สุนทรเวช ผู้อำนวยการโรงเรียนการาคาม อาจารย์สมัย บุญยประสพ ผู้อำนวยการโรงเรียนแจ่มจันทร์ และขอขอบคุณคณะครูอาจารย์ ตลอดจนนักเรียนโรงเรียนการาคาม และโรงเรียนแจ่มจันทร์ ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองใช้เครื่องมือ และทำการทดลองเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบพระคุณอาจารย์วิรัช และอาจารย์สุธาคา วัชรูฐิ ที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำให้คำปรึกษาในการสร้าง เครื่องมือวิจัย ตลอดจนการเรียนต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบการสอนซ่อมเสริมครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณท่านอื่น ๆ ซึ่งไม่อาจระบุนามได้ทั้งหมดที่ให้ความช่วยเหลือ จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้

พนศรี อิมประไพ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	4
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
	เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ..	8
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงและขอบกพร่องในการอ่าน	18
	เอกสารเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	33
	เอกสารเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึก	40
	งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน	44
	งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม	46
	สมมุติฐานของการวิจัย	49
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	50
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
	การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
	แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง	57
	การวิเคราะห์ข้อมูล	59
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	59

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	62
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	62
5	สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	68
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	68
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	68
	ประชากร	68
	กลุ่มตัวอย่าง	69
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	69
	แบบแผนการทดลอง	70
	การดำเนินการทดลอง	70
	การวิเคราะห์ข้อมูล	70
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	71
	อภิปรายผล	71
	ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้า	73
	ข้อเสนอแนะ	74
	บรรณานุกรม	76
	ภาคผนวก	74

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงคะแนนการจัดอันดับของผู้สอบ 5 คน	54
2	แสดงร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 80 % ของแบบฝึก ครั้งที่ 10	57
3	การจัดเวลาสอนซ่อมเสริม	58
4	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง พยางค์ สระ วรรณยุกต์ผิด ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วย แบบฝึก	63
5	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำผิด ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก	64
6	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง เพิ่มคำหรือลดคำ ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก ...	65
7	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ทวนหรือทวนคำ ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก	66
8	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องด้านความเข้าใจ ในการอ่านก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก	67

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติ เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อความเข้าใจกันของชนในชาติ นอกจากนั้นภาษาไทยยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่คนไทยภูมิใจที่จะใช้และสร้างไว้ให้ยั่งยืน (กรมวิชาการ 2525 : 7) ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการศึกษาในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นขั้นพื้นฐานและเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ต่อไป ความสำคัญดังกล่าวนี้ได้กำหนดอยู่ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ทั้งในส่วนที่เป็นจุดมุ่งหมาย แนวนโยบายการศึกษาของรัฐ และระบบการศึกษา ซึ่งมีใจความสรุปได้ว่า รัฐต้องจัดการศึกษาให้ประชาชนชาวไทย มีความรู้ความสามารถในอันที่จะใช้ภาษาไทยติดต่อสื่อสารหาความเข้าใจ และคงสภาพอ่านออกเขียนได้ตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 2 - 8)

หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดจุดประสงค์ในการสอนภาษาไทยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ และมีทักษะทางภาษา ทั้งในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ด้วยความเข้าใจหลักเกณฑ์ ซึ่งเป็นพื้นฐานของการเรียนภาษา เพื่อให้ใช้ภาษาติดต่อทั้งการฟัง และการถ่ายทอดความรู้ สำนึกนึกคิดอย่างมีประสิทธิภาพและถูกต้องเหมาะสมกับกาลเทศะ และบุคคล นอกจากนั้นยังเป็นการสร้างนิสัยรักการอ่าน ฝึกการคิด ตัดสินใจอย่างมีวิจารณญาณ และมีเจตคติที่ถูกต้องต่อการเรียนภาษาและวรรณคดี ซึ่งจะมีส่วนสร้างเสริมความมั่งคั่งทางจิตใจต่อไป (กระทรวงศึกษาธิการ 2520 : 1)

การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา มุ่งให้สอนทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน ให้สัมพันธ์กัน ซึ่งเป็นกระบวนการธรรมชาติในการสอนภาษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 85) ฉะนั้น การเรียนภาษาควร เน้นสัมฤทธิ์ผลของทักษะการเข้าใจภาษา คือการฟัง การอ่าน และทักษะการใช้ภาษา คือ การพูด การเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ

2520 : 1) การฟัง และการพูด เป็นทักษะที่ทุกคนได้ฝึกโดยธรรมชาติมาแล้ว ตั้งแต่เริ่มเรียนรู้ภาษา ส่วนการอ่านและการเขียนเป็นสิ่งที่จะต้องมีการเรียนการสอนอย่างถูกวิธี โดยเฉพาะการอ่านมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็ก อาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่นักเรียนใช้สำหรับเรียนเรื่องราวต่าง ๆ รอบตัว ผลการเรียนวิชาต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน เพราะนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีความสามารถในการอ่านภาษาไทยดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (สิทธิโชค วรานุสันติกุล 2514 : 64) และความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาไทย สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ (มาลินี นิยมเสมอ 2518 : 55) นอกจากนั้นทักษะการอ่านยังมีผลต่อการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันด้วย ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสื่อสารเพื่อกิจธุระ การประกอบอาชีพ การแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน หรือเป็นเครื่องมือในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ต้องอาศัยการอ่านทั้งสิ้น จึงกล่าวได้ว่า แทบจะไม่มีกิจกรรมใดในชีวิตประจำวันของคนเราที่ไม่อาศัยการอ่านเข้าช่วย (Tinker. 1968 1)

การอ่านออกเสียง เป็นประเภทหนึ่งของการอ่าน ที่ครูฝึกให้นักเรียนเรียนเป็นอันดับแรก (ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ 2521 : 22) การอ่านในระยะเริ่มแรกนี้การอ่านออกเสียงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็น และเด็กก็นิยมอ่านออกเสียงเพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่า ตนมีความก้าวหน้าในการอ่าน เด็กจะได้รับการเสริมแรงและได้รับความพอใจในส่วนตัวของเด็กด้วย (ประเทิน มหาชนธ์ 2523 : 207)

ในการออกเสียงไม่ว่าจะเป็นการอ่านหรือการพูดก็ตาม ถ้าออกเสียงผิดพลาด ไม่ชัดเจน เป็นประจำแล้ว จะทำให้เสียบุคลิกภาพ ผู้ฟังก็เกิดความรำคาญ ทั้งยังเกิดผลเสียในด้านการสื่อความหมาย อาจทำให้เข้าใจผิดไปได้ เช่น "รัก" กับ "ลัก" "พัน" กับ "คว้น" มีความหมายต่างกันมาก ถ้าใช้ผิดก็ทำให้เข้าใจผิดได้ (อุษณีย์พร ชำนิโรคนานต์ 2516 : 7) ครูจึงควรแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของเด็ก ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการขจัดปัญหาตั้งแต่ระยะเริ่มต้นก่อนจะติดเป็นนิสัย และยังเป็นการวางรากฐานการพูดภาษาไทย อันเป็นภาษาประจำชาติให้ถูกต้องด้วย

ฉะนั้น ครูจึงควรแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของเด็กทันที ถ้าจะเลยข้อบกพร่องนั้น จะทำให้เกิดความเคยชิน เป็นการฝึกทักษะที่ผิด ๆ ตลอดไป อย่างไรก็ตามก็ตามเด็กเล็ก ๆ ที่เริ่มเรียนอ่านใหม่ ๆ เช่น ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 ต้องเริ่มเรียนอ่านด้วยการอ่านออกเสียง เพราะจะช่วยให้ออกเสียงได้ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย

เมื่อกองการศึกษา กรมสามัญศึกษา ได้ทำโครงการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนตามหลักสูตรใหม่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ นั่นคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงร้อยละ 51 มีคะแนน ความเข้าใจในการอ่านต่ำกว่า 50 เปอร์เซนต์ และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ร้อยละ 35 ก็มีคะแนนต่ำกว่า 50 เปอร์เซนต์เช่นกัน ส่วนความสามารถในการอ่านออกเสียง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประมาณร้อยละ 19 อ่านเรื่องที่ใส่คำในบทเรียนไม่ได้เลย ส่วนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประมาณร้อยละ 16 อ่านเรื่องของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไม่ได้ (กมล ภูประเสริฐ 2523 : 5 - 6) และจากรายงานการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ เรื่องการประเมินผลความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2524 มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม และคะแนนเฉลี่ยรวมของประเทศในทุก ๆ ด้านต่ำกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม

ดังนั้นครูจึงควรสอนซ่อมเสริมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องด้านการอ่านออกเสียงให้กับนักเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพราะเป็นการขจัดปัญหาตั้งแต่ระยะเริ่มต้นก่อนจะติดเป็นนิสัย และยังเน้นการวางรากฐานการพูดภาษาไทยอันเป็นภาษาประจำชาติให้ถูกต้องด้วย (ประสงค์ ราชผลสุข 2519 : 1) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 นั้น ยังอยู่ในระยะแรกของการเรียนอ่านเป็นขั้นวางพื้นฐานที่สามารถพบปัญหาการอ่านได้เพียงพอ ถ้านักเรียนในชั้นนี้มีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงดีพอแล้ว จะสามารถฝึกทักษะด้านการอ่านในใจได้ต่อไป

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยเลือกที่จะศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง และสร้างเครื่องมือเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 เพื่อช่วยแก้ปัญหาการสอบตกซ้ำชั้น และปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักเรียนด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียน ก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทราบข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ได้แบบฝึกในการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เป็นแนวทางสำหรับครูประถมศึกษาที่จะได้นำแบบฝึกการสอนซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
4. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรในการจัดสร้างหนังสือเรียนและแบบฝึกในชั้นประถมศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนแจ่มจันทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 5 ห้องเรียน มีนักเรียน 149 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนแจ่มจันทร์ จำนวน 30 คน
3. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริมซ่อมบรื่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านออกเสียงภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบฝึกซ่อมเสริม หมายถึง กิจกรรม บทเรียน ข้อคำถาม ข้อความ เพื่อแก้ไขซ่อมบรื่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียน เป็นรายบุคคลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ซ่อมบรื่องในการอ่าน หมายถึง การสอนไม่ผ่านจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หมายถึง นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ที่ซ่อมบรื่องในการอ่าน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง
4. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียง หมายถึง ข้อสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากประมวลคำในหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 และจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 เพื่อวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียน

5. การอ่านออกเสียง หมายถึง การเปล่งเสียงตามตัวอักษรอย่างถูกต้อง
ชัดเจนตามหลักภาษา มีจังหวะวรรคตอนเหมาะสมกับข้อความที่อ่าน และให้มีระดับเสียง
ที่ดังพอสมควร ทำให้ผู้ฟังและผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้อง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยเรียบเรียงตามลำดับเรื่อง ดังนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทย ระดับประถมศึกษา
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงและขอบกพร่องในการอ่าน
3. เอกสาร เกี่ยวกับการ สอนซ่อมเสริม
4. เอกสาร เกี่ยวกับการ สร้างแบบฝึก
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการ สอนซ่อมเสริม

เอกสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา

1. หลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษา หลักสูตรได้กำหนดหมวดประสบการณ์ไว้ให้ผู้เรียนได้รับการฝึกฝนทักษะ จนมีพัฒนาการทางภาษาและความคิดเป็นลำดับ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 จึงมีเนื้อหาบางเรื่องที่ต้องฝึกฝนอยู่เสมอ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่ตั้งไว้ ซึ่งมีรายละเอียดเนื้อหาภาษาไทยในหลักสูตรประถมศึกษาที่ปรากฏ ดังนี้

เนื้อหา	ป. 1-2	ป. 3-4	ป. 5-6
<u>การฟัง</u>			
1. ความพร้อมเพื่อการฟัง	✓	—	—
2. มารยาทในการฟัง	✓	✓	✓
3. การฟังเพื่อปฏิบัติตาม คำแนะนำหรือคำสั่ง	✓	✓	—
4. การฟังคำอธิบายต่าง ๆ	✓	—	—
5. การฟังเรื่องราวต่าง ๆ	✓	—	—
6. การฟังสิ่งบันเทิงและ การเล่นเพื่อส่งเสริม ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา	✓	—	—
7. ความพร้อมเพื่อรับบทเรียนใหม่	—	✓	✓
8. การใช้ความคิดในการฟัง	—	✓	✓
9. การฟังข่าวเหตุการณ์เรื่อง ใกล้ตัวและไกลตัว	—	✓	✓
10. การฟังจากบุคคลและกิจกรรม การแสดง	—	—	✓
11. ความเข้าใจในคุณค่าของ สิ่งที่ฟัง	—	—	✓

เนื้อหา	ป. 1-2	ป. 3-4	ป. 5-6
<u>การพูด</u>			
1. ความพร้อมเพื่อการพูด	✓	-	✓
2. มารยาทในการพูด	✓	✓	✓
3. การสนทนาและซักถาม	✓	✓	-
4. การเล่าเรื่องและการรายงาน	✓	-	-
5. การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน	✓	-	-
6. สิ่งบันเทิงและกิจกรรมเพื่อส่งเสริม ประสบการณ์การเรียนรู้ภาษา	✓	✓	✓
7. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับ บทเรียนใหม่	-	✓	✓
8. บุคลิกภาพในการพูด	-	✓	✓
9. การเล่าเรื่องการรายงานและ การอภิปราย	-	✓	✓
10. การเตรียมความพร้อมเพื่อการพูด	-	-	✓
11. การลำดับความคิดในการพูด ประเภทต่าง ๆ	-	-	✓
12. การใช้ภาษาเพื่อมนุษยสัมพันธ์และ ธุรการงาน	-	-	✓

เนื้อหา	ป. 1-2	ป. 3-4	ป. 5-6
<u>การอ่าน</u>			
1. ความพร้อมในการอ่าน	✓	—	—
2. ข้อปฏิบัติในการอ่าน การใช้หนังสือ การใช้มุมหนังสือหรือห้องสมุด	✓	✓	✓
3. การอ่านออกเสียงและอ่านในใจ	✓	✓	✓
4. ประมวลค่าและการใช้พจนานุกรม	✓	✓	✓
5. ความรู้และการฝึกฝนทักษะเฉพาะเพื่อการอ่าน	✓	—	—
6. ทบทวนพื้นความรู้และทักษะเดิม	—	✓	✓
7. การอ่านเพื่อหาความรู้และความเพลิดเพลิน	—	✓	—
8. ข้อปฏิบัติในการใช้ห้องสมุดและแหล่งหาความรู้	—	—	—
9. การอ่านในยามว่าง	—	—	✓

เนื้อหา	ป. 1-2	ป. 3-4	ป. 5-6
<u>การเขียน</u>			
1. ความพร้อมในการ เขียน	✓	—	—
2. ข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ในการ เขียน	✓	—	—
3. ความรู้และทักษะในการ เขียน	✓	—	—
4. สิ่งที่ได้เขียน	✓	—	—
5. ทบทวนความรู้เดิมและเพิ่มพูนทักษะในการ เขียน	—	✓	✓
6. ข้อปฏิบัติและหลักเกณฑ์ในการ เขียน	—	✓	—
7. การ เขียนเพื่อกิจกรรมการเรียนรู้	—	✓	—
8. การ เขียนเพื่อชีวิตประจำวัน	—	✓	—
9. การ เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี	—	✓	✓
10. การใช้แหล่งวิทยาการ เพื่อการ เขียน	—	✓	✓
11. การใช้ประมวลคำและพจนานุกรม	—	✓	✓

2. แนวการสอนภาษาไทย เพื่อความเข้าใจอันแจ่มชัดในการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา จึงควรทราบแนวทางในการสอน ดังนี้ (กรมวิชาการ 2525 : 85 - 86)

2.1 คำนี้ถึงการเตรียมความพร้อมเป็นสำคัญ ในระยะเริ่มเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กำหนดให้เตรียมความพร้อมในด้านการฟัง การพูดให้ชัดเจน การใช้สายตา การฝึกกล้ามเนื้อและอื่น ๆ ก่อนเข้าสู่บทเรียน สำหรับขั้นต่อไป การเตรียมความพร้อมจะอยู่ในลักษณะของการทบทวนก่อนเข้าสู่บทเรียน

2.2 มุ่งสอนทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ให้สัมพันธ์กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเวลาและกิจกรรมการเรียน บางครั้งไม่อาจจะสอนได้ทั้ง 4 ทักษะ ก็ไม่ผิด กฎเกณฑ์อันใด อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนบางคนอาจจะต้องฝึกทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ โดยการสอนซ่อมเสริมของครูก็ได้

2.3 การสอนหลักภาษา สอนในลักษณะที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ มิได้สอนเพื่อความรู้ในเนื้อหา ดังนั้น จึงนำเนื้อหาของหลักภาษาที่จำเป็นต่อการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน มาผสมผสานแทรกไว้ในทักษะต่าง ๆ เป็นการสอนหลักภาษาเพื่อการใช้ภาษา

2.4 ส่งเสริมกระบวนการคิด ควบคู่ไปกับการฝึกทักษะทั้ง 4 เพื่อปลูกฝังนิสัย การคิดไตร่ตรองหาเหตุผลนำไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ โดยครูใช้วิธีสอนเข้าช่วย เช่น หลีกเลียงการสอนแบบบรรยาย พยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการคิดตัดสินใจ การกระตุ้นโดยวิธีการถามตอบในเบื้องต้น

2.5 ปลูกฝังนิสัยการรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง โดยให้รู้จักการเลือกหนังสืออ่าน กำหนดให้อ่านหนังสือเพิ่มเติม จัดกิจกรรมค้นคว้า รายงาน อธิบาย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้เรียนโดยตรง เมื่อออกจากสถานศึกษาไปแล้ว

2.6 ควรประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนเป็นระยะ และส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักประเมินความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองได้ด้วย

2.7 ภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ ทักษะจะเกิดขึ้นได้ก็โดยอาศัยการฝึกฝนมาก ๆ ดังนั้น ครูจึงควรจัดกิจกรรมฝึกปฏิบัติให้มาก เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและประสบความสำเร็จในการใช้ภาษา

2.8 ความสามารถในการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกัน ดังนั้น ครูควรหาวิธีการช่วยเหลือผู้ที่เรียนช้าไม่ควรทอดทิ้ง เพื่อให้ทุกคนประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาของตน การสอนซ่อมเสริมจะช่วยให้ได้มาก

2.9 หลักการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างหนึ่ง คือ มุ่งให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงในการดำรงชีวิต จึงควรนำประสบการณ์ที่พบเห็น หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่ใกล้ตัวเด็กมาให้เรียนก่อน และวิธีการบางอย่างในภาษาไทยที่กำหนดไว้ ล้วนมาจากหลักการดังกล่าวทั้งสิ้น เช่น การเขียนหนังสือเรียนให้เป็นเรื่องราวที่น่าอ่าน การแจกลูกสะกดคำ โดยยึดตัวอักษรที่มองเห็นก่อน เป็นต้น

2.10 การเรียนภาษาไทยในโรงเรียน กำหนดให้เรียนภาษาไทยกลางเหมือนกันหมดทั้งประเทศ รวมทั้งกำหนดจำนวนคำขั้นต่ำที่ควรรู้ไว้ 4,000 คำ เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ไปแล้ว เพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง เกิดประโยชน์แก่ตนเอง และยังแสดงถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในชาติ

จะเห็นว่าการสอนภาษาไทยในปัจจุบัน คำนึงถึงการเตรียมความพร้อมเป็นการสอนทักษะทั้ง 4 ให้สัมพันธ์กัน ส่งเสริมกระบวนการคิด มีการประเมินผลระหว่างเรียนเพื่อหาข้อบกพร่อง และสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนสามารถเรียนได้ทันกัน ซึ่งทั้งนี้มุ่งการนำภาษาไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิต การแสวงหาความรู้และเพื่อความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของชนในชาติ

3. วิธีสอนภาษาไทย

วิธีสอนภาษาไทยมีหลายวิธี จะใช้วิธีใดขึ้นอยู่กับความพร้อมของผู้เรียน ความสามารถของครู การจัดเตรียมอุปกรณ์การสอน สภาพและบรรยากาศในชั้นเรียน แต่อย่างน้อยครูต้องทราบวิธีการสอน ในด้านการเตรียมความพร้อม การฟัง การพูด

การอ่าน การเขียนเป็นอย่างดีแล้ว โดยศึกษาจากคำชี้แจงในคู่มือการสอนภาษาไทยหรือจากเอกสารอื่นที่ครูแสวงหาเอง ในที่นี้จะกล่าวถึงวิธีสอนที่สามารถนำมาใช้สอนภาษาไทยได้ ส่วนการสอนอ่าน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของงานวิจัยนี้ จะได้กล่าวถึงในตอนต่อไป

3.1 วิธีเรียนปนเล่น คือ จัดกิจกรรมการเรียนให้สนุกสนาน ให้นักเรียนได้เรียนในการเล่นนั้นเอง นักเรียนจะได้เรียนภาษาไทยโดยไม่รู้ตัว วิธีสอนนี้อาจใช้ในการนำเข้าสู่บทเรียน เช่น การเล่นเกมต่าง ๆ

3.2 การใช้บทบาทสมมติ ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาจากการแสดงบทบาทต่าง ๆ

3.3 การทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้วิธีทำงานร่วมกัน เรียนรู้การใช้ภาษาให้สัมพันธ์กับความคิด และพัฒนาทักษะทางภาษาที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน

3.4 การเรียนด้วยศูนย์การเรียนรู้ เป็นการจัดเนื้อหาแต่ละเรื่องและกิจกรรมให้นักเรียนได้ศึกษาและเรียนรู้

3.5 การอภิปราย ทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เป็นการฝึกทักษะทางภาษาคำถามต่าง ๆ

3.6 การแก้ปัญหา ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ และค้นหาวิธีแก้ปัญหา เช่น การอ่าน และเขียนคำใหม่ จากพื้นความรู้เดิมของตน

3.7 การศึกษานอกสถานที่ เป็นวิธีการที่สามารถพัฒนาทักษะทางภาษาได้กว้างขวาง หากได้วางแผนและเตรียมงานให้ดี

3.8 การถามตอบ เป็นการฝึกฝนความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียน

3.9 การแสดงละคร เป็นการฝึกการทำงานร่วมกัน การคิด การพูด และการเขียน ส่งเสริมความกล้าแสดงออก อาจเริ่มต้นจากการแสดงหุ่นก่อนก็ได้ จะได้ทำให้นักเรียนที่เริ่มเรียนกล้าพูดมากขึ้น

3.10 การโต้วาที เป็นการฝึกการใช้ภาษาและความคิด รวมทั้งการฝึกมารยาทในการฟังและการพูดเป็นอย่างดียิ่งด้วย

3.11 การรายงาน เพื่อฝึกการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง การลำดับความคิด การเขียน และการพูด

วิธีสอนดังกล่าวนี้ มีอยู่ในกิจกรรมการเรียนของคู่มือการสอนภาษาไทยในระดับชั้นต่าง ๆ โดยแบ่งออกเป็นบท ๆ ตามหนังสือเรียน แต่ละบทกำหนดความคิดรวบยอด จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหาทั้ง 4 ทักษะ วิธีสอนอย่างละเอียดพอสมควร กิจกรรมการเรียนนี้ ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นตอน ๆ ให้พอเหมาะกับช่วงเวลาที่คุณสอน ในแต่ละช่วงจะเริ่มตั้งแต่การนำเข้าสู่บทเรียน การทบทวนความรู้เดิม การสอนทั้ง พูด อ่าน คำใหม่ อ่านในใจ อ่านออกเสียงฝึกความคิดและแสดงความคิดเห็นด้วยการอภิปราย ตอบคำถาม แทรกความสนุกสนานด้วยเกมหรือเพลง และฝึกทักษะการเขียนด้วยการทำแบบฝึกหัด โดยกำหนดสื่อการเรียนที่กล่าวถึงในกิจกรรมเพื่อความสะดวกในการที่ครูจะจัดเตรียมล่วงหน้าและยังมีรายละเอียดเพิ่มเติมในสิ่งที่ครูสอนไว้เป็นความรู้สำหรับครูในภาคผนวกท้ายบท หรือท้ายเล่ม แต่ทั้งนี้ครูผู้สอนสามารถเปลี่ยนแปลงกิจกรรมการเรียน วิธีสอนให้สอดคล้องกับสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้โดยยึดจุดประสงค์เป็นหลัก

4. การประเมินผลการเรียนภาษาไทย

ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการประเมินผลการเรียนระดับประถมศึกษา 2520 ได้กำหนดให้มีการประเมินผลการเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน และประเมินผลเพื่อตัดสินผลการเรียน

การประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนมี 3 ระยะ คือ

1. ก่อนสอน เพื่อตรวจสอบพื้นฐานและทักษะเบื้องต้น
2. ระหว่างเรียน เพื่อประเมินว่านักเรียนมีความรู้ความสามารถ

ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่

3. ปลายภาคเรียนทุกภาคในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1, 3, 5

เกณฑ์การตัดสินที่เวลาเรียน ต้องมีเวลาเรียนร้อยละ 80 ของเวลาเรียนทั้งหมด และผ่านจุดประสงค์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในสมุดประจำชั้น

การประเมินผล เพื่อตัดสินผลการเรียนมี 2 ประเภท คือ

1. การประเมินการผ่านจุดประสงค์
2. การประเมินผลปลายปีเฉพาะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6

เท่านั้น

การประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในคู่มือการสอนภาษาไทย แต่ละบทนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ในหลักสูตร เป็นการประเมินผลย่อยอย่างที่เราเรียกว่า สอนไปสอบไปเพื่อดูว่านักเรียนมีความสามารถและมีพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ ถ้ายังไม่ผ่านจุดประสงค์ก็ต้องจัดการสอนซ่อมเสริม เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้

ในการประเมิน ครูต้องทำความเข้าใจในรายละเอียดของจุดประสงค์เหล่านั้นต้องเลือกสรรหรือจัดหาเครื่องมือให้เหมาะสมกับพฤติกรรมที่จะวัด ในหนังสือแนวทางการอบรมครู เพื่อการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรใหม่ (หน่วยศึกษานิเทศก์, สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2524 : 59) ได้กล่าวถึงเครื่องมือการประเมินผลภาษาไทยไว้ดังนี้

1. การสังเกต

1.1 การใช้ภาษาท่าทางในการตอบคำถาม แสดงความคิดเห็น และสรุปใจความสำคัญจากเรื่องที่ได้อ่านหรือฟัง

1.2 ความสนใจ ความตั้งใจในการเรียนและร่วมกิจกรรม -

1.3 การใช้ภาษาในการอธิบาย แสดงความคิดเห็น สรุปหลักเกณฑ์

1.4 การปฏิบัติตนในการฟัง การพูด

1.5 การออกเสียงคำท่าง ๆ ในการพูด การฟัง ร้องเพลง

1.6 การใช้มุมหนังสือ ห้องสมุด

1.7 การพูด การแนะนำ การอธิบาย รายงาน

1.8 การแสดงออกทางภาษาในลักษณะต่าง ๆ

2. การซักถาม

- 2.1 ข้อความ หลักเกณฑ์ต่าง ๆ
- 2.2 ความหมายของคำ วลี ประโยค และถ้อยคำสำนวน
- 2.3 ความคิดเห็นให้เด็กตอบอย่างเสรี
- 2.4 การตอบข้อซักถาม การใช้คำถาม รวมทั้งมารยาทและท่าทาง

3. การตรวจสอบและการทดสอบ

- 3.1 การอ่าน การเขียน และบอกความหมายของคำในบทเรียน
- 3.2 การอ่านในใจและตอบคำถามจากเนื้อเรื่องที่อ่าน
- 3.3 การอ่านบทเรียนและแบบฝึกหัดบทเรียน
- 3.4 การออกเสียงควบกล้ำ
- 3.5 การออกเสียงคำที่สะกดด้วยสระและมาตราสะกดต่าง ๆ
- 3.6 การตรวจแบบฝึกหัด และข้อทดสอบต่าง ๆ
- 3.7 เขียนคำตอบจากเนื้อเรื่อง
- 3.8 เขียนตัวบรรจงตามที่กำหนด
- 3.9 เติมคำในช่องว่าง
- 3.10 เรียงความเป็นประโยคให้ไ้ใจความ
- 3.11 การทำข้อทดสอบ ทำแบบฝึกหัด

มีการประเมินผลอีกลักษณะหนึ่งที่เน้นในการเรียนภาษาไทย คือ การประเมินผลด้วยตนเอง ซึ่งปรากฏอยู่ในคำชี้แจงคู่มือการสอนภาษาไทย ดังนี้ (กรมวิชาการ 2525 : 80 - 81)

การส่งเสริมให้ประเมินผลด้วยตนเอง การทดสอบส่วนใหญ่จะมีปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่ไม่เชื่อมั่นในตนเอง และพยายามหาทางทุจริต เป็นการสร้างนิสัยไม่พึงปรารถนาหลาย ๆ อย่างตามมา จึงควรหาวิธีแก้ไขโดยให้เชื่อมั่นและภาคภูมิใจในผลงานของตนเองและไม่ทุจริตเพราะไม่ได้ผลดีจากการทุจริต โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น

1. ให้ตรวจสอบผลงานของตนเอง ประเมินผลด้วยตนเอง หาข้อบกพร่อง และแก้ไขด้วยตนเอง
2. ให้คะแนนจากความก้าวหน้าของตนเอง และพยายามแข่งกับตนเอง คะแนนจะได้มากหรือน้อยอยู่ตรงผลงานของตนเองที่เพิ่มขึ้น ก้าวหน้าขึ้น คนเก่งอาจจะได้คะแนนก้าวหน้าน้อยกว่าคนอื่นก็เป็นได้ ไม่นาคะแนนไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น
3. ปีกให้นักเรียนปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และข้อตกลงหลังจากตรวจสอบผลงานของตนเองแล้วอาจให้เพื่อนหรือครูตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง
4. คิดหามาตรการการแก้การทุจริต เช่น การตรวจสอบซ้ำ ถ้าพบว่าทุจริต จะถูกหักคะแนน 2 - 3 เท่า

ทั้งหลักสูตร แนวการสอน วิธีสอน และการประเมินผลภาษาไทย เป็นองค์ประกอบที่จะช่วยให้ผู้สอนยึดเป็นหลักในการนำไปจัดการเรียนการสอน ซึ่งต้องใช้สื่อการเรียนต่าง ๆ ช่วยด้วย ได้แก่ หนังสือเรียน คู่มือการสอน แบบฝึกหัด อุปกรณ์การสอนประเภทของจริง รูปภาพ ของจำลอง แบบฝึกอ่านคำ แบบฝึกผสมคา เพลง เกมต่าง ๆ อีกมากมาย

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงและข้อบกพร่องในการอ่าน

1. ความหมายของการอ่านออกเสียง

มีผู้ให้ความหมายของการอ่านและการอ่านออกเสียงไว้หลายแนวความคิด ดังนี้

กช สวัสดิ์พาณิชย์ (กช สวัสดิ์พาณิชย์ 2509 : 3) กล่าวว่า การอ่าน คือ การแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์

รัฐจวน อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ (รัฐจวน อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ 2519 : 17) กล่าวถึงความหมายของการอ่านว่า หมายถึง การเปลี่ยนสื่อความหมายจากตัวอักษรหรือภาพให้เป็นเรื่องราวที่เป็นความคิดโดยให้มีความเข้าใจอย่างแจ่มชัดและชัดเจน

บันลือ พฤษะวัน (บันลือ พฤษะวัน 2522 : 60) ให้ความหมายว่า "การแปลตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกมาเป็นคำพูด (เสียง) และมีความหมายที่ใช้สื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน (ผู้ฟัง) ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นต้องออกเสียงก็เข้าใจความหมายกันได้"

อักษร รุ่งมณี (อักษร รุ่งมณี 2525 : 15) กล่าวว่า การอ่าน คือ การใช้สายตากูแล้วแปลความหมายของภาพหรือตัวอักษรออกมาเป็นความคิดหรือเรื่องราว การอ่านจึงมิใช่ เป็นเพียงการออกเสียงพูดตามสัญลักษณ์ที่ผู้เขียนเขียนเท่านั้น แต่มีความหมายรวมถึงความเข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วย

ไวล์แมน (Weilman. 1972 : 4) กล่าวถึง การอ่านว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน และขึ้นอยู่กับภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ของผู้เรียนด้วย เพราะการอ่านนั้นมิใช่ แต่ต้องการออกเสียงที่ถูกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการรู้ความหมายและเข้าใจ ภาพหรือถ้อยคำจากสัญลักษณ์เหล่านั้นด้วย

จากความหมายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การอ่านออกเสียงเป็นกระบวนการเริ่มตั้งแต่สายตากะพบตัวอักษรแล้วแปลงตัวอักษรนั้นเป็นภาษาพูดอย่างถูกต้องชัดเจนตามอักษรวิธี โดยใช้น้ำเสียงเหมาะสมตามเรื่องราวที่อ่าน ทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังเข้าใจเรื่องราวตามความหมายของอักษรนั้นด้วย

2. ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

การแสวงหาความรู้ของมนุษย์ไม่มีวันสิ้นสุด และวิวัฒนาการไปโดยไม่หยุดยั้ง การอ่านจึงมีความจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันที่จะติดต่อ ทำความเข้าใจ แสวงหา เนื้อหาสาระใหม่ ๆ ที่ถูกค้นพบอยู่เรื่อย ๆ การอ่านจึงมีความสำคัญและก่อให้เกิดประโยชน์ แก่มนุษย์หลายด้าน พอสรุปได้ดังนี้

2.1 การอ่านเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ เพราะการอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาต่าง ๆ เมื่อเกิดทักษะในด้านการอ่านก็สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการ ประกอบอาชีพและการดำรงชีวิต

2.2 การอ่านทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ด้วยการรับรู้ความงามของภาษา ทำให้เกิดความสุขและเกิดจินตนาการ

2.3 การอ่านเป็นเครื่องมือส่งเสริมความคิดให้แตกฉาน

2.4 การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการ ทำให้มนุษย์เกิดความเข้าใจกัน อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข

2.5 การอ่านทำให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะนำความรู้จากการอ่านมาปรับปรุงอาชีพของตน

2.6 การอ่านเป็นเครื่องมือในการรับทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นก่อนสู่คนรุ่นต่อ ๆ ไป

3. ความมุ่งหมายของการอ่านออกเสียง

3.1 เพื่อให้สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีและความนิยม

3.2 เพื่อให้การใช้เสียงถูกต้อง เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.3 เพื่อให้สามารถจับใจความของเรื่องที่อ่านได้

3.4 เพื่อการถ่ายทอดข่าวสารหรือเรื่องราวให้ผู้อื่นทราบ

3.5 เพื่อความบันเทิง เช่น การอ่านวรรณคดีทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง นอกจากนั้นยังทำให้ผู้ฟังและผู้อ่านเกิดความซาบซึ้งในรสของวรรณคดีอีกด้วย

3.6 เพื่อผู้อ่านจะได้ปรับปรุงตัวเองทั้งในด้านการอ่าน และการพูด

3.7 เพื่อฝึกการพูดต่อหน้าผู้ชุมนุมชน ด้วยการฝึกออกเสียง จะทำให้เกิดความมั่นใจ

3.8 เพื่อให้เกิดความสนใจในการอ่าน อยากอ่านต่อไปเรื่อย ๆ

3.9 เพื่อทราบความสามารถในการอ่าน จะได้แก้ไขสิ่งที่บกพร่องและส่งเสริมในสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้น

3.10 เพื่อพัฒนาทักษะเบื้องต้นของการอ่านในใจ

ส่วนความมุ่งหมายในการอ่านของหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ตามคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กรมวิชาการ 2524 : 54 - 55) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการอ่านไว้ 3 ข้อ คือ

1. สอนให้อ่านได้ คือ มีพัฒนาการและทักษะในการอ่าน ทั้งอ่านในใจและอ่านออกเสียง รู้จักกวาดสายตา มีอัตราเร็วในการอ่านที่เหมาะสม มีทักษะในการอ่านสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตลอดจนความสามารถในการเข้าใจเรื่อง และแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่อ่าน

2. สอนอ่านเพื่อเป็นเครื่องมือหาความรู้ คือ นำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการเรียนตามกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ และแสวงหาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ

3. สอนอ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ ให้ได้รับความสุข สนุกสนานเพลิดเพลิน ได้รรถรสในการอ่าน ใช้เวลาเลือกหนังสืออ่านได้ถูกต้อง มีนิสัยในการอ่านที่สูงขึ้นตามระดับ ตามวัย

อย่างไรก็ตาม จุดประสงค์ในการอ่านออกเสียงก็เพื่อฝึกฝนการอ่านที่ถูกต้อง ชัดเจนให้ตนเองและผู้อื่นเข้าใจ เมื่อพบข้อบกพร่องต้องปรับปรุงการอ่าน จะได้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันต่อไป

4. วิธีสอนอ่าน

การสอนอ่านมีหลายวิธีการ ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าวิธีใดเป็นวิธีที่ดีที่สุด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของผู้เรียน ผู้สอน ระยะเวลา และข้อจำกัดอื่น ๆ มีทฤษฎีการอ่านหลายทฤษฎีที่แต่ละประเทศนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาของตนกับผู้เรียนและสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ซึ่ง ศาสตราจารย์บันลือ พฤษะวัน ได้ศึกษาวิธีสอนตามทฤษฎีและการแก้ปัญหาการอ่านในประเทศต่าง ๆ ซึ่งสรุปได้ 5 วิธี ดังนี้ (บันลือ พฤษะวัน 2522 : 83 - 90)

1. Global Method เป็นวิธีสอนอ่านที่ประสบผลสำเร็จในประเทศเปรู คือ ใช้ภาพช่วยในการสอนอ่าน ให้นักเรียนดูภาพแล้วจึงให้อ่าน ภาพจะช่วยให้อ่านคำได้ถูกต้อง เมื่ออ่านคำได้แล้วก็ฝึกเขียนคำนั้นควบคู่กันไป แล้วจึงคำที่เรียนอ่านได้เหล่านั้นมาใช้

ในการวาดภาพ การนับจำนวน และเรียนวิชาอื่น ๆ ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมตามคู่มือครู โดยยึดเอาบทเรียนภาษาไทยเป็นหลักให้สัมพันธ์กันไป เป็นการสอนแบบบูรณาการสัมพันธ์ วิชาวิธีหนึ่ง

2. ทฤษฎีการสอนอ่านของ Grey ซึ่งมี 4 ขั้นตอน และศาสตราจารย์ บัณฑิต พงษ์พานิช ได้นำมาเพิ่มเติมให้เหมาะสมกับภาษาไทยเป็น 5 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นเตรียม เป็นขั้นพัฒนาความพร้อมในการเรียนอ่าน กระตุ้น ความสนใจให้ผู้เรียนอยากอ่านด้วยการดูภาพจากนิทาน ดึงอ่านภาพ อ่านบัตรคำ ดึง การฟังและเล่าเรื่องย่อได้

2.2 ขั้นเริ่มอ่าน คือ เริ่มอ่านคำประโยค เรื่องสั้น ๆ ประกอบภาพ ดึงอ่านแผนภูมิประสมการณณ์ ดึงการเทียบคำเทียบประโยค

2.3 ขั้นฝึกทักษะการอ่าน ทำให้อ่านได้เร็วขึ้น โดยใช้วิธีชี้จากรูปคำ และสะกดคำ ผสมคำไปพร้อม ๆ กันกับการเขียน ดึงอ่านเรื่องที่ยากขึ้น จับใจความใน การอ่าน ดึงการอ่านคำประพันธ์

2.4 ขั้นสร้างนิสัยในการอ่าน คือ รู้จักเลือกหนังสืออ่านตามความ สนใจ สามารถประเมินเรื่องราวที่อ่านได้ จนถึงขั้นวิเคราะห์วิจารณ์

2.5 ขั้นส่งเสริมการอ่าน เป็นขั้นที่ช่วยให้การอ่านมีความหมาย ยิ่งขึ้นทำให้รู้จักใช้เวลาว่างเพื่อการอ่าน และสามารถชักชวนผู้อื่นให้เห็นคุณค่าของการ อ่านได้

3. การสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค (Basal Reader's Approach) เป็นแนวการสอนอ่านของสหรัฐอเมริกา เพราะภาษาอังกฤษออกเสียง ไม่คงที่จึงไม่ค่อยเหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาไทย แต่มีประโยชน์ที่สามารถนำสิ่งที่อ่าน มาใช้ได้ การสอนวิธีนี้ใช้ภาพเป็นสื่อทำให้เข้าใจในความหมายของคำ เวลาสอนสะกดตัว กว้างจากคำที่ออกเสียงเหมือนกัน สะกดแบบเดียวกันไว้เป็นหมู่ ๆ ทำให้เด็กอ่านคำได้คล่อง แต่เขียนไม่ได้ วิธีสอนแบบนี้เคยนำมาใช้สอนภาษาไทยอยู่ระยะหนึ่ง แต่ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย คือ

ข้อดี นักเรียนสนใจที่จะอ่านภาพ ทำให้อยากอ่าน คำที่นำมาสอนก็เป็นคำที่มีความหมายนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีคำแม่บทที่จะนำไปสู่การแจกลูกได้ การสอนอ่านด้วยวิธีนี้ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จง่าย ชวนให้อยากเรียนต่อไป

ข้อเสีย คือ จำนวนคำที่ใช้เรียนมีน้อย นักเรียนมักอ่านแบบคล่องปาก เขียนไม่ได้เรียนรู้คำได้น้อยมาก และเป็นวิธีที่ขัดกับความเชื่อของครูและผู้ปกครอง ที่เชื่อว่าการสอนอ่านต้องแจกลูกสะกดคำ

4. การสอนอ่านแบบสะกดตัวสมคำ (Synthetic Method)

เป็นวิธีสอนที่เราใช้มานานเพราะเชื่อว่าเหมาะสมกับธรรมชาติของภาษาไทย โดยเริ่มเรียนสระ พยัญชนะ ก่อนแล้วจึงไล่สะกดผสมตัวอ่านเป็นคำ

ข้อดี เหมาะสมกับภาษาไทยเพราะมีเสียงคงที่ ถ้าสะกดคำได้จะสามารถอ่านคำอื่น ๆ ได้อีกมาก เรียกว่า "อ่านแตก" อ่านได้เร็วขึ้น และยังสัมพันธ์กับการเขียน คือ อ่านไถ่ก็เขียนได้ เป็นวิธีสอนที่ไม่ต้องใช้อุปกรณ์การสอนก็สอนได้

ข้อเสีย คือ เป็นวิธีสอนที่ขัดกับหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ เพราะใช้เวลานานเกินความสนใจของเด็ก ใช้วิธีการซ้ำซาก คำที่เรียนบางคำไม่มีความหมาย ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายและประสบความสำเร็จได้ยากกว่าจะอ่านคำได้ ขัดต่อการพัฒนากลไกในการอ่านที่สอนให้นักเรียนฝึกกวาดสายตาก่อน คือ เรียนจากส่วนรวม ไปหาส่วนย่อย

5. วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ (Experience

Approach) เป็นวิธีสอนที่ไม่ยึดแบบเรียนเป็นหลัก แต่นำสิ่งที่ผู้เรียนสนใจเคยพบเห็น มาผูกเป็นประโยคเป็นเรื่องลงในแผนภูมิประสบการณ์

ข้อดี ทำให้ผู้เรียนสนใจ จำง่าย สนุกสนาน มีความหมายตรงกับประสบการณ์ของผู้เรียน

ข้อเสีย คือ ต้องสอนอ่านแบบใช้ความจำ และเป็นการยากที่จะเลือกนำมาแต่งเป็นเรื่องให้เหมาะสมกับความสนใจของเด็ก นอกจากนั้นยังทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้สอนในเรื่องการหาความถี่ของคำที่จะนำมาสอน การจัดหาบัญชีคำที่เรียนมาแล้ว

5. ประเภทการสอนอ่านภาษาไทย

สำหรับการสอนอ่านของไทยที่ผ่านมานี้มีลักษณะคล้ายคลึงกับวิธีที่กล่าวมาแล้วบางวิธี สามารถจัดประเภทของวิธีสอนอ่านออกเสียงได้ 3 ประเภท คือ

1. สอนแบบมาตรฐาน (Basic Method) เป็นวิธีสอนแนวเกี่ยวกับการสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค คือ นำมาจากหลักการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน คือ ตามธรรมชาติแล้ว เราสื่อความหมายกันเป็นคำ เป็นประโยค การสอนจึงควรสอดคล้องกับธรรมชาติของภาษา คือ สอนอ่านเป็นประโยคเป็นคำ โดยเลือกคำและประโยคที่มีความหมายใกล้ชิดกับตัวเด็ก คือ เลือกคำและประโยคที่มีความหมายตามที่เด็กใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน ตามวัยของผู้เรียน

1.1 การสอนเป็นคำ คือ ให้นักเรียนดูภาพหรือของจริง การแสดงกิริยาท่าทาง แล้วให้นักเรียนดูคำ ให้ดูภาพพร้อมกับคำ เพื่อให้เกิดความคุ้นเคย ความสัมพันธ์ จะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ แต่จะยุ่งยากสำหรับคำที่เป็นนามธรรมต้องใช้ประโยคเข้าช่วย

1.2 การสอนเป็นประโยค คือ การนำข้อความที่เป็นประโยคให้อ่าน โดยเลือกประโยคที่ใกล้ตัวผู้เรียน

2. สอนแบบแจกลูกสะกดคำ คำแต่ละคำประกอบด้วยรูปและเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด การอ่านแจกลูก จึงหมายถึง การแยกตัวให้รู้ว่า มีพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ หรือตัวสะกดอะไรบ้าง แล้วใช้เสียงพยัญชนะเป็นเสียงขึ้นเปลี่ยนสระ หรือตัวสะกด แล้วออกเสียงคำที่แจกแจ่งออกไป เช่น

กะ	กา	กิ	กี
กง	กัง	กาง	กิง

การสะกดคำก็เช่นเดียวกัน อาจจะแจกแจ่งรายละเอียดทั้งหมดหรือรวมคำออกเสียงเฉพาะตัวสะกด เช่น

บ้าน น - า - น บ้าน ไ้ บ้าน

หรือ

บ้าน - ไ้ - บ้าน

เรือน ร - ื่อ - ื่อ - ื่อ - น - เรือน

หรือ

เรือ - น เรือน

ในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (กรมวิชาการ 2524 : 64 - 65) กล่าวว่า "การแจกลูกและสะกดคำ มุ่งให้นักเรียนจับหลักเกณฑ์การอ่านคำเท่านั้น มิได้มุ่งให้รู้จักส่วนประกอบของพยางค์ตามแบบการประสมอักษร" ซึ่งเป็นการสอนภาษาไทยที่ไม่เป็นการจากกฎเกณฑ์ทางหลักภาษา แตกต่างจากการสอนสมัยก่อน

3. สอนแบบผสมเป็นการนำทั้ง 2 วิธี ที่กล่าวมาแล้วมาใช้สอนรวมกัน คือ สอนเป็นคำ และประโยคที่มีความหมาย ขณะเดียวกันก็สอนแจกลูกสะกดคำไปด้วย ซึ่งตรงกับการสอนภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521

มีการถกเถียงกันมากว่าจะใช้วิธีสอนแบบใดดี โดยเฉพาะวิธีสอนแบบเบสิคกับวิธีสอนแบบแจกลูก ในหลักสูตรเก่าหนังสือเรียนของเรา มักจะเสนอวิธีใดวิธีหนึ่ง เช่น หนังสือชุดอ่านมาตรฐานของ นายบง อิงคะเวทย์ สอนแบบเบสิค หนังสือแบบเรียนเร็วใหม่ของ พระครูณกิจวิสูตร สอนแบบแจกลูก ครูก็ไม่ได้เลือกวิธีที่เหมาะสมมาสอน บางครั้งก็สอนทั้ง 2 เล่ม ทำให้นักเรียนสับสนมาก ดังจะได้แจกแจงข้อดีและข้อเสียของวิธีสอนทั้งสองวิธี ซึ่งสรุปจากข้อเขียนของ ดร.กอ สวัสดิ์พิพาณิชย์ (กอ สวัสดิ์พิพาณิชย์ 2509 : 36 - 45) ดังนี้

สอนแบบ เบสิก	สอนแบบแจกลูก
<u>ข้อดี</u> 1. นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านได้ดีและเร็ว 2. เหมาะกับเด็กเล็ก เพราะอ่านง่าย เป็นเรื่องที่พบเห็นอยู่ในชีวิตประจำวัน รุงใจให้อยากอ่านอยากเรียน ไม่น่าเบื่อ 3. มีอัตราเร็วในการอ่านดีกว่า	<u>ข้อดี</u> 1. ทำให้เด็กฉลาด จดจำคำได้ดี 2. เรียนคำใหม่ได้ดีและเร็วขึ้น เพราะมีพื้นฐานการอ่านที่แม่นยำ 3. เหมาะกับเด็กโต คือ ชั้น ป.2 ขึ้นไป
<u>ข้อเสีย</u> 1. ไม่มีพื้นฐานของการอ่านคำ 2. ถ้าไม่ได้รับการฝึกฝนจะลืมนำ	<u>ข้อเสีย</u> 1. ใช้เวลาในการสอนมาก 2. ไม่สัมพันธ์กับการใช้ภาษา ในชีวิตประจำวัน 3. นักเรียนเรียนด้วยความเบื่อหน่าย ไม่สนุก ไม่น่าสนใจ 4. ไม่เหมาะกับเด็กเริ่มเรียน 5. ทำให้ไม่มีความแม่นยำในเรื่องความหมายของคำ

จะเห็นว่า การสอนทั้ง 2 วิธี ก็มีทั้งข้อดีและข้อเสีย จึงควรนำข้อดีของทั้งสองวิธีมาผสมผสานกัน ซึ่งจากงานวิจัยของ ไพฑูรย์ ธรรมแสง (ไพฑูรย์ ธรรมแสง 2518 : 48 - 49) พบว่า วิธีสอนอ่านไทยแบบอ่านเป็นคำปนแจกลูกได้ผลดีกว่าวิธีสอนอ่านไทย

แบบแจกลูกอย่างเดี่ยว ซึ่งตรงกับ กมลรัตน์ สุคันธรส และคนอื่น ๆ (กมลรัตน์ สุคันธรส และคนอื่น ๆ 2522 : 57 - 59) พบว่า การสอนอ่านเป็นคำเป็นประโยค แล้วแจกลูกมีแนวโน้มว่าเป็นวิธีสอนที่ดีที่สุด เพราะนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูง

ครูจะเลือกสอนวิธีใดจึงจะดีที่สุดนั้น อาจจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ นอกเหนือจากวิธีสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังความคิดเห็นของ สุเจตน์ อิงคะสุวณิชย์ (สุเจตน์ อิงคะสุวณิชย์ 2520 : 31) ที่กล่าวว่า วิธีที่ดีที่สุดคงหาไม่ได้ เพราะขึ้นอยู่กับเหตุผล และองค์ประกอบหลายประการ เกี่ยวพันกันทั้งตัวครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง อาคารเรียน จำนวนนักเรียน สภาพแวดล้อม อุปกรณ์ ตัวผู้เรียน ฯลฯ วิธีนี้เหมาะสำหรับครูคนนี้ เหมาะสำหรับห้องนี้นี้ แต่ไม่เหมาะสำหรับผู้อื่น ถิ่นอื่น ฯลฯ หาข้อจำกัดไม่ได้ เปรียบเทียบกันไม่ได้ ดังนั้นเราควรมาคิดถึงสิ่งที่จะเป็นไปได้ดีกว่า เพราะครูจะถนัดวิธีสอนอะไร อย่างไร ไม่สำคัญ แต่สำคัญที่สุด คือ ครูต้องสอนเต็มเวลาสอน เต็มความสามารถ ก็แล้วกัน ต้องได้ผลแน่ ไม่มากก็น้อย ขออย่างเดี่ยวให้คำเป็นการสอนให้ครบ 6 อย่างต่อไปนี้ คือ

1. การเตรียมความพร้อม ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และปัญญา
2. สอนสระ พยัญชนะ คือ สอนออกเสียงให้จำรูป และตำแหน่งของสระได้
3. สอนเป็นคำ คือ สอนอ่านเป็นคำ เขียนได้ถูกต้อง รู้ความหมายและแจกลูก (สะกดตัว) ได้
4. สอนเป็นประโยค คือ สอนให้อ่านเขียนเป็นประโยค รู้ความหมายและรู้จักเรียงคำเป็นประโยคได้ถูกต้อง
5. สอนการผัน คือ สอนให้รู้จักการผันเสียงวรรณยุกต์ ใช้เครื่องหมายบังคับเสียงต่าง ๆ เขียนคำแทนเสียงต่าง ๆ ได้
6. สอนการใช้ภาษา คือ อ่านจับความได้ แต่งเรื่องได้ เขียนข้อความแสดงความรู้สึกนึกคิด และสื่อความหมายได้

การดำเนินการสอนทั้ง 6 อย่างนี้ ตรงกับการดำเนินการสอนอ่านภาษาไทย ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ซึ่งก็เปิดโอกาสให้ครูเลือกใช้ให้ครบทั้ง 6 อย่าง ตาม ความถนัด ตามความเหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง นั่นก็คือ การสอน แบบผสมผสานนั่นเอง

6. ข้อควรคำนึงในการสอนอ่านออกเสียง

ในคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (กรมวิชาการ 2522 : 11 - 12) ได้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการอ่านออกเสียง ดังนี้

1. การอ่านร้อยแก้ว

1.1 อ่านชัดเจน ฝึกอ่านออกเสียงพยางค์ให้ชัดเจน โดยเฉพาะ การออกเสียงตัว ร ล และคำควบกล้ำ ร ล ว เป็นต้น

1.2 อ่านถูกต้อง สามารถอ่านได้ถูกต้องตามอักขรวิธีของไทย ไม่อ่านตกหล่นหรือเพิ่มเติมขึ้นมา

1.3 อ่านคล่อง รู้จักกวาดสายตา อ่านล่วงหน้าไปก่อน และ ออกเสียงตามภายหลัง เพื่อให้อ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก

1.4 การเว้นจังหวะและวรรคตอนที่ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำและ แบ่งวรรคตอน หยุดออกเสียงในที่ที่ควรหยุด ถ้าหยุดผิดก็จะทำให้ข้อความนั้นมีความหมาย ผิดไปจากเดิม ควรฝึกนักเรียนระมัดระวังให้มากในเรื่องนี้

1.5 น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่อง เป็นแบบภาพพจน์หรือ คาบบรรยาย

1.6 ท่าทางในการอ่าน เน้นการจับหนังสือที่ถูกต้อง การวางระยะ ห่างจากสายตา การมองผู้ฟัง รวมทั้งทำอื่นที่งดงามน่าดู

2. การอ่านร้อยกรอง เริ่มต้นด้วยการฝึกอ่านคำคล้องจอง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 อ่านเพื่อหาความสัมพันธ์ และฝึกฝนการเขียนคำคล้องจอง 2 คำ 3 คำ และ

มากกว่านั้นตามลำดับในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4 เป็นการฝึกอ่านกลอนแปด เป็นการฝึกอ่านทำนองเสนาะ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้อ่านไต่รสไพเราะ และความงามของภาษา ที่เกิดจากทำนองการสัมผัส และสำนวนภาษา เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนวรรณคดี

3. ท่าทางในการอ่าน

3.1 ให้นั่งหรือยืนอย่างสบาย (ที่นั่งสูงพอเหมาะ ที่วางสูงพอเหมาะ นั่งตัวตรงหรือโค้งไปข้างหน้าเล็กน้อย)

3.2 จับหนังสือถูกต้อง .ปิ๊ง่าย

3.3 มีแสงสว่างพอเหมาะ แสงต้องเข้าทางคานซ้ายโค้งไปข้างหลัง

3.4 ระยะหนังสือห่างจากสายตาประมาณ 15 นิ้ว

3.5 หน้าหนังสือเอียงเข้าหาตัวเล็กน้อย

7. ปัญหาในการอ่านออกเสียง

คือความล้มเหลวในการอ่าน ซึ่ง ศรียา นิยมธรรม และประภัตร นิยมธรรม (ศรียา นิยมธรรม และประภัตร นิยมธรรม 2520 : 113 - 114) ได้แบ่งสาเหตุใหญ่ ๆ ได้ 2 ประเภท คือ

1. ความบกพร่องด้านพันธุกรรม หรือร่างกาย ได้แก่ ความบกพร่องทางสายตา การได้ยิน ความสับสนใช้มือซ้าย - ขวา ความพิการทางสมอง เป็นกัน สาเหตุเหล่านี้ ทำให้นักเรียนอ่านช้า สะกดตัวไม่ถูก แปลความไม่ได้ ออกเสียงไม่ชัดลื้มง่าย

2. ความบกพร่องด้านจิตวิทยา เช่น สภาพทางบ้าน ทางโรงเรียน อารมณ์ แรงจูงใจ สติปัญญา การปรับตัวทางสังคม

รชนี ศรีไพรวรรณ (รชนี ศรีไพรวรรณ 2528 : 12 - 17) ได้รวบรวมปัญหาในการอ่านของเด็กไทย ซึ่งตรงกับความเห็นของ อาไฟ สุจริตกุล (อาไฟ สุจริตกุล 2516 : 26 - 29) สรุปได้ดังนี้

1. อ่านไม่ได้ มักเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กเริ่มเรียน เพราะยังขาดหลักเกณฑ์อะไรไม่ได้ เช่น

- 1.1 คำที่ใช้อักษรต่ำ และอักษรสูง ที่มีวรรณยุกต์
- 1.2 คำที่ใช้สระประสม เช่น เปลี่ยน เหมือน
- 1.3 คำที่ใช้ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา เช่น ฟิช เมฆ บริเวณ
2. อ่านผิดหรือออกเสียงคำไม่ถูกต้อง ลักษณะที่อ่านผิดมีหลายแบบ
 - 2.1 อักษรนำ เช่น ผลิต ต้องอ่านว่า ผะ - หลิต ไม่ใช่ผลิต
 ฌมุกขมัว ต้องอ่านว่า ชะ-หมุก-ชะ-หมัว
 ไม่ใช่ชะมุกชะมัว
 - 2.2 คาพ้องรูป
 - 2.3 เครื่องหมายประกอบคำ
 - 2.4 การแยกคำหรือแบ่งวรรคตอน เช่น โฉนค ต้องอ่านว่า
 ฉะ - โฉนค ไม่ใช่ โฉ - นค
3. อ่านออกเสียงผิด มีหลายลักษณะ ได้แก่
 - 3.1 อ่านคู่ตัว ออกเสียงพยัญชนะตัวหนึ่ง เป็นพยัญชนะอีกตัวหนึ่ง
 เช่น ภูเขา อ่านเป็น ฐเขา คำ ๆ อ่านเป็น คำ ๆ
 - 3.2 ออกเสียง ร เป็น ล เช่น โรงเรียน อ่านเป็น โลงเรียน
 - 3.3 ออกเสียงคำควบกล้ำผิด เช่น ปรับปรุง อ่านว่า บับปรุง
 - 3.4 ออกเสียงตามภาษาถิ่น
 - 3.5 อ่านยานคาง
 - 3.6 ใช้น้ำเสียงไม่เหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
4. อ่านช้า อ่านได้นาทีละ 20 - 30 คำ อาจเกิดจากความเคยชิน
 ที่ถูกสอนให้อ่านทีละตัว ไม่ได้ฝึกการเคลื่อนสายตาให้รวดเร็ว และไม่ได้รับการฝึกเรื่อง
 การจับสายตาและการกวาดสายตาที่ถูกต้อง
5. จับใจความของเรื่องไม่ได้ ทำให้การอ่านไม่มีความหมายและไร้ประโยชน์
 เพราะไม่ได้สาระจากเรื่องที่อ่านเลย
6. อ่านย้อนหน้า ย้อนหลัง ทำให้เสียเวลาและเสียความ

7. อ่านกลับ เช่น มอง อ่านเป็น กอบ เพราะประสาตพาทังงานสับสน
 8. อ่านข้าม ทำให้เสียความเพราะบางทีจะข้ามคำที่สำคัญในประโยค
 สรุปแล้ว ปัญหาและข้อบกพร่องเหล่านี้เกิดจากสภาพทางร่างกาย สภาพ
 ทางจิตวิทยา สภาพแวดล้อมของตัวเด็กเอง รวมถึงการเรียนอ่าน การฝึกฝนอย่าง
 ไม่ถูกวิธี และการไม่แก้ไขทันที เมื่อเด็กอ่านผิด ซึ่งถ้าปล่อยไว้ให้นานจะแก้ไขได้
 ยากยิ่งขึ้น

8. วิธีหาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง

การหาข้อบกพร่องในการเรียน ถ้าได้มาตรฐานและเชื่อถือได้ มักทำใน
 รูปการทดสอบ ในเรื่องการหาข้อบกพร่องด้านการอ่านนั้น ศรียา นิยมธรรม และ
 ประภัศร นิยมธรรม (ศรียา นิยมธรรม และประภัศร นิยมธรรม 2520 : 115)
 กล่าวว่า แบบทดสอบประเภทนี้ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย ๆ เกี่ยวกับคำศัพท์ ความ
 เข้าใจในเนื้อเรื่อง อัตราเร็วในการอ่านและความสนใจในการอ่าน และประเทิน
 มหาชนธิ์ (ประเทิน มหาชนธิ์ 2523 : 247 - 248) ก็กล่าวถึงการประเมินผล
 การอ่านของเด็กว่าจะต้องทำในระดับรวม ๆ ก่อน โดยต้องเริ่มทำในระดับชั้นเรียน
 ต่อมาจึงทำในระดับกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย จนถึงการจัดเก็บรายบุคคล เพื่อการวิเคราะห์
 ค้นหารายละเอียดนำไปสู่การแก้ไขต่อไป

สำหรับแบบทดสอบที่ใช้หาข้อบกพร่องด้านการอ่านนั้น เวลสัน (เพ็ญแข
 สุภิกิตย์ 2526 : 32 - 34 อ้างอิงมาจาก Welton. 1972 : 86 - 91)
 ได้แบ่งรูปแบบของเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบเพื่อหาข้อบกพร่องในการอ่านไว้ 2 รูปแบบ
 คือ

1. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Tests) เป็นข้อสอบ
 อย่างมีแบบแผนใช้วัดเกี่ยวกับเรื่องการอ่านคำศัพท์ และความเข้าใจ ซึ่งในต่างประเทศ
 ใช้กันอย่างกว้างขวาง ส่วนในประเทศไทย แบบทดสอบการอ่านที่เป็นมาตรฐานยังมีน้อย
 ส่วนใหญ่จะสร้างขึ้นเพื่อใช้ประโยชน์ในการวิจัย

2. แบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบแล้ว (Prepared Informed Inventories) เป็นแบบทดสอบที่มีบริษัทหลายแห่งสร้างขึ้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการวินิจฉัยการอ่านของนักเรียนที่ใช้กันมากในต่างประเทศ ได้แก่ Betel Reading Inventory) จัดเกี่ยวกับการจำ คำศัพท์ คำตรงข้าม การออกเสียงของคำ แบบทดสอบนี้มีประโยชน์ในการเลือกหนังสือให้เหมาะสมกับเด็ก และช่วยตัดสินใจว่าเด็กมีทักษะอะไร และต้องการทักษะอะไรเพิ่มเติม ข้อสอบเกี่ยวกับการจำคำจะแสดงให้เห็นว่าเด็กมีระดับการรู้คำอยู่ในระดับใด ข้อสอบเกี่ยวกับคำตรงข้ามจะแสดงให้เห็นว่าเด็กเข้าใจความหมายของคำเพียงใด และข้อสอบเกี่ยวกับเสียงของคำ จะแสดงให้เห็นว่าเด็กสามารถจำแนกเสียงของคำได้กี่เสียงใด ซึ่งจะส่งผลเกี่ยวข้องกับการอ่านของเด็ก ครูจะทราบข้อดีและข้อบกพร่องของนักเรียนแต่ละคน สำหรับแบบทดสอบชนิดนี้ ในประเทศไทยยังไม่มีใครสร้างขึ้น

3. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher Made Informal Inventories) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดอย่างไม่เป็นแบบแผน ครูสามารถสร้างแบบทดสอบขึ้นเอง เพื่อวัดความสามารถในการอ่าน จะวัดด้านการจำคำศัพท์ การอ่านออกเสียง และการอ่านในใจเพื่อจับใจความ โดยอาศัยความรู้ทั้งขบวนการอ่านและโครงสร้างของแบบทดสอบ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นนี้มีข้อได้เปรียบกว่าแบบทดสอบชนิดอื่น คือ ครูสามารถสร้างได้ครอบคลุมเรื่องที่สอนและเรื่องที่ต้องการวัดได้มากกว่า เพราะครูสามารถเลือกเรื่องที่จะอ่านได้เหมาะสมกับระดับความสามารถในการอ่านของเด็กและสร้างคำถามที่สามารถวัดพัฒนาการของเด็กได้อย่างถูกต้อง ในเรื่อง เราใช้แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นนี้ ประเทิน มหาพันธ์ (ประเทิน มหาพันธ์ 2523 : 249 - 250) ได้กล่าวถึงคุณค่าของแบบทดสอบชนิดนี้ว่าช่วยให้ครูเข้าใจเด็กได้เป็นอันมากเกี่ยวกับการอ่าน ช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องในการอ่านของเด็ก การที่ครูได้ทราบข้อมูล เช่นนี้ทำให้ครูสามารถปรับวิธีการสอนของตนได้อย่างเหมาะสม สามารถแบ่งกลุ่มของเด็กได้เหมาะสมกับความต้องการของเด็ก นอกจากนั้น ยังช่วยให้ครูจัดหาวัสดุอุปกรณ์ได้อย่างเหมาะสม

การหาข้อบกพร่องในการอ่านที่เหมาะสมสำหรับครูโดยก็ควรจะเป็นแบบทดสอบแบบที่ 3 ซึ่งสามารถสร้างขึ้นเองได้ และวัดได้ครอบคลุมได้ถูกต้องตามจุดที่ต้องการ ทั้งยังเป็นเรื่องง่าย สะดวก และประหยัดอีกด้วย

เอกสารเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

1. ความหมายของการสอนซ่อมเสริม มีผู้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมไว้มากมาย ดังนี้

อำไพ สุจริตกุล (อำไพ สุจริตกุล 2516 : 46) ได้กล่าวถึงความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่า คือ การสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องและเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้แก่เด็ก

ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม (ศรียา นิยมธรรม และประภัสร นิยมธรรม 2520 : 25) กล่าวว่า เป็นบริการที่แยกจากชั้นเรียนปกติ เป็นการสอนเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ และ/หรือช่วยแก้ไขข้อบกพร่องของเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือพิเศษจากครู

จินนภา สัตบุตร์ (จินนภา สัตบุตร์ 2521 : 6) ได้ให้ความหมายของการสอนซ่อมเสริมว่า คือ วิธีการที่ครูจะช่วยนักเรียนให้บรรลุผลการเรียน แต่ละระดับได้หรือเป็นขบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกเหนือไปจากแผนการสอนปกติ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนให้กับนักเรียนที่ไม่สามารถผ่านเกณฑ์ของจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

ในคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2523 : 32) ได้อธิบายถึงการสอนซ่อมเสริมว่า คือ การสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนช้าหรือนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการเรียน

สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ (สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ 2523 : 3) ให้ความหมายว่า คือ การให้โอกาสแก่ผู้เรียนได้มีเวลาเรียนเพิ่มขึ้น ได้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เข้าใจขึ้น จนสามารถบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ (สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ 2520 : 19) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง การแก้ไขสิ่งบกพร่องหรือขจัดปัญหาทางการเรียนอันเนื่องมาจากสาเหตุต่าง ๆ ที่เกิดจากทัศนคติหรือนิสัยทางการเรียนที่ไม่เหมาะสม หรือปัญหาที่เกิดจากการไม่มีพื้นฐานความรู้อันเป็นรากฐานเบื้องต้นในการเรียน

ดีชานท์ (Dechant. 1971 : 287) ให้ความหมายว่า การสอนซ่อมเสริม คือ การให้ผู้เรียนได้เรียนสิ่งที่ เป็นปัญหาในการเรียนครั้งแรกในห้องเรียนปกติ โดยครูผู้สอนจะต้องจัดเก็บออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตามระดับความสามารถหรือไม่ก็เป็นรายบุคคล เพื่อที่จะให้ความสนใจ และทราบความต้องการ ตลอดจนปัญหาทางการเรียนของเด็ก

คลาคล และสตาร์ (กาญจนา เกียรติประวัติ 2524 : 170 อ้างอิงมาจาก Clark and Star. n.d.) กล่าวถึงการสอนซ่อมเสริมไว้ว่า เป็นการสอนสำหรับผู้เรียนที่ยังไม่สามารถผ่านจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

จากความหมายทั้งหมดที่กล่าวมานี้ พอสรุปได้ว่า การสอนซ่อมเสริม คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในลักษณะต่าง ๆ ให้ผู้เรียนที่มีปัญหาและข้อบกพร่อง ทั้งยังเป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ใหม่ ๆ ให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถยิ่ง ๆ ขึ้นไปจนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดไว้

2. สาเหตุที่ต้องมีการสอนซ่อมเสริม การเรียนการสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ระบุให้ผู้สอนทำหน้าที่สอนซ่อมเสริมในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด ซึ่ง สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ (สมศักดิ์ สินธุระเวชัญ 2523 : 24 - 25) ยังได้เพิ่มเติมสาเหตุต่าง ๆ ที่ต้องมีการสอนซ่อมเสริม สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการเรียนต่ำ
2. ผู้สอนไม่มีความสามารถที่จะสอนให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ได้
3. นักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติ ความถนัดและความขยัน

4. เพื่อเป็นการสอนซ้ำในเรื่องที่สอนไม่ดี

5. สื่อการเรียนยังไม่ดีพอ เช่น ไม่ชัดเจน ไม่เหมาะสมกับนักเรียน

6. จุดประสงค์บางข้อตั้งไว้สูงเกินไป ต้องใช้เวลา

7. จุดประสงค์บางข้อเป็นลำดับขั้นการเรียนรู้ต่อเนื่องกัน นักเรียนต้องผ่านจุดประสงค์ขั้นต้นเสียก่อน จึงจะเรียนรู้จุดประสงค์ขั้นสูงได้ จึงจำเป็นต้องสอนซ่อมเสริมเพื่อให้ผ่านจุดประสงค์ขั้นต้น

3. หลักการและจุดมุ่งหมายในการสอนซ่อมเสริม

หลักในการสอน เป็นข้อควรคำนึงก่อนที่จะสอน เพื่อให้การสอนบรรลุจุดประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ในระยะเวลาที่กำหนด ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (พริษฐ์ จิระโชติวานิช 2524 : 15 อ้างอิงมาจาก ฐะปะนีย์ นาครทรรพ) ได้ให้หลักการสอนซ่อมเสริมว่า

1. ต้องสำรวจข้อบกพร่องด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสอบ การสัมภาษณ์ การให้งานทำ แล้วนำผลการทดสอบมาพิจารณาว่า แต่ละคนมีจุดอ่อนเรื่องใด
2. ครูต้องพยายามทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่า การแก้ไขข้อบกพร่องนั้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำ และเต็มใจที่จะแก้ไขปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น
3. วางแผนร่วมกับนักเรียนว่าจะแก้ไขข้อบกพร่องนั้น ๆ ด้วยวิธีใดโดย
 - 3.1 กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัด
 - 3.2 กำหนดเวลา
 - 3.3 เลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับบุคคล ตามลักษณะข้อบกพร่องนั้น
4. ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลความก้าวหน้าของตนเองโดยอาจทำกราฟแสดงความก้าวหน้าของคะแนนที่ได้เป็นระยะ

และรัชณี ศรีไพรวรรณ (รัชณี ศรีไพรวรรณ 2527 : 59 - 61) ได้กล่าวถึงหลักการสอนซ่อมเสริมไว้อย่างละเอียด ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. ความสำเร็จในการสอนซ่อมเสริมขึ้นอยู่กับผู้เรียนและผู้สอน เป็นสำคัญ ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนทราบปัญหาของตนเอง อุปสรรคของการเรียนที่เกิดจากปัญหาเหล่านั้นจนนักเรียนมีความรู้สึกอยากเรียน อยากได้รับความช่วยเหลือจากครู ผู้สอนก็ต้องเป็นผู้เอาใจใส่รับผิดชอบต่องาน มีบุคลิกแห่งความเมตตาปราณีต่อเด็กอย่างจริงใจ

2. วิธีสอนต้องเป็นวิธีใหม่ น่าสนใจ
3. การสอนแต่ละครั้ง ควรตั้งจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาเพียงปัญหาเดียว
4. สื่อการเรียน กิจกรรม เกมการเล่นต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็น แต่ไม่ควรใช้พร่ำเพรื่อ ควรให้เด็กได้ทำแบบฝึกหัด หรือแบบเสริมประสบการณ์ อาจให้นักเรียนเลือกปฏิบัติตามความสนใจ
5. ครูต้องมีความอดทนไม่บ่นว่าให้เด็กเกิดปมด้อยหรือเอาใจเด็กมากเกินไป ควรลงโทษหรือชมเชยตามที่เห็นสมควร
6. ในขณะที่สอนซ่อมเสริม ครูควรฝึกประสาทสัมผัส และทักษะต่าง ๆ ให้กับเด็ก เป็นบางครั้งเพื่อช่วยในการเรียนรู้ เช่น ฝึกการเคลื่อนไหวสายตา ฝึกการฟังเสียง แยกเสียง ฝึกสมาธิ เป็นต้น
7. ถ้าสอนแล้ว ผลการเรียนรู้ของเด็กไม่ดีขึ้น ครูต้องประเมินตนเองและถามข้อบกพร่องจริง ๆ ต้องแก้ไขตนเอง
8. ต้องคำนึงถึงสุขภาพของเด็กด้วย เพราะสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนของเด็ก
9. ต้องกวาดขันเรื่องการอ่านให้มาก เพราะการอ่านเป็นกุญแจสำคัญในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
10. การสอนซ่อมเสริม ควรจัดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 เพราะเป็นเด็กแรกเรียนต้องสร้างพื้นฐานความรู้ให้มั่นคง ส่วนในชั้นสูงกว่านี้ ควรให้เด็กมาปรึกษาครูเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนของตน
11. ควรให้เด็กได้รับทราบความเจริญก้าวหน้าของตน ไม่ควรวัดความก้าวหน้าด้วยการเปรียบเทียบกับนักเรียนด้วยกัน ควรเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการเรียนที่ผ่านมาของตัวเอง

ฉะนั้น หลักการในการสอนซ่อมเสริม ต้องเป็นการสอนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนให้ขจัดข้อบกพร่อง ตลอดจนการเรียนรู้ที่ไม่ถูกวิธีให้หมดไปเพื่อขอมให้ดีขึ้น และยังเป็นการสร้างเจตคตินิสัยที่ดีงามในการเรียนที่ถูกวิธี

จุดมุ่งหมายในการสอนซ่อมเสริม

อำไพ สุจริตกุล (อำไพ สุจริตกุล 2515 : 142) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนซ่อมเสริม สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

1. เพื่อช่วยแก้ปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และทางด้านการเรียนรู้
2. เพื่อช่วยขจัดปัญหาต่าง ๆ ของโรงเรียน อันมีสาเหตุมาจากตัวนักเรียนที่เรียนไม่ทันเพื่อน แล้วกลายเป็นตัวก่อกวนภายหลัง
3. ให้นักเรียนแข่งขันกับตัวเอง จนสามารถเรียนได้ดี่เท่าเดิม
4. ให้นักเรียนเรียนเก่งยิ่งขึ้นจนเต็มขีดความสามารถของตน
4. วิธีดำเนินการสอนซ่อมเสริม

ก่อนที่จะสอนซ่อมเสริมได้แก่คนใด ต้องทราบเสียก่อนว่า เด็กมีความบกพร่องในเรื่องใด นั่นคือ ต้องทำการ "วินิจฉัย" เพื่อค้นหาสาเหตุ การวินิจฉัย จึงมีความสำคัญมาก ถ้าการวินิจฉัยผิดพลาด จะทำให้การสอนซ่อมเสริมล้มเหลวได้ ประคอง สุทธสาร (ประคอง สุทธสาร 2526 : 196) ได้กล่าวถึงเทคนิคในการวินิจฉัยว่า มีอยู่ 2 อย่าง คือ

1. การวินิจฉัยอย่างเป็นทางการ (Formal Techniques)
2. การวินิจฉัยอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Techniques)

จิ้ง แบร์ (เกษร รongเคซ 2522 : 16 - 19 อ้างอิงมาจาก Blair. n.d.) ได้อธิบายว่า การวินิจฉัยอย่างเป็นทางการ มักทำโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานเพื่อทดสอบความสามารถทางทักษะแต่ละด้าน ส่วนการวินิจฉัยอย่างไม่เป็นทางการ เป็นการหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กโดยวิธีต่าง ๆ เช่น การสังเกตขณะเด็กเรียน เด็กเล่น หรือคุยกับเพื่อน ๆ วิธีสังเกตอย่างไม่เป็นทางการ สังเกตจากการทำงานที่ครูมอบหมาย จากระเบียบสะสม และจากแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher - Made Test) ซึ่งเป็นการสะดวกสำหรับครู ทำให้ได้ข้อมูลหลาย ๆ แบบ พันสมัยและชัคเจน แต่มีข้อเสียที่ขาดกระบวนการที่น่าเชื่อถือ

เมื่อวินิจฉัยแล้ว จึงควรแก้ไขข้อบกพร่องของเด็กแต่ละคน ซึ่งอาไฟ สุจริตกุล (อาไฟ สุจริตกุล 2516 : 47) เสนอไว้ดังนี้

1. วัดความสามารถทั่ว ๆ ไป ในการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในด้านการอ่าน ทดสอบความเข้าใจและประมวลค่า

2. แยกเด็กที่บกพร่องในการอ่าน ในการแยกเด็กออกเพื่อสอนซ่อมเสริมให้ไม่จำเป็นต้องบอกให้เด็กรู้ตัว เพราะบางคนอาจเกิดปมด้อยภายหลัง เด็กที่แยกมานี้เป็นเด็กที่มีความสามารถในการเรียนรู้ต่ำกว่าระดับเฉลี่ย

3. สรรวจข้อบกพร่องของเด็กที่แยกออกมาให้แน่ชัดว่าบกพร่องอะไร อย่างไร ต้องวิเคราะห์เป็นรายบุคคลให้ละเอียดถี่ถ้วน เด็กบางคนอาจมีข้อบกพร่องทางด้านร่างกายและอวัยวะเกี่ยวกับตา หู หรือปาก จนต้องส่งให้แพทย์รักษา บางคนอาจบกพร่องทางสติปัญญาหรืออารมณ์ จนต้องส่งให้จิตแพทย์ช่วยเหลือโดยตรง

4. ดำเนินการแก้ไข โดยเริ่มวิธีสอนเพื่อซ่อมเสริมเด็กแต่ละคน เมื่อรู้ข้อบกพร่องแน่ชัดแล้ว ซึ่งในคู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ 2523 : 34 - 35) ได้ให้ข้อคิดในการสอนว่า ต้องให้นักเรียนเรียนด้วยความพอใจ จัดประสบการณ์ให้นักเรียน และให้ประสบผลสำเร็จในการเรียนบ่อย ๆ และอีกประการหนึ่งต้องสร้างความเชื่อมั่นและการเคารพตนเองให้กับนักเรียน

ในการเลือกวิธีสอนซ่อมเสริมนั้น กระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : 104 - 105) ได้เสนอแนะว่า โรงเรียนแต่ละโรงเรียนย่อมใช้วิธีการสอนซ่อมเสริมแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพของโรงเรียน เป็นต้นว่า อาจจะให้ครูประจำชั้น ครูพิเศษ ครูที่ไม่ได้สอนประจำ หรือมอบให้ครูประจำวิชาเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนซ่อมเสริม ส่วนเวลาจะเรียนในชั่วโมงว่าง หายหัวโมง นอกเวลาเรียนหรือวันหยุดก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในขณะนั้น ซึ่งได้เสนอวิธีสอนแต่ละวิธีดังนี้

1. การสอนแบบตัวต่อตัว ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะผู้สอนสามารถเลือกใช้คำหรือวิธีการได้เหมาะสมกับนักเรียน สามารถดูความสนใจของนักเรียนได้อย่างใกล้ชิด และสอนได้ตามที่นักเรียนประสบปัญหา

2. การสอนเป็นกลุ่มย่อย เพื่อความสะดวกในการจัดนักเรียนที่มีปัญหาเหมือนกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกัน ประมาณกลุ่มละ 2 - 3 คน ซึ่งทำให้ผู้เรียนร่วมมือกันแก้ปัญหา ไม่ทำให้ใครรู้สึกว่ามีปัญหามากเกินไป และอาจจะเปลี่ยนบทบาทหมุนเวียนกันสอนได้ด้วย

3. นักเรียนสอนกันเอง โดยให้นักเรียนที่เรียนเก่งสอนนักเรียนที่เรียนอ่อน อาจจะสอนตัวต่อตัว หรือสอนเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งทำให้เกิดผลดีคือ นักเรียนใช้ภาษาเดียวกัน ง่ายต่อการเข้าใจ ผู้เรียนก็สนใจเรียน ผู้สอนก็ได้ฝึกฝนทักษะของตนเองไปด้วย

4. บทเรียนสำเร็จรูป ในกรณีนี้ผู้สอนพบว่า นักเรียนมีปัญหาในการเรียน บางเรื่องอาจใช้บทเรียนสำเร็จรูปง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เป็นสื่อในการเรียน โดยนักเรียนแต่ละคนต้องเรียนรู้ ทำแบบฝึกหัด ตรวจสอบคำตอบด้วยตนเอง

5. สมุดแบบฝึกหัดเรียนด้วยตนเอง คล้ายบทเรียนสำเร็จรูป เพราะเริ่มต้นการให้บทเรียนแล้วใช้แบบฝึกหัด ต่อจากนั้นเฉลยคำตอบ แต่แบบฝึกหัดมีแบบฝึกมากกว่า ทำให้ได้ฝึกทักษะมากขึ้น

6. ให้กิจกรรมเพิ่ม ใช้ในกรณีที่นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนแล้ว แต่ควรได้รับการฝึกทักษะเพิ่ม ผู้สอนอาจมอบงานให้ทำ อาจจะที่โรงเรียน หรือทำที่บ้านก็ได้ ขั้นสุดท้ายของการสอนซ่อมเสริม ก็คือ การทดสอบผู้เรียนอีกครั้งว่า หลังจากได้รับการซ่อมเสริมแล้ว นักเรียนสามารถสอบผ่านตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

การสอนซ่อมเสริมจึง เป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องมีการวางแผนล่วงหน้าเพื่อจัดเตรียม ทั้งส่วนที่เป็นผู้สอนและผู้เรียน ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งในโรงเรียนและที่บ้าน ทั้งนี้เพื่อผลสำเร็จในการเรียนของนักเรียนนั่นเอง

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

วิชาภาษา เป็นวิชาทักษะ เช่นเดียวกับคณิตศาสตร์ จึงมีชื่อเรียกรวมกันว่า "กลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้" ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 ฉะนั้นการสอนภาษาจึงต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความคล่องแคล่ว เพื่อช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของเด็กได้เพิ่มพูนขึ้นเท่าที่วัยและความสามารถของคนที่ทำได้ ดังที่ กมล กิษฐกมล (กมล กิษฐกมล 2509 : 15) กล่าวว่า "หัวใจของการสอนวิชาทักษะอยู่ที่การฝึก (Drill) การฝึกอย่างถูกวิธีเท่านั้น จะทำให้เกิดความชำนาญ คล่องแคล่วว่องไวและทำได้โดยอัตโนมัติ" ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ สศิธร สุทธิแพทย์ (ศศิธร สุทธิแพทย์ 2517 : 63) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของแบบฝึกว่า สิ่งหนึ่งที่จะช่วยการสอนของครูให้ประสบความสำเร็จได้ก็คือ แบบฝึก เพราะการใช้แบบฝึกที่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด จะช่วยทุ่นเวลาในการสอน กฎเกณฑ์ การยกตัวอย่าง ตั้งยังเป็นการวัดผล การเรียนการสอนในแต่ละเรื่องด้วย และนิภา ชวนะพานิช (นิภา ชวนะพานิช 2518 : 5) ยังได้กล่าวว่า สิ่งที่จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาดีขึ้นนั้น คือ แบบฝึกหัดหรือแบบฝึกทักษะ เพราะนักเรียนจะมีโอกาสนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางมากขึ้น แม้แต่ภาษาต่างประเทศก็เห็นความจำเป็นในเรื่องการฝึก ดังที่ คัสคาเนย์ และโบเวอร์ (Dancaney and Bower, 1963 : คาน่า) ให้ความเห็นว่า "... การเรียนรู้จะมีประสิทธิภาพได้โดยเฉพาะทางด้านการเรียนภาษา ครูจะต้องมีศิลปะในการสอน เตรียมบทเรียน พร้อมทั้งสร้างแบบฝึกหัดเพิ่มเติมหลาย ๆ แบบ ..."

● เมื่อแบบฝึกมีความจำเป็นต่อการเรียนภาษา และแบบฝึกหัดภาษาไทยระดับประถมศึกษา ยังไม่เป็นการเพียงพอ สำหรับเด็กที่มีปัญหาบางประการได้ ครูจึงต้องจัดหาหรือสร้างแบบฝึกเพิ่มเติมขึ้นดังที่ปรากฏในคำชี้แจงการใช้แบบฝึกหัดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2523 : คำชี้แจง) ว่า "แบบฝึกหัดใด ยังไม่พอเพียงในการฝึกทักษะ ครูควรคิดแบบฝึกหัดเพิ่มเติม มีรายละเอียดในการสร้าง ดังนี้"

1. ลักษณะของแบบฝึก

จากงานวิจัยของ ศกิธร สุทธิแพทย์ (ศกิธร สุทธิแพทย์ 2517 : 72) ได้ศึกษาพบว่า แบบฝึกหัดที่นักเรียนสนใจ กระทั่งอรันที่จะทำเป็นแบบฝึกหัดที่มีลักษณะดังนี้

1. ใช้หลักจิตวิทยา
2. ส่วนวนภาพง่าย
3. มีความหมาย
4. คิดได้เร็วและสนุก
5. ได้รับความสนใจ
6. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
7. อาจศึกษาได้ด้วยตนเอง

สมชัย ไชยกุล (สมชัย ไชยกุล 2526 : 14 - 15) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึก และเสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึกทางภาษา สรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่จะสอน มิใช่ทดสอบว่านักเรียนเรียนรู้อะไรบ้าง
2. แบบฝึกหนึ่ง ๆ ควรเกี่ยวกับโครงสร้างเฉพาะของสิ่งที่จะสอน เรื่อง อยางเดียว
3. สิ่งสำคัญที่จะฝึกควร เป็นสิ่งที่นักเรียนพบเห็นอยู่แล้ว เช่น จากบท สนิทนา การอ่าน หรือการพูดคุยกัน
4. ข้อความที่นำมาฝึกในแต่ละแบบฝึกควรสั้น เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความยุ่งยากใจ
5. แต่ละแบบฝึกควรออกเสียงให้มากที่สุด จะเป็นการสร้างนิสัยการ ออกเสียงในภาษาได้ก็
6. แบบฝึกควร เป็นแบบที่กระตุ้นให้เกิดการตอบสนองที่พึงปรารถนา เท่านั้น

7. ในแบบฝึกที่เกี่ยวกับโครงสร้างของภาษา ไม่ควรใช้คำศัพท์มากนัก

8. แบบฝึกควรเป็นแบบออกเสียง จนกว่านักเรียนจะออกเสียงได้ถูกต้อง แล้วจึงให้ทำแบบฝึกหัดอ่านหรือเขียน แต่ต้องฝึกการออกเสียงอยู่

9. สิ่งที่ไม่ควรมองข้ามไปก็คือ การฝึกออกเสียงโดยใช้คำสัมผัสและร้อยกรอง แต่จะต้องเลือกศัพท์ เนื้อหา และโครงสร้างให้เหมาะสมกับระดับของนักเรียนและในการฝึกนั้น อาจจะทำเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลหลาย ๆ ครั้ง

2. หลักในการจัดทำแบบฝึก

รชนี ศรีไพรวรรณ (รชนี ศรีไพรวรรณ 2517 : 412 - 413) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึกทักษะว่า

1. ให้สอดคล้องกับจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน เด็กแรกเรียนยังมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกทักษะจะต้องอาศัยรูปภาพ สีสวย จูงใจเด็ก และเป็นไปตามลำดับความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ

2. ให้มีจุดมุ่งหมายว่า มุ่งจะฝึกในด้านใด แล้วจัดเนื้อหาให้ตรงกับความต้องการที่วางไว้ ครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ

3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก ถ้าสามารถแยกตามความสามารถ และจัดทำแบบฝึกหัดเพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี

4. ในแบบฝึกต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ ถ้าเด็กยังไม่ค่อยเข้าใจครูต้องชี้แจงด้วยคำพูดที่ใช้ภาษาง่าย ๆ ให้เด็กสามารถหาตามคำสั่งได้

5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูต้องตรวจพิจารณาทุกข้ออย่างถี่ถ้วน อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6. การให้เด็กทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ต้องให้เหมาะสมกับเวลาและความสนใจของเด็ก เด็กเล็ก ๆ ย่อมจะสนใจทำสิ่งใดอยู่ไม่นาน

7. ควรทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวาง และส่งเสริมให้เกิดความคิด

8. กระดาษที่ใช้ให้เด็กทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวและทนทานพอสมควร

3. ประโยชน์ของแบบฝึก

นอกจากนั้น รัชนี้ ศรีไพรวรรณ (รัชนี้ ศรีไพรวรรณ 2517 : 189) ยังได้กล่าวถึง ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะทางภาษาว่า

1. ทำให้เด็กเข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะแบบฝึกทักษะจะเป็นเครื่องมือ ทบทวนความรู้ที่เด็กได้เรียน และทำให้เกิดความชำนาญ กล่องแคล่วในเนื้อหาวิชาเหล่านั้น ยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีกับบทเรียน ซึ่งจะช่วยให้ ครูสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิธีสอน และกิจกรรมในแต่ละบทเรียน ตลอดจนสามารถช่วย เด็กให้เรียนได้ดีที่สุด ตามความสามารถของเขาด้วย
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลงานของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำดับ โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับ

มอหมาย

เพทธี (ยุพา ยัมพงษ์ 2522 : 18 - 19 อ้างอิงมาจาก Petty.n.d.) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดไว้เช่นเดียวกัน สรุปได้ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติม หรือเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็น อุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกหัดเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่าง เป็นระบบและมีระเบียบ
2. ช่วยเสริมทักษะทางการใช้ภาษา แต่ต้องได้รับการส่งเสริมเอาใจใส่ จากครู
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะเด็กมีความสามารถ ทางภาษาแตกต่างกัน ถ้าเด็กได้ทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขา จะช่วยให้เขาประสบความสำเร็จในกานจิตใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน เพราะเป็นการฝึกหัดที่หลังจาก ที่เด็กได้เรียนรู้เรื่องนั้น ๆ ได้ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้งและเน้นเฉพาะเรื่องที่ฝึก
5. ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลกาเรียนหลังจบบทเรียนในแต่ละครั้ง

6. เด็กสามารถเก็บรักษาไว้เพื่อเป็นแนวทางทบทวนด้วยตนเองได้

7. ทำให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจน

ซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารเกี่ยวกับแบบฝึก จะเห็นว่าแบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษา เพื่อช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่เด็กและแบบฝึกที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น เป็นไปตามเนื้อหาเหมาะสมกับสภาพปัญหาของผู้เรียน ต้องคำนึงถึงหลักจิตวิทยา จะทำให้นักเรียนทำแบบฝึกโดยไม่เบื่อหน่าย หรือห่อหอยเสียก่อน จึงเป็นหน้าที่ของครูจะต้องสร้างแบบฝึกเพิ่มเติมเพื่อฝึกทักษะและแก้ปัญหการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

งานวิจัยในประเทศ เรื่องการอ่านในระดับประถมศึกษา มีมากมายหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่างงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการอ่านและการแก้ปัญหาค้นหาการใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ดังนี้

พ.ศ. 2518 พูนพงษ์ งามเกษม (พูนพงษ์ งามเกษม 2518 : 67)

ได้ทดลองสอนอ่านภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิมในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนอ่านด้วยแบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอ่านดีกว่า ส่วนในเรื่องความเข้าใจในการอ่านนั้น วงเคื่อน วรรณไชย (วงเคื่อน วรรณไชย 2520 : ฉ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า จำนวนนักเรียนที่อ่านหนังสือได้เข้าใจก็มีเพียงร้อยละ 22.8 เท่านั้น ในปี พ.ศ. 2523 ศรีประภา ปาลสุทธิ (ศรีประภา ปาลสุทธิ 2523 : 44) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ความกล้า สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำความกล้า ปรากฏว่า นักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้อักษรควบได้ถูกต้องมากขึ้นหลังจากการฝึกแล้ว เช่นเดียวกับอักษร รุ่งมณี (อักษร รุ่งมณี 2524 : จ) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบ

ความเข้าใจในการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่างการสอนอ่านแบบปกติกับการสอนอ่านโดยจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปรากฏว่า คะแนนความเข้าใจในการอ่านของทั้งสองกลุ่มสูงขึ้น แต่ในกลุ่มที่สอนโดยการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีคะแนนสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับการทดลองสอนโดยใช้แบบฝึกการอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของ ชูปทอง ปราภพาล (ชูปทอง ปราภพาล 2525 : 56) ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีปัญหาในการอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะ ฉ ช และ ส ช เมื่อได้รับการฝึกแล้ว ได้ผลดีขึ้นโดยเปรียบเทียบคะแนนก่อนฝึกและหลังฝึก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ สมชัย ไชยกุล (สมชัย ไชยกุล 2526 : 48) ก็ได้ทำการทดลองในลักษณะเดียวกันนี้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา ในเรื่องการอ่านออกเสียงคำที่สะกดด้วย แม่ก. แม่กค และแม่กข โดยใช้แบบฝึกการออกเสียงคำ ที่สะกดด้วยแม่ก กค และกข กับนักเรียน 50 คน ที่มีปัญหาในการอ่าน ปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการฝึกแตกต่างจากคะแนนการสอบก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกอ่านแล้วสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง

ส่วนปัญหาด้านการอ่านออกเสียงนั้น เพ็ญแข สุภิกิตย์ (เพ็ญแข สุภิกิตย์ 2526 : 70) ได้ศึกษาปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน โดยการสร้างแบบสำรวจปัญหาการอ่าน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเขตปทุมวัน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการอ่านออกเสียง ร ด ไม่หัดมีถึงร้อยละ 97.33 รองลงมาคือการอ่านออกเสียงพยัญชนะและสระเพี้ยน มีร้อยละ 93.33 นอกจากนั้นก็เป็นปัญหาอันคัมต่อ ๆ มาคือ อ่านซ้ำ ตะกุกตะกัก อ่านโดยใช้วิธีสะกดคำ อ่านผิดวรรคตอน อ่านคำควบกล้ำ ไม่ถูกต้อง

งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่านในต่างประเทศนั้น ในปี พ.ศ. 1957 เทมปลิน (Templin. 1957 : L108) ได้ศึกษาความเข้าใจคำของเด็กชั้นประถมตั้งแต่เกรด 1 - 3 จำนวน 267 คน โดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์แบบเลือกตอบ 4 ตัว เลือก

ผลปรากฏว่าคะแนนความเข้าใจระหว่างกำเด็กชายและเด็กหญิง เด็กที่มีอายุมากและเด็กที่มีอายุน้อยไม่แตกต่างกัน แต่เด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี จะได้คะแนนความเข้าใจสูงกว่าเด็กที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ และในปีเดียวกันนั้น โลบ (Loeb. 1957 : 609) ได้ศึกษาจำนวนคำที่เด็กเข้าใจ โดยศึกษาเด็กเกรด 4 - 6 พบว่า เด็กที่ต่างกันทางสติปัญญา ฐานะทางเศรษฐกิจและระดับการศึกษาของบิดามารดา มีจำนวนคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ แต่สำหรับความแตกต่างทางเพศนั้น ไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในความเข้าใจเท่าใด

ส่วนการศึกษาเรื่องการสอนอ่านนั้น รัสเซล และฟี (Russel and Fea. 1963 : 883 - 893) ให้ข้อคิดว่า การสอนอ่านต้องประกอบด้วยปัจจัยหลาย ๆ อย่างด้วยกัน เช่น เนื้อหาที่ใช้เป็นบทเรียน การรับรู้ของเด็ก ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการที่จะตีความหมายเรื่องที่อ่าน แต่สิ่งสำคัญอันดับแรกคือความสามารถในการจำคำ และเข้าใจความหมายของคำ รวมทั้งความสามารถในการที่จะเข้าใจความสัมพันธ์ของประโยคต่าง ๆ ในข้อความของบทหนึ่ง ๆ

จากงานวิจัยที่กล่าวมานี้ จะเห็นว่า ปัญหาในการสอนอ่านออกเสียง ยังมีอยู่อีกเป็นจำนวนมาก การแก้ปัญหาค้นหาการใช้แบบฝึก และวิธีสอนต่าง ๆ ก็ได้ผลดี สมควรที่จะสร้างแบบฝึกการอ่านเพื่อช่วยแก้ปัญหาค้นหาการอ่านให้มากขึ้น และขอควรคำนึงถึงอีกประการหนึ่ง คือ ความสามารถในการอ่านของนักเรียนย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่น ๆ ด้วย

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริม

งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทย ระดับประถมศึกษา นั้น ในปี พ.ศ. 2520 สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ (สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ 2520 : 54) ได้ทำวิจัยเรื่องการสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน โดยเน้นเรื่องการอ่านและได้สรุปผลวิจัยไว้ว่า การสอนซ่อมเสริมเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการสอน ที่จะช่วยเด็กที่เกิดอุปสรรคในการเรียนซ้ำ สาเหตุในการเรียนซ้ำมักเกิดจากการที่มีความล่าช้าในการ

อ่านเพื่อให้เข้าใจบทเรียนได้ชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น และการอ่านนี้นับเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่อาจฝึกหรือแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เกษร รong เกษ (เกษร รong เกษ 2522 : 56) ที่ทำวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ง" "พ" "ฝ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครราชสีมา โดยสร้างแบบทดสอบก่อนสอนและหลังสอน และสร้างแบบฝึกจำนวน 15 แบบฝึก ให้นักเรียน 2 กลุ่ม กลุ่มละ 15 คน ผลการวิจัยปรากฏว่านักเรียนที่มีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะ ง พ ฝ คว และ ขว มาก เมื่อเปรียบเทียบค่าความก้าวหน้าของคะแนนเฉลี่ยก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยการหาค่า t (t -test) ปรากฏว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าเมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยการใช้แบบฝึกชุดนี้แล้ว นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะ ง พ ฝ คว และ ขว ได้สูงขึ้น เช่นเดียวกับผลงานวิจัยของ ราจิต สุวรรณรักษ์ (ราจิต สุวรรณรักษ์ 2525 : 43) ที่ทำวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงผันวรรณยุกต์สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งใช้วิธีดำเนินการวิจัยเช่นเดียวกับ เกษร รong เกษ ได้ผลจากการทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริมด้วยการทดสอบหาค่า t ปรากฏว่า ค่าของคะแนนเฉลี่ย แตกต่างกันในทางที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกชุดนี้แล้ว สามารถออกเสียงผันวรรณยุกต์ได้ถูกต้องชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พวงเล็ก อุดระ แห่งศูนย์เสริมการอ่าน ภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครูพระนคร (พวงเล็ก อุดระ 2526 : 29) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านระดับประถมศึกษา โดยสร้างแบบทดสอบก่อนใช้แบบฝึก แล้วนำแบบฝึกที่สร้างเองไปสอนซ่อมเสริมกับนักเรียนจำนวน 27 คน ในเวลา 48 ครั้ง ๆ ละ 40 นาที แล้วทดสอบอีกครั้งหนึ่ง จากผลสัมฤทธิ์ในการอ่านอันเป็นผลจากการใช้แบบฝึก ปรากฏว่า คะแนนในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แสดงว่า เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกแล้ว จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมการอ่านในต่างประเทศนั้น ในปี ค.ศ. 1974 จาคอบ (Jacobs. 1974 : 7611 - 7612A) ได้เปรียบเทียบการสอนอ่านระหว่างนักเรียน 2 กลุ่ม คือ กลุ่มซ่อมเสริมการอ่านพิเศษ กับกลุ่มซ่อมเสริมการอ่านในห้องเรียนปกติ ผลปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างทั้งสองกลุ่มในเรื่องความเข้าใจในการอ่าน และการลำดับความของนักเรียนทุกระดับ แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยทั้งสองกลุ่มในการทดสอบก่อนสอน และหลังสอน คะแนนหลังสอนจะดีขึ้น แสดงว่านักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น เมื่อได้รับบทเรียนซ่อมเสริมการอ่าน

ทอมสัน (Thomson. 1975 : 178 - 179A) ได้ทดลองสอนซ่อมเสริมในเรื่องการฟังและการพูด แก่นักเรียน จำนวน 40 คน ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยการฟังในแบบทดสอบก่อนสอนและหลังสอน ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยการพูดในแบบทดสอบก่อนสอนและหลังสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าการสอนซ่อมเสริมมีประสิทธิภาพในการปรับปรุงการฟังและการพูดของนักเรียนให้ดีขึ้น

เวลล์ (Wells. 1975 : 1292A) ได้ใช้วิธีสอนโดยใช้หนังสือภาพและภาพยนตร์ที่ไม่มีคำบรรยาย แต่เปิดโอกาสให้นักเรียนอภิปรายเพิ่มเติมด้วยการพูดและเขียนกับนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับชั้นที่เรียนอยู่ ผลปรากฏว่า นักเรียนมีความสามารถทางการอ่าน พูด เขียน และมีทัศนคติต่อการอ่านดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ การเพิ่มประสบการณ์ทางภาษาคำด้วยการดูภาพช่วยพัฒนาความสามารถทางการอ่านและเขียนของนักเรียนกลุ่มซ่อมเสริมได้

บรูคส์ (Brooks. 1977 : 6920A) ได้จัดโปรแกรมการสอนซ่อมเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่คัดเลือกมา ผลปรากฏว่า นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและต่อโรงเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ฮอร์น (Horne. 1977 : 3249A) ได้จัดโปรแกรมการอ่านพิเศษสำหรับนักเรียนระดับ 2 - 3 ที่มีข้อบกพร่องในการอ่าน โดยจัดสอนเป็นกลุ่มย่อยและรายบุคคล ซึ่งใช้เทคนิคการสอนหลาย ๆ อย่าง ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนสอนและหลังสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ มีความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจและมีความก้าวหน้าในคำศัพท์เพิ่มขึ้น

จากผลงานการวิจัยเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมการอ่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้ผลที่สอดคล้องกัน คือ เมื่อนักเรียนได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีการต่าง ๆ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้น นั่นคือ การสอนซ่อมเสริมมีความสำคัญต่อการแก้ไข ปัญหาทางการ เรียนอ่านของนักเรียน

ดังนั้น แบบฝึกหัดซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงจะสามารถแก้ไขและ ลดข้อบกพร่องในการอ่านของนักเรียนได้

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึก จะมีข้อบกพร่องในการอ่าน ลดลง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของ เครื่องมือ
4. แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 โรงเรียนแจ่มจันทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 ห้องเรียน มีนักเรียนรวมทั้งสิ้น 149 คน

การเลือกโรงเรียนมาศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนประถมศึกษา ที่มีจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ประมาณ 150 คน

2. เป็นโรงเรียนที่มีผู้ปกครองนักเรียนหลายระดับ ทั้งด้านอาชีพและฐานะทางเศรษฐกิจ

3. เป็นโรงเรียนที่มีผู้บริหารและคณะครูเห็นความสำคัญของการวิจัยและให้ความร่วมมือในการทดลองเป็นอย่างดี

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนแจ่มจันทร์ จำนวน 30 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอนการเลือกดังนี้

1. นำแบบทดสอบการอ่านออกเสียงภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและตรวจสอบคุณภาพแล้วไปทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนแจ่มจันทร์ ทั้ง 5 ห้องเรียน จำนวน 149 คน ผู้วิจัยเป็นผู้ทดสอบนักเรียนด้วยตนเอง เป็นรายบุคคล โดยใช้แบบบันทึกการสอบอ่านกับนักเรียนทุกคน เพื่อนำมาตรวจสอบกับแบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านอีกครั้งหนึ่ง

2. นารายชื่อนักเรียนที่สอบอ่านออกเสียงไม่ผ่านตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ 80 % มาจัดแยกเข้ากลุ่มตามข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง โดยยึดหลักการจัดกลุ่มข้อบกพร่องของ เทียน แสง สุภักดิ์ (เทียน แสง สุภักดิ์ 2526 : 70) ที่ได้รวบรวมและจัดลำดับปัญหาในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในเขตปทุมวัน และของ รัชนี ศรีไพรวรรณ (รัชนี ศรีไพรวรรณ 2527 : 12 - 13) ที่ได้รวบรวมปัญหาในการอ่านของเด็กไทย ได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 อ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด

กลุ่มที่ 2 อ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด

กลุ่มที่ 3 อ่านออกเสียงเพิ่มคำหรือลดคำ

กลุ่มที่ 4 อ่านออกเสียงตัว หรือคู่คำ

กลุ่มที่ 5 ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง

3. นารายชื่อนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านแต่ละกลุ่มมาสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก ให้ได้จำนวนนักเรียนกลุ่มละ 6 คน จำนวน 5 กลุ่ม รวมเป็นนักเรียนทั้งหมด 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย
2. แบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง

การสร้าง และการหาคุณภาพของ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรคู่มือการสอน หนังสือเรียน ประมวลคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2
 - 1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
 - 1.3 ศึกษาปัญหาการอ่านของ เด็กไทย
 - 1.4 ศึกษาคำยาก และคำที่มีปัญหาในการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 2 จากงานวิจัยของ ดวงเดือน สุภักดิ์ (2522) และบุปผา ชังพุก (2524)
 - 1.5 กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ในการเรียน
 - 1.6 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการออกเสียงภาษาไทย ซึ่งประกอบด้วย 2 ตอน คือ
 - 1.6.1 ตอนที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียง
 - 1.6.2 ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน
- ตอนที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียง สร้างขึ้นโดยนากายากตามี่ศึกษาในข้อ 1.4 มาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนประกอบด้วยจำนวนคำทั้งหมด 182 คำ

และเพื่อความสะดวก แม่นยำในการตรวจสอบให้คะแนนการอ่านออกเสียง ผู้วิจัยได้สร้างแบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียง ซึ่งปรับปรุงจากงานวิจัยของ เพ็ญแจ สุภิกิตย์ (เพ็ญแจ สุภิกิตย์ 2526 : 53 - 54)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน สร้างเป็นข้อคำถาม แบบอัตนัยคำตอบเดียว จำนวน 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือตอบไม่ครบให้ 0 คะแนน

1.7 การหาคุณภาพของแบบทดสอบ ทำตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1.7.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นทั้ง 2 ตอน ไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 5 ท่าน ประกอบด้วย อาจารย์สุชาดา วิทยุติ นักวิชาการศึกษา ศูนย์พัฒนาหลักสูตร อาจารย์วันเพ็ญ สุทธากาศ นักวิชาการศึกษาศูนย์พัฒนาหนังสือ อาจารย์นิศยา จริญญาสุทธิศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อาจารย์วัลภา สิงห์ธรรมศาล ครูสอนภาษาไทยโรงเรียนคาราคาม อาจารย์ราตรี นุกุลกิจ ครูสอนภาษาไทยโรงเรียนวัดเวตวันธรรมาวาส ตรวจสอบแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุง

1.7.2 นำแบบทดสอบตอนที่ 1 และแบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียงซึ่งแก้ไขแล้วไปหาคุณภาพ ด้วยการทดสอบกับนักเรียนโรงเรียนคาราคาม จำนวน 5 คน ส่วนแบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียงของนักเรียนเป็นครูสอนภาษาไทย และนิสิตปริญญาโท วิชาเอกการประถมศึกษา จำนวน 5 คน โดยครู 5 คน สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนทีละคนพร้อม ๆ กัน แล้วนำแบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านมาตรวจสอบด้วยวิธี Kendall's Coefficient of Concordance (บึงอร ภาวภิรมย์ขวัญ 2526 : 23 - 26) ปรากฏว่า การบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียงตรงกันมากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ นั่นคือ สัมประสิทธิ์ของการคล้อยตามกันของการจัดอันดับระหว่างครูผู้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมเท่ากับ 0.9748 ซึ่งแสดงว่าแบบทดสอบนี้มีคุณภาพเพียงพอ ดังตารางแสดงคะแนนและการจัดอันดับดังนี้

ตาราง 1 แสดงคะแนนการจัดอันดับของผู้สอบ 5 คน

นักเรียน คนที่	1		2		3		4		5	
	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ	คะแนน	อันดับ
1	21	2	39	5	25	4	15	1	23	3
2	22	1.5	40	5	25	4	16	1	22	1.5
3	24	3	39	5	25	4	16	1	22	2
4	21	2	40	5	24	4	16	1	22	3
5	21	2	40	5	24	3.5	16	1	24	3.5
Σ		10.5		25		19.5		5		13

1.7.3 นำแบบทดสอบตอนที่ 1 ไปพิมพ์ด้วยตัวพิมพ์ขนาด 36 point ซึ่งเป็นขนาดตัวหนังสือที่อ่านง่าย เหมาะกับระดับชั้นของผู้เรียน

1.7.4 นำแบบทดสอบตอนที่ 2 ซึ่งเป็นข้อคำถามและได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาคุณภาพ โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนคาราคาม จำนวน 10 คน เมื่อตรวจคำตอบให้คะแนนแล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาความยากง่าย ($\bar{p}$) เพื่อเลือกข้อสอบที่มีความยากง่ายระหว่าง .20 - .80 และหาค่าอำนาจจำแนก (r) โดยการหาค่าสหสัมพันธ์พอยท์-ไบซีเรียล (Point biserial correlation) (ดูน สายบก และ อังคณา สายยศ 2524 : 183 - 186) เพื่อเลือกข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 20 ขึ้นไป คัดเลือกได้ข้อสอบ จำนวน 10 ข้อ

1.7.5 นำข้อสอบที่วิเคราะห์ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก แล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson) ใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยถ และอังคณา สายยถ 2524 : 168 - 169) ปรากฏว่าได้ค่าความเชื่อมั่น 0.7881 ซึ่งแสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูงสามารถนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้

2. แบบฝึกหัดซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา 2521 กลุ่มทักษะภาษาไทยและเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ คู่มือการสอน หนังสือเรียน แบบฝึกหัด และประมวลค่าในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2

2.2 ศึกษาเอกสาร บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน การสร้างแบบฝึกอ่าน และการสอนซ่อมเสริม

2.3 สร้างแบบฝึกหัดซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย สำหรับนักเรียน 5 กลุ่ม กลุ่มละ 10 แบบฝึก จำนวน 50 แบบฝึก ดังนี้

2.3.1 แบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ 10 แบบฝึก

2.3.2 แบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ 10 แบบฝึก

2.3.3 แบบฝึกแก้ไขการอ่านเพี้ยนหรือลดคำ 10 แบบฝึก

2.3.4 แบบฝึกแก้ไขการอ่านตัวหรือคู่คำ 10 แบบฝึก

2.3.5 แบบฝึกความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน 10 แบบฝึก

2.4 การหาคุณภาพของแบบฝึกหัดซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ทาตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.4.1 นำแบบฝึกหัดซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย จำนวน 50 แบบฝึก เสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาบัณฑิต และผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย 5 ท่าน คือ อาจารย์วิรัช วิบูลย์ นักวิชาการศึกษา ศูนย์พัฒนาหลักสูตร อาจารย์สุชาดา วิบูลย์ นักวิชาการศึกษา ศูนย์พัฒนาหลักสูตร อาจารย์นิศยา จรุงผลลธิติ ศึกษานิเทศก์ สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร อาจารย์วัลภา สิงห์ธรรมกาล ครูผู้สอน

ภาษาไทย โรงเรียนการาคาม อาจารย์ราตรี บุญถกิจ ครูผู้สอนภาษาไทย โรงเรียนวัดเวทวันธรรมาวาส เป็นผู้ตรวจพิจารณา ผู้วิจัยนำผลการตรวจพิจารณามาแก้ไขปรับปรุงแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการาคาม ซึ่งมีสภาพคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง

2.4.2 ทดลองครั้งที่ 1 กับนักเรียนที่ครูผู้สอนภาษาไทยเป็นผู้เลือกให้ ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านประเภทละ 1 คน เพื่อศึกษาความยากง่าย ส่วนวนภาษาเวลาที่ใช้สอนว่าเหมาะสมหรือไม่ แล้วนำปัญหาที่พบจากการทดลองมาปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท แล้วแก้ไขปรับปรุง

2.4.3 ทดลองภาคสนามกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนการาคาม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงเพื่อหานักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านปัญหาละ 5 คน แล้วนำแบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านที่แก้ไขมาสอนซ่อมเสริมตามเวลาที่กำหนด แล้วทดสอบซ้ำด้วยแบบทดสอบเดิม นำผลการทดสอบมาพิจารณาโดยใช้เกณฑ์ 80/80 คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 80 เมื่อเรียนด้วยแบบฝึกซ่อมเสริมแล้วสามารถทำแบบทดสอบได้คะแนนมากกว่า 80 เปอร์เซนต์ ดังตารางแสดงร้อยละของจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า 80 % ของแบบฝึกซ่อมเสริม

ตาราง 2 แสดงร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 80 % ของแบบฝึกครั้งที่ 10

กลุ่มที่	นักเรียนที่ได้คะแนน 80% ขึ้นไปจากจำนวนทั้งหมด 5 คน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม	ร้อยละของจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ 80%
1	4	85 %	80/85
2	5	88 %	100/88
3	5	88.75 %	100/88.75
4	5	90 %	100/90
5	5	90 %	100/90

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนทุกกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถผ่านเกณฑ์ 80/80 ซึ่งแสดงว่าแบบฝึกนี้มีคุณภาพเพียงพอที่จะนำไปสอนซ่อมเสริมได้

แบบแผนการทดลองและการดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design มีลักษณะการทดลองดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 225)

T ₁	X	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

เมื่อ	X	แทน การทดลองโดยใช้แบบฝึกซ้อมเสริม
	T ₁	แทน การสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)
	T ₂	แทน การสอบหลังการทดลอง (Posttest)

การดำเนินการทดลอง

การทดลองสอบเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองนี้ กระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเอง ทุกวัน เป็นเวลา 10 สัปดาห์ ระหว่างเวลา 14.30 - 15.15 น. ซึ่งแยกสอนกลุ่มละ 1 วันในแต่ละสัปดาห์ ดังตารางที่กำหนด ดังนี้

ตาราง 3 การจัดเวลาสอนซ่อมเสริม

วัน \ เวลา	14.30 - 15.15 น.
จันทร์	กลุ่มอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด
อังคาร	กลุ่มอ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด
พุธ	กลุ่มอ่านออกเสียงเพิ่มคำหรือลดคำ
พฤหัสบดี	กลุ่มอ่านออกเสียงตัวหรือคู่คำ
ศุกร์	กลุ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านออกเสียงระหว่าง ก่อนและหลังการสอน
 ขอมเสริม โดยใช้การทดสอบค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ได้จากคะแนนการสอบก่อนและหลังการสอน
 ขอมเสริม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 การหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบส่วนที่เป็นข้อความหรือเนื้อเรื่อง
 โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ Concordance เรียกว่า Kendall's Coefficient of
 Concordance ใช้สูตรของ Kendall

$$W = \frac{12S}{m^2(n^3 - n)}$$

(บึงอร ภาวภิรมย์ขวัญ 2526 : 23)

เมื่อ W แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 m แทน จำนวนกรรมการที่ให้คะแนน
 n แทน จำนวนนักเรียนที่นำมาจัดอันดับ
 S แทน ผลรวมกำลังสองของความเบี่ยงเบนของ R_j

$$S = \sum (R_j - \frac{\sum R_j}{N})^2$$

R_j แทน ผลรวมของอันดับของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งถูกจัด
 อันดับโดยกรรมการทุกคน

1.2 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบส่วนที่เป็นข้อความ ใช้สูตร

$$r_{pbis} = \frac{\bar{X}_p - \bar{X}_f}{S_t} \cdot \sqrt{pq}$$

(ลวน สายยศ และอังณา สายยศ 2524 : 184)

เมื่อ	$\bar{X}_p$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นได้
	$\bar{X}_f$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ทำข้อนั้นไม่ได้
	S_t	แทน คะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบฉบับนั้น
	p	แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นได้
	q	แทน สัดส่วนของคนที่ทำข้อนั้นไม่ได้หรือ $1 - p$

1.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบส่วนที่เป็นข้อคำถาม ใ้สูตรของ

Kuder Richardson (KR-20)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum p q}{S_t^2} \right)$$

(ล่วน สายยศ และอังคณา สายยศ 2524 : 168 - 169)

เมื่อ	n	แทน จำนวนข้อของเครื่องมือ
	p	แทน สัดส่วนของผู้ทำได้ในข้อหนึ่ง ๆ คือ $= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	แทน สัดส่วนของผู้ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ คือ $1 - p$
	S_t^2	แทน คะแนนความแปรปรวนของเครื่องมือ

2. การวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 การหาค่าเฉลี่ยของคะแนน จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

(ชูศรี วงศ์รัตนะ 2525 : 32)

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน จากสูตร

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

(ชูศรี วงศ์รัตน์ 2525 : 58)

เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2.3 การทดสอบค่า t (t-test) แบบ dependent โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{(n - 1)}}}$$

$$df = n - 1$$

(ชูศรี วงศ์รัตน์ 2525 : 133)

เมื่อ $\sum D$ แทน ผลรวมของคะแนนความก้าวหน้า
 $\sum D^2$ แทน ผลรวมของคะแนนความก้าวหน้าแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา และการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียน
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
- S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบใน t -distribution
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้เสนอตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด
2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่อ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด
3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่อ่านออกเสียงเพิ่มคำหรือลดคำ
4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกกลุ่มที่ 4 กลุ่มที่อ่านออกเสียงทวนหรือดูคำ

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกกลุ่มที่ 5 กลุ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด

การเปรียบเทียบครั้งนี้ได้นำคะแนนผลการสอบอ่านออกเสียง กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่อ่านเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ผิด ก่อนและหลังการสอบซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก มาวิเคราะห์โดยใช้ t -test ทดสอบ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง

ตาราง 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด ก่อนสอบและหลังสอบซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	SD	SD^2	t
ก่อนสอบ	6	15.83	38.16	6.2	38.44	4.23**
หลังสอบ	6	5	7.6	2.8	7.84	

$$t_{.01} (df = 5) = 3.365$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 4 ปรากฏว่า ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด หลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด ของนักเรียนได้จริง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงก่อนและหลัง
การเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่อ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด

การเปรียบเทียบครั้งนี้ ได้นำคะแนนผลการสอบอ่านออกเสียง กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่
อ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด ก่อนและหลังการสอบซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกมาวิเคราะห์โดย
ใช้ t -test ทดสอบ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำ
ควบกล้ำผิด ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนสอน	6	9	1.2	37	237	11.38**
หลังสอน	6	2.83	0.56			

$$t_{.01} (df = 5) = 3.365$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 5 ปรากฏว่าข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงคำ
ควบกล้ำผิดหลังการ เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นลดลงอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนได้จริง เป็นไปตามสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงก่อนและหลัง
การเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่อ่านออกเสียงเพิ่มคำหรือลดคำ

การเปรียบเทียบครั้งนี้ ได้นำคะแนนผลการสอบอ่านออกเสียง กลุ่มที่ 3 กลุ่มที่
 อ่านออกเสียงเพิ่มคำหรือลดคำ ก่อนและหลังการ สอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกมาวิเคราะห์
 โดยใช้ t-test ผลปรากฏดังแสดงในตาราง.

ตาราง 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงเพิ่มคำ
 หรือลดคำ ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนสอน	6	8	0.8	38	252	10.3**
หลังสอน	6	1.66	2.26			

$$t_{.01} (df = 5) = 3.365$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 6 ปรากฏว่าข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงเพิ่มคำ
 หรือลดคำหลังการ เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถ
 พัฒนาการอ่านออกเสียงเพิ่มคำและลดคำของนักเรียนได้จริง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงก่อนและหลัง
การเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 4 กลุ่มที่อ่านออกเสียงตัวหรือตุ้

การเปรียบเทียบครั้งนี้ได้นำคะแนนผลการสอบอ่านออกเสียงกลุ่มที่ 4 กลุ่มที่อ่าน
ออกเสียงตัวหรือตุ้ ก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกมาวิเคราะห์โดยใช้
t-test ทดสอบ ผลปรากฏดังแสดงในตาราง

ตาราง 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัว
หรือตุ้ ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนสอน	6	6.5	1.1	25	131	4.40 ^{**}
หลังสอน	6	2.66	5.87			

$$t_{.01} (df = 5) = 3.365$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 7 ปรากฏว่าข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงตัว
หรือตุ้ หลังการ เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถ
พัฒนาการอ่านออกเสียงตัวหรือตุ้ได้จริง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงก่อนและหลัง
การเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 5 กลุ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง

การเปรียบเทียบครั้งนี้ได้นำคะแนนผลการสอบอ่านออกเสียง กลุ่มที่ 5 กลุ่ม
ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง ก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกมา
วิเคราะห์ โดยใช้ t -test ทดสอบผลปรากฏดังแสดงในตาราง

ตาราง 8 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องด้านความเข้าใจในการอ่าน
ก่อนสอนและหลังสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก

คะแนน	N	$\bar{X}$	S^2	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนสอน	6	4	0.8	20	70	10.00**
หลังสอน	6	0.6	0.6			

$$t_{.01} (df = 5) = 3.356$$

ผลการวิเคราะห์ตามตาราง 8 ปรากฏว่าข้อบกพร่องในด้านความเข้าใจใน
การอ่านหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับความเชื่อมั่น .01 แสดงว่า การสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถ
พัฒนาความเข้าใจในการอ่านออกเสียงได้จริง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยและการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งพอจะสรุปขั้นตอนและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริม โดยใช้แบบฝึก จะมีข้อบกพร่องในการอ่านลดลง

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนแจ่มจันทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 149 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนแจ่มจันทร์ สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งเลือกมาด้วยการทดสอบเป็นรายบุคคลเพื่อหาข้อบกพร่องของนักเรียนที่สอบไม่ผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้นักเรียนที่มีปัญหา ความบกพร่องในการอ่านออกเสียง 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด กลุ่มที่อ่านออกเสียงกาควบกล้ำผิด กลุ่มที่อ่านออกเสียงเพิมคำหรือลดคำ กลุ่มที่อ่านออกเสียงตัวหรือตัวคำ และกลุ่มที่ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง แล้วจึงสุ่มอย่างง่ายได้นักเรียนกลุ่มละ 6 คน รวมเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้าง

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย
2. แบบฝึกหัดเสริมในการอ่านออกเสียง

1. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย แบ่งเป็นสองตอน ตอนแรกเป็นเนื้อเรื่องซึ่งเรียบเรียงขึ้นเป็นเรื่องที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนจากคำที่นักเรียนเรียนมาแล้ว และจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ตั้งไว้ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของสัมประสิทธิ์ของการคล้อยตามกันในการจัดอันดับระหว่างผู้สอบทั้ง 5 คน เท่ากับ 0.9748 ตอนที่สองเป็นข้อคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 10 ข้อ ซึ่งมีคุณภาพดี โดยนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความยากง่าย คำอ่านจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.7881

2. แบบฝึกหัดเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง จำนวน 5 กลุ่มปัญหา กลุ่มปัญหาละ 10 แบบฝึก ซึ่งมีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

แบบแผนการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest Posttest Design

การดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ได้ทดสอบเพื่อหากลุ่มตัวอย่างทั้ง 5 กลุ่มปัญหา
2. ดำเนินการทดลองด้วยการสอนซ่อมเสริมนักเรียนแต่ละกลุ่มปัญหาลับตาแต่ละ 1 ครั้งต่อกกลุ่ม รวม 10 สัปดาห์จากแบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. หลังการดำเนินการทดลอง ได้ทดสอบกับนักเรียนทั้ง 5 กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบเดิม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ผิด โดยใช้ t-test
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึก กลุ่มที่ 2 กลุ่มที่อ่านออกเสียงกำกวมกล้ำกลืน โดยใช้ t-test
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม ด้วยแบบฝึกกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่อ่านออกเสียงเพิ่มท่อนหรือลดท่อน โดยใช้ t-test
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม ด้วยแบบฝึกกลุ่มที่ 4 กลุ่มที่อ่านออกเสียงห้วนหรือหยาบ โดยใช้ t-test

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม ด้วยแบบฝึกกลุ่มที่ 5 กลุ่มที่ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง โดยใช้ t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ผิด ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนกลุ่มที่ 2 กลุ่มที่อ่านออกเสียงคำความกำกวม ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนกลุ่มที่ 3 กลุ่มที่อ่านออกเสียงเพิ่มหรือลดคำ ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนกลุ่มที่ 4 กลุ่มที่อ่านออกเสียงท่อนคำหรือท่อนตัว ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนกลุ่มที่ 5 กลุ่มที่ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง ก่อนและหลังการเรียนซ่อมเสริม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังการสอนซ่อมเสริมของทุกกลุ่ม พบว่า มีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่าง

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการใช้แบบฝึก
ซ่อมเสริมการอ่านออกเสียงสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง
ได้ เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1. แบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงนี้ สร้างขึ้นจากข้อบกพร่อง
ในการอ่านออกเสียง ตามปัญหาที่สำรวจพบจริง จึงเป็นการแก้ปัญหาที่ตรงจุด ซึ่งเป็นหลัก
การสำคัญของการสอนซ่อมเสริม และสอดคล้องกับหลักการเรียนเพื่อรู้แจ้ง (Mastery
Learning) ตามทฤษฎีของบลูม (คํารัง คิริเจริญ 2524 : 9 อ้างอิงมาจาก
Arlin. 1973 : 15) ได้ชี้ให้เห็นว่าการทบทวนบทเรียนเฉพาะจุดที่บกพร่องและมีการ
แก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนเป็นวิธีปรับปรุงคุณภาพของการสอนให้เหมาะสมกับความ
ต้องการของแต่ละคนได้ดีที่สุด

2. แบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงนี้ สร้างขึ้นตามหลักการ
และจุดประสงค์ของการสอนซ่อมเสริม ซึ่งมีหลักการว่าต้องสำรวจข้อบกพร่องก่อนได้
นักเรียนยอมรับและเต็มใจที่จะแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง ครูต้องใช้วิธีสอนคือการเรียน
ที่น่าสนใจ สร้างแรงจูงใจการเสริมแรงต่าง ๆ โดยคำนึงถึงสภาพผู้เรียน ความแตกต่าง
ของผู้เรียนแต่ละคน ให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเองตลอดเวลา มีจุดประสงค์
ที่จะช่วยแก้ปัญหาการ เรียนของเด็กให้เขาได้พัฒนาความสามารถของตนเอง จนเต็มขีด
ความสามารถที่จะทำได้

3. แบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงนี้ ได้ผ่านการตรวจจาก
ผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ แล้วนำไปแก้ไขปรับปรุงก่อนที่จะนำไปทดลองใช้ ซึ่งปรากฏว่า
แบบฝึกซ่อมเสริมนี้มีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ คือนักเรียนมากกว่า 80 %
ที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกสามารถหาคะแนนได้สูงกว่า 80 %

4. วิธีสอนและสื่อการเรียนในแบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง
นี้แตกต่างจากการสอนปกติในชั้นเรียน กล่าวคือ มีทั้งวิธีการฝึกการอ่านออกเสียงอย่างมี
ขั้นตอนจากง่ายไปหายาก มีเกม การ เล่น การแข่งขัน กิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจและ
สนุกสนาน ทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถเฉพาะตน ตามวิธีการ

สอนซ่อมเสริม ซึ่งตรงกับหลักการสำคัญของทฤษฎีการเรียนรู้แจ้่งที่บลูม (Bloom. 1976 : 4) ได้สรุปว่า นักเรียนทุกคนสามารถเรียนวิชาใดที่จัดสอนในโรงเรียนจนถึงขั้นวิชานั้นอย่างซึกแจ้่งได้ ถ้าสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับแต่ละคน โดยได้รับความช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนได้อย่างทันท่วงที

ด้วยเหตุผลดังกล่าวการ เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกที่สร้างขึ้นอย่างมีคุณภาพนี้ จึงทำให้ข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงของนักเรียนลดลงได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเกษร ร่องเคช (เกษร ร่องเคช 2522 : 56) ที่ทำวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ง" "ฟ" "ฝ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกแล้วสามารถออกเสียงพยัญชนะ ง ฟ ฝ คว และ ขว ได้ดีขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของราจิต สุวรรณรักษ์ (ราจิต สุวรรณรักษ์ 2525 : 43) ที่พบว่า การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงผันวรรณยุกต์ สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดบุรีรัมย์ มีคะแนนการทดสอบก่อนและหลังการใช้แบบฝึกแตกต่างกันในทางที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นพวงเล็ก อุตระ (พวงเล็ก อุตระ 2526 : 29) ได้ทำวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกแล้วมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านดีขึ้น

ข้อสังเกตเกี่ยวกับการศึกษาคั้งนี้

1. นักเรียนมีความสนใจและความกระตือรือร้นที่จะเรียนซ่อมเสริมดีมาก โดยเฉพาะเมื่อมีการเรียนด้วยกิจกรรมเกมการแข่งขันต่าง ๆ ดังนั้นถ้าครูจะจัดการเรียนการสอนซ่อมเสริม ควรมีกิจกรรมการเรียนที่ทำให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนานแตกต่างไปจากการเรียนในชั้นเรียนปกติ จะทำให้นักเรียนสนใจและอยากเรียนมากขึ้น

2. ในการสอนครั้งนี้พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ต้องการกำลังใจ คำชมเชยเมื่อประสบความสำเร็จในการเรียน เพราะนักเรียนเหล่านี้เป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน บางคนเคยถูกเพื่อนล้อเลียนเมื่อออกเสียงไม่ชัด จึงทำให้ท้อถอยและไม่มั่นใจตนเอง ถ้าครูคอยให้กำลังใจและกระตุ้นให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น และเป็นการสร้างบุคลิกภาพในการพูดด้วย

3. ในการสอนซ่อมเสริมครั้งนี้มีนักเรียนบางคนซึ่งมีข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง แต่ไม่ได้รับเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง มีความสนใจมาขอเรียนด้วย ซึ่งผู้วิจัยไม่อาจให้นักเรียนเหล่านั้นเรียนด้วยได้ แสดงว่านักเรียนมีความพร้อมที่จะเรียนซ่อมเสริม ถ้าครูสอนโดยใช้กิจกรรมที่น่าสนใจแตกต่างไปจากกิจกรรมในชั้นเรียนปกติ

4. ในการสอนซ่อมเสริมครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งแต่มีข้อบกพร่องในการอ่าน ไม่ค่อยสนใจเรียนในช่วงกิจกรรมการฝึก แต่มีความสนใจที่จะเรียนในช่วงกิจกรรมที่เป็นเกมการแข่งขัน การแสดงออกต่าง ๆ ที่ไม่ซ้ำซากและสามารถทำได้ดี แสดงว่าสื่อการเรียนในรูปแบบต่าง ๆ ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน

5. ในช่วงท้ายของการเรียนซ่อมเสริมประมาณสัปดาห์ที่ 7 - 10 นักเรียนทุกกลุ่มมีพัฒนาการทางการอ่านออกเสียงดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด จากการสังเกตการออกเสียงและคะแนนแบบฝึกหัด แสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถแก้ปัญหาการอ่านของตนได้ ทำให้ข้อบกพร่องในการอ่านลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 จากผลการวิจัยนี้พบว่า การใช้แบบฝึกซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทยนี้สามารถแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียนได้ ครูผู้สอนจึงควรสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมเพื่อนำไปแก้ปัญหาด้านการอ่านของนักเรียน

1.2 การศึกษาข้อบกพร่องและสอนซ่อมเสริมนี้ควรกระทำในช่วงแรกของภาคเรียนที่ 1 เพราะจะได้แก้ปัญหาล่วงหน้าก่อนที่ปัญหาจะสะสมมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่านภาษาไทย ถ้าได้แก้ไขตั้งแต่ระยะแรก นักเรียนจะสามารถนำทักษะด้านนี้ไปใช้เป็นที่พร้อมมือในการเรียนรู้ การค้นคว้าวิชาอื่น ๆ สมดังความมุ่งหมายของหลักสูตรที่ต้องการให้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนต่อไป

1.3 ในการสอนซ่อมเสริมควรได้รับความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร

โรงเรียน คณะครู ผู้ปกครอง และตัวนักเรียนเอง โดยเฉพาะครูในระดับชั้นเดียวกัน จะทำให้ได้นักเรียนที่มีข้อบกพร่องในการอ่านแต่ละกลุ่มมากพอที่จะจัดการสอนซ่อมเสริมเป็นกลุ่มได้ ทำให้กิจกรรมการเรียนสนุกสนานน่าสนใจขึ้น ส่วนการฝึกหรือการแก้ไข เป็นรายบุคคลก็ยังสามารถทำได้ ดังนั้นถ้านำแบบฝึกนี้ไปใช้จริง โดยที่ทางโรงเรียนและครูทุกคนให้ความร่วมมือกันก็จะสามารถแก้ปัญหาการเรียนอ่านของนักเรียนได้

1.4 การสร้างสื่อการสอน ควรสร้างสื่อชนิดถาวร แร่จะจะได้นำไป

ใช้กับนักเรียนที่มีข้อบกพร่องประเภทเดียวกันได้หลาย ๆ รุ่น หลาย ๆ ครั้ง เป็นการประหยัดเวลา และวัสดุ โดยอาจปรับปรุงแก้ไขเป็นบางส่วนได้เหมาะกับสภาพผู้เรียน

1.5 ก่อนสอนซ่อมเสริมครูควรบอกข้อบกพร่องของนักเรียนให้ทราบ

และชี้ให้เห็นความสำคัญของปัญหา เพื่อสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนอยากเรียน และในการสอนซ่อมเสริมแต่ละครั้งครูต้องให้นักเรียนเห็นผลการเรียนในด้านความก้าวหน้าของตนเพื่อสร้างกำลังใจให้ผู้เรียน

1.6 การสอนซ่อมเสริมด้านการอ่านออกเสียงต้องเลือกครูที่ออกเสียง

ได้ถูกต้องตามอักขรวิธี และชัดเจนไม่ผิดเพี้ยนคำสำเนียงภาษา ถือเป็นตัวอย่างที่ดีถูกต้องแก่ผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะด้านการ ดำเนินกิจกรรมต่อไป

2.1 ควรศึกษาข้อบกพร่องและสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการเรียนภาษาไทย

ในทักษะด้านอื่น ๆ ได้แก่ การฟัง การพูด การเขียน การอ่านในใจ

2.2 ควรศึกษาข้อบกพร่องและสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการเรียนในกลุ่ม

วิชาอื่น ๆ

2.3 ควรศึกษาข้อบกพร่องและสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมกับประชากรกลุ่มอื่น

ที่มีปัญหาในการออกเสียงที่แตกต่างกันออกไป เช่น กลุ่มที่ใช้ภาษาถิ่น เป็นภาษาพูด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล กิษฏกมล "กลวิธีการสอนวิชาทักษะ" ศูนย์ศึกษา 13(1) : 14 - 17 มกราคม 2509
- กมล ภูประเสริฐ "การวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการประถมศึกษา" วารสารการประถมศึกษา กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา มีนาคม 2523
- กอ สวัสดิ์พาณิชย์, ดร. การสอนอ่านในชั้นประถม โรงพิมพ์การศาสนา 2509, 199 หน้า
- กาญจนา เกียรติประวที วิธีสอนทั่วไปและทักษะการสอน วัฒนาพานิช 2524, 172 หน้า
- เกษร รองเดช การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงพยัญชนะ "ง" "พ" "คว" และ "ขว" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดนครราชสีมา วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 158 หน้า อักสำเนา
- ไชศรี วรธกวิชา การสอนอ่านไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้หลักการจัดลำดับการ เรียนรู้ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 241 หน้า อักสำเนา
- จินนภา สัตบุทร การศึกษาลดสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์ วิธีหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีและไม่มีผลการทดสอบย่อย วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2521, 65 หน้า อักสำเนา
- ชูศรี วงศ์ทันะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2525, 252 หน้า
- ณัฐพร จิระโชติวานิช การศึกษานำทางการสอนซ่อมเสริมวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2524, 123 หน้า อักสำเนา

คำรงค์ ศิริเจริญ การทดลองเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจในวิชา
ที่เรียน อัตราโนภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรู
(Learning Rate Variance) ระหว่างนักเรียนที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้ง
(Mastery Learning) กับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย ปรินญาณพนธ์ กศ.ค.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524, 176 หน้า อัดสำเนา

คุณวัชร ชำนิโรกษานที "ปัญหาการใช้ภาษาไทย" วิทยศึกษ 20(6) สิงหาคม -
กันยายน 2516

รูปทอง ปราบพาล การสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่มีพยัญชนะออกเสียง
ณ, ช และ ส, ช สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพานพร้าว
อำเภอศรีเชียงใหม่ จังหวัดหนองคาย วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2525, 101 หน้า อัดสำเนา

นิภา ชวนะพานิช การสร้างแบบฝึกหัดภาษาไทยเรื่อง สระเสียงยาว สำหรับชั้น
ประถมศึกษาตอนต้น วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518,
269 หน้า อัดสำเนา

บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ การวิเคราะห์สหสัมพันธ์การถดถอยและความแปรปรวน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2526, 335 หน้า

บันลือ พดกษะวัน แนวการสอนสำเร็จรูป คู่มือครูสอน ป. 1 และเด็กแรกเรียน
ไทยวันาพานิช 2518, 272 หน้า

_____ อุปเทถการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา ไทยวันาพานิช 2522,
205 หน้า

บันลือ พดกษะวัน และคนอื่น ๆ การศึกษาคำสามัญพื้นฐานเพื่อจัดลำดับชั้นการเรียน
ภาษาแก่เด็กแรกเรียน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก 2527

ประคอง สุทธิสาร "การสอนซ่อมเสริม" หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา

วัฒนาพานิช 2526, 272 หน้า

ประเทิน มหาพันธ์ การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บางแสน 2523, 326 หน้า

ประสงค์ ราชณสุข การสำรวจและแก้ไขข้อบกพร่องทางการพูดของนักเรียนประถมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2519, 233 หน้า อักสำเนา

พวงเล็ก อุดระ การสร้างแบบฝึกซ่อมเสริมการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีปัญหา

ในการอ่านระดับประถมศึกษา ศูนย์เสริมการอ่านภาควิชาภาษาไทย วิทยาลัยครู

พระนคร 2526, 33 หน้า

พูนพงษ์ งามเกษม การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยในชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปริญญาโท

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 112 หน้า อักสำเนา

เพ็ญแข สุภิกิตย์ ปัญหาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สองในโรงเรียนสังกัด

กรุงเทพมหานคร เขตปทุมวัน วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2526,

113 หน้า อักสำเนา

ไพฑูรย์ ชรรณแสง ความคิดเห็นของครูชั้นประถมปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา

ชั้นประถมปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507,

111 หน้า

ภาสนีย์ รักษาพรหมณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และการอ่าน

จับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่สอง วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย 2524, 100 หน้า อักสำเนา

มาลินี นิยมเสมอ การศึกษาลักษณะของการเรียนวิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ และ
คณิตศาสตร์ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2518, 129 หน้า

ยุพา ยิ้มพงษ์ การสร้างแบบฝึกการเขียนคำที่ใช้อักษรควบ "ร" "ล" และ "ว"
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522,
186 หน้า อักสำเนา

รัชณี ศรีไพรวรรณ การสอนกลุ่มทักษะ 1 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช 2527,
เอกสารอักษสำเนา

"แบบฝึกหัดทักษะวิชาภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน" ในคู่มือครู - แนว
ความคิดและทรงสนะบางประการเกี่ยวกับกลุ่โลบายการสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสละ
หน้า 189 - 196 สำนักงานเขตการศึกษา 11, 2517 ว่าง

บุญจวน อินทรกำแหง และคนอื่น ๆ การอ่านและพิจารณาหนังสือ อักษรเจริญยุคสมัย
2519, 208 หน้า

ราจิต สุวรรณรักษ์ การสร้างแบบฝึกเพื่อสอนซ่อมเสริมการออกเสียงผันวรรณยุกต์ปลาย
สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาเขมรในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดบุรีรัมย์
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2525, 123 หน้า อักสำเนา
เรืองอุไร กุศลาสัย "ป้องกันความวิบัติเรื่อง ร ล" ความบรรยายประกอบวิชา
ภาษาไทย เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 148 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการ
ฝึกหัดครู 2517, 83 หน้า

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ หลักการวิจัยทางการศึกษา ทวีกิจการพิมพ์
2524, 287 หน้า

วงเดือน วรรณไชย การอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย วิทยานิพนธ์
ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520, 198 หน้า อักสำเนา

วิชาการ, กรม คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อรุณการพิมพ์ 2525,
573 หน้า

_____ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้น ป. 3 เล่ม 1 โรงพิมพ์การศาสนา 2523,
212 หน้า

ศรีประภา ปาลสุทธิ การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2523, 131 หน้า อิศาเนา

ศรียา - ประภัสร นิยมธรรม การสอนเพื่อบรรดิกการ อักษรบัพโต 2520, 317 หน้า
ศศิธร สุทธิแพทย์ แบบฝึกหัดสำหรับสอนเรื่องวลีในภาษาไทยระดับประกาศนียบัตร
วิชาการศึกษา วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 252 หน้า
อิศาเนา วาง

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ "การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา ประถมภาค 1(7) ตุลาคม"
2521

ศึกษาธิการ, กระทรวง คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย
พุทธศักราช 2524 โรงพิมพ์การศาสนา 2523, 111 หน้า

_____ แนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์คุรุสภา 2525,
238 หน้า

_____ แบบฝึกหัดภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงพิมพ์คุรุสภา 2523, 252 หน้า

_____ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 โรงพิมพ์การศาสนา 2520,
16 หน้า

_____ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น 2520,
442 หน้า

สมจิตต์ ศรีชัยรัตน์ การสอนซ่อมเสริมสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียน วิทยานิพนธ์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน 2520, 57 หน้า อิศาเนา

สัมพันธ์ ไชยกุล การสร้างแบบฝึกการออกเสียงคำที่สะกดด้วยแม่ "กก" "กค" และ "กบ"
สำหรับนักเรียนที่พูดภาษามลายูระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดยะลา วิทยานิพนธ์
 ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2526, 123 หน้า อุดมศึกษา

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ การสอนซ่อมเสริม แผนกมาตรฐานการศึกษา กรมวิชาการ
 กระทรวงศึกษาธิการ 2523

สิทธิโชค วรานุสันติกุล การศึกษามโนภาพเกี่ยวกับตน ความแตกต่างระหว่างตน และ
ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514, 74 หน้า อุดมศึกษา

สุเจตน์ อิงคะสุวณิชย์ "เราจะสอนภาษาไทยอย่างไรดี" ประชาศึกษา 28(6) :
 31 มกราคม 2520

อักษร รุ่งมณี การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และทัศนคติต่อการอ่านระหว่าง
การสอนอ่านแบบปกติ และการสอนอ่านโดยกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่สี่ วิทยานิพนธ์ ศ.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524, 182 หน้า
 อุดมศึกษา

อ่ำไพ สุจริตกุล "การสอนเพื่อซ่อมเสริม" วารสารครุศาสตร์ 1(4 - 5) :
 มิถุนายน - กันยายน 2514

"การสอนเพื่อซ่อมเสริม" วิทยาสาร 24(8) : 46 1 กุมภาพันธ์ 2516

Bloom, Benjamin S. Human Characteristics and School Learning.
 New York, McGraw-Hill Book Company, 1976. 284 p.

Brooks, John David. "The Effects of a Remedial Reading Program
 upon Selected Reading Students in the Fourth, Fifth and
 Sixth Grade," Dissertation Abstracts International. 37(12) :
 6920 A, February, 1977.

Dacanay, Fe. R. and Donald J. Bower. Techniques and Procedures
in second Language Teaching. Quezon City : Alomar Phoenix
 House, 1963.

- David H. Russel and Henry R. Foa. "Research on Teaching Reading," Handbook of Research on Teaching. Chicago : Rand McNally and Company, 1963. 976 p.
- Dechant, Emeral. Detection and Correction of Reading Difficulties : reading with commentary New York, Appleton 1971. 411 p.
- Heilman, Arthur W. Principle and Practice of Teaching Reading. Columbus, Ohio : A bell and Howell Company 1972. 562 p.
- Henry Jae, Loab. "A Vocabulary Study of Fourth, Fifth and Sixth Grade Children," Educational Dissertation. Publication No. 20, University of Arkansas, 1957. 842 p.
- Home, D. Sue. "The Effects of a Remedial Reading Program on Vocabulary and Reading Comprehension Achievement of Culturally Disadvantaged Children," Dissertation Abstracts International. 38(6) : 3249-A, June, 1977.
- Jacobs, Bill Loyd. "A Comparison Analysis of The Effects of Programs upon Selected Second, Third and Fourth Grade Remedial Reading Test," Dissertation Abstracts International. 38(1) : 7611 - 7612 A, March, 1975.
- Mild C. Templen. Certain Language Skill in Children, Their Development and Interrelationship. Minneapolis University of Minnesota Press, 1957. 291 p.
- Thomson, Albert. N. "The Development and Validation of a Remedial Program for Upward Bound Students Based Upon the Identification of Deficien in A ural - Oval Communication," Dissertation Abstracts International. 35(2) : 178 - 179 A, September, 1975.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton Century Crofts, Inc., 1968. 671 p.
- Wells, Timothy Monroe. "An Investigation Designed to Test Feasibility of Using Visual Literacy Techniques and the Language Experience Approach to Reading to Develop the Reading Abilities Remedial Fourth Grade Reader," Dissertation Abstracts International. 36(4) : 1292 A, April, 1975.

ภาคผนวก

๖

ภาคผนวก ก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการกลายตามกัน (w)

ค่าความยากง่าย (P) ค่าความจำแนก (rp01s) ค่าความเชื่อมั่น

(KP - 20) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย
และตารางเกณฑ์ 80/80 ของแบบฝึกหัดเสริม

ตาราง แสดงค่าการจัดอันดับของครู 5 คน โดยใช้สัมประสิทธิ์ของการคล้อยตามกัน
(The Coefficient of Concordance W)

นักเรียน, ครู	1	2	3	4	5
1	2	5	4	1	3
2	1.5	5	4	1	1.5
3	3	5	4	1	2
4	2	5	4	1	3
5	2	5	3.5	1	3.5
Rj	10.5	25	19.5	5	13

การหาค่าสัมประสิทธิ์ของการกล่อยตามกันของครู 5 คน ท่อนักเรียน 5 คน

โดยใช้สูตรของ Kendall

$$\text{จากสูตร } W = \frac{12 S}{n^2(n^3 - n)}$$

เมื่อ W = สัมประสิทธิ์ของการกล่อยตามกัน

$$m = 5$$

$$n = 5$$

$$S = \sum (R_j - \frac{\sum R_j}{n})^2 \quad (R_j = 73)$$

$$= (10.5 - \frac{73}{5})^2 + (25 - \frac{73}{5})^2 + (19.5 - \frac{73}{5})^2 + (5 - \frac{73}{5})^2 + (13 - \frac{73}{5})^2$$

$$= (10.5 - 14.6)^2 + (25 - 14.6)^2 + (19.5 - 14.6)^2 + (5 - 14.6)^2 + (13 - 14.6)^2$$

$$= (-4.1)^2 + (10.4)^2 + (4.9)^2 + (-9.6)^2 + (-1.6)^2$$

$$= 16.81 + 108.16 + 24.01 + 92.16 + 2.56$$

$$= 243.7$$

$$\text{แทนค่า } W = \frac{12 \times 243.7}{5^2(5^3 - 5)}$$

$$= \frac{2924.4}{25(125 - 5)}$$

$$= \frac{2924.4}{3000}$$

$$= 0.9748$$

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงตอนที่ 1 มีค่าสัมประสิทธิ์ของการกล่อยตามกัน

เท่ากับ 0.9748

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงตอนที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 10 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย p	ค่าอำนาจจำแนก r
1	.6	0.7391
2	.5	0.6500
3	.7	0.3511
4	.5	0.7868
5	.4	0.5866
6	.7	0.6898
7	.6	0.5296
8	.4	0.6569
9	.8	0.3243
10	.7	0.2774

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงตอนที่ 2 ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ใช้สูตรคูเคอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20)

$$\text{จากสูตร } r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ r_{tt} = ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

$$n = 10$$

$$\sum pq = 2.25$$

$$s_t^2 = 7.69$$

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } r_{tt} &= \frac{10}{10-1} \left\{ 1 - \frac{2.25}{7.69} \right\} \\ &= \frac{10}{9} \{ 1 - 0.29 \} \end{aligned}$$

$$= 1.11 \cdot 0.71$$

$$= 0.7881$$

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7881

ตาราง แสดงการร้อยละของจำนวนนักเรียนแต่ละกลุ่มแต่ละครั้งที่ทดสอบเฉลี่ยของกลุ่ม
ในแต่ละครั้งที่เรียนด้วยแบบฝึกหัดเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียง (เกณฑ์ 80/80)

ครั้ง กลุ่ม	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	- 58.2	20 66.6	- 48	60 63.5	20 70	40 70	80 82	60 82	80 83	80 85
2	- 62	- 62	- 66.6	40 73.3	40 72	20 71.4	60 76.7	80 85.7	80 86	100 88
3	- 70	20 72.5	40 74.3	60 82.5	60 78	40 77.5	60 84.3	80 82	100 88	100 88.75
4	- 51	- 58	40 78.05	60 72	60 78	60 84.86	80 85.74	80 87.5	100 88	100 90
5	20 70	60 76	60 72	40 78	60 78	80 80	80 78	100 84	80 82	100 90

ภาคผนวก ข

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียง

ตอนที่ 2 แบบทดสอบวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

แบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียงผิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านออกเสียง นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องตามเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ อย่างน้อย 146 คำ จากจำนวนคำทั้งหมด 182 คำ
2. เมื่อกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านออกเสียงนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำควบกล้ำได้ถูกต้องอย่างน้อย 22 คำ จากจำนวนคำควบกล้ำ 28 คำ
3. เมื่อกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านออกเสียง นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องโดยไม่เพิ่มคำหรือลดคำลง อย่างน้อย 146 คำ จากจำนวนคำทั้งหมด 182 คำ
4. เมื่อกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านออกเสียง นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องโดยไม่ตู่กว่าอย่างน้อย 146 คำ จากจำนวนคำทั้งหมด 182 คำ
5. เมื่อกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านออกเสียง นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องอย่างน้อย 8 ข้อ จากจำนวนคำถามทั้งหมด 8 ข้อ

สอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ตอนที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

มีงขวัญเป็นลูกสาวคนเล็กของครอบครัว ใคร ๆ ชอบเรียกเธอว่าขวัญ ขวัญเป็นหลาน
คนเดียวที่ยังไม่เคยไปบ้านคุณตา ก่อนที่โรงเรียนจะเปิดในเดือนพฤษภาคม พ่อและแม่จึงพาขวัญ
ไปบ้านคุณตา คุณตาของขวัญเป็นชาวสวน ที่สวนคุณตาปลูกพืชผลไม้หลายชนิด เช่น มะพร้าว
กล้วย มะละกอ พุทรา ขนุน ละมุด เป็นต้น แต่ที่ขวัญชอบมากที่สุดคือ การหักพายเรือและว่ายน้ำ
ครั้งแรกขวัญไม่คิดว่าตนจะไ้หักว่ายน้ำ เป็นเพราะพี่ป้อมซึ่งเป็นญาติของขวัญ มาชวนขวัญไป
พายเรือเล่นในคลอง ขวัญไม่เคยนั่งเรือลำเล็ก ๆ มาก่อน เรือจึงโคลงเคลงไปมา ทำให้ขวัญ
ตกใจกลัว พอที่มีเรือยนต์แล่นผ่านมาด้วยความเร็ว เรือจึงล่มลง ถ้าพี่ป้อมไม่ช่วยชีวิตไว้ขวัญคง
จมน้ำตายแน่ คุณตาเกรงว่าจะเกิดอันตรายเช่นนี้อีก จึงให้พี่ป้อมสอนว่ายน้ำให้ขวัญ จนขวัญว่ายน้ำ
หักพายเรือเป็น ขวัญจึงชอบและอยากอยู่บ้านคุณตานาน ๆ

บันทึกสอบวัดความสามารถในการอ่านออกเสียงภาษาไทย ตอนที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

1. มีงขวัญเป็นเด็กหญิงหรือเด็กชาย
2. มีงขวัญไปบ้านคุณตาเมื่อใด
3. คุณตาของมีงขวัญมีอาชีพอะไร
4. ที่บ้านคุณตาปลูกผลไม้อะไรบ้าง บอกมา 2 ชนิด
5. มีงขวัญชอบอะไรมากที่สุดที่บ้านคุณตา
6. พี่ป้อมเป็นใคร
7. ทำไมมีงขวัญจึงไ้หักว่ายน้ำ
8. เหตุใดเรือจึงล่ม
9. ถ้าพี่ป้อมไม่ช่วยชีวิตไว้ มีงขวัญจะเป็นอย่างไร
10. นักเขียนตั้งชื่อเรื่องนี้อย่างไร

แบบบันทึกพฤติกรรมการอ่านออกเสียงนิค

ชื่อ ชั้น โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้

/ ออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์นิค ^ อ่านเพิ่มคำ
 ~~~~ ไม่ออกเสียง ร ล ว ควบกळा ○ อ่านลคคำ _____ อ่านชูคำ

มีง ขวัญ เป็น ลูก สาว คน เล็ก ของ ครอบครัว

ใคร ๆ ชอบ เรียก เธอ ว่า ขวัญ ขวัญ เป็น หลาน คน เดียว

ที่ ยัง ไม่ เคย ไป บ้าน คุณ ทา ก่อน ที่ โรง เรียน จะ เปิด

ใน เดือน พฤษภาคม พ่อ และ แม่ จึง พา ขวัญ ไป เที่ยว บ้าน

คุณ ทา คุณ ทา ของ ขวัญ เป็น ชาว สวน ที่ สวน คุณ ทา

ปลูก พืช ผลไม้ หลาย ชนิด เช่น มะพร้าว ถั่วฝักยาว มะละกอ

พุทรา ขนุน ละมุด เป็น ต้น แต่ ที่ ขวัญ ชอบ มาก

ที่ สุก คือ การ หัก พาย เรือ และ ว่าย น้ำ ครั้ง แรก ขวัญ

ไม่ คิด ว่า ตน จะ ได้ หัก ว่ายน้ำ เป็น เพราะ พี่ ป้อม ซึ่ง

เป็น ญาติ ของ ขวัญ มา ขวน ขวัญ ไป พาย เรือ เล่น ใน คลอง

ขวัญ ไม่ เคย นั่ง เรือ ลา เล็ก ๆ มา ก่อน เรือ จึง โกลง

กลง ไป มา ทำให้ ขวัญ ตก ใจ กลัว พอ คือ มี เรือ ยนต์

แล่น ผ่าน มา ค่อย ความ เร็ว เรือ จึง ลม ลง ถ้า พี่

ป้อม ไม่ ช่วย ชี วิท ไว้ ขวัญ คง จม น้ำ ตาย แน่ คุณ ทา

เกรง ว่า จะ เกิด อันตราย เช่น นี้ อีก จึง ได้ พี่ ป้อม สอน

ว่ายน้ำ ให้ ขวัญ จน ขวัญ ว่ายน้ำ และ พาย เรือ เป็น

ขวัญ จึง ชอบ และ อยากร อย บำ น คุณ ทา นาน ๆ

ภาคผนวก ค

แบบฝึกหัดเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
กลุ่มที่ 1 กลุ่มอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ขึ้น

แบบฝึกที่ 1 ทบทวนการออกเสียงพยัญชนะ

1.1 เกมจับผิด

ความหมาย

ฝึกออกเสียงและฟังเสียงพยัญชนะไทย 44 ตัว

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงพยัญชนะไทยทั้ง 44 ตัว ได้ถูกต้องเป็นพื้นฐานการออกเสียงคำให้ถูกต้องชัดเจนด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดรูปพยัญชนะไทยให้ นักเรียนสามารถออกเสียงพยัญชนะตัวนั้นได้ถูกต้อง
2. เมื่อนักเรียนเห็นรูปและได้ยินเสียงพยัญชนะที่เพื่อนออกเสียงผิด นักเรียนสามารถบันทึกพยัญชนะที่เพื่อนอ่านผิดได้

วิธีเล่น

1. แจกกระดาษติดสอให้นักเรียนคนละ 1 ชุด เขียนชื่อเพื่อนทุกคนที่เล่นเกมนี้เป็นแถวลงมาเพื่อบันทึกการออกเสียงผิด
2. นักเรียนนั่งล้อมวงเป็นวงกลม มีบัตรพยัญชนะวางกระจายคว่ำอยู่กลางวง
3. นักเรียนผลัดกันหยิบบัตรพยัญชนะขึ้นมาทีละใบ ยกให้เพื่อนดู พร้อมกับออกเสียงพยัญชนะตัวนั้นให้เพื่อนฟัง เวียนกันไปจนครบจำนวนบัตร
4. ในขณะที่ผู้หยิบบัตรออกเสียง ทุกคนต้องตั้งใจฟังว่าเพื่อนออกเสียงถูกต้องหรือไม่ ถ้าผิดต้องจับบันทึกไว้ว่าผิดคำใด

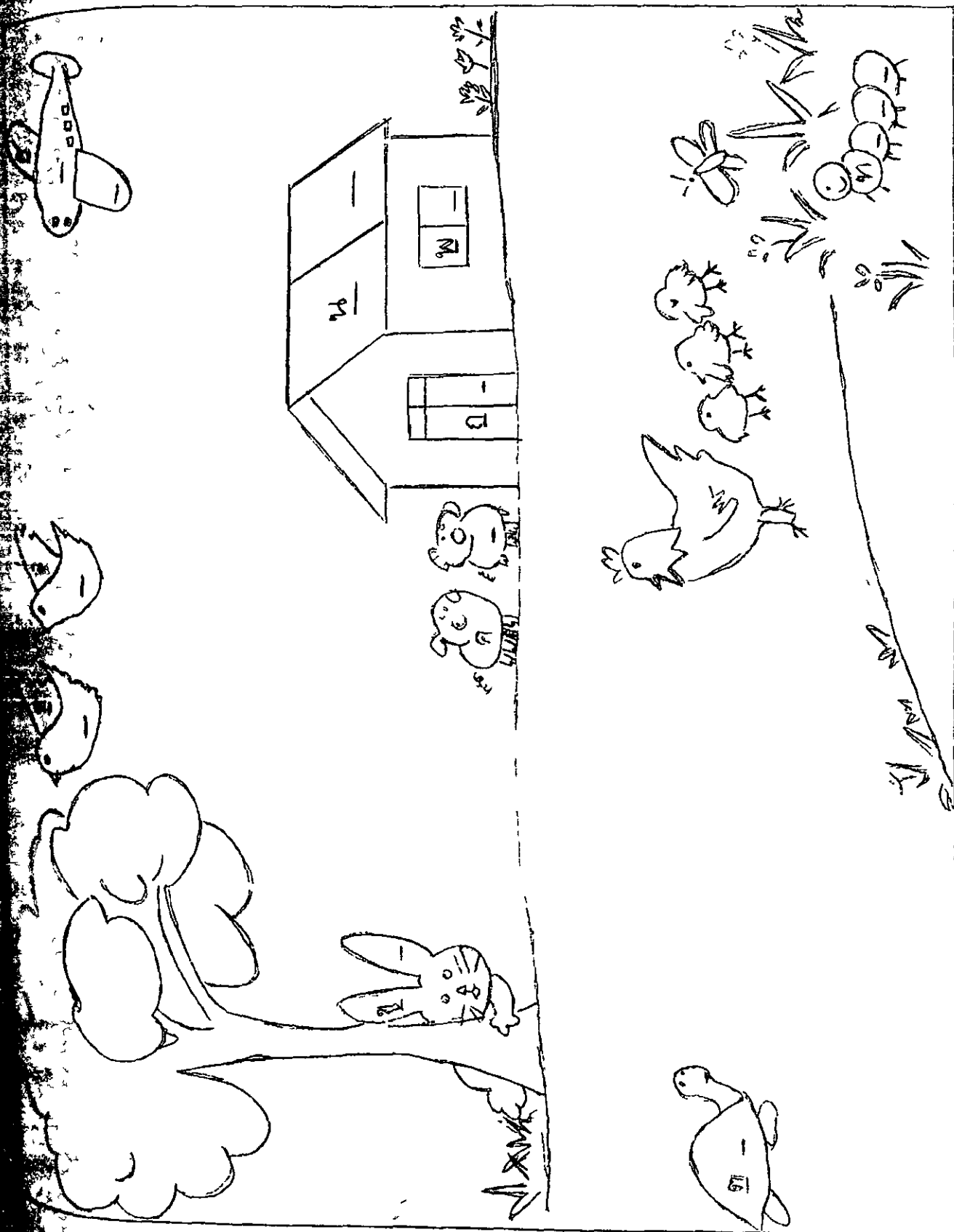
หมายเหตุ

ครูควรบันทึกผลการออกเสียงของนักเรียนไว้ด้วย เพื่อตรวจสอบการอ่าน
ของนักเรียน

สื่อ

1. กระดาษ คินสอ เท่าจำนวนนักเรียน
2. บัตรพยัญชนะไทย 44 บัตร

2 เขียนพยัญชนะที่ออกเสียงเหมือนกับพยัญชนะที่กำหนดไว้ในแต่ละภาพ

แบบฝึกที่ 2 สระเสียงสั้น

2.1 กิจกรรมฝึกอ่านสระเสียงสั้น

ความมุ่งหมาย

ฝึกออกเสียงสระเสียงสั้น และคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้น

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงสระเสียงสั้นได้ถูกต้อง จะทำให้ออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้นถูกต้องด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดบัตรคำ และบัตรสระเสียงสั้นให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง
2. เมื่อกำหนดบัตรคำ และบัตรสระเสียงสั้นให้ นักเรียนสามารถจับคู่บัตรคำและบัตรสระ ที่มีเสียงตรงกันได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูติดบัตรคำที่ละบัตร อ่านนำให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน เมื่อครบทุกคำแล้ว ให้นักเรียนอ่านบัตรคำทีละคน
2. ครูติดบัตรสระทีละบัตร อ่านนำให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน เมื่อครบทุกบัตรแล้ว ให้นักเรียนผลัดกันอ่านทีละคน
3. ให้นักเรียนออกมาเลือกบัตรสระทีละคน คนละ 1 บัตร อ่านให้เพื่อนฟัง แล้วเลือกบัตรคำที่มีเสียงสระเดียวกับบัตรสระอ่านให้เพื่อนฟัง แล้วติดบัตรทั้งสองคู่กันไว้บนกระดาน ถ้านักเรียนอ่านผิดครูต้องแก้ไขทันที

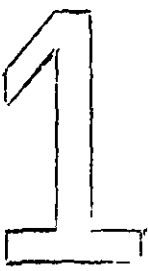
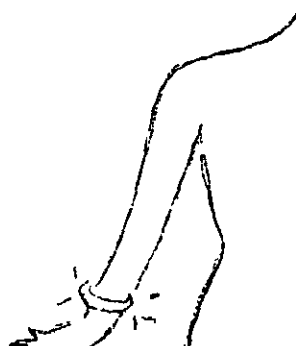
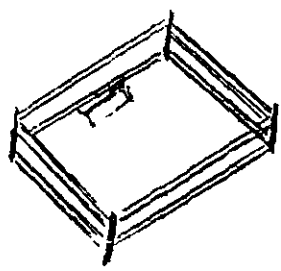
2.2 นำสระที่กำหนดไว้ในแต่ละแถว ประสมกับพยัญชนะให้เป็นคำที่มีความหมายแล้วอ่านออกเสียง

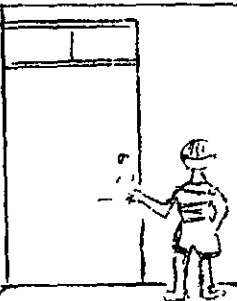
ตัวอย่าง

-ะ	จะ	ทะลุ	ปะระ

ด			
ด			
-ำ			
ด-าะ			
ด-อะ			
ด-			
ด-			
ด-า			

23 เติมพยัญชนะลงในช่องว่างให้เป็นคำที่มีความหมาย แล้วอ่านออกเสียง

กข _____	_____	ดิ _____

_____	๖ _____	_____

๖๖ _____	๗๐ _____	๗๗ _____

แบบฝึกที่ 3 สระเสียงยาว

3.1 กิจกรรมฝึกอ่านสระเสียงยาว

ความมุ่งหมาย

ฝึกออกเสียงสระเสียงยาว และคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงสระเสียงยาวได้ถูกต้อง จะทำให้ออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาวถูกต้องด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดบัตรสระเสียงยาวให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสระตามบัตรนั้นได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถบอกชื่อเพื่อน หรือคนรู้จัก ที่ประสมด้วยสระเสียงยาวได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. บทวนการออกเสียงสระเสียงสั้นทีละตัว โดยครูติดบัตรสระเสียงสั้นให้บนกระดาน ให้นักเรียนออกเสียงสระเสียงสั้นออกไปให้ยาวจนสุดลมหายใจ กลายเป็นเสียงสระเสียงยาว ครูติดบัตรสระเสียงยาวไว้คู่กันจนครบทุกตัว
2. ให้นักเรียนฝึกออกเสียงสระเสียงยาว โดยผลัดกันฝึกกับเพื่อนเป็นคู่ ๆ ครูคอยสังเกตและแก้ไข เมื่อนักเรียนออกเสียงผิด
3. ให้นักเรียนออกเสียงสระเสียงยาวพร้อมกัน และออกเสียงทีละคน
4. ให้นักเรียนบอกชื่อเพื่อนหรือบุคคลที่รู้จัก ที่ประสมด้วยสระเสียงยาว

คนละ 3 ชื่อ

สื่อ

บัตรสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวคู่กันดังนี้

บัตรสระเสียงสั้น

บัตรสระเสียงยาว

ะ	า
อ	า
ุ	ู
ิ	ิ
เ-ะ	เ
แ-ะ	แ
โ-ะ	โ
เ-าะ	-อ
เ-อ	เ-อ
เ-ีย	เ-ีย
เ-ื่อ	เ-ื่อ
-ัวะ	-ัว

3.2 เกมถอดรูป

ความมุ่งหมาย

ฝึกออกเสียงและสังเกตคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว

ความคิดรวบยอด

การแยกเสียงสระจากคำที่กำหนด เป็นการฝึกสังเกตเสียงและรูปสระ
ทำให้เข้าใจโครงสร้างของคำดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาวให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง
คำนั้น และสามารถบอกได้ว่าคำนั้นประสมด้วยสระใด

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนดูบัตรคำที่ละบัตรและอ่านพร้อม ๆ กัน ถ้านักเรียนอ่านผิด
ครูต้องแก้ไขให้ถูก
2. ครูเขียนชื่อนักเรียนทุกคนไว้บนกระดาน เพื่อใส่คะแนนในการแข่งขัน
3. ครูเรียงสลับบัตรคำใหม่ ยกให้นักเรียนดูทีละบัตร นักเรียนต้องรู้ว่า
คำนั้นอ่านว่าอย่างไร และประสมด้วยสระอะไร ถ้าตอบได้ต้องรีบยกมือขึ้น ใครยกก่อน
จะเป็นผู้ได้ตอบ โดยอ่านออกเสียงคำนั้น และบอกว่าประสมด้วยสระใด ถ้าตอบถูกต้อง
สองอย่างจะได้คะแนน 2 คะแนน ผู้ตอบออกไปเขียนคะแนนที่ชื่อของตน ถ้ายกมือแล้วตอบ
ไม่ได้ จะถูกหักคะแนน 1 คะแนน

สื่อ

บัตรคำหาเป็นรูปสัตว์ชนิดต่าง ๆ 20 บัตร แต่ละบัตรมีคำที่ประสมด้วยสระ
เสียงยาวดังนี้

อามา	มีดี	มือถือ	งู	เกเร	แม่แก่
โมโห	ขอพ่อ	เพิ่มเติม	เวียนเวียน	เกลียวเพื่อ	ปวดหัว
มาที่นี่	จับพุง	เชื่อถือ	ทาเซ	อ่อนแอ	ผูกโบ
ตัวอย่าง	ปีเกิด				

3.3 เติมอักษรหรือคำให้มีความหมายและคล้องจองกับคำที่อยู่ข้างหน้า

ทานา	อ_ทร	_นแล้ว	แจวเรือ
เมื่อ <u>ดู</u>	ง <u> </u>	เหลียวมอง	<u> </u> แห่ง
แกง <u> </u>	โล <u> </u>	ทยา	<u> </u> ถือ
มือ <u>คือ</u>	<u> </u> ฟ้า	นา <u> </u>	<u> </u> เพลิน
<u> </u> ทาง	<u> </u> คืน	<u> </u> เช้า	<u> </u> เอง

แบบฝึกที่ 4 เสียงวรรณยุกต์

4.1 เกมใครอ่านได้มากกว่ากัน

ความหมาย

ฝึกออกเสียงคำตามเสียงวรรณยุกต์

ความคิดรวบยอด

การแข่งขันทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำให้ นักเรียนสามารถออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. นักเรียน 6 คน นั่งล้อมวงกัน มีกล่องบัตรคำตั้งไว้กลางวง การวางบัตรคำต้องวางคว่ำไว้ ไม่ให้นักเรียนมองเห็นตัวอักษร
2. ให้นักเรียนคนหนึ่งเป็นผู้เริ่มเล่น โดยหยิบบัตรคำขึ้นมา 1 บัตรคำบัตรคำนั้นให้เพื่อนดู พร้อมทั้งอ่านเสียงดัง ถ้าอ่านถูกก็เก็บบัตรคำนั้นไว้ ถ้าอ่านผิดต้องคืนบัตรคำนั้นให้ครู คนที่อยู่ทางขวาจะได้หยิบบัตรคำเป็นคนที่ต่อไป เวียนไปเช่นนี้จนหมดบัตรคำ
3. คนที่มีบัตรคำมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
4. ครูนำบัตรคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้มาให้ให้นักเรียนฝึกอ่านอีกครั้ง

สื่อ

บัตรคำ 60 บัตร ดังนี้

จา จ่า จ้า จั จ๋า เกา เก๋า เก้า เก๋ เก๊ เคี้ยว เคี้ยว เคี้ยว เคี้ยว
 เคี้ยว เตา เตา เตา เตา เตา บู บู บู บู บู ป่า ป่า ป่า ป่า นี่ นี่
 นี่ ยา ยา ยา ชี ชี ชี ไม ไม ไม ชา ชา ชา ฉา ฉา ฉา ลัน ลัน ลัน
 แหง แหง แหง โล โล โล แร แร แร

4.2 กิจกรรมไล่เสียงวรรณยุกต์

ความมุ่งหมาย

ฝึกสังเกตเสียงวรรณยุกต์

ความคิดรวบยอด

คำที่มีอักษรสูง และอักษรต่ำ เป็นพยัญชนะต้น จะมีเสียงและรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำให้ นักเรียนสามารถแยกเสียงวรรณยุกต์ และออกเสียงคำตามเสียงวรรณยุกต์ของคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ให้นักเรียนช่วยกันจัดบัตรคำเป็นกลุ่ม ๆ ตามรูปพยัญชนะสร และตัวสะกดที่เหมือนกัน เช่น จา จ่า จ้า จั จ๋า นี่ นี่ นี่ ฯลฯ
2. ครูให้นักเรียนหยิบบัตรคำที่จัดไว้เป็นชุด โดยเก็บชุดพยัญชนะอักษรกลาง / ก่อน คือ คำที่ต้นไ้กรรม 5 เสียง คนละชุด ออกไปติดบัตรคำที่บัตรเสียงตามเสียงวรรณยุกต์ แล้วอ่านให้เพื่อนฟัง
3. เมื่อติดครบทุกคนแล้ว ให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

4. ให้นักเรียนหยิบบัตรคำชุดพยัญชนะอักษรต่ำคนละ 1 ชุด ตีบัตรคำตามเสียงวรรณยุกต์ อ่านให้เพื่อนฟัง เมื่อตีครบทุกคนแล้วอ่านพร้อมกัน

5. ให้นักเรียน 4 คน ตีบัตรคำชุดพยัญชนะอักษรสูงตามเสียงวรรณยุกต์ อ่านให้เพื่อนฟังแล้วอ่านพร้อมกัน

6. ครูเลือกชุดบัตรคำชุดพยัญชนะอักษรกลาง สูง ต่ำ อย่างละ 2 ชุด ตีครบบัตรเสียงคำ เพื่อให้เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ของคำที่ประสมด้วยอักษรสูง กลาง ต่ำ และฝึกอ่านทีละคน

สื่อ

1. บัตรคำในข้อ 4.1
2. บัตรเสียงคำถามเสียงวรรณยุกต์

4.3 เลือกคำในวงเล็บท้ายข้อมาเติมลงในช่องว่างให้ไ้ใจความแล้วอ่านออกเสียง

1. ลุงมีกินข้าวได้ 2 _____ ก็ต้องออกไปเอาไม้ม้า _____ ต้นด้วก่อน
เวลา _____ (คำ คำ คำ)
2. _____ พักแรงจนคนแจวเรือ _____ ลงหาไฟเร็ว _____
(ลม ลม ลม)
3. เขา _____ แผลที่นิ้วมือทั้ง _____ นิ้ว ก่อนจะพันด้วยผ้าชิ้น _____
(เกา เกา เกา)
4. พ่อซื้อรองเท้า _____ สี _____ ขนาด _____ คู่กันให้ฉัน (เทา เทา
เทา)
5. แม้วานาย _____ จะ _____ เสียเขาก็ยัง _____ หนังสือเตรียม
สอบ (ทอง ทอง ทอง)
6. ฉันเคยเห็นผู้ชายที่คาด _____ ขาวม้า _____ ฟินที่หน้า _____
(ผ้า ผ้า ผ้า)

7. เขากลัวจนตัว _____ เมื่อเจอหนูป่าเขียว _____ บน _____ เขา
(สั้น สั้น สิ้น)

8. พ่อถามว่า "ทำ _____ ลูกจึง _____ เก็บ _____ มาทำฟัน
(ไม ไม ไม)

แบบฝึกที่ 5 พยัญชนะตัวสะกดมาตราแม่ กก กน กน

5.1 กิจกรรมจัดผลไม้

ความหมาย

1. ผักสังเกตเสียงตัวสะกด
2. ผักแยกคำตามเสียงตัวสะกด

ความคิดรวบยอด

การอ่านคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา ต้องสังเกตและจำเป็นคำ ๆ

จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราให้ นักเรียนสามารถแยกเสียงคำตามเสียงตัวสะกด และอ่านออกเสียงกำนันได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนช่วยกันจัดผลไม้ลงในกระเจา 3 ใบ ตามเสียงตัวสะกดของคำในรูปผลไม้ชิ้น โดยคำนึงถึงตัวสะกดตัวสุดท้ายของคำ
2. ให้นักเรียนอ่านคำในกระเจา แต่ละใบพร้อมกัน ถ้าอ่านผิดต้องแก้ไขให้ถูกต้อง

สื่อ

1. กล่องกระดาษสำหรับใส่รูปผลไม้ (กระเจา) 3 ใบ
2. รูปผลไม้เขียนบัตรคำ 20 คำ ดังนี้
 ไรค เมฆ สุข โทรเลข สุขภาพ สามัคคี ทรัพย์ เคารพ รูป ลับคำท
 อาหาร ผลไม้ กล้วย แอปเปิ้ล เจริญ สำคัญ เขียว สัตว์พาหนะ นามสกุล พยาบาล

5.2 เกมอ่านไต่ให้ลากเส้น

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยตัวสะกดไม่ตรงมาตราแม่กก กข กย

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมหา้ให้ผู้เรียนรู้ลึกสนุกสนานในการเรียนอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตราให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง
คำนั้นได้ถูกต้อง

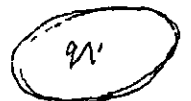
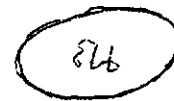
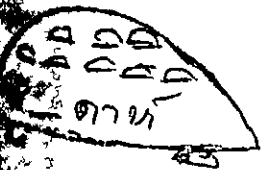
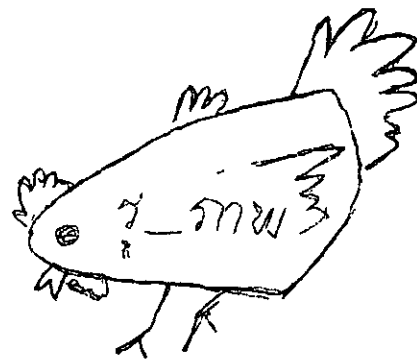
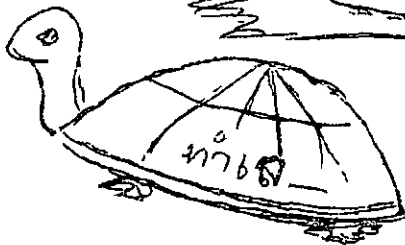
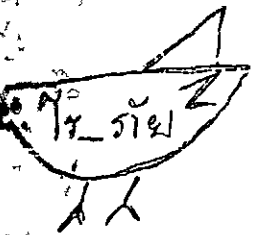
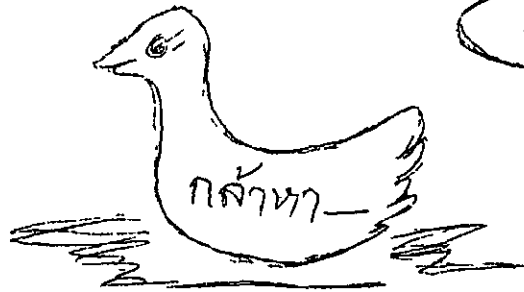
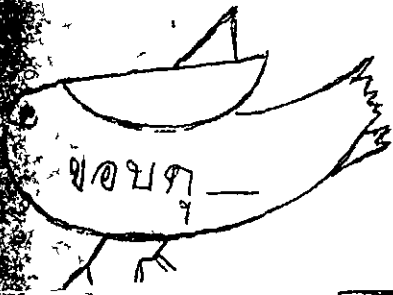
วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม
2. แต่ละกลุ่มผลัดกันหยิบบัตรคำออกมาอ่าน ถ้าอ่านถูกมีสิทธิออกไปลาก
เส้นบนกระดาน ครึ่งละ 1 เส้น ต่อกันเป็นรูปบ้าน กลุ่มใดสร้างบ้านเสร็จก่อนเป็น
ฝ่ายชนะ

สื่อ

บัตรคำ 20 บัตร (จากข้อ 5.1)

5.3 เลือกพยัญชนะในรูปไข่เติมลงในรูปตัวสัตว์ให้เป็นคำอ่านได้ถูกต้อง

แบบฝึกที่ 6 พยัญชนะตัวสะกดมาตราแม่กต

6.1 ฝึกอ่านคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กตโดยใช้บัตรคำต่อไปนี้

รท	อิฐ	รัฐบาล	กฎหมาย	วิทย์	บาท
มารยาท	ทิศ	โทรทัศน์	ประเทศ	พุทธ	ประโยชน์
พืช	ชื่อสัตว์	ชีวิต	เมตตา	หิว	คริสต์
สวัสดิ์	พลหีบตี	อาจ	เสร็จ	ตำรวจ	ลากิจ
เสด็จ	เศษ	พิษ	ขอโทษ	บุรุษ	มนุษย์

6.2 เกมต่อหางสัตว์

ความหมาย

ฝึกสังเกตและออกเสียงตัวสะกดในมาตราแม่กต

ความคิดรวบยอด

ตัวสะกดในมาตราแม่กต มีพยัญชนะหลายตัว ต้องจำให้ได้ว่าคำใดใช้พยัญชนะอะไร เป็นตัวสะกด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่ไม่มีตัวสะกดให้ นักเรียนสามารถเลือกพยัญชนะเติมเป็นตัวสะกดของคำที่กำหนดให้ได้ และอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ครูติดภาพสัตว์ทางคว้นบนกระดาน วางหางสัตว์กองไว้หน้าชั้น
2. ให้นักเรียนผลัดกันออกมาหยิบหางสัตว์ไปต่อที่ตัวสัตว์ทีละตัว แล้วอ่านให้เพื่อนฟัง

3. ผู้ที่ต่อหางสัตว์ได้ถูกต้องมากที่สุดเป็นผู้ชนะ
4. คนที่อ่านผิดหรือต่อหางสัตว์ผิด ครูต้องแก้ไขและฝึกอ่านให้ถูกต้อง

สื่อ

1. รูปสัตว์ทางคว้น 20 ตัว เขียนคำโดยไม่มีเขียนตัวสะกด
2. หางสัตว์ 20 หาง เขียนตัวสะกดให้ตรงกับรูปสัตว์ คำที่นำมาใช้ฝึก คือ ปฏิบัติ ภาระงาน ธงชาติ มารยาท บจพิม เข้มทิศ ขอโทษ ชีวิต ทรัพย์สิน ถั่ว รวบรวม อธิว พุช ประเทศ กิจ ญาติ เสด็จ สาเหตุ รถ พืช

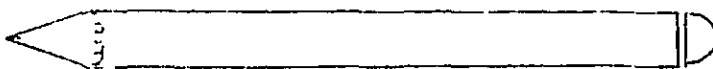
3. เขียนคำอ่านของคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้

ตัวอย่าง

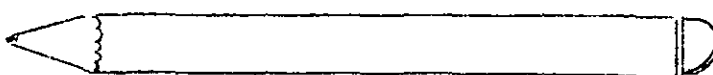
บุรุษ

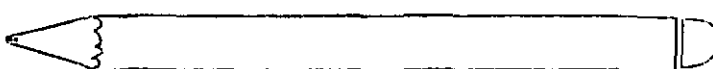
ประโยชน์

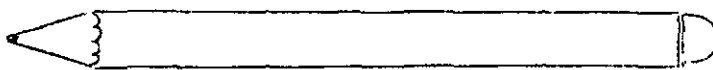
มนุษย์

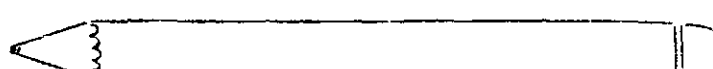
สัตว์

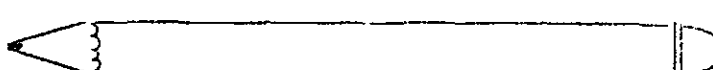
ศาสนา

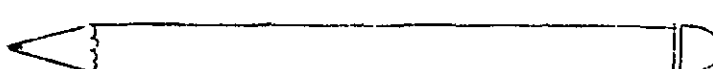
กฎหมาย

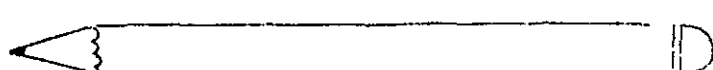
เสร็จ

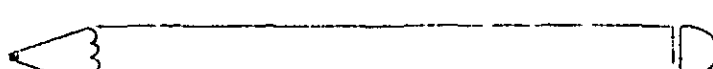
พิเศษ

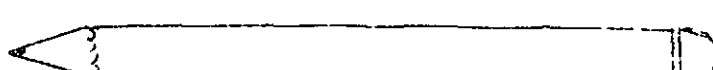
สมบัติ

วิทยุ

โทรทัศน์

แบบฝึกที่ 7 เสียงพยัญชนะ ร ล

1 กิจกรรมฝึกออกเสียง

ความมุ่งหมาย

ฝึกสังเกตและออกเสียงคำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

เสียงพยัญชนะ ร ล ต้องออกเสียงให้แตกต่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูออกเสียงคำ 2 คำ ที่เหมือนหรือต่างกันเฉพาะพยัญชนะต้น นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเหมือนกัน หรือต่างกัน และอ่านคำนั้นได้ชัดเจนถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูติดบัตรคำ ร ล คู่กันบนกระดาน พร้อมทั้งออกเสียงให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง แล้วฝึกให้นักเรียนออกเสียง ร ล ให้ชัดเจน

2. ครูติดบัตรคำ ว่า ล่า คู่กันบนกระดานออกเสียงให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนสังเกตเสียงอ่านของครูว่าเหมือนหรือต่างกัน เมื่อครูออกเสียง

ว่า   ว่า

ล่า   ล่า

รา   ล่า

ล่า   ว่า

แล้วให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกัน และทีละคน ฝึกเช่นนี้จนครบทุกคำ

3. นักเรียนอ่านบัตรคำที่ขีดไว้เป็นคู่ ๆ พร้อมกันแล้วฝึกอ่านทีละคน

สื่อ

บัตรคำ	ร	ล
	รา	ล่ำ
	ราก	ลาก
	ไร	ไล
	รัก	ลัก
	รอย	ลอย
	แรก	แลก
	โรค	โลก

7.2 เกมจับฉลากอ่านประโยค

ความหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะ ร ล

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะต้น ร ล ให้แตกต่างกันนั้น ต้องอาศัย
การฝึก ทั้งฝึกอ่านพยัญชนะ คว และรูปประโยค

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดประโยคที่ประกอบด้วยคำที่มีเสียง ร และ ล เป็นพยัญชนะต้น
นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงประโยคนั้นได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ครูคิดแผนภูมิบนกระดาน โดยมีแถบกระดาษปิด เฉพาะประโยคไว้
2. นักเรียนจับฉลากหมายเลขกำกับประโยคทีละคน เมื่อจับได้หมายเลข

ใดก็อ่านประโยคตามหมายเลขนั้น

3. ประโยคแต่ละหมายเลขมีคะแนนไม่เท่ากัน ตามเสียงพยัญชนะ ร ล ในประโยคนั้น ถ้านักเรียนออกเสียงผิดจะถูกหักคะแนนค่าละ 1 คะแนน ผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

สื่อ

1. ฉลากเขียน หมายเลข 1 - 2
2. แผนภูมิประโยคดังนี้
  - 2.1 เราเล่นคำรวจจับผู้ร้ายที่ลานโล่ง (6)
  - 2.2 โรงเรียนนี้มีรอยร้าวลึกลงไปหลายนิ้ว (7)
  - 2.3 รังนกที่อยู่ในรังไม่มีร่องรอยว่าถูกลักไปแล้ว (6)
  - 2.4 พ่อขับรถเล่นเลยโรงเรียนไปลอคไค่สะพานลอย (7)
  - 2.5 ฉันแลเห็นคนลอบเรือดำน้อยอยู่ริมทะเล (6)
  - 2.6 นักเรียนเล่นไม้ลั่นजनพื้นเป็นรอย (4)
  - 2.7 ดุงโรจน์เดินตามรอยเลือดเข้าไปในพงรก (5)
  - 2.8 เรือรบลอบล่าอยู่กลางทะเลลึกน้ำ (7)
  - 2.9 เขารับรีกรอยยับให้เข้ารูปอย่างเรียบร้อยและรวดเร็ว (9)
  - 2.10 นายร้อยเลี้ยงอันตรายจากการลอครั่วลวดหนามจนรอกมาได้ (7)
  - 2.11 ขนมรสอรอยวางลอนารายอยู่หลายจาน (5)
  - 2.12 เขามีเงินหลายร้อยบาทแต่ถูกนักเลงที่ลวงไปได้ (4)

7.3 เลือกคำในวงเล็บท้ายข้อเติมลงในช่องว่างให้ได้ใจความถูกต้องแล้วอ่านออกเสียง

1. ที่ศาลาข้าง _____ เรือนมี _____ ไม่ใหญ่ตั้งอยู่ (โรง โลง)
2. ระดับน้ำในคลอง _____ ลงมากจนตักขึ้นมา _____ ดักไม่ได้
(รค ลค)
3. ใน _____ นี้ไม่มี _____ ใดที่รักษาไม่หาย (โรค โลก)
4. แม่ _____ กินน้ำฝนที่เพิ่ง _____ มาจากหลังคา (รอง ลอง)
5. เขาเข้าไป _____ มือในบ้าน _____ หลังจากนั้น (ร่าง ล้าง)
6. เขานำบัตรรางวัลไป _____ ของขวัญเป็นถนน _____ (แรก แรก)
7. ชาวบ้าน _____ กันไม่ใหญ่และ _____ ไม่มาตั้งที่กองขยะ
(ราก ลาก)
8. น้องชาย _____ ใส่ _____ เท้าของพี่ชาย (รอง ลอง)
9. นก _____ บินอยู่เหนือทุ่งนาที่แห้ง _____ (แรง แล้ง)
10. พ่อ _____ ษาของในบ้านอย่างก็แก่ก็ถูกขโมย _____ ไปได้
(รัก ลัก)

แบบฝึกที่ 8 เสียงพยัญชนะ ณ ส

8.1 กิจกรรมฝึกออกเสียง

ความมุ่งหมาย

ฝึกสังเกตและออกเสียงคำที่มี ณ ส เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

เสียงพยัญชนะ ณ ส ต้องออกเสียงให้แตกต่างกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อครูออกเสียงคำ 2 คำที่เหมือนหรือต่างกันเฉพาะพยัญชนะต้น นักเรียนสามารถบอกได้ว่าเหมือนกัน หรือต่างกัน และอ่านคำนั้นได้ชัดเจนถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูติดบัตรคำ ณ ส คู่กันบนกระดาน พร้อมทั้งออกเสียงให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง แล้วฝึกให้นักเรียนออกเสียง ณ ส ให้ชัดเจน

2. ครูติดบัตรคำ ณะ สะ คู่กันบนกระดาน ออกเสียงให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนสังเกตเสียงอ่านของครูว่าเหมือนหรือต่างกัน เมื่อครูออกเสียง

ณะ   ณะ

สะ   สะ

ณะ   สะ

สะ   ณะ

แล้วให้นักเรียนออกเสียงพร้อมกัน และออกเสียงทีละคน ฝึกเช่นนี้จนครบทุกคำ

3. นักเรียนอ่านบัตรคำที่ติดไว้เป็นคู่ ๆ พร้อมกัน แล้วฝึกอ่านทีละคน

สื่อ

บัตรคำ	จ	ส
	ฉะ	สะ
	ฉัน	สัน
	ฉาค	สาค
	เฉย	เสย

8.2 เกมจับคำนำมาอ่านความหมาย

ฝึกการฟังและอ่านคำที่มี จ ส เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การสังเกตเสียงพยัญชนะต้น จ ส เป็นการฝึกการแยกเสียงของคำที่ออกเสียงคล้ายกัน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อฟังบทอ่านที่กำหนดให้ นักเรียนสามารถบอกได้ว่ามีคำที่มีเสียงพยัญชนะต้น จ และ ส อย่างละกี่คำ

วิธีเล่น

1. ครูแจกกระดาษคินสอให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
2. ให้นักเรียนอ่านบทอ่านให้เพื่อนฟังทีละคน นักเรียนที่ฟังต้องสังเกตและจดจำว่าบทอ่านนั้นมีเสียงคำใดบ้าง
3. ให้เขียนคำที่มีเสียง จ และ ส จากบทอ่านให้ได้มากที่สุด แล้วนำคำเหล่านั้นมาอ่านให้เพื่อนฟังหน้าชั้น

4. ตัดแผนภูมิบทอ่าน เพื่อเฉลยคำตอบ แล้วให้นักเรียนอ่านพร้อมกัน

สื่อ

บทอ่าน และแผนภูมิบทอ่าน ซึ่งมีข้อความเดียวกัน ดังนี้

สาวสาวใส่เสื้อสวย	ไม่สำรวจนายตะกร้า
ฉลาดสามารถหา	ไม่นำพาอยู่นิ่งเฉย
สอยเสื้อแล้วสวมใส่	งามใจโลโก้ผมเสีย
เสียงนึ่งเสียงฉาบเออ	ฉันก็เลยจะรีบไป

สื่อ

บัตรคำ

ช

ช

ชา

ชา

ชน

ชน

ชื่อ

ชื่อ

9.2 เกมกระซิบ

ความหมาย

ฝึกการออกเสียงคำให้ถูกต้องจากการอ่านและการฟัง

ความคิดรวบยอด

การฟัง และการอ่านคำที่มีเสียงพยัญชนะคล้ายกันต้องสังเกตและออกเสียงให้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดประโยคที่ประกอบด้วยคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นคล้ายกัน ให้
นักเรียนอ่านและฟัง นักเรียนสามารถถ่ายทอดประโยคนั้นได้ถูกต้องชัดเจน

วิธีเล่น

1. นักเรียนเข้าแถวตอนยืนห่างกัน 1 ช่วงแขน
2. คนที่อยู่หัวแถวจับฉลาก อ่านข้อความให้จดจำได้ คือนฉลากให้ครู แล้วเดินไปกระซิบข้อความในประโยคให้คนถัดไปทราบ คนถัดไปนั้นก็กระซิบต่อ ๆ ไปจนถึงคนสุดท้ายของแถว
3. คนสุดท้ายจะพูดข้อความที่ได้ยินมาดัง ๆ ให้ทุกคนฟัง

4. ครูคิดแถบประโยคข้อความนั้นบนกระดาน เพื่อให้นักเรียนดูว่าข้อความตรงกันหรือไม่ ถ้าตรงกันผู้พูดจะได้คะแนน

5. นักเรียนที่ยืนหัวแถววิ่งไปยืนต่อท้ายแถว คนที่ยืนถัดไปจะเลื่อนขึ้นมาเป็นผู้จับฉลาก กระซิบบอกความต่อไป ทำเช่นนี้จนหมดฉลากคำถามคนที่ได้คะแนนมากเป็นผู้ชนะ

6. นักเรียนอ่านแถบประโยคพร้อม ๆ กัน 1 ครั้ง

7. ให้นักเรียนอ่านแถบประโยคทีละคน

สื่อ

ฉลากเขียนข้อความ 12 แถว ๆ ละ 1 ประโยค ดังนี้

- คนชื่อเขียนชื่อซ้ำ
- แม่ชวนชน เจินชวนข้ามไปชนชิงซ้ำ
- ถึงจะเป็นบุหรืชั้นดีลึกก็ของก็ไม่ควรสูบ
- ช่างเชือกนี้เชือกฟังกี่แต่ชกชน
- มือซ้ายซึ่งถูกชนจนชอกซ้ำ
- ผู้เชี่ยวชาญพูดซ้ำสองครั้งก็ยังไม่ชัดเจน
- คนใจช่วยชีวิตเด็กชนด้วยมือซ้าย
- เชิญช่วยชาวบ้านแะคินเป็นชั้น ๆ
- ช่วยกระซิบบ้างอีกสักครั้ง
- นายเข้มชี้แจงว่า เขาชื่อใบชาจากร้านสุกท้าย
- ช่างของหวานหอมมือทำลูกชุบ
- มีซ่อนซ่อนซ่อนกันอยู่ในขามลายซ้ำ

9.3 ทายปริศนาคำทายต่อไปนี้

(คำตอบที่ถูกต้องต้องขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ข หรือ ช)

1. เส้นยาวเส้นสั้นผู้รักมักกัน เรียกว่าอะไร _____
2. กระอะไรมีเสียงเบา ๆ _____
3. เติมไม้เอกเป็นคน เติมไม้โทจบกล กลายเป็นข้างไป _____
4. สัตว์อะไรมีมือเรียกกวาง ไม่หลอกไม่ลวงมีเขี้ยวเรียกกางา _____
5. มืออะไรอยู่ตรงข้ามกับมือขวา _____
6. คนดี ๆ ไม่มีศคโคง เรียกว่าเป็นคนอย่างไร _____
7. แกว่งไป แกว่งมา เด็กชอบหนักหนา ทายว่าอะไร _____
8. ท่วงตั้งเมื่อแรกเกิด เรียกกันไปเกิดจนตาย _____
9. รูปกลม มีก้น ประโยชน์มากล้น ใสใสอาหาร _____
10. เป็นห่วงต่อกัน เส้นยาวเส้นสั้น ตัวมันหนักหนัก มักไว้วางใจของ _____

9.4 อ่านออกเสียงเรื่องต่อไปนี้ทีละคน

นายชม ชิดชอบ มีอาชีพเป็นช่างไม้ และรับซ่อมแซมสิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ วันหนึ่งเขาไปซ่อมชิงช้าที่บ้านคุณนายชวนชื่น เพราะโซ่ผูกชิงช้าขาด นายชมจึงดึงโซ่ออกแล้วใช้เชือกผูกแทนพอดีหลานชายคนเล็กของคุณนายชวนชื่นวิ่งมาชนโซ่จนหล่นล้มเลือดไหลโชก นายชมตกใจมาก รีบเช็ดเลือดและปลอบโยนจนเขาหยุดร้องไห้

แบบฝึกที่ 10 ฝึกอ่านคำยาก

10.1 เกมบันไดคำ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำยาก

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมนับเป็นการจูงใจให้นักเรียนอยากอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำยากและกติกาการเล่นให้นักเรียนสามารถเล่นเกมและออกเสียงคำยากได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนจับคู่ 3 คู่ เพื่อเล่นเกมบันไดคำ
2. แจกตารางบันไดคำชุดละ 1 ชุด พร้อมทั้งลูกเต๋าและเหรียญสำหรับ

เดินคนละอัน

3. แต่ละคู่เล่นเกม วิธีเล่นคือ ผลัดกันทอดลูกเต๋า ใ้หมายเลขใดก็ได้ ใช้เหรียญเดินทีละช่อง การเดินแต่ละช่องผู้เล่นต้องอ่านคำในช่องนั้นให้ได้ ถ้าอ่านไม่ได้หรืออ่านผิดถือว่าตาย ต้องหยุดเดินให้อีกคนหนึ่งเล่นต่อไป

4. การเดินเหรียญแต่ละครั้งถ้าไปหยุดในช่องที่มีบันไดผู้เล่นจะเดินขึ้นไปตามบันไดได้

5. เมื่อจบแต่ละคู่แล้วจะสลับตารางกันเล่นอีกก็ได้ เพราะคำอ่านไม่เหมือนกัน

สื่อ

1. ลูกเต๋า และเหรียญหรือกระดุมสำหรับเดิน รวม 3 ชุด

2. ตารางบันทึกค่า 3 ตาราง ดังนี้

ตาราง 1

ขวามือ	โพ้น	เสมอ	สั้น	ยาว	พิเศษ
กลิ้ง	ผลัด	ปร	พ	โพ	เก
ส	ม	ม	ก	ส	ร
ช	ร	ม	อ	ท	พ
ร	ม	ม	ด	อ	ร
อ	ก	ด	อ	ก	อ

ตาราง 2

พ	ก	ร	อ	ก	ก
พ	ก	ร	อ	ก	ก
ส	ม	ม	ก	ส	ร
ด	ร	ม	อ	ท	พ
ช	ร	ม	อ	ท	พ
ร	ม	ม	ด	อ	ก
อ	ก	ด	อ	ก	อ

ตาราง 3

พ	ก	ร	อ	ก	ก
พ	ก	ร	อ	ก	ก
ส	ม	ม	ก	ส	ร
ด	ร	ม	อ	ท	พ
ช	ร	ม	อ	ท	พ
ร	ม	ม	ด	อ	ก
อ	ก	ด	อ	ก	อ

0.2 หาคำเติมลงในช่องว่างให้คล้องจองกับคำหน้าแล้วอ่านออกเสียง

1. รักษา	_____	นี่	มีเหลือ	_____	ฟัง
2. กระดาษ	_____	ถู	ตอนค่ำ	_____	เท่า
3. โรคม	_____	ลง	โคลงเคลง	_____	เพราะ
4. ภูมิใจ	_____	มลาย	_____	โช	ทัศน์
5. พลศึกษา	_____	มัคคี	_____	ความทุกข์	สนาน

แบบฝึกหัดเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย
กลุ่มที่ 2 กลุ่มอ่านออกเสียงคำควบกล้ำผิด

แบบฝึกที่ 1 ฝึกออกเสียง กร กล

1.1 กิจกรรมฝึกออกเสียง

ความหมาย

ฝึกออกเสียงคำที่มี กร กล ควบคู่กัน

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงคำที่มี กร กล ควบคู่กันได้ถูกต้องชัดเจนนั้น ต้องได้รับการฝึกอย่างมีขั้นตอนและถูกวิธี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่มี กร และ กล ควบคู่กันเป็นพยางค์หนึ่งให้นักเรียนฟัง นักเรียนสามารถบอกได้ว่าออกเสียงต่างกันหรือเหมือนกัน
2. เมื่อกำหนดคำที่มี กร และ กล เป็นพยางค์หนึ่งให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูเขียนคำ กะรอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตามครูซ้ำ ๆ 5 ครั้ง หรือจนกว่าจะออกเสียงได้ชัดเจน
2. นักเรียนทุกคนออกเสียง กะรอ หลาย ๆ ครั้ง โดยออกเสียงซ้ำ ๆ แล้วเร็วขึ้นจนเสียง กะรอ เป็นเสียง กรอ ฝึกออกเสียง กรอ ทีละคน
3. ครูทบทวนคำและฝึกอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่

กะ	กระ
กับ	กรับ
กง	กรง

กาย	กราย
געג	เกรง
กอง	กรอง

ให้นักเรียนฟังครูออกเสียง และตอบว่าครูออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกันในแต่ละคู่ เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
กะ - กระ	ต่างกัน
กะ - กะ	เหมือนกัน
กระ - กระ	เหมือนกัน
กระ - กะ	ต่างกัน

แล้วให้นักเรียนออกเสียงคำทีละคู่อีกครั้งหนึ่ง

4. ครูเขียนคำ กะลอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตามครูซ้ำ ๆ 5 ครั้ง หรือจนกว่าจะออกเสียงได้ชัดเจน

5. นักเรียนทุกคนออกเสียง กะลอ หลาย ๆ ครั้ง โดยออกเสียงซ้ำ ๆ แล้วเร็วขึ้นจนเสียง กะลอ เป็นเสียง กลอ แล้วฝึกออกเสียง กลอ ทีละคน

6. ครูตีคียบัตรคำและฝึกนักเรียนให้อ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่ โดยใช้วิธีการเดียวกับข้อ 3

ไก	ไกล
กั๊	กลั๊
กาง	กลาง
กาย	กลาย
กั๊ด	กลั๊ด
กอง	กลอง

7. ครูตีคียบัตรคำและฝึกนักเรียนให้อ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่ โดยใช้วิธีการเดียวกับข้อ 3

กรั๊	กลั๊
กราย	กลาย
กรอง	กลอง

8. ปีกอ่านาคคล้องจอง

ตีกรับ	จับกลอง	กลองไม้	ไม้เกรง
ปลาทราย	ไม้กรอง	ลองกลัด	มัดกรง
ถือกระป๋อง	กลองกระดาน	วาคกล้วยไม้	ไถลักระเป่า
กลิ้งน้ำลาย	ขายกล้วยไข่	ให้กลับมา	อย่ากลับกลาย

ชื่อ

ปัครคา

	กร	กล	
กะ	กระ	ไก	ไกล
กับ	กรับ	กั๊	กลั๊
กง	กรง	กาง	กลาง
กาย	กราย	กาย	กลาย
เกง	เกรง	กั๊	กลั๊
กอง	กรอง	กอง	กลอง

1,2

เกมจับผิดความหมาย

1. ปีกออกเสียงคำที่มี กร กล ควบกล้ำ
2. สอนความหมายของคำที่มี กร กล ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

กิจกรรมการแข่งขันทำให้บทเรียนน่าสนใจ และเป็นการฝึกการออกเสียงคำที่มี กร กล ควบกล้ำ และเรียนรู้ความหมายของคำด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

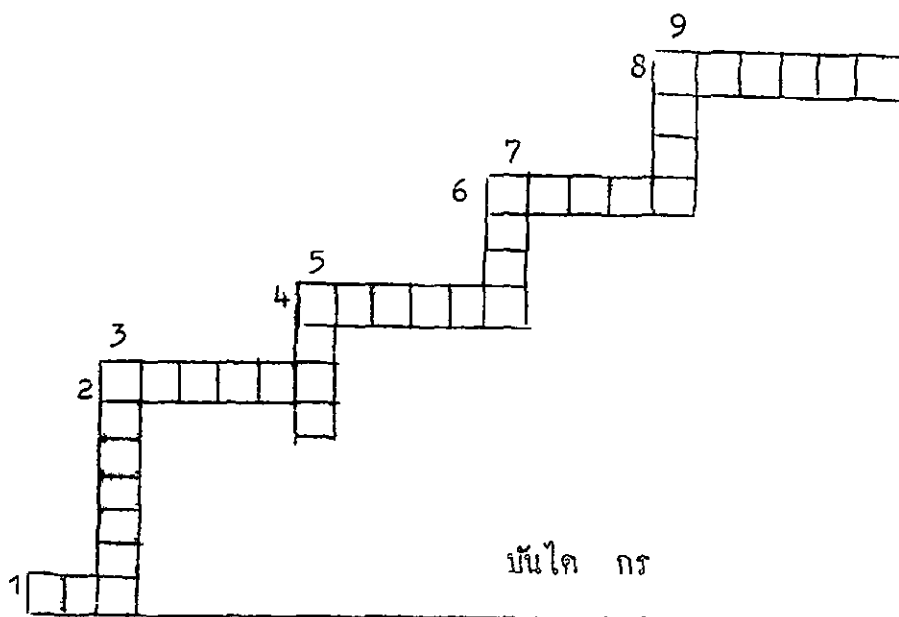
เมื่อกำหนดตารางและความหมายของคำให้ นักเรียนสามารถหาคำมาเติมลงในตารางได้ถูกต้อง และสามารถอ่านคำนั้นได้ถูกต้องชัดเจน

วิธีเล่น

1. ครูแบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม
2. ครูแจกตารางกลุ่มละ 1 ชุด ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันทำ โดยหาคำมาใส่ในตารางให้ครบ ซึ่งดูจากความหมายของคำที่กำหนดให้ กลุ่มใดทำเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ
3. ทั้งสองกลุ่มแลกเปลี่ยนตรวจว่าถูกต้องหรือไม่ แล้วอ่านคำให้เพื่อนฟัง

สื่อ

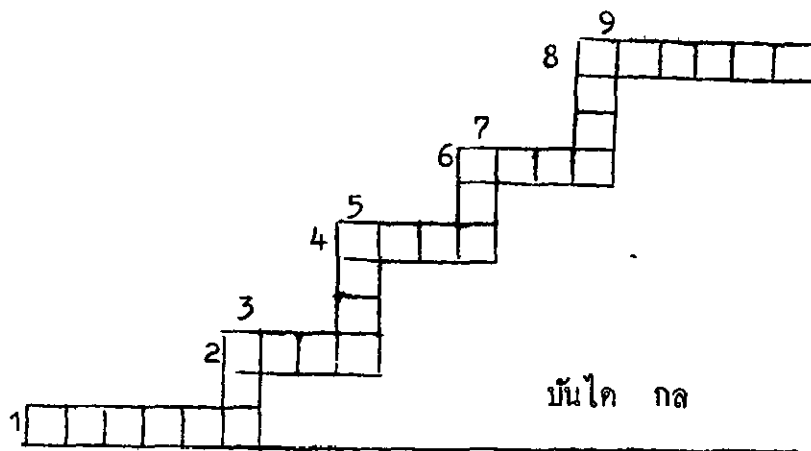
ตารางอักษรพร้อมทั้งความหมาย 2 ตาราง ดังนี้

อ่านคำตามแนวนอน

1. ที่ซึ่งคนหรือสัตว์
3. เครื่องใช้สำหรับใส่ของ
เช่น ใส่เงิน ใส่หนังสือ
5. ภาชนะทำด้วยวัสดุต่าง ๆ
มักเป็นรูปทรงกระบอก
เช่น ใส่น้ำ
- สุกจนเกือบไหม้
9. ไม่เป็นแผ่นยาวใช้ทำพื้น
หรือฝาบ้าน

อ่านคำตามแนวตั้ง

2. เครื่องนุ่งของผู้หญิง
4. การแสดงความเคารพด้วยกิริยา
ประนมมือ เสนอหน้าผากแล้วก้มหัวลง
6. นึกกลัวไปเอง
8. พื้นที่ขึ้นคานในสุดทั้งสองข้าง

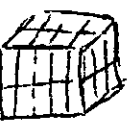
อ่านคำตามแนวนอน

1. เวลาตั้งแต่เช้าถึงเย็น
3. ภาชนะใส่ของมีฝาปิดเป็นรูปสี่เหลี่ยมมักทำด้วยกระตาส ถ้าเป็นรูปกลมมักทำด้วยโลหะ
5. พุด บอก แจ้งให้ทราบ
7. พืชล้มลุกมีลูกเป็นหวี
9. ชื่อพรรณไม้ชนิดหนึ่งชอบเกาะตามต้นไม้มีลูกเป็นหวี

อ่านคำตามแนวตั้ง

2. ทำให้อาหารย่นล้าลงไป
4. เครื่องดนตรีชนิดหนึ่ง มีหนังซึ่งติดทั้งสองด้าน ทำให้เกิดเสียงด้วยการตี
6. รู้สึกฉลาด ไม่กล้า ไม่อยากพบ
8. เปลี่ยนไป

1.3 เขียนคำให้ตรงกับภาพ แล้วอ่านออกเสียง

2					

แบบฝึกที่ 2 ฝึกออกเสียง คร กล

2.1 กิจกรรมฝึกออกเสียง

ความมุ่งหมาย

ฝึกออกเสียงคำที่มี คร กล ความกล้า

ความถี่รวบยอด

การออกเสียงคำที่มี คร กล ความกล้าได้ถูกต้องชัดเจน ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีขั้นตอนและถูกวิธี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่มีเสียง คร กล ความกล้าให้นักเรียนฟัง นักเรียนสามารถบอกได้ว่าครูออกเสียงต่างกันหรือเหมือนกัน
2. เมื่อกำหนดคำที่มี คร กล เป็นพยัญชนะต้นให้นักเรียนสามารถออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูเขียนคำ คะ รอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตามซ้ำ ๆ 5 ครั้ง หรือจนกว่าจะออกเสียงชัดเจน
2. ฝึกอ่านคำว่า คะ รอ โดยออกเสียงตัว ร ให้ถูกต้องชัดเจน แล้วให้นักเรียนออกเสียงเร็วขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นเสียงความกล้า ครอ ฝึกออกเสียง ครอ ที่ละคน

3. ครูคิดบัตรคำและอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่

ครู	ครู
คู	คู
คก	ครก
คอง	ครอง

โดยฝึกให้นักเรียนออกเสียงพร้อม ๆ กัน แล้วฟังครูออกเสียง และตอบว่าครูออกเสียงเหมือนกันหรือแตกต่างกันในแต่ละคู่ เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ
คู	ครู	ต่างกัน
คู	คู	เหมือนกัน
ครู	ครู	เหมือนกัน
ครู	คู	ต่างกัน

ให้นักเรียนฝึกออกเสียงคำทีละคู่อีกครั้งหนึ่งแล้วฝึกอ่านคำควบกล้ำ ครร พร้อมกัน และเป็นรายบุคคล

4. ครูเขียนคำ คะ ลอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตามครูซ้ำ ๆ 5 ครั้ง หรือจนกว่าจะออกเสียงได้ชัดเจน

5. ฝึกอ่านคำว่า คะลอ แล้วฝึกให้ออกเสียงเร็วขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นเสียงคำควบกล้ำ กลอ แล้วฝึกออกเสียง กลอ ทีละคน

6. ครูคิดบัตรคำและฝึกอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่ โดยใช้วิธีเดียวกับข้อ 3

คอง	คลอง
คาน	กลาน
คุม	คลุม
โคน	โคลน

7. ครูคิดบัตรคำ ครอง คลอง ให้นักเรียนฝึกอ่านตามครู โดยใช้วิธีฝึกเช่นเดียวกับข้อ 3

8. ฝึกอ่านคำคล้องจอง โดยอ่านตามครูทีละวรรค ฝึกอ่านกับเพื่อน
อ่านพร้อมกัน แล้วให้อ่านทีละคน

คุณครู	ดูโคลน	โดนโกร	หลายครั้ง
ฝั่งครก	ปกคลุม	กุ่มครอง	ลองเครือ
รอสักครู	คุณองคลาน	บานริมคลอง	ล่อ

สื่อ

บัตรกา

คร

ค	ครู	ก
ค	ครู	?
ก	ครก	
คอง	ครอง	
	ครอง	

2.2 เกมสร้างคำจากภาพ

ความมุ่งหมาย

1. ฝึกสะกดคำที่มี
2. ฝึกอ่านคำที่มี

ความคิดรวบยอด

การฝึกประสมคำคำ

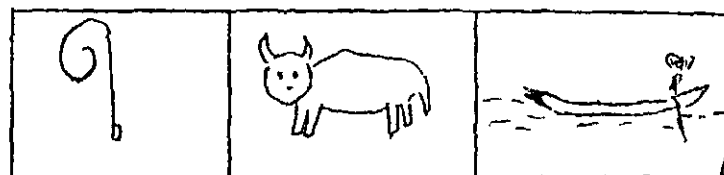
จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดภาพแ
เหล่านั้น แล้วอ่านออกเสียง

วิธีเล่น

1. ครูอธิบายพร้อมทั้งให้นักเรียนดูบัตรภาพว่าหมายถึงพยัญชนะตัวใด เช่น ภาพควาย หมายถึงตัว ค ภาพเรือ หมายถึงตัว ร เป็นต้น แล้วเรียงบัตรให้เป็นคำ ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง เช่น

อ่านว่า ไคร

2. แจกบัตรให้นักเรียนคนละ 1 ชุด

3. ให้นักเรียนใช้โต๊ะคนละ 1 ตัว เพื่อเรียงบัตรภาพให้เป็นคำ

ภายในเวลา 10 นาที

4. เมื่อหมดเวลา 10 นาที ครูให้นักเรียนอ่านคำจากภาพทีละคน โดยบันทึกเสียงคำอ่านไว้

5. ตรวจสอบผลงานตามโต๊ะต่าง ๆ โดยครูและนักเรียนอีก 5 คน ที่ไม่ใช่เจ้าของผลงาน เป็นผู้ตรวจบัตรที่เรียงไว้เป็นคำ พร้อมทั้งฟังเพื่อบันทึกคำอ่านไปด้วย ผู้ที่เรียงบัตรถูกและอ่านถูกจะได้คะแนน 2 คะแนน (คือคะแนนเรียงบัตร และ คะแนนอ่าน) ผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นผู้ชนะ

สื่อ

1. เครื่องบันทึกเสียง

2. บัตรภาพและบัตรสระ วรรณยุกต์ 6 ชุด เท่าจำนวนนักเรียน แต่ละชุดประกอบด้วยบัตรต่าง ๆ ดังนี้

- ปัตรภาพสระ   ๑   ๒   ๓   ๔   ๕   ๖   ๗   ๘   ๙   ๑๐   ๑๑   ๑๒   ๑๓   ๑๔   ๑๕   ๑๖   ๑๗   ๑๘   ๑๙   ๒๐   ๒๑   ๒๒   ๒๓   ๒๔   ๒๕   ๒๖   ๒๗   ๒๘   ๒๙   ๓๐   ๓๑   ๓๒   ๓๓   ๓๔   ๓๕   ๓๖   ๓๗   ๓๘   ๓๙   ๔๐   ๔๑   ๔๒   ๔๓   ๔๔   ๔๕   ๔๖   ๔๗   ๔๘   ๔๙   ๕๐   ๕๑   ๕๒   ๕๓   ๕๔   ๕๕   ๕๖   ๕๗   ๕๘   ๕๙   ๖๐   ๖๑   ๖๒   ๖๓   ๖๔   ๖๕   ๖๖   ๖๗   ๖๘   ๖๙   ๗๐   ๗๑   ๗๒   ๗๓   ๗๔   ๗๕   ๗๖   ๗๗   ๗๘   ๗๙   ๘๐   ๘๑   ๘๒   ๘๓   ๘๔   ๘๕   ๘๖   ๘๗   ๘๘   ๘๙   ๙๐   ๙๑   ๙๒   ๙๓   ๙๔   ๙๕   ๙๖   ๙๗   ๙๘   ๙๙   ๑๐๐
- ปัตรวรรณยุกต์
- ปัตรภาพควาย   11 ปัตร
- ปัตรภาพเรือ   6 ปัตร
- ปัตรภาพลิง   4 ปัตร
- ปัตรภาพอ่าง   3 ปัตร
- ปัตรภาพงู   3 ปัตร
- ปัตรภาพม้า   2 ปัตร
- ปัตรภาพหนู   3 ปัตร
- ปัตรภาพไก่   แหวน   ไบไม้   อย่างละ 1 ปัตร

2.3 หาคำมาเติมข้างหน้าหรือข้างหลังคำที่กำหนดให้ ข้อละ 3 คำ แล้วอ่านออกเสียงคำนั้น

ใหญ่

<u>ตัวอย่าง</u>	โคลน	โคลนสีคำ	เล่นโคลน	ตกโคลน
1. ครอง	_____	_____	_____	_____
2. กลุ่ม	_____	_____	_____	_____
3. ครั้ง	_____	_____	_____	_____
4. คลอง	_____	_____	_____	_____
5. เครื่อง	_____	_____	_____	_____

แบบฝึกที่ 3 ผีออกเสียง ปร ปล

3.1 กิจกรรมผีออกเสียง

ความหมาย

ผีออกเสียงคำที่มี ปร ปล ควบกล้ำ

ความถี่รวบยอด

การออกเสียงคำที่มี ปร ปล ควบกล้ำได้ถูกต้องชัดเจน ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีขั้นตอนและถูกวิธี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่มี ปร ปล ควบกล้ำให้นักเรียนฟัง นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ครูออกเสียงต่างกันหรือเหมือนกัน
2. เมื่อกำหนดคำที่มี ปร ปล เป็นพยัญชนะต้นให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูเขียนคำ ปะ รอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง แล้วให้นักเรียนอ่านตามครูซ้ำ ๆ 5 ครั้ง หรือจนกว่าจะออกเสียงได้ชัดเจน
2. ให้นักเรียนออกเสียง ปะรอ เร็วขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นเสียงควบกล้ำ ปรอ ผีออกเสียง ปรอ ทีละคน
3. ครูตีคัมภีรคาและอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่

ปะ	ประ
ปา	ปรา
แปง	แปรง
โปง	โปรง

นักเรียนฟังครูออกเสียง และตอบว่า ครูออกเสียงเหมือนกัน หรือต่างกันในแต่ละคู่
เช่น

ครูออกเสียง	นักเรียนตอบ
ปะ ประ	ต่างกัน
ปะ ปะ	เหมือนกัน
ประ ประ	เหมือนกัน
ประ ปะ	ต่างกัน

ให้นักเรียนออกเสียงคำที่ละคู่อีกครั้งหนึ่ง ผิกไปเช่นนี้จนครบทุกคำ

4. ครูเขียนคำ ปะ ลอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง
5. ผิกอ่านคำ ปะ ลอ พร้อมกัน
6. ให้นักเรียนออกเสียง ปะ ลอ เร็วขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็น

เสียง   ปลอ

7. ครูขีดบัตรคำและอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่

ปลา	ปลา
ปลอก	ปลอก
แปลง	แปลง
เป	เป

โดยใช้วิธีผิกเช่นเดียวกับข้อ 4

8. ครูขีดบัตรคำและผิกอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่ ใช้วิธีผิกเช่นเดียวกับข้อ 4

ปลา	ปลา
ปลาย	ปลาย
แปลง	แปลง

๑. ฝึกอ่านคำคล้องจอง

ความปราณี	มีปลาไหล
ไกว เปลแรง	แปรงสีฟัน
คนปรบมือ	ไขหรือเปล่า
เราปลูกข้าว	เขาถูกปรับ
ประเพณี	มีประโยชน์

โดยครูแจกบทอ่าน ให้อ่านตามครูทีละวรรค แล้วฝึกอ่านเอง ให้ทั้งนักเรียนอ่านพร้อมกัน แล้วฝึกอ่านทีละคน

สื่อ

บัตรคำ

ปร		ปล	
ปะ	ประ	ปา	ปลา
ป่า	ปรา	ปอก	ปลอก
แปง	แปรง	แปง	แปลง
โปง	โปรง	เป	เปล
	ปรา	ปลา	
	ปราย	ปลาย	
	แปรง	แปลง	

3.2 เกมแข่งเรือใบ

ความมุ่งหมาย

ฝึกออกเสียงคำที่มี พร ปร ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

การเล่นแข่งกันทำให้นักเรียนสนใจและมีความพยายามในการอ่านมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่เรียงสลับที่อักษรกันไว้ นักเรียนสามารถเรียงอักษร และอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ครูกำหนดจุดเริ่มต้น และวาดรูปเกาะบนกระดาน 5 เกาะ ดังนี้

จุดเริ่ม

2. นักเรียนออกมาหยิบรูปเรือคนละ 1 ลำ

3. ครูให้นักเรียนจับบัตรคำที่ละบัตร โดยให้ดูเฉพาะด้านหน้า ถ้าใครอ่านออกให้ยกมือขึ้น ผู้ยกมือก่อนจะได้อ่านบัตรคำ ครูให้ดูคำเฉลยอีกด้านหนึ่ง ถ้าอ่านถูกต้องทำตามคำสั่งในการเดินเรือ แล้วออกไปหาบนกระดาน

4. คนที่เดินเรือไปถึงก่อนเป็นผู้ชนะ และหมดสิทธิ์เล่น คนที่เหลือจะเล่นต่อไป จนได้ที่ 2 - 6

สื่อ

- รูปเรือใบเล็ก ๆ 6 ลำ ๆ ละสี่
- บัตรคำพื้ 2 ทบ เขียนคำบนหน้าและคำใน ทังนี้

ก ป ล แ
แปลก (กลับไม่แทน)

ก ก ป ร ส
สกรปรก (กลับไม่แทน)

น ป ร ำ
ปรานี (เรือสี่)

ก ค ป ล ำ
ปลาตุก

ข ป ม ร อ
ปรบมือ (กลับไม่แทน)

ป ล ำ
เปลำ (เรือสี่)

ท น บ ป ร ร ะ ำ
รับประทาน (กลับไม่แทน)

ป ล ย อ
ปลอย (กลับไม่แทน)

ง ป ร แ
แปรง (กลับไม่แทน)

น ป ย ล ำ
เปลี่ยน (กลับไม่แทน)

ฉ ป ย ร ษ ำ
ไปรษณีย์ (กลับไม่แทน)

ก ป ล อ ำ
เปลือก (กลับไม่แทน)

ป ย ล ำ
ปลาย (กลับไม่แทน)

ง ป ร
ปรุง (กลับไม่แทน)

ท ป ร ศ ะ
ประเทศ (เรือสี่)

ป ม ล ำ
ปลื้ม (กลับไม่แทน)

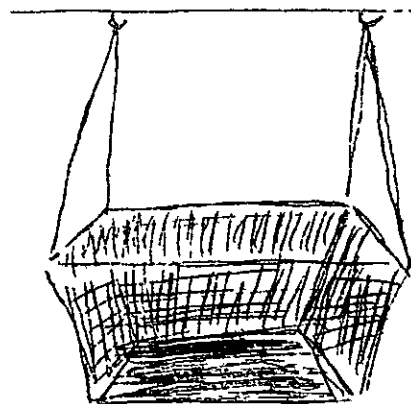
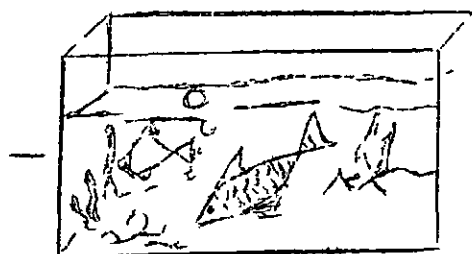
ก ป ล
ปลุก (กลับไม่แทน)

ป ร อ ะ
เปรอะ (กลับไม่แทน)

ก ค ป ร
ปรกติ (กลับไม่แทน)

ก ป ล
ปลุก (กลับไม่แทน)

อ่านคำถามจากภาพ

แบบฝึกที่ 4 ผีออกเสียง พร พล

4.1 กิจกรรมผีออกเสียง

ความมุ่งหมาย

ผีออกเสียงคำที่มี พร พล ความกล้า

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงคำที่มี พร พล ความกล้าได้ถูกต้องชัดเจน ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีขั้นตอน และถูกวิธี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูอ่านคำที่มี พร และ พล ความกล้า เป็นพยัญชนะต้น ให้นักเรียนฟัง นักเรียนสามารถบอกได้ว่า ออกเสียงต่างกันหรือเหมือนกัน
2. เมื่อกำหนดคำที่มี พร และ พล เป็นพยัญชนะต้นให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูเขียนคำ พระ รอก บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง ฝึกให้นักเรียนอ่านตามหลาย ๆ ครั้ง ให้นักเรียนออกเสียง พระ รอก เร็วขึ้นเรื่อย ๆ จนกลายเป็นเสียง พรอก
2. ครูคิดบัตรคำและฝึกอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่ โดยครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนฝึกอ่านเองพร้อมกัน

พระ	พระ
พอม	พอม
พุง	พุง
เพาะ	เพาะ

นักเรียนฟังครูออกเสียง แล้วตอบว่าครูออกเสียงเหมือนกันหรือต่างกันในแต่ละคู่

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ
พะ	พะ	เหมือนกัน
พะ	พระ	ต่างกัน
พระ	พระ	เหมือนกัน
พระ	พะ	ต่างกัน

ให้นักเรียนออกเสียงคำที่ละคู่อีกครั้งหนึ่ง แล้วให้อ่านทีละคน

3. ครูเขียนคำ พะ ลอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง
ฝึกให้นักเรียนอ่านตามหลาย ๆ ครั้ง ให้นักเรียนออกเสียง พะลอ เรวขึ้นเรื่อย ๆ
จนกลายเป็นเสียง พลอ

4. ครูติดบัตรคำและฝึกอ่านคำต่อไปนี้ทีละคู่ โดยใช้วิธีฝึกเช่นเดียวกับ

ข้อ 2

เพง	เพลง
เพิน	เพลิน
ฟีก	พลิก
พาด	พลาด

5. ครูติดบัตรคำ ให้นักเรียนฝึกอ่านทีละคู่ ใช้วิธีฝึกเช่นเดียวกับข้อ 4

พริก	พลิก
เพราะ	เพลาะ

6. ฝึกอ่านคาคลองจง

พริกไทย	ใครเพลิน	เดินพลาด	วาคพระ
พร้อมพรั่ง	พั่งเพราะ	เจาะดุง	พรั่งนี้
เรือพลิกคว่ำ	คาน้ำเพลิน	เชิญแพร่เพลาะ	เหมาะพั่งเพลง

สื่อ

บัตรคำ

พร		พล	
พะ	พระ	เพง	เพลง
พอม	พรม	เพิง	เพลิง
พุง	พรง	พิก	พลิก
เพาะ	เพราะ	พาด	พลาด
	พริก	พลิก	
	เพราะ	เพลาะ	

4.2 เกมปริศนาพาสุนัขความมุ่งหมาย

1. ฝึกพูดและอ่านคำที่มี พร พล ควบคู่กัน
2. ฝึกการฟังและเขียนคำที่มี พร พล ควบคู่กัน

ความคิดรวบยอด

การเล่นปริศนาคำทาย เป็นการฝึกความคิดและฝึกการออกเสียงคำทายนั่น ๆ ได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดปริศนาคำทายให้ นักเรียนสามารถทายปริศนานั้นได้ โดยออกเสียงคำตอบได้ถูกต้องชัดเจน

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนออกมาหยิบกระดาษปริศนาคนละแผ่น
2. ครูแจกดินสอคนละ 1 แท่ง

3. ครูให้นักเรียนไปทายปริศนาของตนเองกับเพื่อนทุกคน พยายามทายให้ได้มากที่สุด ในเวลา 5 นาที โดยจดชื่อเพื่อนและคำตอบของเขาไว้ด้วย

4. เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนแต่ละคนออกมาอ่านคำตอบที่เพื่อนแต่ละคนตอบ แล้วหาคนที่ตอบถูกมากที่สุด จะเป็นผู้นะ

(เฉลยคำตอบ ดังนี้ เพลง, พระ, พระพุทธรูป, ฟรุ้งนี้, ฟริกไทย, ฟลุ)

สื่อ

1. ดินสอ

2. กระดาษ 6 แผ่น (เท่าจำนวนนักเรียน) แต่ละแผ่นเขียนปริศนาทายแผ่นละข้อ ดังนี้

- ใคร ๆ ชอบฟัง ทุกครั้งเพลินใจ เสียงใสเสนาะ ช่างเพราะจริง ๆ
- สีเหลืองนุ่มนวล พวกเราก็มกราบ อยากทราบว่าใคร
- ในวัดก็มี บางทีอยู่บ้าน กราบกรานบูชา บอกหน่อยเถิดหนา

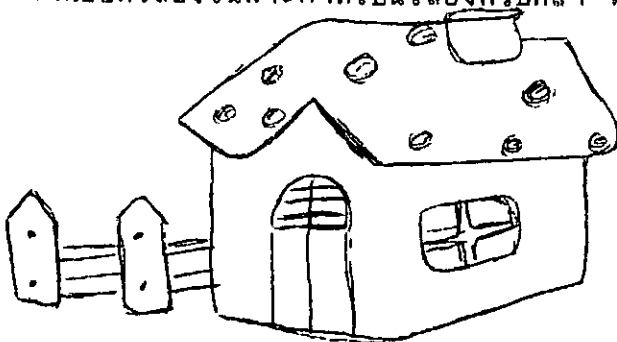
ว่าท่านคือใคร

- ไม่ใช่วันนี้ ยังไม่ถึงสักที ถัดไปนี้เป็นวันอะไร
- ชื่อก็บอกไม่หลอกกัน ว่าฉันเกิดเมืองไทย เมื่อก่อนเล็กเหลือใจ

ใคร ๆ ก็ว่าเด็ก

- เมื่อจุ๊ดแล้วจ๊ิง เสียงบั้งขึ้นฟ้า แหงมองเถิดหนา เรียกกันว่าดอกไม้ไฟ
- อีกชื่อหนึ่งนั้นเรียกว่าอะไร

4.3 อ่านออกเสียงเฉพาะคำที่เป็นเสียงควบกล้ำ จากตารางปริศนาอักษรไขว้ ดังนี้

					พ
			ไ	ก	ว
		เ	พ	ร	ะ
	บ	พ	ก	น	
		ด	น		
ท	อ	ง			

แบบฝึกที่ 5 ปีกออกเสียง ตร

5.1 กิจกรรมปีกออกเสียง

ความหมาย

ปีกออกเสียงคำที่มี ตร ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

การออกเสียงคำที่มี ตร ควบกล้ำ ได้ถูกต้องชัดเจน ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีขั้นตอนและถูกวิธี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูออกเสียงคำให้นักเรียนฟัง นักเรียนสามารถบอกได้ว่า คำที่ครูออกเสียงนั้น แตกต่างกันหรือเหมือนกัน
2. เมื่อกำหนดคำที่มี ตร เป็นพยัญชนะต้นให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูเขียนคำ ตะ รอ บนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง
2. ให้นักเรียนออกเสียง ตะรอ หลาย ๆ ครั้ง โดยเพิ่มความเร็วในการออกเสียงให้มากขึ้น จะกลายเป็นเสียงคำควบกล้ำ ตรอ ฝึกจนนักเรียนออกเสียงได้ชัดเจน
3. ครูติดบัตรคำและฝึกอ่านคำต่อไปนี้ที่ละคู่

ตา	ตรา
ตัด	ตรัส
ตุ	ทรู

นักเรียนฟังครูออกเสียงทีละคำ และตอบว่าครูออกเสียงเหมือนกัน หรือต่างกันในแต่ละคำ
เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ
ทา	ตรา	ต่างกัน
ทา	ตา	เหมือนกัน
ตรา	ตรา	เหมือนกัน
ตรา	ตา	ต่างกัน

ให้นักเรียนออกเสียงคำควบกล้ำทีละคำอีกครั้งหนึ่ง

4. ครูคิดบัตรคำ เตรียม ตรง ตรวจ กว่งตรา เข้าทรู ทีละบัตร ฝึกให้นักเรียนออกเสียงทีละคำ โดยครูออกเสียงให้ฟังเป็นตัวอย่าง นักเรียนออกเสียงตามครูฝึกเป็นรายบุคคล จนนักเรียนออกเสียงได้คล่อง

5. ให้นักเรียนหาคำมาสมกับคำว่า เตรียม ตรง ตรวจ อย่างละ 1 คำ แล้วออกมาอ่านให้เพื่อนฟัง เช่น เตรียมตัว ทางตรง ตรวจตรา ตรงไป าลา

6. ฝึกอ่านคำคล้องจอง

ทางตรง	หลงหา	คว่งตรา	มาตรวจ
ตรวจตรา	กล้าเข้า	เข้าทรู	ผู้ตรัส
ตรัสแปลว่าบอก		ตรอกคือหนทาง	
ทางตรงรอยเท้า		เข้าทรูก็รีบมา	

สื่อ

บัตรคำ

	ทา		ตรา	
	ตัด		ตรัส	
	ดู		ทรู	
เตรียม	ตรง	ตรวจ	คว่งตรา	เข้าทรู

5.2 กิจกรรมอ่านคำคล้องจอง

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำที่มี ทร ควบกล้ำ และคำที่มีเสียงสัมผัสกัน

ความคิดรวบยอด

การแสดงบทบาทสมมุติ เป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้แบบอย่างหนึ่ง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดบทอ่านที่เป็นคำคล้องจองให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน
2. เมื่อกำหนดเรื่องให้นักเรียนสามารถแสดงบทบาทสมมุติตามเรื่องที่อ่านได้ และตอบคำถามจากเรื่องได้

วิธีเล่น

1. ครูแจกบทอ่านคนละบท ให้นักเรียนฝึกอ่าน โดยอ่านตามครูพร้อม ๆ กัน แล้วฝึกอ่านด้วยตนเอง
2. ให้นักเรียนอ่านบทอ่านทีละคน
3. ให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติตามเรื่องที่อ่าน ใช้น้ำกากเป็นเครื่องแต่งตัวตามบท ให้นักเรียนคิดท่าทางและบทพูดเอง
4. ตอบคำถามปากเปล่าจากเรื่องที่อ่าน
  - ในเรื่องนี้กษัตริย์ทำหน้าที่อะไร (ศรีสเรียงราว)
  - เรื่องนี้เกิดขึ้นเวลาใด (เช้าตรู่)
  - ไก่แจ้ไก่อยู่ทำอะไรก่อนเมื่อตื่นขึ้น (ตรวจดูเวลา)
  - ก่อนออกหากินแม่ไก่ให้ลูกทำอะไร (เตรียมตัว)
  - นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องว่าอะไร (ตอบทีละคน)

๑๑

1. บทอ่านคนละบท (อยู่หน้าต่อไป)
2. หน้ากาก มงกุฎกษัตริย์ ไก่แจ้ ไก่ฮู ลูกไก่
3. คำถามจากเรื่องที่อ่าน

5.3 แต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ แล้วอ่านออกเสียงประโยคที่แต่งขึ้น

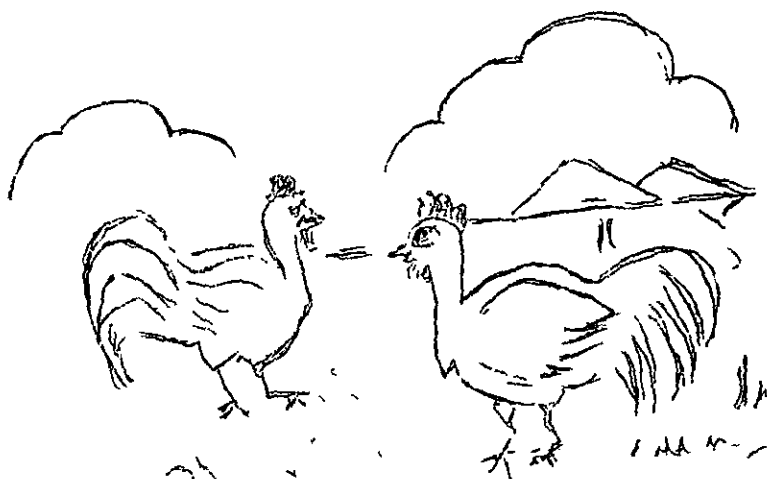
1. เขาตรู
2. ตรง
3. ตรวจ
4. เตรียม
5. ตรัส

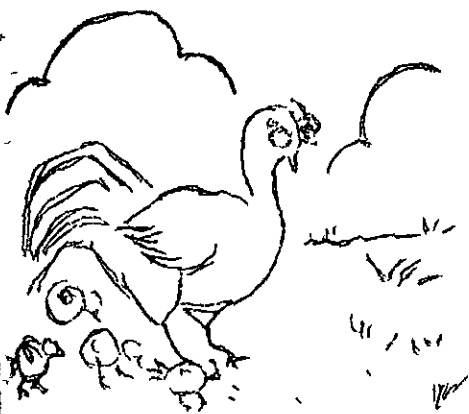

กษัตริย์ตรัสเล่า ว่าตอนเช้าครู
ไก่แจ้ไก่ดู ตรวจดูเวลา

ปลูกปลูกให้ตื่น ยืนขึ้นเลิกหนา
เตรียมตัวอย่าช้า ออกไปหากิน

พาดูกเคินลง ตรงไปแถวดิน
คุ้ยเขี่ยพื้นดิน หุดดินตรวจตรา

ตุ๊กตุ๊กส่งเสียง สำเนียงภาษา
คาบอาหารมา ให้ลูกก่อนเอย

แบบฝึกที่ 6 ปีกออกเสียง กว

6.1 กิจกรรมปีกออกเสียง

ความมุ่งหมาย

ปีกออกเสียงคำที่มี กว ความกล้า

ความกึกรวบยอด

การออกเสียงคำที่มี กว ความกล้าได้ถูกต้องชัดเจน ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างมีขั้นตอนและถูกวิธี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูออกเสียงคำให้นักเรียนฟัง นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำที่ครูออกเสียงแตกต่างกันหรือเหมือนกัน
2. เมื่อกำหนดคำที่มี กว เป็นพยัญชนะต้นให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูเขียนคำ กะ วอ บนกระดาน ออกเสียงให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง
2. ฝึกให้นักเรียนอ่านคำว่า กะวอ หลาย ๆ ครั้ง โดยให้ออกเสียงเร็วขึ้น จนเป็นเสียง กวอ
3. ครูคิดบัตรคำที่ใช้ฝึกที่ละคู่ ออกเสียงให้นักเรียนฟังหลายครั้ง ให้นักเรียนฟังเสียงครูแต่ละครั้ง แล้วตอบว่าเหมือนหรือต่างกัน

ครูออกเสียง

กว่า ฝ่า

กว่า กว่า

ฝ่า ฝ่า

ฝ่า กว่า

กว่า กว่า กว่า

กว่า ฝ่า กว่า

นักเรียนตอบ

ต่างกัน

เหมือนกัน

เหมือนกัน

ต่างกัน

เหมือนกัน

ต่างกัน

4. ครูคิดหมายเลข 1, 2 บนบัตรกำ เพื่อกำหนดเสียงคำใดให้นักเรียน
ตอบหมายเลขให้ตรงกัน แล้วสลับให้ครูออกเสียงหมายเลข นักเรียนออกเสียงคำ

1

กว่า

2

ฝ่า

แล้วให้นักเรียนออกเสียงคำจากบัตรคำพร้อม ๆ กัน และฝึกออกเสียงเป็นรายบุคคล
จนออกเสียงคำนั้นได้ชัดเจน

5. คำอื่น ๆ ที่ใช้วิธีฝึกเช่นเดียวกับข้อ 3, 4 จนนักเรียนออกเสียง
คำควบกล้ำ กว ได้ชัดเจน

6. ฝึกอ่านคำคล้องจอง

ฟ้ากว้าง

ทางแวก

แกงกวา

ลากวาง

เขากวาง

กว้างใหญ่

ใบกวาด

กวัดแวก

ไกวเปลน่อง

ทองดีกว่า

หาลูกกวาด

วากแตงกวา

สื่อ

บัตรคำที่ใช้ฝึก

กว่า

ฝ่า

กวาง

ฟาง

กว้าง	ฟ้าง
กวาด	ผาด
แกว่ง	แผ่ง
ไกว	ไฟ
แตงกวา	แตงฟ้า

6.2 เกมเก็บคำตามทาง

ความหมาย

ฝึกออกเสียงคำที่มี กว ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมที่แข่งขัน เป็นกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้แบบอย่างหนึ่ง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบัตรคำที่มี กว ควบกล้ำได้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง คำนี้ ได้ถูกต้องชัดเจน

วิธีเล่น

1. ครูวางกว่าบัตรคำเป็นแถว ๆ ละ 6 บัตร ให้แต่ละแถวห่างกันประมาณ 1 ช่วงแขน จำนวน 6 แถว บัตรคำแต่ละแถวมีช่วงห่างกันพอควร บัตรทุกแถวต้องอยู่ในระดับเดียวกัน
2. บัตรคำใบที่ 1 เป็นจุดเริ่มต้น มีกล่องเปล่าวางอยู่ทุกแถว
3. นักเรียนทุกคนยืนที่จุดเริ่มต้นในแถวของตน
4. เมื่อครูให้สัญญาณ ทุกคนเริ่มหยิบบัตรคำแผ่นแรกพร้อมกัน อ่านคำนั้นให้ได้ นำคำที่อ่านได้มาเก็บไว้ในกล่อง ถ้าอ่านไม่ได้วางไว้ตามเดิม แล้วเดินไปหยิบคำต่อไป เพื่อถึงกาที่ 6 แล้วจึงกลับมาอ่านคำที่อ่านไม่ได้ ถ้าอ่านได้ก็นำมาใส่กล่อง ถ้าอ่านไปไหนต้องวางบัตรคำไว้เช่นนั้น

5. ทุกครั้งที่อ่านบัตรคำได้ ต้องวิ่งกลับมาใส่กล่องเสียก่อนที่จะไปหยิบบัตรคำต่อไป ใครเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ

6. เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนอ่านคำนั้นได้จริง ๆ ครูให้นักเรียนนำบัตรคำในกล่องของตนมาอ่านให้ครูฟัง ถ้าอ่านไม่ได้จะถูกหักคะแนนเป็น 2 เท่า แต่ถ้าอ่านผิดถูกหัก 1 คะแนน ผู้ชนะคือคนที่เก็บบัตรเสร็จก่อนและได้คะแนนในการอ่านมากที่สุด

7. นำบัตรคำที่นักเรียนแต่ละคนอ่านผิดหรืออ่านไม่ได้มาฝึกอ่านอีกครั้ง

สื่อ

บัตรคำทวบกแล้ว 36 บัตร ดังนี้

ไม้กวาด	บตงกวา	ลานกว้าง	ลูกกวาด	แกว่งไกว	ฟ้ากว้าง
ลูกกวาด	คึกว่า	ที่กว้าง	เขากว้าง	แกว่งแขน	ฟาดฟัน
กวาดบ้าน	มากกว่า	กว้างขวาง	เนืือกว้าง	แกว่งเขือก	ไฟฟ้า
กวาดขา	แกงกวา	ทางกว้าง	น้อยกว่า	กวัดแกว่ง	ฝ่าฝืน
กวาดลูก	แนกวา	กว้างใหญ่	พอกว้าง	ไกวแกว่ง	ฟันไฟ
กวาดถนน	ฝ่ามือ	กว้างกว่า	กว้างสูง	แกว่งชิงช้า	กวักมือ

6.3 นำคำในวงเล็บท้ายข้อเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง แล้วอ่านออกเสียง

1. เขายอบเคียบ . . . . . แสงแดดออกไปคือ . . . . . -ที่จะนั่งอยู่ในห้องนี้ (กวา, ฝ่า)
2. เรายั . . . . . ฝุ่นให้ลูก . . . . . นอน (กวาง, ฟาง)
3. ฟ้ากาสัง . . . . . เพล่นอง เมื่อเสียงร้องว่า . . . . . ไหม (ไกว, ไฟ)
4. ผลไม้คืบมีรส . . . . . แม่จึง . . . . . หักหมก (กวาด, ฟาด)
5. หุ่นาอี . . . . . ขวางนี้ปลุกข้าว . . . . . เสียครึ่งหนึ่ง (กว้าง, ฟ่าง)
6. คมพิคชิงช้าโคตนมะ . . . . . แกว่ง . . . . . ไปมา (ไกว, ไฟ)
7. ผลไม้บางชนิดมีรส . . . . . แทะลูก . . . . . มีรสหวาน (กวาด, ฟาด)

4. ครูตีคหมายเลขบนบัตรคำ

1	2
ขวา	ฝา

ถ้าครูออกเสียงหมายเลขให้นักเรียนออกเสียงคำ ถ้าครูออกเสียงคำให้นักเรียนออกเสียงหมายเลข แล้วสลับให้นักเรียนแต่ละคนออกมาออกเสียงตามเพื่อนหน้าชั้น
ฝึกเช่นนี้จนครบทุกคำ

5. ฝึกอ่านคำคล้องจอง

ขวางทาง	ข้างขวา	อย่าแขว่น	แกนคัน
ขวัญก็	นี่ฝา	อย่าขวาง	ทางขวา
แขว่นฝาไว้	ให้ขวางทาง	วางของขวัญ	ฉนั้นอยู่ขวา

ชื่อ

บัตรคำ

ขวา	ฝา
ขวัญ	คัน
ขวาง	ฝาง
แขว่น	แผ่น

7.2 เกมประกวดการอ่าน

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำที่ ขว ควบกล้ำ

ความกิตติขย

การฝึกทักษะการอ่านจะทำให้อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง ชัดเจนมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบทอ่านที่มีคำ ขว ความกำให้ นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง
ได้ถูกต้องชัดเจน

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทอ่านให้นักเรียนคนละบท ให้เวลา 3 นาที เพื่อฝึกอ่าน
ออกเสียงให้ชัดเจน
2. นักเรียนออกมาอ่านทีละคน ถ้าอ่านคำใดผิดต้องย้อนไปเริ่มต้นอ่านใหม่
นักเรียนที่อ่านน้อยครั้งที่สุดเป็นผู้ชนะ

สื่อ

บทอ่านมีข้อความดังนี้

ใบผัสนั้นว่า

พบสิ่งขวางทาง

นั่นคือของขวัญ

จึงใช้มือขวา

ไ้กำเบื่องผาง

วางไว้ข้างฝา

สิ่งอันมีค่า

หยิบขึ้นมาแขวน

7.3 ฝึกอ่านกาเอา ไป

มือขวา

ทางขวา

ข้างขวา

ผ้าบ้าน

ผ้าตุ้ม

ผ้าหม้อ

ของขวัญ

ขวัญดี

มิ่งขวัญ

ความฝัน

นอนฝัน

ฝันหวาน

แขวนเสื้อ

แขวนคอ

แขวนเชือก

กีดขวาง

ขวางทาง

ขวางหน้า

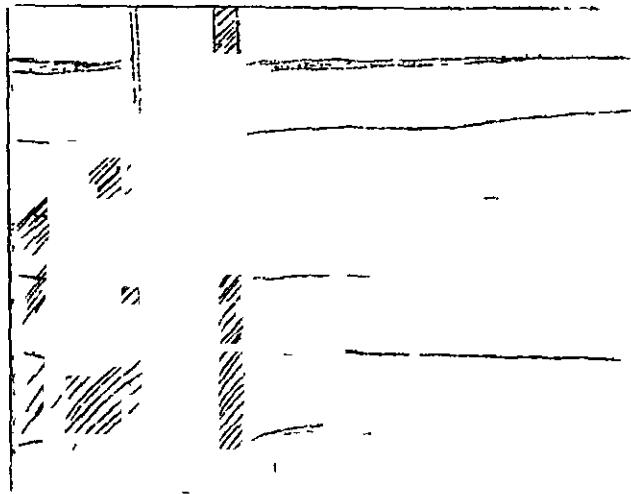
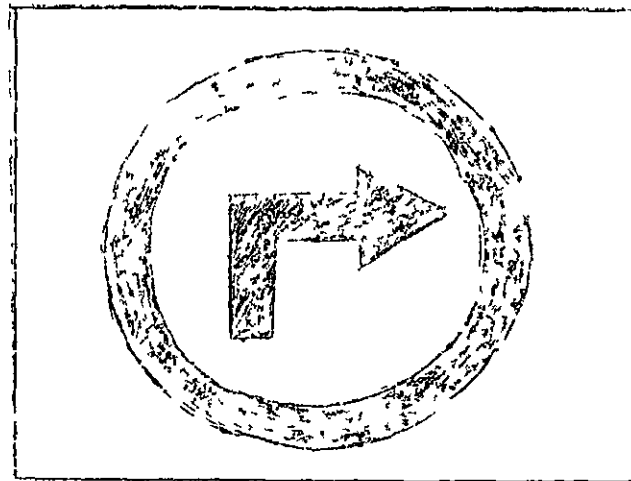
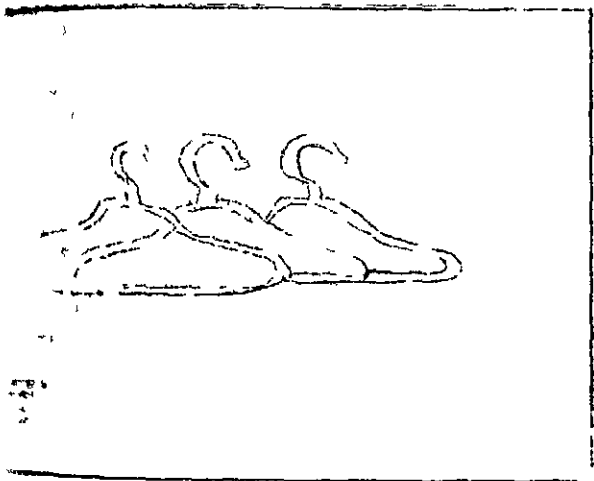
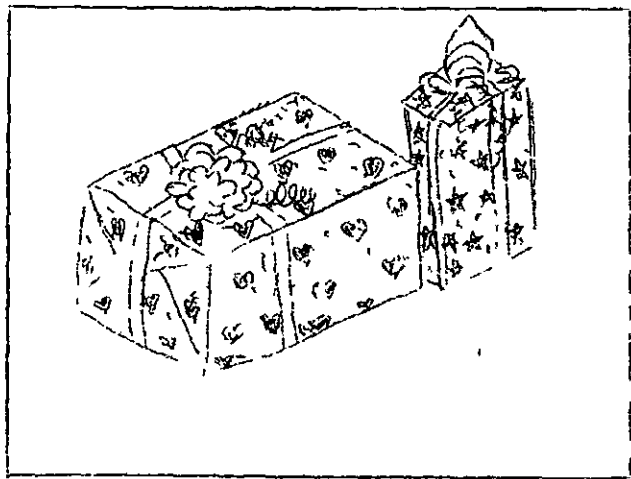
เมืองผาง

อำเภอผาง

บ้านผาง

7.4 อ่านประโยคจากภาพ

แบบฝึกที่ 8   ฝึกออกเสียง   คว

8.1 กิจกรรมฝึกออกเสียง

ความมุ่งหมาย

ฝึกออกเสียงคำที่มี   คว   ควบกล้า

ความถี่รวบยอด

การออกเสียงคำที่มี   คว   ควบกล้าให้ถูกต้องชัดเจน ต้องได้รับการฝึกฝน
อย่างมีขั้นตอนและถูกวิธี

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อครูออกเสียงคำให้นักเรียนฟัง นักเรียนสามารถบอกได้ว่า
คำที่ครูออกเสียงนั้นเหมือนกันหรือแตกต่างกัน
2. เมื่อกำหนดคำที่มี   คว   เป็นพยัญชนะต้นให้ นักเรียนสามารถออกเสียง
คำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูเขียนคำ   คว   วอ   บนกระดาน ออกเสียงให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง
2. ให้นักเรียนฝึกอ่าน   คววอ   หลาย ๆ ครั้ง โดยออกเสียงเร็วขึ้น
จนเป็นเสียงก่าควบกล้า   ควอ
3. ครูหัดบัตรคำที่ใช้ฝึกที่จะรู้ ออกเสียงให้นักเรียนฟังก่อนหลาย ๆ ครั้ง
นักเรียนออกเสียงตาม ฝึกฟังเสียง ให้นักเรียนตอบว่าเหมือนกันหรือแตกต่างกัน เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ
ควัก	พัก	ต่างกัน
ควัก	ควัก	เหมือนกัน
พัก	พัก	เหมือนกัน
พัก	ควัก	ต่างกัน

4. ครูตีคณมายเลขมนนบัตรคำที่ละคู่

1	2
ควัก	พัก

ถ้าครูออกเสียง	ควัก	นักเรียนตอบ	หนึ่ง	ถ้าครูออกเสียง	พัก	นักเรียนตอบ	สอง
	ครูออกเสียง				นักเรียนตอบ		
	ควัก		หนึ่ง				
	พัก		สอง				
	ควัก	พัก	หนึ่ง	สอง			
	ควัก	ควัก	หนึ่ง	หนึ่ง			

ครูออกเสียงหมายเลข 1 ให้นักเรียนออกเสียงทำให้ตรงกันคาบที่ตกลงกันได้

ครูออกเสียง	นักเรียนออกเสียง		
หนึ่ง	ควัก		
สอง	พัก		
หนึ่ง	ควัก	พัก	
สอง	สอง	พัก	พัก

นักเรียนออกเสียงคำทั้งชั้นและทีละคน จนออกเสียง กว ชัดเจน

5. คำอื่น ๆ ก็ใช้วิธีฝึกเช่นเดียวกับข้อ 3, 4 จนนักเรียนออกเสียง คำควบกล้ำ กว ได้ชัดเจน

6. ฝึกอ่านคำคล้องจอง

คว่ำขาม	ความรัก	ปลัดถวาย	ไม้ควัก
คว้นไฟ	ไล่ควาย	หมายความ	ค้ำขวาน
ควักกระเป๋	เรหาความ	ขามเรือคว่ำ	คล่าหาควาย

ลือ

บัตรคำ

ควัก	พัก
คว้น	พัน
คว่ำ	ฟ้า
คว่ำ	ฟ้า
ควาย	ฟ้าย
ความ	ฟาม

*2. กิจกรรมประกวดการอ่าน

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี คว ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

การอ่านประโยคที่มีคำควบกล้ำ และคำที่มีเสียงใกล้เคียงกัน เป็นการฝึกอ่านออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดแผนประโยคที่มีคำ คว ควบกล้ำ และคำที่มีเสียงใกล้เคียงกันให้นักเรียนอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

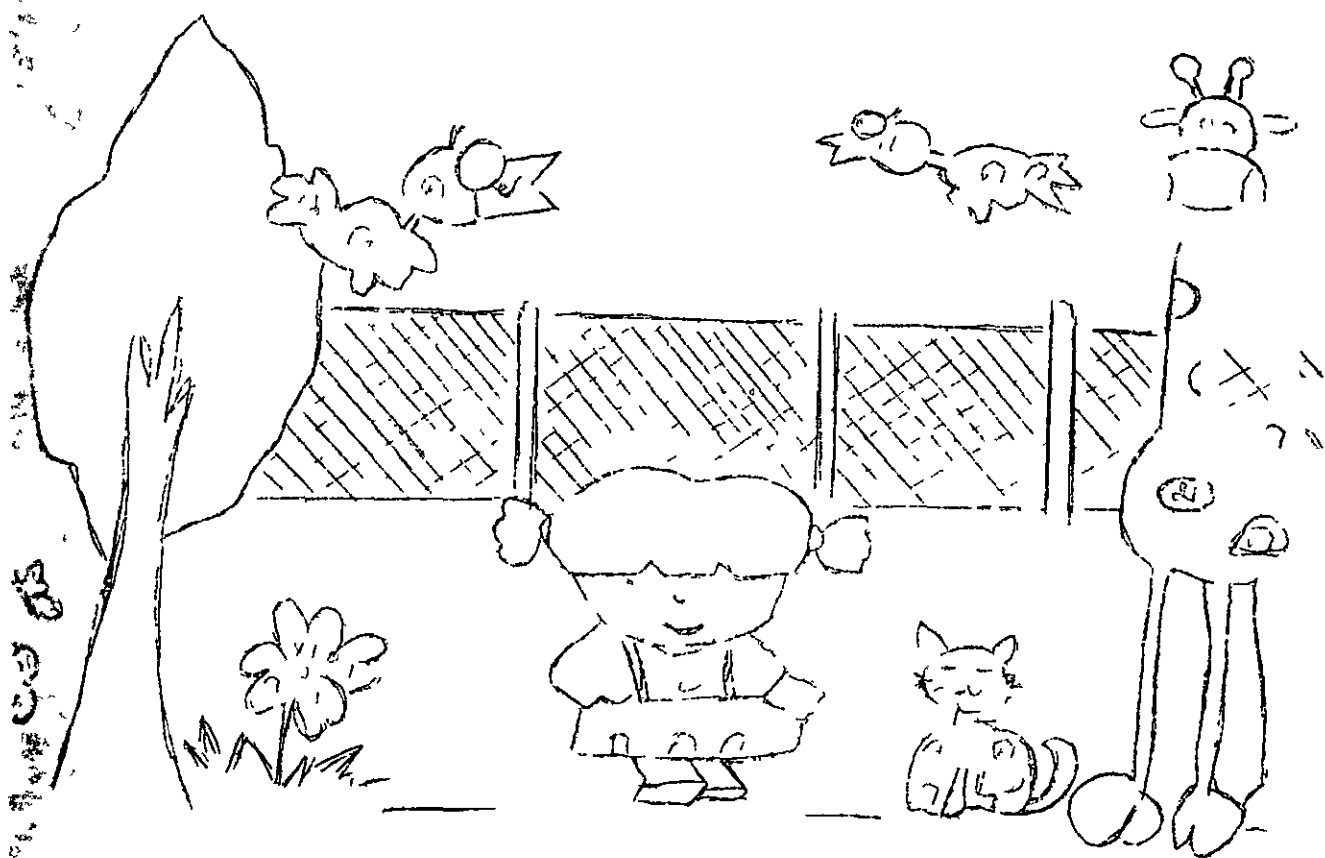
1. ครูแจกแถบประโยคคนละ 1 ชุด ให้ฝึกอ่านคนละ 3 นาที คำใดอ่านไม่ไ้ครูอ่านให้ฟัง เมื่อหมดเวลานักเรียนคืนแถบประโยคให้ครู
2. ให้นักเรียนออกมาอ่านแถบประโยคทีละประโยคและทีละคน ครูบันทึกเสียงการอ่านไว้
3. ครูติดแถบประโยคทีละประโยค เปิดเพลงการอ่านของนักเรียนทุกคนทีละประโยค ให้ช่วยกันตัดสินใจ ใครอ่านดีที่สุดคือถูกต้องออกเสียงควบกล้ำชัดเจน เว้นช่วงจังหวะในการอ่านคือ ไม่เร็วเกินไปหรือนานเกินไป
4. คนที่อ่านได้คือทุกประโยค เป็นผู้ชนะ คนที่ยังอ่านไม่ถูกต้อง ฝึกอ่านใหม่เป็นรายบุคคล ให้นักเรียนช่วยฝึกให้เพื่อนด้วย

สื่อ

1. เทปบันทึกเสียง
2. แถบประโยคต่อไปนี้ คนละ 1 ชุด
  - กลิ่นควันฟุ้งหลังกองฟาง
  - ยายลวกไส้ผักมาแฉวนไว้ข้างฝา
  - ความว้าวความควายเป็นความลำบากของครอบครัว
  - กวายเป็นวิเศษกว่ากลางนา
  - เขาขี่ควายไปเอาฟางมาก่อไฟให้ควันไฉ่ยุ้ง

8.3

เรียงอักษรในแต่ละภาพเป็นคำแล้วอ่านออกเสียง

แบบฝึกที่ 9 ฝึกอ่านคำที่มี ร ล ควบกล้ำ

1. กิจกรรมอ่านคำควบกล้ำ

ความมุ่งหมาย

ทบทวนและฝึกอ่านคำที่มี ร ล ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

การอ่านบทร้อยกรองซึ่งประกอบด้วยคำที่มี ร ล ควบกล้ำ เป็นการฝึกให้ผู้อ่านระบึกะวังการออกเสียงมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เพื่อกำหนดบทร้อยกรองให้ นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนฟังการอ่านบทร้อยกรอง นักเรียนสามารถบอกคำที่

อ่านผิดได้

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทร้อยกรองสำหรับฝึกอ่านคนละ 1 แผ่น
2. ให้นักเรียนฝึกอ่านและขีดเส้นใต้คำที่เป็นคำควบกล้ำ ร ล
3. นักเรียนออกมาอ่านทีละคน ครูบันทึกเสียงไว้
4. ทุกคนช่วยกันให้คะแนนการอ่านจากการฟังใหม่ โดยเฉพาะคำควบกล้ำ
ต้องออกเสียงกล่าวทั่ว ร ล ให้ชัดเจน
5. คนที่อ่านผิด ต้องแก้ไขจนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

สื่อ

1. เทปบันทึกเสียง
2. บทร่ายกรองสำหรับฝึกอ่าน 6 ชุด

บทร่ายกรอง

เตรียมตรวจแต่เช้าตรู่	ท่องรอกฎให้คุ้มครอง
เก็บกล้วยลงใส่กลอง	ไม่กลัวกลองจะกลับกลาย
เพาะพริกเพราะวันพระ	พริกนี้จะพร้อมถวาย
กรงทองกระป๋องลาย	เกรงจะหายกระจายไป
เพลิกเพลินเมื่อฟังเพลง	เรือโคลงเคลงไม่เป็นไร
ผลัดกันตักโคลนใส่	สวนครัวไครอยู่ใกล้เอ๋ย

9.2 เกมต่อหัวใจ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำที่มี ร ล ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

การเล่น เกม เป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำควบกล้ำที่เป็นคำประสมให้ นักเรียนสามารถประสมคำ
และอ่านออกเสียงได้

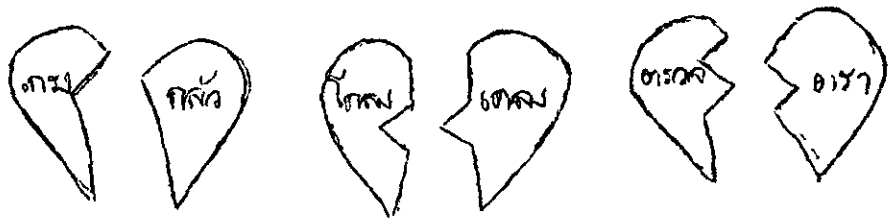
วิธีเล่น

1. ครูแจกของรูปหัวใจคนละ 1 ชุด
2. ให้นักเรียนต่อรูปหัวใจให้ได้ 10 ดวง และสามารถอ่านเป็นคำควบกล้ำที่ถูกต้องได้ ในเวลา 3 นาที
3. แต่ละคนอ่านคำจากรูปหัวใจที่ต่อได้
4. คนที่อ่านผิดต้องฝึกอ่านจนอ่านได้ถูกต้อง

สื่อ

กระดาษตัดเป็นรูปหัวใจ 10 รูป ตัดออกจากกันให้เป็นรอยที่แตกต่างกันจำนวน 6 ชุด แต่ละชุดในรูปหัวใจ เขียนคำต่อไปนี้

เกรงกลัว   กลั้มกลาย   กล้ากลืน   คุ่มครอง   โคลงเคลง
 เครื่องครัว   ตรวจตรา   เฟลิกเฟลิน   เพลงเพราะ   พร้อมเพรียง

แบบฝึกที่ 10 ฝึกอ่านคำที่มี ว ควบกล้ำ

10.1 กิจกรรมฝึกอ่านคำควบกล้ำ

ความมุ่งหมาย

บทพจนและฝึกอ่านคำที่มี ว ควบกล้ำ

ความคิดรวบยอด

การอ่านบทร้อยกรองซึ่งประกอบด้วยคำที่มี ว ควบกล้ำ เป็นการฝึกให้ผู้อ่านระมัดระวังการออกเสียงมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบทร้อยกรองซึ่งประกอบด้วยคำที่มี ว ควบกล้ำให้ผู้อ่านนักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูอ่านบทร้อยกรองให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง
2. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองพร้อมกันทีละวรรค โดยอ่านตามครู
3. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองพร้อมกัน
4. ฝึกอ่านบทร้อยกรองทีละคน
5. ครูเปิดเทปเพลงจากเนื้อร้องในบทร้อยกรองให้นักเรียนฟัง 2 ครั้ง
นักเรียนฝึกร้องตามไปพร้อมกับเทป ถ้าออกเสียงผิดครูต้องแก้ไขทันที
6. นักเรียนฝึกร้องเพลงพร้อมกัน

สื่อ

1. เทปบันทึกเสียง

2. บทร่ายกรอง

ควายไล่วัวข้างขวา   วัวขวามาไล่ข้างควายไป
ควายขวางวิ่งวนขวักไขว่   กรัดแกว่งขวานไล่ควายขวางควาย

10.2 เกมเก็บผลไม้

ความมุ่งหมาย

พบทานและฝึกอ่านคำที่มี ว ความกล้า

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกบเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ส่งเสริมการเรียนรู้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อกำหนดคำที่มี ว ความกล้าให้ นักเรียนสามารถอ่านคำนั้นได้

วิธีเล่น

1. ครูคิดหรือวาดรูปต้นไม้บนกระดาน คิดบัตรคำรูปผลไม้ตามลำต้น
2. ให้นักเรียนผลัดกันออกมาเก็บผลไม้ที่ละผล แล้วอ่านคำในรูปผลไม้
ถ้าอ่านถูกก็นำผลไม้กลับไป ถ้าอ่านไม่ถูกต้องวางไว้ที่ตม
3. ผู้เก็บผลไม้ได้มากที่สุด เป็นผู้ชนะ
4. คนที่อ่านคำใดไม่ได้ไม่ต้องฝึกอ่านคำนั้นจนสามารถอ่านได้

สื่อ

รูปต้นไม้และผลไม้ ภายในเขียนคำควบกล้ำ ว ผลละ 1 คำ ดังนี้
 กวาค กว่ำ แดงกวา กวาง กว้าง แกว่ง ไกว
 ขวา ขวัญ ขวาน ขวิด ขวาง แขว่น ขวักไขว่
 ควั่น ควัก คว่ำ ความ ควาน ควาย

10.3 เลือกคำในวงเล็บทำข้อเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง แล้วอ่านให้ครูฟังทีละคน

1. เขาตา ..... เห็นเค็กร้องไห้เพราะโศก ..... ฆ่า (กวาค, ผาค)
2. เด็กน้อย ..... ว่าใครของ ..... กลองใหญ่จากพ่อ (ขวัญ, ผัน)
3. ~~เขา~~ ..... ต้นไม้ไม่ถูก เพราะมีหมอก ..... เต็มไปหมด
(ควั่น, พัน)
4. ยายสอนว่า ..... ไว้ให้พันต้นไม้จะนำมา ..... ผลไม้ไม่ได้
(ขวาน, ผาน)
5. รูปภาพที่แขวนบน ..... บ้าน อยู่ทาง ..... มือของเขา
(ขวา, ผา)

แบบฝึกหัดเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย

กลุ่มที่ 3 กลุ่มอ่านออกเสียงเพิ่มคำ หรือลดคำ

แบบฝึกที่ 1 พยัญชนะ ก ฦ ฦ

1.1 กิจกรรมตัวอักษร เล่นซ่อนหา

ความหมาย

ฝึกสังเกตพยัญชนะ ก ฦ ฦ ในคำความแตกต่างของการเขียนและการอ่านออกเสียง

ความคิดรวบยอด

การฝึกสังเกตความแตกต่างของพยัญชนะที่คล้ายคลึงกัน ทำให้ออกเสียงพยัญชนะเหล่านั้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

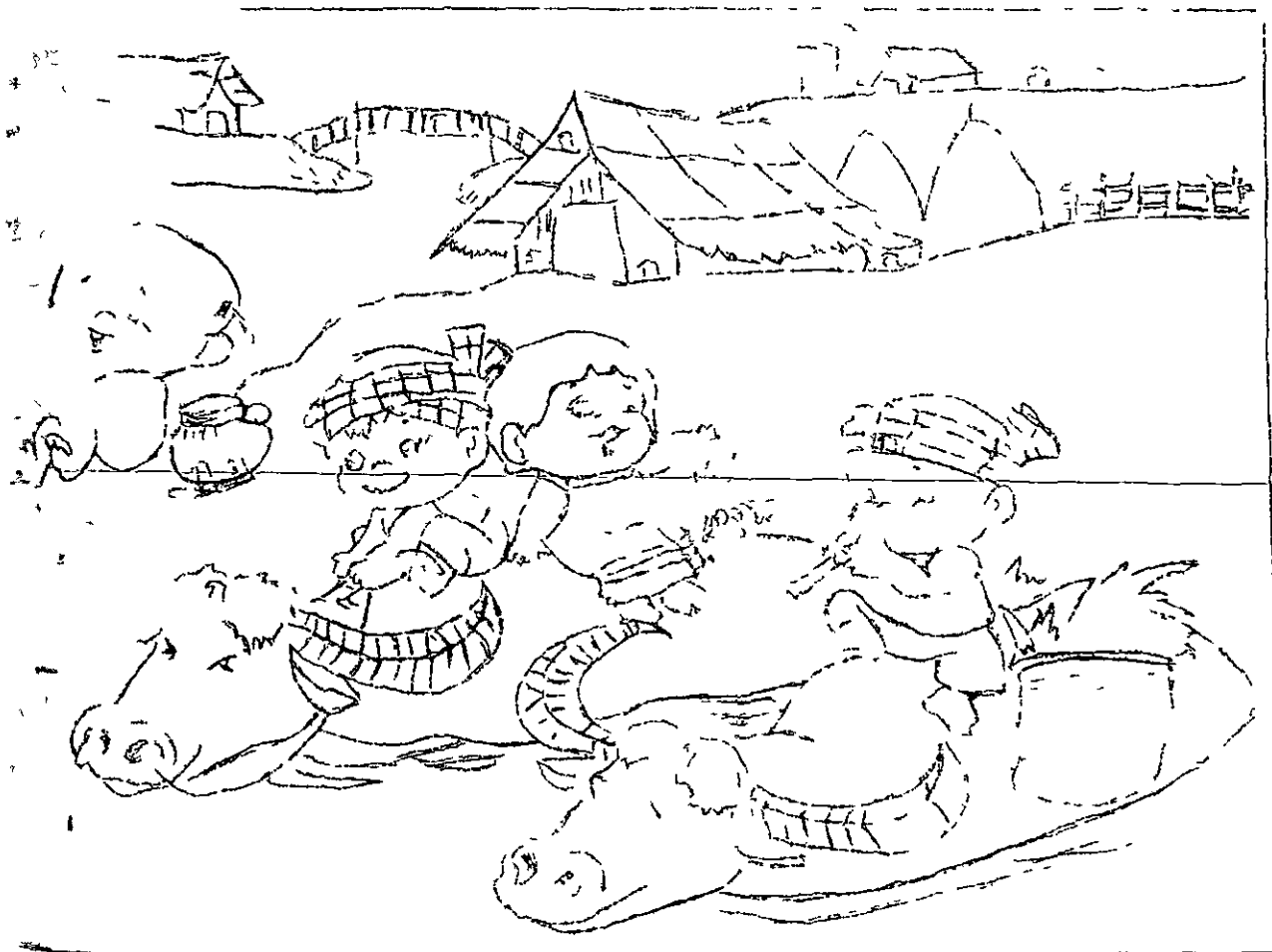
เมื่อกำหนดภาพให้นักเรียนสามารถหาพยัญชนะที่ซ่อนอยู่ในภาพได้ และอ่านออกเสียงพยัญชนะเหล่านั้นได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. แจกบัตรภาพให้นักเรียนคนละ 1 บัตร
2. ให้นักเรียนหาตัวพยัญชนะ 3 ตัว ที่ซ่อนอยู่ในภาพ โดยใช้ดินสอสีเขียนทับตัวพยัญชนะที่หาพบ คือ ก ฦ ฦ ตัวละสี แล้วนับให้ครบว่า มีพยัญชนะสีละกี่ตัว ในเวลา 3 นาที

สื่อ

1. บัตรภาพคนละ 1 บัตร
2. ดินสอสีคนละ 3 แท่ง ต่างสีกับ

1.2 กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ก ฦ ภา เป็นพยัญชนะต้น

ความกิจกรรมย่อย

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของรูปคำ และอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ฝึกอ่านคำทีละชุด แต่ละชุดจะเป็นคำที่มีเสียงสระเดียวกัน ต่างกันที่พยัญชนะต้น คือ ก ฦ ภา โดยเลือกคำที่มีความหมายมาฝึก ดังนี้
  - 1.1 ครูอ่านคำให้นักเรียนฟังทีละคำ พร้อมทั้งติดบัตรคำนั้นบนกระดานให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน จนหมดทุกชุด คำที่อ่านแล้วฝึกไว้นบนกระดาน
  - 1.2 นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง
2. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำทีละคน นักเรียนที่ไม่ได้อ่านต้องเป็นผู้ฟังว่าเพื่อนอ่านถูกหรือไม

สื่อ

บัตรคำ

กา

ฦา

ภา

กาง

ฦาง

กาค	ถาค	
กฏ	กฏ	กฏ
เกา	เกา	
แกว	แกว	
เกียง	เกียง	

4.3 ฝึกอ่านบทร่ายกรอง

ความหมาย

1. ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ก ฏ ภ เป็นพยัญชนะต้น
2. ฝึกอ่านบทร่ายกรองให้ถูกต้องจังหวะ

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านกลอนที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำไปง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่ออ่านบทร่ายกรองที่ประกอบด้วยคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทร่ายกรองคนละ 1 แผ่น
2. ครูอ่านให้ฟังทีละวรรค นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน
3. นักเรียนอ่านเองพร้อมกันทั้งชั้น
4. นักเรียนฝึกอ่านด้วยตนเอง ครูต้องสังเกตและแก้ไขเมื่อนักเรียนอ่านผิด
5. นักเรียนอ่านให้ครูฟังทีละคน

ลือ

บทร่ายกรองสำหรับฝึกอ่านคนละ 1 แผ่น

ภูเขำไช้ภูเขำ	ขอพวกเรารจคจำไว้
ตะเกียงอย่าเียงไป	ตัว ถ ไช้คล้ายตัว ถ
มันแกวเข้าแกวมา	กูเกิดหนานาหัวร่อ
กางมุ้งbungมารอ	ทองถางทองให้เตียนไป
ผักกาดใส่ถาดครอง	กูจะต้องชั้คู้ไว้
กระโถนทะโถนไป	เจ้าสายใจอาวให้ตรง
ตัว ถ กับตัว ถ	ทั้งตัว ถ อย่าลืมหอง
มันคล้ายกันก็ตรง	หัวของมันนั่นเองแล

แบบฝึกที่ 2 พยัญชนะ ข จ

2.1 กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ข จ เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตความแตกต่างของรูปคำ และอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อการหนดคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันให้นักเรียนฝึกอ่าน-นักเรียนสามารถอ่านคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูติดบัตรคำที่ละคู่ อ่านให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง
2. ครูออกเสียงคำครั้งละ 2 คำ ให้นักเรียนทวนว่าเหมือนกันหรือต่างกัน

เช่น

ครูออกเสียง		นักเรียนตอบ
ขา	ชา	ต่างกัน
ขา	ชา	เหมือนกัน
ขา	ชา	ต่างกัน

ให้นักเรียนออกเสียงคำตามครูพร้อม ๆ กัน แล้วให้อ่านทีละคน

3. เมื่อฝึกฟังและอ่านครบทุกคำแล้ว ครูสลับบัตรคำใหม่ ให้นักเรียนออกมาหยิบบัตรคำให้เพื่อนดู พร้อมทั้งอ่านให้ฟัง

สื่อ

บัตรคำ

ชา	ชา
ชา	ชา
ช้าง	ช้าง
ช้าง	ช้าง
ชาว	ชาว
เขย	เขย
แขง	แขง

2.2 เกมไขกับช้างความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ข ช เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมหาช่วยให้งัดเกิดความแตกต่างของคำที่พยัญชนะต้นคล้ายกัน และออกเสียงคำใดถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดกติกาการเล่นให้นักเรียนสามารถเล่นเกมได้ และออกเสียงคำใดถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนนั่งล้อมวงเป็นวงกลม ให้ทุกคนมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน
2. ครูให้นักเรียนคนหนึ่งถือบัตรรูปช้าง คนที่นั่งตรงกันข้ามถือบัตรรูปไข่

3. ครูเปิดเพลงหรือให้นักเรียนร้องเพลง ช่าง นักเรียนที่ถือบัตรอยู่ จะต้องส่งบัตรไปให้เพื่อนที่อยู่ทางขวาเรื่อย ๆ จนเสียงเพลงหยุดนักเรียนก็หยุดส่งบัตร

4. ผู้ถือบัตรข้างจะต้องออกเสียงคำที่มีตัวพยัญชนะ ข เป็นพยัญชนะต้น ออกมา 1 คำ เช่น ขม ช่าง เขย ส่วนนักเรียนที่ถือบัตรไขจะต้องออกเสียงคำที่มีสระและตัวสะกดเหมือนกับผู้ที่ถือบัตรข้างออกเสียงมาแล้ว เช่น ขม ช่าง เขย แล้วเริ่มเล่นต่อไปใหม่ โดยครั้งต่อไปผู้ถือบัตรไขจะเป็นผู้ออกเสียงก่อน สลับกันไป

5. ผู้ที่ออกเสียงผิดหรือออกเสียงไม่ได้ จะถูกหักคะแนนครั้งละ 5 คะแนน ผู้ที่รักษาคะแนนไว้ได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ คำที่นักเรียนออกเสียงจะต้องเป็นคำที่มีความหมาย

สื่อ

1. บัตรภาพช่าง และ ไข อย่างละ 1 บัตร

2. เทปเพลงช่าง หรือให้นักเรียนร้องเอง (ถ้านักเรียนร้องต้องมี

นกหวีด 1 อัน)

2.3 กิจกรรมฝึกอ่านบทร้อยกรอง

ความมุ่งหมาย

1. ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ข ข เป็นพยัญชนะต้น
2. ฝึกอ่านบทร้อยกรองให้ถูกจังหวะ

ความกิจกรรมย่อย

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบทร้อยกรองที่ประกอบด้วยคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูบอกบทร้อยกรองคนละ 1 แผ่น อ่านให้นักเรียนฟังทีละวรรค นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน
2. ครูให้นักเรียนอ่านพร้อมกันทั้งชั้น
3. ให้นักเรียนฝึกอ่านเอง ครูคอยคอยสังเกตและแก้ไข เมื่อนักเรียนอ่านฝึก
4. นักเรียนอ่านพร้อมกันอีกครั้งแล้วให้อ่านทีละคน

สื่อ

บทอ่านคนละ 1 แผ่น

ช่างไม้ทำลูกช่าง

ชอบแล้วชอบใจตน

ซึ่งนกเพราะซึ่งซึ่ง

ลูกเขยสูง เขยตาย

ทุกเช้าเราเข้ามา

อย่าแข่งแข่งบุญกรรม

ไว้ให้ช่างช่างถนน

ที่ไม่ชนคนชนทราย

เด็กชายตั้งเอาไว้อย่าง

ช่างไม้หายขายของช่าง

ชาขาวชาทนายช่าง

จงจดจำทั่ว ช ช

แบบฝึกที่ 3 พยัญชนะ ก ค

1. กิจกรรมฝึกอ่านกา

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ก ค เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตความแตกต่างของรูปคำ และอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

1. เมื่อกำหนดคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านคำนั้นได้ถูกต้อง
2. เมื่อกำหนดแผนภูมิคำคล้องจองที่ประกอบด้วยคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันให้ นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูติดบัตรคำที่ละคู่ยื่นให้นักเรียนฟัง 3 ครั้ง
2. ครูออกเสียงคำครั้งละ 2 คำ ให้นักเรียนตอบว่า ครูออกเสียงเหมือนกัน หรือต่างกัน เช่น

กา	กา
ค	ค
กา	กา
ค	ค
3. ให้นักเรียนออกเสียงตามบัตรคำพร้อมกัน

4. ฝึกจนครบทุกคำแล้วครูตีบัตรคำใหม่โดยเรียงคำกลະกันไป ให้
นักเรียนอ่านคำทั้งหมด โดยอ่านทีละคนและอ่านพร้อม ๆ กัน

5. ครูตีแผนภูมิคำคล้องจองหรือเขียนบนกระดาน อ่านให้นักเรียนฟัง
ให้นักเรียนอ่านตามพร้อม ๆ กัน

6. นักเรียนฝึกอ่านคำคล้องจอง แล้วให้อ่านทีละคน คนที่อ่านผิดต้อง
เริ่มต้นอ่านใหม่ จนออกเสียงได้ถูกต้อง

สื่อ

1. บัตรคำ

คำ	คำ
กับ	กับ
กัน	กัน
กัน	กัน
กัน	กัน
กัน	กัน
กัน	กัน
กัน	กัน

2. แผนภูมิคำคล้องจอง

ดูคำ	คำอาหาร
คักกัน	กันหลัง
ไฟกับ	กับใจ
กระตุม	กุมสอบ
กุดอง	ดองดู
กิมคำ	ย่ำคำ
เป่าแคน	เป่าคิน

3.2 เกมกระดาน

ความหมาย

ฝึกความออกเสียงคำที่มี ค ต เป็นพยัญชนะต้น

ความถี่รวมยอด

การเล่นเกมนำให้รู้สึกสนุกสนานในการเรียนอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อกำหนดนโยบายซึ่งประกอบด้วยคำที่พยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันให้นักเรียนสามารถอ่าน จดจำ และถ่ายทอดนโยบายที่อ่านได้

วิธีเล่น

1. ให้นักเรียนเข้าแถวตอนยืนห่างกัน 1 ช่วงแขน หันหน้ามาหน้าชั้น
2. คนแรกของแถวจับฉลากอ่านข้อความจนจำได้แล้ว คืนฉลากให้ครูเดินไปกระซิบข้อความนั้นกับคนที่ยืนถัดไป และคนถัดไปก็กระซิบต่อไปเรื่อย ๆ จนถึงคนที่ 6 ซึ่งยืนอยู่ท้ายสุด
3. คนสุดท้ายของแถวจะพูดข้อความนั้นดัง ๆ เพื่อให้เพื่อนได้ยิน
4. ครูคิดประโยคเฉลยบนกระดาน เพื่อตรวจดูว่าข้อความที่พูด กับแถบประโยคตรงกันหรือไม่ ถ้าตรงกันคนที่พูดข้อความจะได้คะแนน
5. นักเรียนที่ยืนหัวแถววิ่งไปยืนต่อท้ายแถว ให้ทุกคนเลื่อนเข็นม้ายืนข้างหน้า 1 ช่วงแขน คนที่อยู่อันดับ 2 ในรอบแรกจะเลื่อนขึ้นมาเป็นหัวแถวแทน และให้จับฉลากอ่านข้อความเป็นคนแรก เพื่อนำไปกระซิบให้เพื่อนฟังต่อไป
6. หากเช่นนี้จนฉลากข้อความหมด คนที่พูดข้อความตรงกับแถบประโยคเป็นผู้ชนะ
7. นักเรียนอ่านแถบประโยคที่ติดไว้บนกระดานพร้อมกัน และให้อ่านทีละคน

สื่อ

แถบประโยคและฉลากประโยคเขียนข้อความเดียวกัน คือ

แมงคานาราคาตก

คางคกถูกดกกราบแพง

คุณดวงดาวยกอาหารความมาให้ภูมิคุ้ม

คนแขนเคาะเคาะกระดานที่กานเรือ

หลังคอกไม้ไม่ควรปลูกดอกไม้

เขากือเคียววันเคียวนี้

3.3 แถบอ่านประโยคยาว

ความมุ่งหมาย

1. ฝึกความคิดในการสร้างประโยคด้วยคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน
2. ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ค ค เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การสร้างประโยคด้วยคำที่กำหนดให้ เป็นการฝึกความคิด การสังเกตคำ และเรียนรู้ความหมายของคำที่กำหนดให้ด้วย

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อกำหนดคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายกันให้ นักเรียนสามารถแต่งประโยค และอ่านประโยคนั้นได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. นักเรียนออกมาเล่นเกมทีละคน ตามความสมัครใจ
2. ผู้เลื้ดต้องจับฉลาก ได้มาแล้วแต่งประโยคด้วยคำ 2 คำที่กำหนดให้ ให้ได้ประโยคยาวที่สุดเพียงประโยคเดียว ครูชักเชลียงพูดประโยคยาวของนักเรียนไว้

3. เมื่อเล่นครบ 6 คนแล้ว ครูเปิดเทปที่อัดเสียงไว้ เพื่อช่วยกันนับ
จำนวนคำในประโยค ใครแต่งประโยคได้ยาวที่สุดเป็นผู้ชนะ

สื่อ

1. ฉลากคำ 6 แผ่น คือ

โคน	โคน
คำ	คำ
คาบ	คาบ
เคียว	เคียว
เคาะ	เคาะ
คอกไม้	คอกไม้

2. เทปบันทึกเสียง

3.4 อ่านบัตรคำทีละคน

มือถือ เคียวอัน เคียวใช้ เกี้ยวข้าว
เคาะเบา เบาก็ เคาะ เปราะ เหลือหลาย
ปากใช้ คาม คานหนึ่ง จึง ตาลาย
เสียค่า พาย ไม่น่า คากัน เลย
โคนไม้ใหญ่ โย โคน โจร มา คัก
เอา เชือกมัด จักไว้ ไซ่อยู่ เนย
ริมคอกไม้ มีไม้ คอก ออก กอ ขาง เคย
ถูก เยาะ เย้ย เมื่อ คม คม หนาม เอย

แบบฝึกที่ 4 พยัญชนะ น บ ม

1. กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี น บ ม เป็นพยัญชนะต้นและตัวสะกด

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นและตัวสะกดคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตความแตกต่างของรูปคำและอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีพยัญชนะต้นและตัวสะกดคล้ายคลึงกันให้นักเรียนสามารถอ่านคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ฝึกอ่านคำเป็นชุด ๆ ละ 2 คำ หรือ 3 คำ
2. แต่ละชุดครูคิดบัตรคำให้นักเรียนคู่ที่ละบัตร อ่านคำให้ฟังแล้วให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน แล้วฝึกอ่านเป็นรายบุคคล ฝึกเช่นนี้จนครบทุกชุด
3. อ่านคำจากบัตรคำพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

สื่อ

บัตรคำ

น้ำ

บ้า

ม้า

นัค

บัก

มัค

นิก

บิก

มิก

หนัก	-	หมัก
บุ้ง	-	มุง
นาน	นบ	นาม
จวน	จวบ	วาม

4.2 เกมกระดานชิงชัย

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านกลุ่มคำที่มีเสียงพยัญชนะ น บ ม อยู่ในกลุ่มเดียวกัน

ความคิดรวบยอด

การแข่งขันทำให้รู้สึกสนุกสนานในการเรียนอ่านและมีความกระตือรือร้นในการอ่านคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดกลุ่มคำที่มีพยัญชนะ น บ ม ให้ นักเรียนสามารถอ่านกลุ่มคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. นักเรียน 6 คน เป็นเรียงแถวหน้ากระดาน ห่างกันเล็กน้อย
2. ข้างหน้านักเรียนทุกคนวางบัตรคำว่าไว แถวละ 5 บัตร ดังนี้

_____	_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____	_____
_____	_____	_____	_____	_____	_____
ไ	ใ	เ	อ	เ	อ

3. นักเรียนจับฉลากว่าใครได้เล่นก่อนหลัง แล้วยื่นประจำที่ตามลำดับที่เล่น
4. ผู้เล่นคนแรกจะหยิบบัตรคำใกล้ตัวขึ้นมาอ่านดัง ๆ ถ้าอ่านถูกให้ถือบัตรไว้ แล้วเข้าไปเป็นแทนที่บัตรนั้น คนต่อไปก็ทำเช่นเดียวกันจนครบ 6 คน แล้วมาเริ่มต้นที่คนแรกใหม่
5. ถ้าหยิบบัตรขึ้นมาแล้วอ่านไม่ได้หรืออ่านผิด ให้ผู้บัตรนั้นให้เพื่อนดูเพื่อนจะอ่านไหม ให้ผู้เล่นนำบัตรที่อ่านไม่ได้ไปวางแทนที่บัตรท้ายสุด หยิบบัตรท้ายสุดกลับมาวางไว้แทนบัตรที่ตนอ่านไม่ได้ แล้วรออ่านบัตรนั้นในรอบต่อไป ตนเองยืนอยู่ที่เดิมไม่มีสิทธิเลื่อนขึ้นไปเพราะอ่านไม่ได้
6. ผู้ชนะคือผู้ที่เดินได้ถึงกระดานสุดท้ายจะเก็บบัตรได้มากที่สุด
7. เมื่อจบการเล่นเกม ให้นักเรียนแลกเปลี่ยนบัตรกันอ่าน

สื่อ

บัตรกา 60 บัตร ดังนี้

กบคนคม	หลานกินข้าวหกลาม	ยื่นยิ้มหนังลื้อ
ชามใส่ชานอ้อย	ชิมจนชิน	เข้มนเลาะตะเข็บ
วามหวานคำหวาน	ตอช เย็บ เย็บผ้า	เรือในใบปศิว
ยวดยานยานนี้	ก๊ี้บนี้ไม้ก๊ี้บ	จนจบไม่จบ
ฉาบว้างหกลาม	ชอบใจชอบใจ	แทบทำทุกแทน
บขช้นรศขม	สนใจสวไวส์คำ	นากล่ำวากมาก
นายจวบจามใส่จาน	ทอนตอมมดตอม	นุ่นนุ่นไข่มุน่บาม
ขุดจายาบหยาม	นามนี้วังนาน	จอบฟันจอมปลวก
รวบรวบไปรวน	ม้าบ่าของน่า	เป็นปึกนิกหน้อย
หมักของหนักไว้	นั้คมีคบั้กี้	นัก เรียนมัก เล่น

4.3 กิจกรรมการอ่านบทร้อยกรอง

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี น บ ม เป็นพยัญชนะต้นและตัวสะกด

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นและตัวสะกดคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบทร้อยกรองที่ประกอบด้วยคำที่มีพยัญชนะต้นและตัวสะกดคล้ายคลึงกันให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทอ่านคนละ 1 แผ่น
2. ครูอ่านให้ฟังทีละวรรค นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน
3. นักเรียนฝึกอ่านด้วยตนเอง ครูคอยคอยแก้ไข เพื่อให้นักเรียนอ่านผิด
4. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองพร้อม ๆ กัน แล้วให้อ่านเป็นรายบุคคล

สื่อ

บทอ่านมร้อยกรอง คนละ 1 แผ่น

บ้านึก เป็นนิคมา	ชนกินยาชมเทพทาย
บัดกันมัตถันไม้	บัดนี้หายไพบึงใด
เป็นแนวแม่วังผ่าน	บุ่งไบบ้านนุ่งผ้าไหม
หมักคองของหนักไว้	ไหมขาวของน้ำเอย

สื่อ

บัตรคำ

ฉา	พา
ผี	พี
ฉัก	พัก
ฉัด	พัด
ฉัน	พัน
แฉง	แพง
เชื้อ	เพื้อ

5.2 กิจกรรมฝึกอ่านคำคล้องจองความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำคล้องจองซึ่งประกอบด้วยคำที่มี ผ พ เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำคล้องจองซึ่งประกอบด้วย คำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกัน ให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูแจกบัตรอ่านให้นักเรียนคนละ 1 บัตร
2. ครูอ่านคำคล้องจองให้นักเรียนฟัง 1 ครั้ง

3. ให้นักเรียนอ่านตามครูทีละวรรค แล้วให้นักเรียนฝึกอ่านเอง ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนอ่านผิด หรือบอกเมื่อนักเรียนอ่านไม่ได้

4. ให้นักเรียนอ่านคำคล้องจองพร้อม ๆ กับ แล้วให้อ่านทีละคน

สื่อ

บัตรอ่านกาถคล้องจองคนละ 1 บัตร

ผีน้อยอ้วนพี

มีผักที่หัก

ผงปลิวเข้าพง

ลงแม่ในแพ

เขาแดงแสนแพง

เงือกเงือกเลือก

พาไปหน้าผา

ว่าพันบัวผับ

หักข้าวผัดร้อน

ก่อนโดนไฟ

5.3 อ่านประโยคต่อไปนี้โดยนำพยัญชนะ ฅ หรือ พ ใส่ในช่อง ☐

1. นกน้อยโ ☐ ผินบินเกาะต้นไม้ ☐

2. ดมฟ้า ☐ ฟ้าไอน้ำปะทะหิน ☐ ฟ้า

3. แม่น้ำหาบ ☐ ก หยุค ☐ กเหนือ

4. เด็กอ้วน ☐ ยังกลัว ☐

5. ข่ายพรวนวางแ ☐ นจับนกยูงรำแ ☐ น

6. กบใบเปื้อนเป็นผุย ☐ งอยู่ใน ☐ งรก

7. เขาไม้ชื่อของราคาแ ☐ งที่แ ☐ งลอย

8. คุณยายผาย ☐ นไปหาผ้า ☐ นคอ

แบบฝึกที่ 6 พยัญชนะ ล ส

6.1 กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มี ล ส เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของรูปคำ และอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีพยัญชนะต้นคล้ายคลึงกันให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูคิดบัตรคำทีละคู่ อ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนออกเสียงตามครูพร้อมกัน
2. นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกันทั้งชั้น
3. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ผลัดกันอ่านคำจากบัตรคำกลุ่มละแถว
กลุ่มแรกอ่านเสียง ล กลุ่มหลังอ่านคำที่มีเสียง ส
4. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำทีละคน

สื่อ

บัตรคำ

สม	สม
ลอง	ลอง
ลาย	ลาย
ลัก	ลัก
ดูบ	ดูบ
เลย	เลย
เสียง	เสียง
เลือก	เลือก

6.2. เกมไพ่คำคู่

ความมุ่งหมาย

ฝึกสังเกตและอ่านออกเสียงคำที่มี ล ส เป็นพยัญชนะต้น

ความคิดรวบยอด

การแข่งขันทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานในการเรียนอ่านและมีความ
ระมัดระวังในการอ่านคำ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดกติกาในการเล่นให้นักเรียนสามารถเล่นเกมและอ่านคำ
ได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. นักเรียนทั้งหมด (6 คน) นั่งล้อมวง มีสำหรับไฟอยู่กลาง
2. เลือกผู้เล่นคนหนึ่งเป็นเจ้ามือ
3. เจ้ามือสับไฟแล้วแจกไฟเวียนให้ทุกคน ๆ ละ 6 ใบ ไฟที่เหลือวาง
คว่ำไว้กลางวง
4. ทุกคนดูไฟของตนเองโดยไม่ให้ผู้อื่นเห็น ไฟในมือของแต่ละคนจะจับคู่
กันได้ตามเสียงสระและตัวสะกด จะต่างกันที่พยัญชนะต้น ล กับ ส เท่านั้น
เช่น ลม สม ลาก สาก บางคนจะได้ไฟเดียวโดยไม่มีคู่เลย บางคนจะจับคู่ได้ 3 คู่
ก็ถือว่าเป็นผู้ชนะโดยไม่ต้องเล่น
5. ในการเล่นแต่ละรอบ เจ้ามือจะได้เล่นก่อน คือตั้งไฟเดียวลง 1 ใบ
แล้วหยิบไฟใบบนจากกลางวงขึ้นมา ผู้ที่นั่งอยู่ทางขวามือของผู้เล่น จะได้เล่นเป็น
คนต่อไป คือตั้งไฟของตนลงหนึ่งใบ แล้วหยิบไฟจากกองกลางหรือหยิบจากที่ผู้เล่น
คนก่อนทิ้งไว้ก็ได้
6. ผู้ที่สามารถจับคู่คำจากไฟได้ครบ 3 คู่ เป็นคนแรก จะเป็นผู้ชนะ
ได้เป็นเจ้ามือในการเล่นรอบต่อไป

สื่อ

กระดาษแข็งตัดเป็นรูปไฟ ขนาด 3" x 2.5" จำนวน 60 บัตร
แต่ละบัตรเขียนคำดังต่อไปนี้

ลม	สม	ค้ม	ค้ม	ลอง	สอง	ลอบ	สอย	ลวก	สวก	ลึก	สีก	ลูก	สุก
เลย	เสย	เลี้ย	เสี้ย	ลัม	สัม	ลาม	สาม	ลาย	ส่าย	ลูบ	ดูบ		
ลาก	สาก	ล่ำ	ส่ำ	ลาว	สว	เลา	เสา	ลบ	สบ	ลัก	สีก	ลค	สก
ลอง	สอง	แล	แส	ไล	ไส	เล่า	เล่า	ลอค	สอค	ลั่น	ลั่น		
เลาะ	เสาะ	เลียง	เสียง	เลียม	เทียม	เลือก	เทียม						

6.3 กิจกรรมฝึกอ่านบทร่ายกรอง

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านบทร่ายกรองซึ่งประกอบด้วยคำสี่ ก กา เป็นพยางค์สนั่น

ความกี่ยวข้อง

การฝึกอ่านคำที่มีพยางค์สนั่นคล้ายคลึงกับ คำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำใกล้เคียง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบทร่ายกรองซึ่งประกอบด้วยคำที่มีพยางค์สนั่นคล้ายคลึงกันให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูฝึกแผนภูมิบนกระดาน
2. ครูอ่านบทร่ายกรองทีละวรรคให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน
3. นักเรียนอ่านเองพร้อมกันทั้งชั้น
4. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ผลัดกันอ่านทีละวรรค
5. นักเรียนฝึกอ่านบทร่ายกรองด้วยตนเอง ครูต้องแก้ไข เมื่อนักเรียน

ออกเสียงผิด

6. ครูให้นักเรียนอ่านแผนภูมิทีละคน

สื่อ

แผนภูมิ

คนรักคนรักชาย	มองดูลาย เป็นสายสวย
เที่ยวเจาะเสาะหาควาย	ช่วยกันจับจับสับไ้
ต้องลองถึงสองครั้ง	เสียงแม่มดลางลากไป
ลากเลยเสียเตาไฟ	ไหม้ลามเสียเสียของพลัน

แบบฝึกที่ 7 สระ ิ ึ ื ใ ฺ

7.1 กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีรูปสระ ิ ึ ื ใ ฺ

ความคิดรวบยอด

การนำคำที่มีรูปสระคล้ายกันมาฝึกอ่านควบคู่กันไป ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เพื่อกำหนดคำที่มีรูปสระคล้ายกันมาให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูติดบัตรคำทีละคู่ อ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนออกเสียงตามครูพร้อมกัน
2. นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกันทั้งชั้น
3. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ผลัดกันอ่านคำว่ากบฏครากะเดาะ แล้วสลับแถวกันอ่านอีกครั้งหนึ่ง
4. ให้นักเรียนสังเกตว่ารูปสระใดคล้ายกับรูปสระใด ให้ยกตัวอย่างคำอื่น นอกเหนือจากบัตรคำ
5. อ่านบัตรคำทีละคน

สื่อ

บัตรคำ

ปิด	เปิด
คิน	เคิน
ฉิน	เฉิน
กิน	เกิน
ชิง	เชิง
ฉิค	เชิก
มีค	มีก
พิน	เพิน
คีน	เค็น

7.2 กิจกรรมฝึกอ่านคำคล้องจอง

ความหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีรูปสระ   ะ   เ   ี   ุ   ู

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีรูปสระคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกาหนดคำคล้องจองซึ่งประกอบด้วยคำที่มีรูปสระคล้ายคลึงกันให้นักเรียนอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. แจกบทอ่านคนละแผ่น
2. ครูอ่านนำทีละวรรค นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน
3. นักเรียนอ่านคำคล้องจองพร้อมกันอีกครั้ง
4. นักเรียนฝึกอ่านเอง ครูต้องสังเกตการออกเสียงและแก้ไขเมื่อ

อ่านฝึก

5. นักเรียนผลัดกันอ่านคนละบรรทัด แล้วให้อ่านทีละคน

สื่อ

บัตรอ่านคำคล้องจองคนละ 1 บัตร

ขามมีคิให้หลับ

ลับมีคิให้กม

ระกมยิงปืน

ปืนปืนท้าวชา

อย่าเดินตื่นเบล้า

เคี้ยวเขาจะตื่น

พื้นบนพื้นดิน

กินอย่าให้เกิน

มัวเพลินเปิดปิด

ปิดจนระเปิด

7.3 กิจกรรมประกวดการอ่าน

ความมุ่งหมาย

1. ฝึกการอ่านออกเสียงคำที่มีลักษณะคล้ายกัน
2. ฝึกการใช้น้ำเสียงในการอ่านให้เหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

ความถี่รวบยอด

กิจกรรมการประกวดทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและความระมัดระวังในการอ่านมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดการศึกษาในการประกวดให้ นักเรียนสามารถทำความเข้าใจ โดยอ่านออกเสียงบทอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทอ่านคนละแผ่น ให้นักเรียนอ่านเอง
2. นักเรียนผลัดกันอ่านคนละตอน ครูคอยแก้ไขเมื่อนักเรียนอ่านผิดหรืออ่านไม่ได้
3. ครูอ่านบทอ่านให้นักเรียนฟังโดยใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง ให้นักเรียนหาเสียงตาม
4. ให้นักเรียนฝึกอ่านกับเพื่อน ครูคอยแนะนำแก้ไข
5. ให้นักเรียนผลัดกันอ่านบทอ่านคนละตอน โดยใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมตามเนื้อเรื่อง แล้วช่วยกันแสดงความคิดเห็นว่าการอ่านแบบใดทำให้สนุกและน่าฟังมากกว่ากัน

สื่อ

บทอ่าน

กลางคืนของคืนวันหนึ่ง ทุกคนนอนหลับกันหมด แต่ฉันยังตื่นอยู่ ทันใดนั้นฉันได้ยินเสียงคนเค้น ซึ่งต้องมีเกิน 2 คนแน่ ด้วยความอยากรู้ ฉันค่อย ๆ แง้มหน้าต่างดูภายนอก พื้นดินยังเตียนโล่งไม่มีสิ่งใดผิดปกติ

เสียงเดินเปลี่ยนเป็นเสียงรื้อค้นอยู่ในครัว ฉันค่อย ๆ เปิดประตูลงออกมา โคมคลานหามีคพบในความมืดจนพบ หยิบติดมือออกมาด้วย และไม่ลืมปิดประตูลงไว้ นึกถึงปืนในห้องชุดห่อ แต่ไม่อยากจะปืนขึ้นไปเรียกท่าน อาจจะไม่ใช่ว่าเรื่องร้ายแรงก็ได้ เสียงนั้นคงชัดเจนขึ้น เมื่อฉันเดินไปจนถึงประตูครัว ก็ได้ยินเสียงเหล็กหลุดออกมา

"มีไอติมถ้วยเธอ"

"มีสิ มีไงล่ะ เอ้า ..."

"เค็มอีก เบอะ ๆ ซิ"

ความกลัวของฉันทคมไปทันที เปิดประตูออกโดยแรง ทุกคนตกใจจน
หึ่งชนมในมือ น้องชายจอมทะเลาะทั้ง 3 คนของฉันทแท้เวง

แบบฝึกที่ 8 สระ ะ ุ ู เ- แ- เีย เื่อ

8.1 กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีรูปสระ ะ ุ ู เ- แ- เีย เื่อ

ความคิดรวบยอด

การนำคำที่มีรูปสระคล้ายคลึงกันมาฝึกอ่าน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีรูปสระคล้ายกันมาให้แก่เรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำนั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูทบทวนคำที่ละคำ อ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนออกเสียงตามครูพร้อมกัน
2. นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกันทั้งชั้น
3. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ผลัดกันอ่านบัตรคำกลุ่มละแถว แล้วสลับกลุ่มกันอ่านอีกครั้งหนึ่ง
4. ให้นักเรียนสังเกตว่ารูปสระใดคล้ายกับสระใด ยกตัวอย่างคำอื่น ๆ ประกอบ นอกเหนือจากบัตรคำ
5. นักเรียนอ่านบัตรคำทีละคน

สื่อ

บัตรคำ

ก	ก
ท	ท
ค	ค
ย	ย
ร	ร
ห	ห
พ	พ
ช	ช
ด	ด
ล	ล
เจ	เจ
เส	เส

8.2 กิจกรรมอ่านบทร่ายกรองความหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีรูปสระ ก ฦ ล ฦ ล ฦ ล

ความถี่รวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีรูปสระคล้ายคลึงกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของกาไ้่ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบทร้อยกรองซึ่งประกอบด้วยคำที่มีรูปสระคล้ายคลึงกัน ให้นักเรียน
ฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทอ่านคนละแผ่น
2. ครูอ่านบทร้อยกรองให้นักเรียนฟังทีละวรรค นักเรียนอ่านตาม
3. นักเรียนอ่านบทร้อยกรองพร้อมกันอีกครั้ง
4. นักเรียนฝึกอ่าน โดยผลัดกันอ่านคนละวรรคไล่กันไปจนจบ
5. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ผลัดกันอ่านกลุ่มละวรรค กลุ่มแรกอ่าน
วรรคแรก อีกกลุ่มอ่านวรรคหลัง โดยอ่านให้ชัดเจนถูกต้อง
6. นักเรียนฝึกอ่านเอง แล้วออกมาอ่านทีละคน เน้นว่าอ่านถูกต้องชัดเจน
การเว้นจังหวะวรรคตอน

สื่อ

บทร้อยกรอง

ไฟคุอยู่ริมคู	คุณครูดูเรื่องการคูณ
หาทุนมาเปิดทุน	เพื่อเพิ่มพูนความดีงาม
แกงไก่เกรงจะจืด	เวลาไม่ห้ามห้าม
แหมาตอนสองยาม	เสียงเหตามหนทางมา
กางเขนก็อาแซน	ก่อนจะแลบจากเคหา
เสียงเลื้อคำรามมา	แปลกหนักหนาน่าเสียใจ
มะเขือออกลูกขาว	เขี่ยเม็ดเน่าเอาลงไห
เหลือเคนก็ทิ้งไว้	ส่งไปให้พี่ชายแค้น

8.3 อ่านออกเสียงประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้อง โดยเลือกอ่านคำในช่อง ☐ เพียงช่องเดียว
ให้ตรงความหมายของประโยค

1. ชาวไทส่วนใหญ่มีอาชีพทำเหมือง

เ
เว
แ
แ

2. กบฏอายุชอบคมทิม

เสน
เสน
แสน

แก้ม

3. ในสวนสัตว์ปี

เสีย
เสือ
เสือ

หลายตัว

4. เวลานอนต้องกางมุ้งกัน

ยุ่ง
ยุ่ง
ยุ่ง

กัด

5. เขาเป่า

เคบ
แคน
แคน

ไ้ไฟเราะมาก

6. นกกา

แขวน
แขน
แขน

สองตัว เกาะอยู่บนกิ่งมะม่วง

7. เนื่องจากสายตาลัน เขาจึงต้อง

เพง
เพง
แพง

จายตาอยู่บนาน

8. ชาวสวนปลูกพืชด้วยวิธีเพาะ

เมค
เมล็ด
แม่ค

9. บางคนชอบรับประทานหอย

โครง
แคง
แคง

10. เขาถูกทาโทษเพราะชอบ

เกลง
เกลง
เกลง

เือนในห้องเรียน

แบบฝึกที่ 9 รุปวรรณยุกต์

*9.1 กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำที่มีรูปวรรณยุกต์

ความคิดรวบยอด

การนำคำที่ต่างกันเฉพาะรูปวรรณยุกต์ มาฝึกอ่าน ทำให้
สังเกตเห็นความแตกต่างของคำเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่ต่างกันเฉพาะรูปวรรณยุกต์ ให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียน
สามารถอ่านคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูตีกลับทันคำทีละคู่ อ่านให้นักเรียนฟัง นักเรียนออกเสียงตามครู
2. นักเรียนอ่านบัตร์คำพร้อมกันทั้งชั้น
3. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ผลัดกันอ่านบัตร์คำกลุ่มละแถวแต่ละช่อง
เป็นคู่ ๆ ไป แล้วสลับกลุ่มกันอ่านอีกครั้ง
4. นักเรียนฝึกอ่านเอง ครูสังเกตการออกเสียงและแก้ไข เมื่ออ่านผิด
5. นักเรียนอ่านบัตร์คำทีละคน

ลือ

บัตรคำ

แก	แก	ผา	ผา
ไซ	ไซ	ปาน	ปาน
นิว	นิว	ทุ	ทุ
คาน	คาน	มุง	มุง
ขาว	ขาว	เกา	เกา
เคียว	เคียว	แข่ง	แข่ง

9.2 กิจกรรมอ่านคำกลองจอง

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านออกเสียงคำที่มีรูปวรรณยุกต์

ความถี่รวบยอด

การฝึกอ่านคำที่ต่างกันเฉพาะรูปวรรณยุกต์ ทำให้สังเกตเห็น
ความแตกต่างของคำได้ง่ายขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำกลองจองให้นักเรียนฝึกอ่าน นักเรียนสามารถอ่านออกเสียง
ได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูคิดแผนภูมิบนกระดาน
2. ครูอ่านให้นักเรียนฟังทีละวรรค นักเรียนอ่านตามพร้อมกัน
3. นักเรียนอ่านคำกลองจองพร้อมกัน

4. นักเรียนฝึกอ่านคำคล้องจองด้วยตนเอง ครูสังเกตการออกเสียง
คอยแก้ไขเมื่อนักเรียนอ่านผิด

5. ให้นักเรียนอ่านคำคล้องจองที่ละคน

สื่อ

แผนภูมิคำคล้องจอง

แม่จี้จี้ว	เป็นนิวในทอง	ทองหนึ่งสือไว้	
คนไวปัญญา	คุณอาเป็นไซ้	ชื่อไซ้เต่านา	
ภูเงินมาไซ้	ไม่ใช่เสียงภู	ชี้ตูกกลางนา	จี้มาส่งเมือง
มีคานสามคาน	มูมบ้านเลื้อบ้าน	อ่านว่าสะอาบ	บ้านคอกไม้บาน
คนแกกแกไซ้	ไซ้เกาเกาสูง	มุงชกมุงขาว	ขาวว่าขาวแพง

9.3 อ่านออกเสียงประโยคต่อไปนี้ โดยเลือกอ่านคำในวงเล็บเพียงคำเดียวให้ถูกต้อง และตรงความหมายในประโยค

1. แคงรู้สึกที่เต็นสนุกสนานเมื่อได้ (จี้ จี้) ม้า
2. พี่ชายของเธอมีร้านขาย (ผ่า ผ่า) ในตลาด
3. พอลฉายไฟ (ส่อง ส่อง) ทางในตอนกลางคืน
4. คุณปู่ชอบปลูก (ต้น ต้น) ไม้ฉาก
5. แม่ไก่ออก (ไซ้ ไซ้) สองฟอง
6. ดันพัง (ข้าว ข้าว) จากวิทยุทุกเช้า
7. ไกรไม้ (ไกร ไกร) ชอบก็อยารับประทาน
8. เขาเป็นกน (ชื่อ ชื่อ) สัตว์พวกนี้มาขาย
9. เรือลาใหญ่ (คว่า คว่า) กลางแม่น้ำ
10. เขา (เลี้ยง เลี้ยง) ออกมาจากที่เกิดเหตุก่อนไฟจะดับ

แบบฝึกที่ 10 อ่านคำที่เขียนคล้ายกัน

10.1 กิจกรรมฝึกอ่านคำ

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำที่มีรูปคล้ายกัน

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำที่มีรูปคล้ายกัน ทำให้สังเกตเห็นความแตกต่างของคำ และมีความระมัดระวังในการอ่านมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำที่มีรูปคล้ายกันให้ นักเรียนสามารถอ่านคำและจับคู่คำที่คล้ายกันได้

วิธีฝึก

1. ครูคัดบัตรคำทั้งหมดบนกระดาน โดยไม่กำหนดว่าคำที่คล้ายกันจะอยู่ใกล้กันหรือไม่
2. นักเรียนอ่านบัตรคำพร้อมกัน แล้วให้อ่านทีละคน
3. ให้นักเรียนออกมาจับคู่คำที่มีลักษณะคล้ายกันทีละคู่ ทีละคน
4. นักเรียนอ่านบัตรคำที่จับคู่ไว้แล้วทีละคน

สื่อ

บัตรคำ

ติ   ี   บัง   ชัง   น้า   น้า   เลียบ   เลียม   ม้า   บ้า
 เลียง   เลียง   ไหน   ไหม   ขาา   ขวา   ลิ่น   ลิ่น
 ไกล   ไกล   สอง   ลอง   ลู   ลู

0.2 เกมผ่าแปด

ความหมาย

ฝึกอ่านคำที่มีรูปคล้ายกัน

ความคิดรวบยอด

เกมการแข่งขันทำให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนาน และเพิ่มความระมัดระวังในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดกติกาการเล่นให้ นักเรียนสามารถหาตามกติกาโดยอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม
2. แจกบัตรคำให้กลุ่มละชุด คำในแต่ละชุดจะคล้ายกัน จึงเรียกว่าผ่าแปด
3. แบ่งกระดานเป็น 2 ฝ่าย ของกลุ่ม 1 และกลุ่ม 2
4. กลุ่มที่ 1 หยิบบัตรคำมาติด 1 บัตร ให้กลุ่มที่ 2 อ่าน ถ้าอ่านได้จะได้บัตรคำนั้นไปติดที่ฝ่ายของตน แล้วหาคำในชุดบัตรคำที่เขียนคล้ายกันมาติดคู่กันไว้ อ่านให้เพื่อนฟัง
5. สลับให้กลุ่มที่ 2 เป็นผู้ติดบัตรคำ ให้กลุ่มที่ 1 อ่าน ถ้าอ่านถูกกลุ่มที่ 1 จะได้บัตรคำนั้นไปติดบนกระดานด้านของตน แล้วหาบัตรคำที่มีลักษณะคล้ายกันมาติดคู่ไว้ อ่านให้เพื่อนฟัง เช่นเดียวกัน สลับกับเช่นนี้จนบัตรคำหมด กลุ่มที่จับคู่ผ่าแปดได้มากเป็นผูชนะ

6. ถ้ากลุ่มใดอ่านค่าของฝ่ายตรงข้ามไม่ได้หรืออ่านผิด ต้องยอมให้ฝ่ายตรงข้ามมาหาค่าคู่แฝดในชุดบัตรค่าของตนไปติดไว้ที่กระดานฝ่ายตรงข้ามได้

7. เมื่อจบการแข่งขันให้แต่ละกลุ่มออกมาอ่านค่าคู่แฝดของกลุ่มตน

อีกครั้ง

สื่อ

บัตรค่า 2 ชุด ที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

ชุดที่ 1 ความ สรรวจ แสดง สุภาพ หอม เสด็จ กรียา
บอล หวัด เม็ด

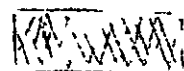
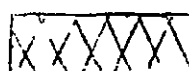
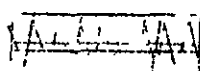
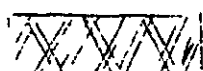
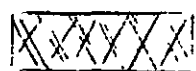
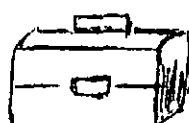
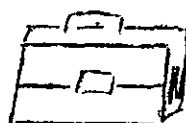
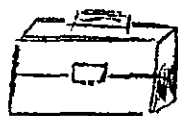
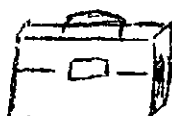
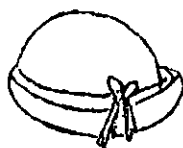
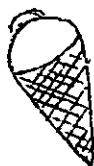
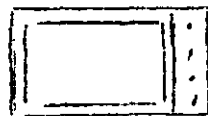
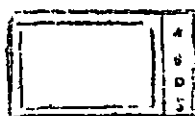
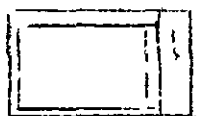
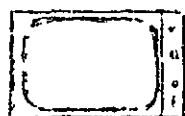
ชุดที่ 2 ความ สรรวจ แสดงแคด สุภาพ หมอ เสด็จ กรียา
ลอบ หวัด เม็ด

10.3 อ่านออกเสียงประโยคต่อไปนี้ให้ถูกต้องและรวดเร็ว

1. แดงหวัดจะเป็นไขหวัดเพราะสุขภาพไม่ดี
2. กรียา นายทหาร เรือมีกรียาสุขภาพ
3. พวกเราต้องทำงานให้เสร็จ ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมาถึง
4. ตำรวจสำรวจสถานที่ก่อนวางกำลังป้องกันเหตุร้าย
5. หมอห้ามเขากินผักหอม
6. ความจริงแล้วควายเป็นสัตว์มีประโยชน์มาก
7. เขาลอบเอาลูกบอลไปซ่อน
8. แสดงแคดแรง เชนนี้แสดงว่าฝนไม่ตก

แบบฝึกหัดเสริมทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย
กลุ่มที่ 4 กลุ่มอ่านออกเสียงตัวหรือคำ

1.1 ระบายสีลงบนภาพที่เหมือนกับภาพแรกของแต่ละข้อ

1.2 เกมฝาแฝดหาคู่

ความหมาย

ฝึกการใช้สายตาสังเกตรายละเอียดต่าง ๆ

ความถี่รวบยอด

การฝึกใช้สายตาสังเกตสิ่งต่าง ๆ ทำให้เป็นคนช่างสังเกต อ่านหนังสือ ไม่ผิดพลาดหรือตกหล่น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

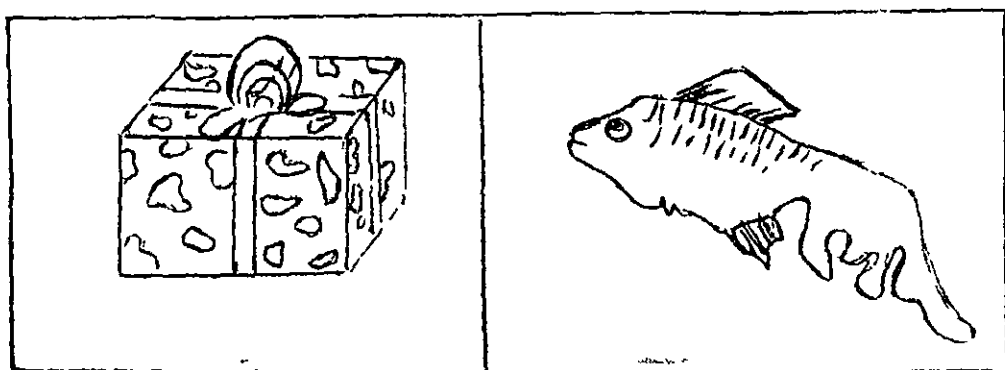
เมื่อกำหนดภาพให้หลาย ๆ ภาพ นักเรียนสามารถจับคู่ภาพที่เหมือนกันทุกประการ ได้จำนวน 5 คู่

วิธีเล่น

ครูแจกภาพให้นักเรียนคนละ 1 ชุด ให้นักเรียนหาภาพที่เป็นฝาแฝดกัน คือภาพที่เหมือนกันทุกประการ ให้ได้ 5 คู่ อย่างเร็วที่สุดและถูกต้องที่สุด ผู้ใดเสร็จก่อนเป็นผู้ชนะ

สื่อ

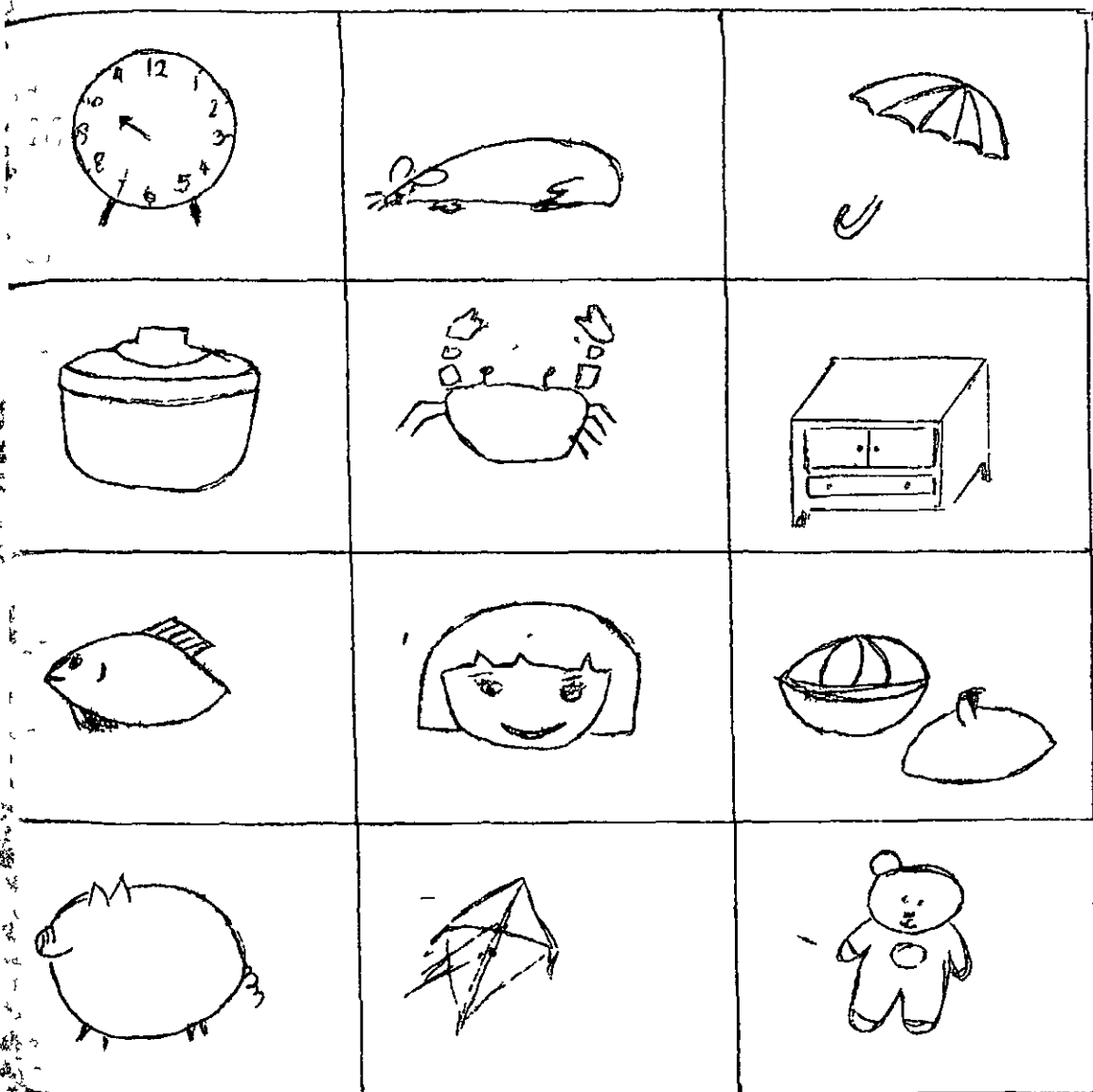
ภาพที่เหมือนกันทุกประการ 5 คู่ และภาพที่คล้ายกันเพื่อเป็นตัวเลือกอีกภาพละ 2 แผ่น รวมเป็นชุดละ 20 แผ่น

แบบฝึกที่ 2   ฝึกความละเอียดรอบคอบ

2.1 เติมสิ่งที่หายไปในภาพต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

2.2 ชี้ให้เห็นเฉพาะคำสุดท้ายของวรรคที่คำนั้นผสมด้วยสระ -า

<u>ตัวอย่าง</u>	<u>ชิงก็รา</u>	<u>ข้าก็แรง</u>	<u>หนักไม่เอา</u>	<u>เบาไม่สู้</u>
คาหนึ่งคาเขา	สู้จนบิณฑา	กระต่ายขาเดียว	บ้านนอกคอกนา	
ตักไฟต้มลม	หัวนอนปลายเท้า	ลืมหูลืมตา	ลมเพลมพัด	
ผอนสั้นผอนยาว	เสียงนกเสียงกา	ขึ้นเขาลงห้วย	หมูไปไก่มา	
ผกสีโรยหน้า	น้ำลดตอตุก	บนบานศาลกล่าว	ผู้ตีตกยาก	
ตลอดต่อเนื่อง	ปักแซ่ปักขา	ถือสาหาความ	กินพอกหางหมู	
ขนมผสมน้ำยา			มกแฉ่งแฉ่งพวงมะม่วง	
เห็นช้างชี่ตามช้าง			ช้า ๆ ใต้ฟ้าเลื่องงาม	

2.3 อ่านข้อความต่อไปนี้ โดยเติมคำอ่านในช่องว่างให้สมบูรณ์ด้วย

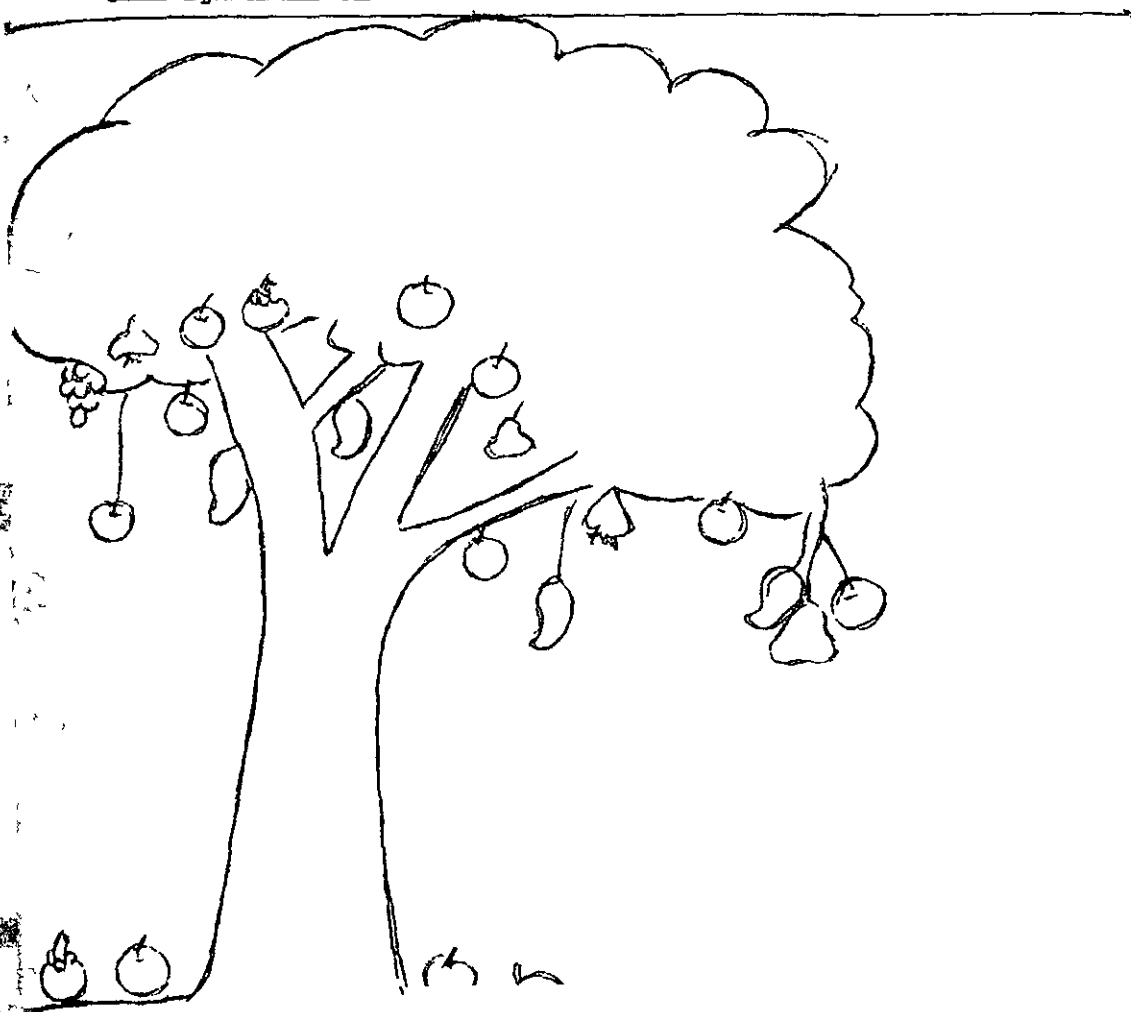
วันนี้มาโรงเรียน ..... แต่เช้า ..... เป็นวันไหว้ .....
 นักเรียนทุกคน ..... ต่างมา ..... เรียนแต่เช้า และถือดอกไม้
 ชูปเทียน ..... ค่าย มานี ..... เพื่อน ๆ ช่วย .....
 จัดดอกไม้ ..... ในพานและจัดรูป ..... ลงในพานอีก
 ..... หนึ่ง ในปีนี้มานีและปิติ ..... ตัวแทน .....
 เรียนในชั้น ..... พานดอกไม้ชูปเทียนไป ..... ครู
 ทำให้เด็กทั้งสองรู้สึก ..... ใจและภูมิใจ ..... มาก

2.4 อ่านประโยคต่อไปนี้โดยไม่ตกหล่นหรือเพิ่มคำขึ้นมา

1. คนเขาเสียเสียเวลามากกว่าคนปกติ
2. นักเรียนเรียนภาษาไทยทุกวัน วันนี้ก็เช่นเดียวกัน
3. สุกามีปากกาสองค้ำ ค้ำหนึ่งคุณแม่ซื้อให้ในวันเกิดของสุกา สุการักปากกาค้ำนี้มาก
4. ค่าอาหารหารกันเสียคนละ 10 บาท เท่านั้น
5. คนร้ายถูกจับได้คาหน้าห้องเขา เขาจึงยอมรับผิด
6. พอเวลาสองยามยามอีกคนก็จะมาเปลี่ยนให้ยาบกนแรกไปพักผ่อน
7. เด็ก ๆ เห็นจอมพิศพลมล้มคว่ำอยู่ใต้น้ำต่าง ต่างวิ่งเข้าไปเก็บพิศพลม
8. เขารับประทานอาหารตามหลักโภชนาการการทำเช่นนี้ทำให้คนอื่นเอาอย่าง
9. ตำรวจวาดแผนที่ที่เกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้น
10. สถานที่ที่จะไปชมนี้อยู่ในโครงการการผลิตอาหารสำหรับเด็กอ่อน

แบบฝึกที่ 3 ฝึกความพร้อมทางสายตา

- 3.1 ต้นไม้ประเภทนี้ออกผลเป็นผลไม้หลายชนิด ให้นักเรียนระบายสีเฉพาะที่เป็นผลไม้ส้ม
แล้วนับดูว่าใครสมที่สุด

3.3 ชี้ให้เห็นได้ว่า ที่อ่านพบจากข้อความนี้ให้ครบทุกคา

หนูที่อยู่บ้านตามลนาดี เธอเป็นเด็กดีมาก คือมีกิริยาดี มีความประพฤติดี พุดจาไฟเราะอ่อนหวาน ทั้งยังมีน้ำใจดีอีกด้วย แม่ของหนูก็สอนหนูอยู่เสมอว่า คนที่นั้นยอมทนน้ำไม่ไหลตกไฟไม่ไหม้ การกระทำที่ดีนั้นนอกจากจะทำให้ตนเองเป็นสุขแล้ว ยังทำประโยชน์ให้ผู้อื่นอีกด้วย เช่น วันหนึ่งขณะที่หนูที่กำลังเล่นขายของอยู่ที่ ๆ เจ้าแกละจอมซนก็วิ่งมาชนหม้อข้าวหม้อแกงของหนูก็แตกเสียหายหมด หนูก็โมโหมาก แต่พอเห็นเจ้าแกละเลือดออกก็ตกใจ รีบหาผ้าสีมาทำแผลให้เจ้าแกละจนเลือดหยุดก็แล้ว จึงทายาและปิดแผลให้ เจ้าแกละเห็นหนูก็ไม่โกรธ แถมยังดีกับตน ก็กล่าวขอโทษแต่โดยดี และชมหนูที่ว่า หนูก็เป็นเด็กดีจริง ๆ

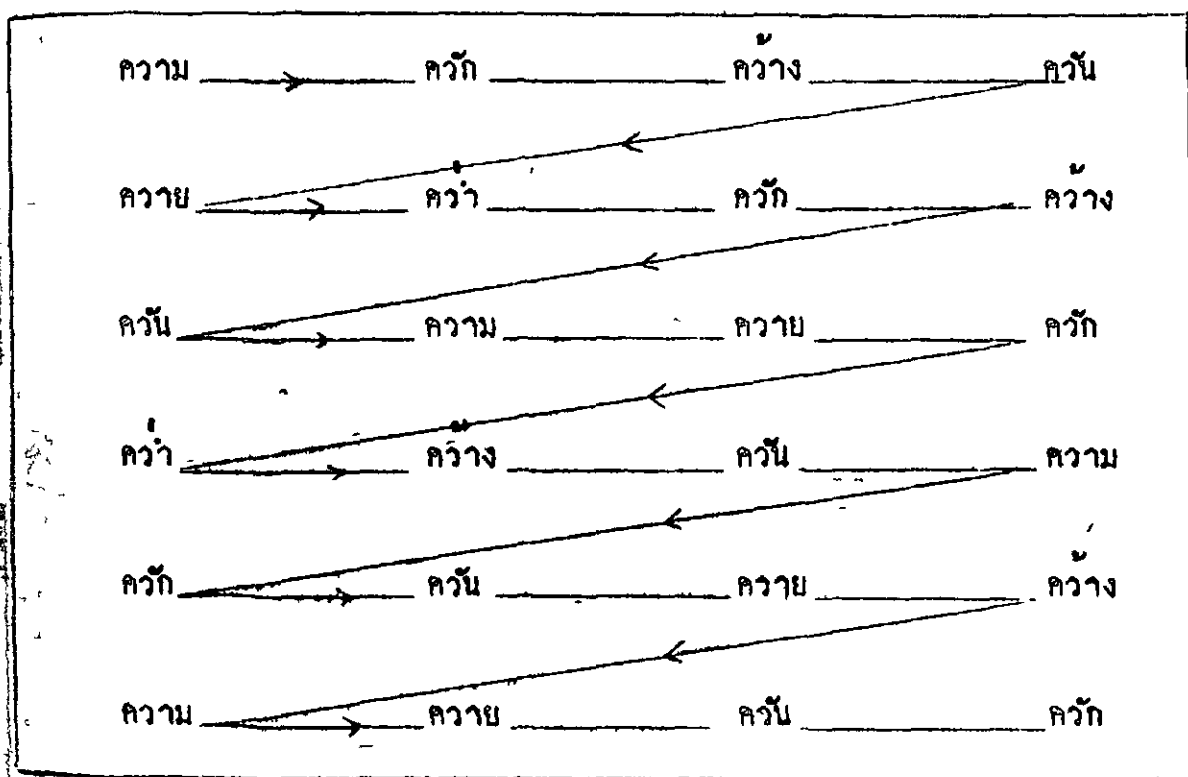
อ่านออกเสียงคำว่า ก็ ได้ทั้งหมด ..... ครั้ง

แบบฝึกที่ 4 อีกเคล็ดลับสายตา

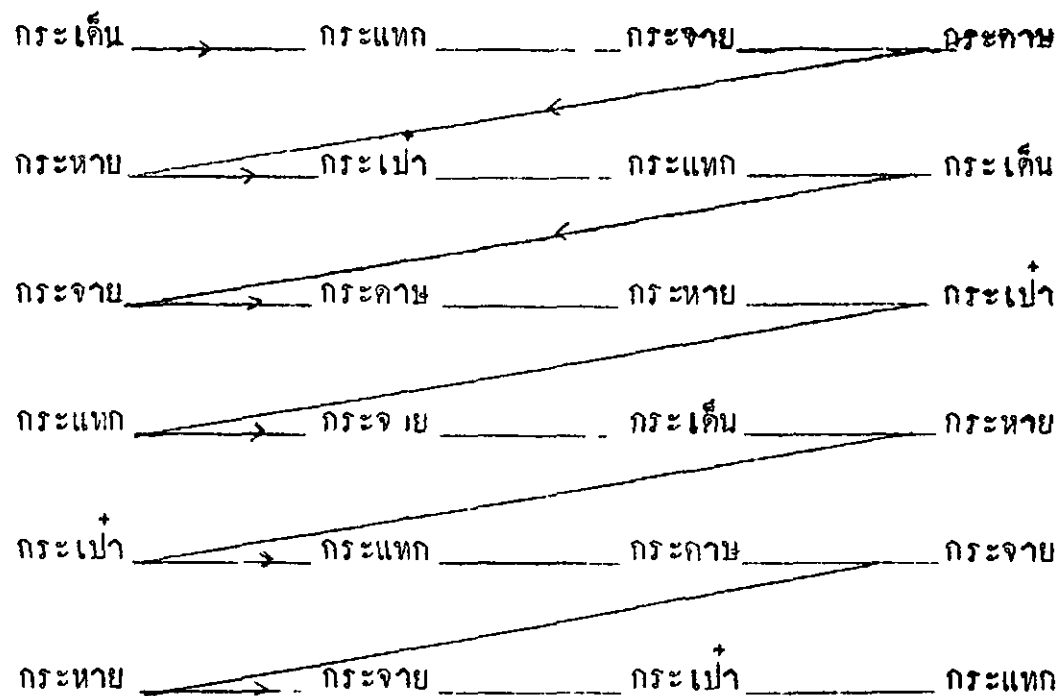
- 4.1 ให้นักเรียนดูแผนภูมิ และเคลื่อนสายตาไปตามเส้นลูกศร ตั้งแต่คำแรกบรรทัดแรก ไปทางขวามือ ย้อนกลับมาเริ่มบรรทัดใหม่ และนับว่ามีคำที่ต้องการทราบกี่คำ

แผนภูมิที่ 1

อ่านครั้งที่ 1	นับว่า	มีคำว่า	ความ	.....	คำ
อ่านครั้งที่ 2	นับว่า	มีคำว่า	ควัก	.....	คำ
อ่านครั้งที่ 3	นับว่า	มีคำว่า	คว้าง	.....	คำ
อ่านครั้งที่ 4	นับว่า	มีคำว่า	ควั่น	.....	คำ
อ่านครั้งที่ 5	นับว่า	มีคำว่า	ควาย	.....	คำ
อ่านครั้งที่ 6	นับว่า	มีคำว่า	คว่ำ	.....	คำ

แผนภูมิที่ 2

อ่านครั้งที่ 1	นับว่า มีคำว่า	กระเด็น	..... คำ
อ่านครั้งที่ 2	นับว่า มีคำว่า	กระแตก	..... คำ
อ่านครั้งที่ 3	นับว่า มีคำว่า	กระจาย	..... คำ
อ่านครั้งที่ 4	นับว่า มีคำว่า	กระคาย	..... คำ
อ่านครั้งที่ 5	นับว่า มีคำว่า	กระคาย	..... คำ
อ่านครั้งที่ 6	นับว่า มีคำว่า	กระเป๋	..... คำ

4.2 อ่านบัตรคำที่ครูให้ดูอย่างรวดเร็ว แล้วขีดเส้นใต้คำที่เหมือนกันในแต่ละแถว

1. มะพร้าว	มะม่วง	มะพร้าว	มะคั้น	มะกรูด
2. พุง	พยาน	พยายาม	พัก	พยอม
3. ถลก	ถลา	ถล่า	ถ่ม	ถลอก
4. ขยับ	ขยับ	ขยะ	ขยาย	ขยม
5. สะบัด	สะพาน	สะคุด	สะอาค	สะอึก
6. อาหาร	บรรหาร	พหาร	วิหาร	บริหาร
7. บรรดา	บรรเทา	บรรทุก	บรรยาย	บรรทัด
8. ปฏิภาณ	ปฏิคม	ปฏิบัติ	ปฏิเสช	ปฏิวัติ
9. สามารถ	ปรากฏ	วิวาท	ปรารธนา	รามัญ
10. ไทรทัศน์	ข้อสัถย์	ประโยชน์	เหตุการณ์	กษัตริย์
11. ขยับขยาย	ฉวัดเฉวียน	ผสมผสาน	เกลไถล	สงบแสงี่ยม

บัตรคำที่ครูให้ดูในแต่ละข้อ คือ

1. มะม่วง	2. พัก	3. ถลอก	4. ขยับ
5. สะคุด	6. พหาร	7. บรรเทา	8. ปฏิเสช
9. ปรารธนา	10. กษัตริย์	11. ผสมผสาน	

4.3 อ่านบัตรคำที่ครูให้ดูอย่างรวดเร็ว แล้วขีดเส้นใต้กลุ่มคำที่เขียนเหมือนกันในบัตรคำ

1. เครื่องใช้	เครื่องเขียน	เครื่องครัว	เครื่องมือ	เครื่องยนต์
2. แม่ชิมกับข้าว	แม่ทำกับข้าว	แม่กินกับข้าว	แม่หุงกับข้าว	แม่เก็บกับข้าว
3. เขียนและอ่าน	เขียนไม่อ่าน	เขียนไว้อ่าน	เขียนก่อนอ่าน	เขียนแล้วอ่าน
4. ข้าวกินไก่ใหม่	ใหม่ไค้กินข้าว	ไค้กินข้าวใหม่	กินไค้ใหม่ข้าว	กินข้าวไค้ใหม่
5. หนังสือปกสวย	หนังสือชื่อสวย	หนังสือแสนสวย	หนังสือเล่มสวย	หนังสือไม่สวย
6. อ่านให้จาด	อ่านให้ทองจำ	อ่านไว้ทองจำ	อ่านให้จคว่า	อ่านไว้จคว่า
7. เด็กเล่นขายของ	ของเล่นเด็กขาย	ขายของเด็กเล่น	เด็กขายของเล่น	ขายของเล่นเด็ก
8. ปูนโบกบนตึก	บนตึกโบกปูน	ตึกบนปูนโบก	โบกปูนบนตึก	โบกตึกบนปูน
9. ว่าคิูกา	คิิวาคูดำ	ว่าคาาคูคิ	คาวาคูคิ	คูกิว่าค่า
10. ไร่ให้ไกรไป	ไกรไปให้ไร่	ไปให้ไกรไร่	ไกรไร่ให้ไป	ให้ไกรไปไร่

บัตรคำที่ครูให้ดูในแต่ละข้อ คือ

1. เครื่องมือ	2. แม่ทำกับข้าว	3. เขียนไว้อ่าน
4. กินข้าวไค้ใหม่	5. หนังสือปกสวย	6. อ่านให้จคว่า
7. ขายของเล่นเด็ก	8. โบกปูนบนตึก	9. ว่าค่าาคูคิ
10. ไกรไร่ให้ไป		

4.4 อ่านเรื่องต่อไปนี้อ่านลงมาเป็นแนวที่จะแถว ให้หยุดสายตาในการอ่าน ตรงเส้น
ที่ผ่านกลางกลุ่มคำแต่ละบันทึก แล้วทำแบบฝึกหัด

ฝนตกแดดออก

นกกระจอกแปลกใจ

ไผ่ฉินบินไป

ไม่รู้หนทาง

ไปพบมะพร้าว

นกหนาวครวญคราง

พื้มะพร้าวใจกว้าง

ขอพักสักวัน

ฝนตกแดดออก

นกกระจอกพักผอน

พอหายเหนื่อยอ่อน

บินจรผายผัน

ชอบใจพื้มะพร้าว

ถึงคราวช่วยกัน

น้ำใจผูกพัน

ไม่ลืมบุญคุณ

เขียน ○ ล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ จากเรื่องที่อ่าน

1. เหตุการณ์ในเรื่องนี้เกิดขึ้นเมื่อใด

ก. ตอนฝนตก	ข. ตอนแดดออก
ค. อากาศหนาว	ง. ตอนฝนตกแต่แดดออก
2. นกกระจอกแปลกใจเรื่องอะไร

ก. ฝนตกแต่แดดออก	ข. มะพร้าวใจดี
ค. หาทางไปไม่ได้	ง. หาที่หลบฝนไม่ได้
3. นกกระวอกจะไปไหน

ก. ไปหากันมะพร้าว	ข. หลงทางไม่รู้จะไปไหน
ค. หาที่หลบฝน	ง. ไปหาอาหาร
4. ทำไมนกกระจอกจึงหนาว

ก. อากาศหนาว	ข. เล่นน้ำฝน
ค. เปียกฝน	ง. ไม่สบาย
5. ข้อใดแสดงว่านกกระจอกเป็นผู้มีกิริยาดี

ก. บินร่ายฝั้น	ข. ขอบใจที่มะพร้าว
ค. น้ำใจผูกพัน	ง. ไม่ลืมบุญคุณ

แบบฝึกที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างสมองกับสายตา

5.1 หาแบบฝึกโดยเขียนตอบลงในกระดาษที่ครูแจกให้และทำตามคำสั่ง ดังนี้

ข้อ 1 - 5 เขียนเฉพาะคำตอบลงในช่องว่าง

1. ในภาพนี้มีเด็กแห่งตัวนักเรียนกี่คน (ภาพเด็กหลายคน)
2. สิ่งที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในภาพ (ภาพหลายภาพมีขนาดต่างกัน)
3. ดูภาพนี้แล้วคิดถึงอะไรมากที่สุด (ภาพฝนตกกลางทุ่งนา)
4. ในภาพที่สิ่งที่ใบไม้ใดไม่ใช่อะไร (ภาพพืชหลายชนิด)
5. ถ้าพูดถึง "เข็มฉีดยา" นักเรียนนึกถึงภาพในมากที่สุด (ภาพบุคคลอาชีพต่าง ๆ)

ข้อ 6 - 10 เขียนวงกลมล้อมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

6. คำใดมีความหมายคล้ายคำว่า "ปรกติ"

ก. ผิดสังเกต	ข. เหมือนกัน
ก. ขรรมคา	ง. แปลก
7. คำใดมีความหมายตรงข้ามกับคำว่า "ปรากฏ"

ก. รบกวณ	ข. หายไป
ค. บังเกิด	ง. หาได้
8. คำใดมีความหมายเกี่ยวกับว่า สนุก ร่าเริง สาราญ .....

ก. เปิกยาน	ข. สลด
ค. วองไว	ง. คะนอง
9. ข้อใดเป็นคำพูดที่แสดงความรู้สึกสำนึกผิด

ก. สวัสดิ์	ข. ขอบคุณ
ก. ขอโทษ	ง. ไม่เป็นไร
10. คำใดมีความหมายว่า พุดจายกย่องชมเชย

ก. คำหนี	ข. สรรเสริญ
ค. ปฏิเสธ	ง. โทก

+

=

+

=

+

=

+

=

+

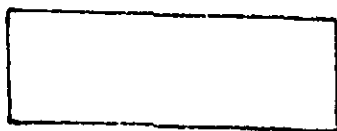
=

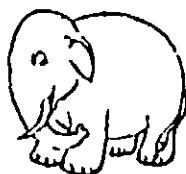
+

=

+

=

+

=

+

+

=

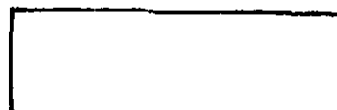
-

+

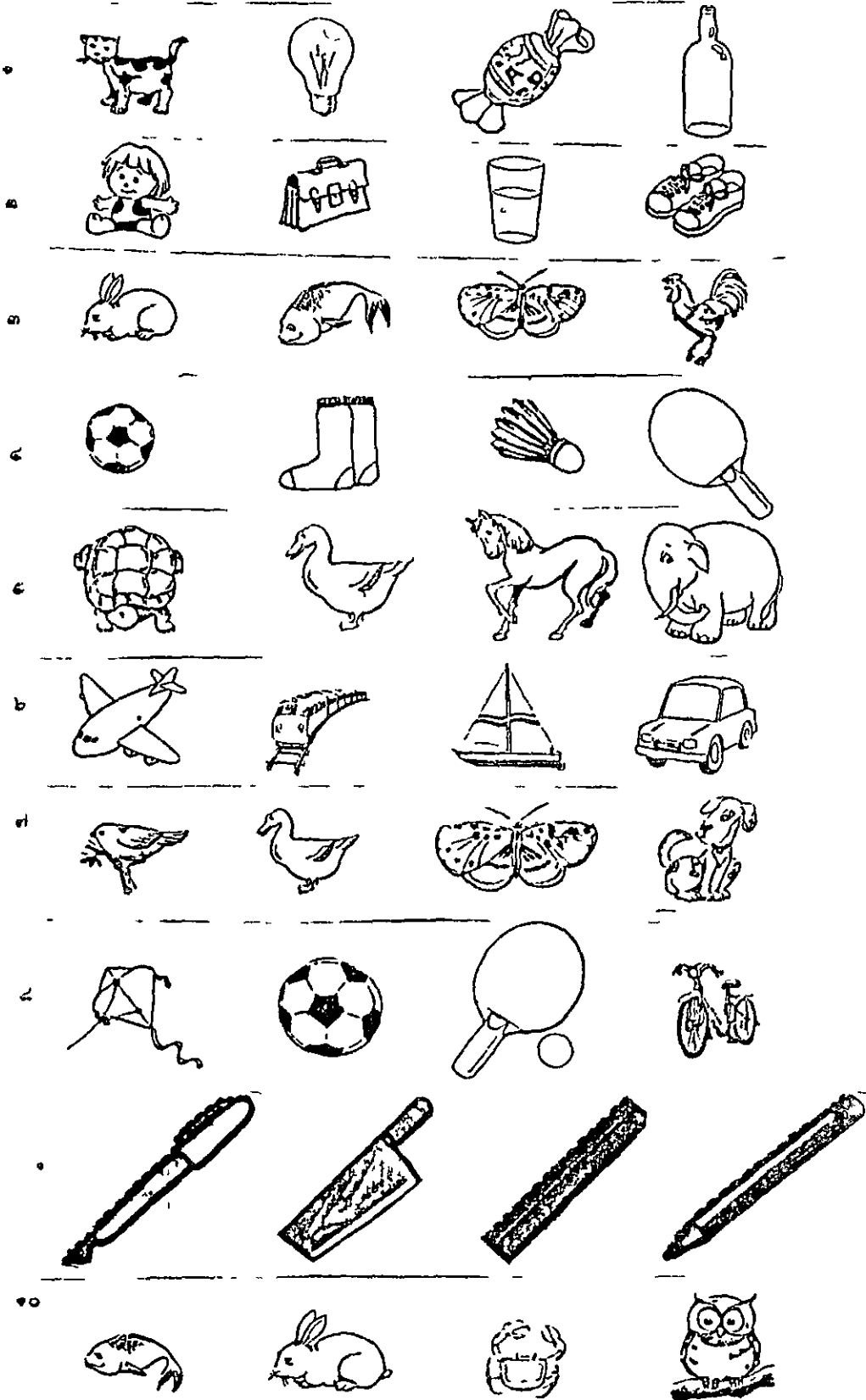

=

5.3 ดูภาพต่อไปนี้ แล้วเขียน X ทับภาพที่ตรงกับคำสั่งที่ครูจะบอกใบ้แต่ละข้อ
คำสั่งของครู

1. อะไรที่รับประทานได้
2. เมื่อนักเรียนจะเข้าโรงเรียนต้องไม่ลืมถืออะไรไปด้วย
3. สัตว์ตัวใดที่ฝึกปรัก
4. ของสิ่งใดที่ฝึกแยกไปกว่าพวกเดียวกัน
5. สัตว์ตัวใดป้อวียะมากกว่าสัตว์ชนิดอื่น
6. ยานพาหนะใดต้องเล่นในน้ำ
7. สัตว์ชนิดใดบินได้ไกลกว่าเพื่อน
8. เครื่องมือหาชนิดใดต้องใช้คนเล่น 2 คน
9. รูปใดไม่ใช่อุปกรณ์การเรียน
10. สัตว์ตัวไหนออกหากินในเวลากลางคืน

แบบฝึกที่ 6 ฝึกกวาดสายตา

ศูนย์การเรียนรู้เรื่องการฝึกกวาดสายตา

ความมุ่งหมาย

1. ฝึกการไ้สายตา
2. ฝึกการอ่านข้อความที่ละช่วงสายตา
3. ฝึกความเร็วในการอ่าน
4. ฝึกจับใจความในการอ่าน

ความคิดรวบยอด

การฝึกกวาดสายตาทำให้มีความแม่นยำในการใช้สายตาจับตัวอักษร โดยไม่ผิดพลาดและอ่านได้เร็วขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบัตรคำสั่งในแต่ละศูนย์การเรียนรู้ให้ นักเรียนสามารถทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง และทันเวลา

วิธีฝึก

1. จัดโต๊ะศูนย์การเรียนรู้ 6 โต๊ะ ๆ ละ 1 ศูนย์
2. ให้นักเรียนทำกิจกรรมแต่ละศูนย์ ๆ ละ 10 นาที
3. เมื่อหมดเวลาต้องเปลี่ยนศูนย์ทันที เมื่อนเวียนไปครบทุกศูนย์
4. สรุปกิจกรรมทั้งหมด จากผลงานของนักเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมในศูนย์ที่ 5 จะทำให้ทราบความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนแต่ละคน

ข้อ

ชุดศูนย์การเรียนรู้ 6 ชุด คือ

1. ชุดที่ 1 ผูกวาดสายทาค้วยภาพ
2. ชุดที่ 2 ผูกวาดสายทาคตามตัวอักษร
3. ชุดที่ 3 ผูกจับข้อความในแต่ละช่วงสายตา
4. ชุดที่ 4 ผูกจับข้อความในแต่ละช่วงสายตา
5. ชุดที่ 5 จับความเร็วในการอ่าน
6. ชุดที่ 6 ผูกเคลื่อนสายตาจากกล่องหมุน

ชุดที่ 1 ผูกวาดสายทาค้วยภาพ

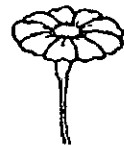
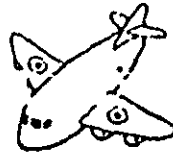
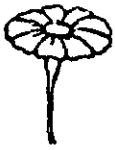
บัตรคำสั่ง ศูนย์การเรียนรู้ 1

1. หยิบแบบฝึกชุดที่ 1 เพียงแผ่นเดียว เขียนชื่อนักเรียนไว้ที่หัวกระดาษ
2. ทาตามคำสั่งในแบบฝึก
3. ตรวจคำตอบด้วยตนเอง โดยดูจากคำตอบด้านหลัง
4. ย้ายไปศูนย์ต่อไป

(เฉลย ข้อ ก. 4 ภาพ ข้อ ข. 5 ภาพ ข้อ ค. 4 ภาพ ข้อ ง. 3 ภาพ
 ข้อ จ. 3 ภาพ ข้อ ฉ. 2 ภาพ ข้อ ๖. 3 ภาพ)

- ก. ภาพถ้วยกาแฟ _____ ภาพ
 ข. ภาพเทียน _____ ภาพ
 ง. ภาพดอกไม้ _____ ภาพ
 จ. ภาพเครื่องบิน _____ ภาพ

- ช. ภาพปืน _____ ภาพ
 ฉ. ภาพร่ม _____ ภาพ
 ค. ภาพรถยนต์ _____ ภาพ

ชุดที่ 2 ผีกวาศายตามตัวอักษร

บัตรคำสั่งศูนย์การ เรียนที่ 2

1. หยิบแบบฝึกชุดที่ 2 เพียงแผ่นเดียว เขียนชื่อนักเรียนที่หัวกระดาษ
2. ทำตามคำสั่งในแบบฝึก
3. ตรวจคำตอบด้วยตนเอง โดยดูจากเฉลยด้านหลัง
4. ย้ายไปศูนย์ต่อไป

(เฉลยด้านหลัง)

อ่านครั้งที่ 1 คำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ก มี 13 คำ

อ่านครั้งที่ 2 คำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ท มี 14 คำ

อ่านครั้งที่ 3 คำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ห มี 15 คำ

ชุดที่ 2 ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ เพื่อหาคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะที่กำหนดให้ดังนี้

อ่านครั้งที่ 1 หาคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ก ว่ามี ..... คำ

อ่านครั้งที่ 2 หาคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ท ว่ามี ..... คำ

อ่านครั้งที่ 3 หาคำที่ขึ้นต้นด้วยพยัญชนะ ห ว่ามี ... .. คำ

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว หนากับแพะเป็นเพื่อนรักกันมาก ทั้งสองอยู่บ้านหลังเดียวกัน และช่วยกันทำงาน วันหนึ่งหนาคิดขึ้นมาได้ว่า "เราเป็นสัตว์ฉลาดไม่ควรมาทำงานลำบากเช่นนี้เลย" จึงแกล้งนอนป่วยทำท่าว่าไม่สบายมาก แพะสงสารหนาก็ทำงานแทนทั้งหมด และยังหาอาหารมาให้กินด้วย หนาก็แกล้งทำทีว่าป่วยอยู่หลายวัน จนแพะแปลกใจ จึงไปหาหมอหมูนารักษา หมอหมูตรวจอาการของหนาก็รู้ว่าโดนหลอก จึงแกล้งบอกไปข้างว่า หนามีนโรคติดต่อร้ายแรงมาก ให้แพะย้ายไปอยู่ที่อื่น หนาก็ต้องอยู่ตัวเดียว ห้ามใครเยี่ยมเด็ดขาด การรักษาวิธีเดียวคือ หนามองกินบรเพ็ดวันละ 1 ขันทุกวันจึงหาย หนาคิดว่าตนป่วยจริง ก็ทำตามทีหมอหมอบอกทุกประการ

ชุดที่ 3 ฝึกจับข้อความในแต่ละช่วงสายตา

บัตรคำสั่ง ศูนย์การเรียนที่ 3

1. อ่านเรื่อง สุกสาคร 2 ครั้ง โดยหาตามคำสั่งในหัวกระดาษ
2. หาแบบฝึกหัด
3. ตรวจคำตอบด้วยตนเอง จากคำตอบด้านหลังบัตรคำสั่งนี้
4. ย้ายไปศูนย์ต่อไป

(เฉลยคำตอบ)

1. พระอภัยมณี กับ นางเงือก
2. พระฤาษี
3. พระอภัยมณีจากไปตั้งแต่สุกสาครยังไม่เกิด
4. ฉลากและชุกชน
5. สุกสาครสามารถจับม้านิลมังกรได้เองและปราบพญาม้าตัวนี้ได้สำเร็จ
ม้านิลมังกร จึงเป็นม้าคู่ชีพของสุกสาคร)

ชุดที่ 3 อ่านเรื่องต่อไปนี้ที่ละวรรค โดยจับสายตาแต่ละครั้งในช่อง
ที่ละช่อง เมื่ออ่านจบแล้วตอบคำถามจากเรื่องต่อไปนี้

สุกสาคร

สุกสาครเป็นลูก

ของพระเอกชัย

กับนางเงือก

สุกสาครไม่เคย

เห็นหน้าพ่อ

เพราะพระเอกชัย

จากไปตั้งแต่

สุกสาครยังไม่เกิด

นางเงือกจึงนำสุกสาคร

มาให้พระเอกชัย

ที่เกาะแก้วพิสดาร

เป็นผู้เลี้ยงดู

สุกสาครเป็นเด็กฉลาด

และซุกซนมาก

จึงเป็นที่รักใคร่

ของพระเอกชัยยิ่งนัก

พระเอกชัยสอนวิชา

ความรู้ต่าง ๆ ให้สุกสาคร

และได้ทดลองวิชาความรู้

โดยให้สุกสาคร

ออกไปจับม้านิลมังกร

ซึ่งสุกสาครก็สามารถ

จับม้านิลมังกร

ซึ่งเป็นม้าพยศได้สำเร็จ

และม้านิลมังกร

ก็เป็นม้าคู่ชีพ

ของสุกสาครตลอดมา

บัตรแบบฝึกหัด

เติมคำและตอบคำถามจากเรื่อง "สุคสาคร"

1. สุคสาครเป็นลูกของ ..... กับ .....
2. .... แห่งเกาะแก้วพิสดาร เป็นผู้เลี้ยงดูสุคสาคร
3. สุคสาครไปเคยเห็นหน้าพ่อเพราะ .....
4. สุคสาครเป็นเด็ก ..... และ ..... มาก
5. เพราะเหตุใดมันานิคมังกรจึงเป็นม้าคู่ชีพของสุคสาคร
.....

ชุดที่ 4 ฝึกจับข้อความในแต่ละช่วงสายตา

บัตรคำสั่ง ศูนย์การเรียนรู้ที่ 4

1. อ่านเรื่อง "ดาวอังคาร" โดยหาภาพคำสั่งในหัวกระดาษ
2. หาแบบฝึกหัด
3. ตรวจสอบคำตอบจากคำตอบด้านหลังบัตรคำสั่งนี้
4. ข้ายไปเรียนศูนย์ต่อไป

(เฉลย   ข้อ 1. ง   ข้อ 2. ค   ข้อ 3. ข   ข้อ 4. ง   ข้อ 5. ค)

ชุดที่ 4 อ่านเรื่องต่อไปทีละบรรทัด โดยจับสายตาอยู่ที่เส้นกลางของแต่ละบรรทัด แล้วทำแบบฝึกหัดในหน้าต่อไป

ดาวอังคาร

ดาวอังคาร
เป็นดาวบริวาร
ดวงหนึ่งของ
ดวงอาทิตย์
ที่อยู่ใกล้โลก
มากที่สุด
มนุษย์จึงสนใจ
ที่จะศึกษาค้นคว้า
เรื่องราวเกี่ยวกับ
ดาวอังคาร
และพบว่า
ดาวอังคารมี
หมวกน้ำแข็ง
เกาะอยู่ที่
ส่วนเหนือสุด
และใต้สุด
แสดงว่าพื้นผิว
ดาวอังคาร
เคยมีน้ำไหลผ่าน
จำนวนมาก
นอกจากนั้น
ยังมีการสำรวจ
หายใจอีกด้วย

จึงมีหลายประเทศ
ส่งยานอวกาศ
และมนุษย์อวกาศ
ออกไปสำรวจ
ดาวอังคาร
โดยหวังว่า
ในอนาคต
ดาวอังคาร
จะกลายเป็น
บ้านแห่งใหม่
ของชาวโลก

แบบฝึกหัด

เขียนวงกลมล้อมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุดตามเนื้อเรื่องทีอ่าน

1. ข้อใดแสดงว่ามนุษย์สนใจศึกษาเรื่องดาวอังคารมากที่สุด
  - ก. การส่งยานอวกาศออกสำรวจดาวอังคาร
  - ข. พบหมวกน้ำแข็งบนดาวอังคาร
  - ค. พบก๊าซสำหรับหายใจ
  - ง. ดาวอังคารอยู่ใกล้โลกมากที่สุด
2. หมวกน้ำแข็งคืออะไร
  - ก. ก๊าซสีขาวที่ปกคลุมดาวอังคาร
  - ข. ปรากฏการณ์ธรรมชาติบนดาวอังคาร
  - ค. น้ำแข็งที่เกาะอยู่
  - ง. ดาวดวงอื่นที่บังอยู่
3. ดาวอังคารและโลกเหมือนกันในข้อใด
  - ก. ขนาดใกล้เคียงกัน
  - ข. เป็นดาวบริวารของดวงอาทิตย์เหมือนกัน
  - ค. มนุษย์สามารถอยู่บนดาวอังคารได้
  - ง. อยู่ใกล้กันมาก
4. อะไรที่แสดงว่าบนดาวอังคารมีน้ำ
  - ก. มีทะเลและมหาสมุทร
  - ข. มองเห็นเส้นทางน้ำบนดาวอังคาร
  - ค. มีก๊าซที่มนุษย์หายใจได้
  - ง. หมวกน้ำแข็งคือน้ำที่รวมตัวกันอยู่
5. บ้านใหม่ของชาวโลกหมายความว่าอย่างไร
  - ก. การปลูกบ้านบนดาวดวงอื่น
  - ข. การสร้างบ้านใหม่บนดาวอังคาร
  - ค. ความหวังของมนุษย์ที่จะไปอยู่บนดาวอังคาร
  - ง. มนุษย์ทุกคนจะมีบ้านสองแห่ง

ชุดที่ 5 จับความเร็วในการอ่าน

บัตรคำสั่ง ศูนย์การเรียนรู้ 5

1. หยิบบัตรบันทึกการอ่าน เขียนชื่อตนเองที่หัวกระดาษแล้วบันทึกเวลาเริ่มอ่านลงในข้อ 1
2. ดยิบบัตรเรื่อง อ่าน 1 ครั้ง แล้วดูเวลา บันทึกเวลาที่อ่านจบลงในข้อ 2 ของบัตรบันทึกการอ่าน
3. คิคระยะเวลาที่อ่าน บันทึกลงในข้อ 3 ของบัตรบันทึกการอ่าน
4. ทำแบบฝึกหัดลงในบัตรแบบฝึกหัด แล้วตรวจคำตอบจากคำตอบด้านหลังของบัตรคำสั่งนี้ รวมคะแนน แล้วใส่คะแนนลงในข้อ 4 ของบัตรบันทึกการอ่าน
5. คิคอัตราเร็วในการอ่านของตนเองในข้อ 5 ของบัตรบันทึกการอ่าน
6. คิคสมรรถภาพการอ่านเร็วของตนเองในข้อ 6 ของบัตรบันทึกการอ่าน ข้อ 5. และ 6. นี้ ถ้าทำไม่ได้ให้ถามครู
7. ย้ายไปเรียนศูนย์ต่อไป

(เฉลยคำตอบ)

1. เขาคิน	2. สัตว์	3. ชนมบัง	4. ปลา
5. กินหรือแย่งกันกิน	6. ตกน้ำ	7. เจ้าหน้าทีสวนสัตว์	
8. ถอด	9. ผาชนหนู	-	10. อาหาร

การให้คะแนน ในข้อละ 10 คะแนน)

ชุดที่ 5 อ่านเรื่องและหาแบบฝึกหัดต่อไปนี้ โดยบันทึกลงในแบบบันทึกการอ่าน

บันทึกการอ่าน

1. เวลาที่เริ่มอ่าน ..... น.

2. เวลาที่อ่านจบ ..... น.

3. เพราะฉะนั้นใช้เวลาในการอ่าน ..... นาที

4. รวมคะแนนที่ตอบถูกจากแบบฝึกหัด ..... คะแนน

5. อัตราเร็วในการอ่าน = $\frac{\text{จำนวนคำที่อ่านคือ 177 คำ}}{\text{เวลาในการอ่าน}}$

∴ อัตราเร็วในการอ่านของนักเรียน = $\frac{177}{\quad}$

6. สมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียน = $\frac{\text{อัตราเร็ว} \times \text{คะแนนจากแบบฝึกหัด}}{100}$

∴ สมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียน = $\frac{\quad}{\quad} = \frac{\quad}{\quad}$

บทเรื่อง

อ่านเรื่องต่อไปนี้ 1 ครั้ง แล้วหาแบบฝึกหัด

เช้าวันอาทิตย์แม่พาแจ่มมาเที่ยวเขาคิน แจ่มสนุกสนานมากเพราะชอบดูสัตว์ชนิดต่าง ๆ อยู่แล้ว และคราวนี้ก็ได้เห็นสัตว์แปลก ๆ อีกมากมายหลายชนิด เมื่อเดินมาถึงริมคลอง แม่ซื้อขนมปังที่เป็นอาหารปลาให้แจ่ม แจ่มโยนขนมปังให้ปลาที่ละชิ้น แม่เตือนไม่ให้แจ่มลงไปใกล้น้ำมากนัก แต่แจ่มไม่เชื่อ เขาอยากเห็นปลาแย่งกันกินขนมปัง จึงไม่ระวังตัวทำให้ลื่นตกลงไปในน้ำ พ่อคือเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์เดินมาเห็นเหตุการณ์เข้า จึงช่วยแจ่มขึ้นมาได้ แม่กล่าวขอบคุณแล้วพาแจ่มมาหาที่นั่งพัก แม่รีบถอดเสื้อผ้าของแจ่มออก มิดะนั้นจะเป็นหวัด โชคดีที่แม่มีผ้าขนหนูมาด้วย แจ่มจึงห่มผ้าขนหนูแล้วรับประทานอาหารกลางวัน แม่เตรียมมาอย่างเอร็ดอร่อย ระหว่างที่รอให้เสื้อผ้าแห้ง

แบบฝึกหัด

เติมคำลงในช่องว่างให้ได้ใจความตรงกับเรื่องที่อ่าน

- แม่พาแจ่มไปเที่ยว (1) ..... แจ่มชอบดู (2) ..... ต่าง ๆ มาก
- (3) ..... ให้แจ่มเพื่อโยนให้ (4) ..... เป็นอาหาร แจ่มอยากดู
- (5) ..... อาหารที่เขาให้ (6) ..... พ่อคือ (7) .....
- มาช่วยไว้ทัน แจ่มต้อง (8) ..... เสื้อผ้าออก มิดะนั้นจะเป็นหวัด โชคดีที่แม่มี
- (9) ..... ให้เขามห่ม และเตรียม (10) ..... มาให้เขารับประทานอย่าง
- เอร็ดอร่อย

ชุดที่ 6 ปีกเคลื่อนสายตาจากกลองหมุน

บัตรคำสั่ง ศูนย์การ เรียนที่ 6

อ่านเรื่องจากกลองหมุน โดยเคลื่อนสายตาไปที่ละบรรทัดพร้อมทั้งใช้มือหมุนไม้คานบน
ให้ข้อความเลื่อนขึ้นมา อ่านจบแล้วให้วาดรูปสัตว์ที่กล่าวถึง ระบายสีให้สวยงาม

ชุดที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องจากกลองหมุนแล้วทำตามคำสั่งในแบบฝึกหัด

บทอ่านในกลองหมุน

ตื่นเร็วลูกจำ
เวลาค่ามีค
จะได้บินยึก
ออกไปหากิน
ไปเที่ยวไปเล่น
เข่นนกผกบิน
ดูโลกโสดิณ
เมื่อยามราตรี
ลูกนอยแตงตัว
กันทั่วแล้วซี
ก่อนไปมานี้
ซีกันขึ้นมา
แม่จะจคไฟ
ที่กินไหนดนา
เป็นแสงส่องพา
ให้โลกสวยงาม
หิงหอยนอยนอย
มีแสงแวบวาม
ทุกตัวบินตาม
ควยความสุขเฮย

แบบฝึกหัด

1. ให้นักเรียนวาดรูปหิ้งห้อยตามเรื่องที่อ่าน แล้วระบายสีให้สวยงาม
2. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน
  1. หิ้งห้อยออกหากินในเวลาใด
  2. นักเรียนคิดว่าลูกหิ้งห้อยในเรื่องนี้มีมากกว่าหนึ่งตัวหรือไม่
  3. ก่อนออกจากรังแม่หิ้งห้อยทำอะไรกับลูกของมัน
  4. แสงหิ้งห้อยมีประโยชน์อย่างไร
  5. นักเรียนคิดว่าหิ้งห้อยในเรื่องนี้มีความสุขหรือไม่ เพราะอะไร

แบบฝึกที่ 7 ฝึกการอ่านเว้นวรรคตอน

7.1 อ่านออกเสียงเรื่องต่อไปนี้โดยอ่านติดต่อกันทีละช่อง   ให้ข้อความติดต่อกัน
แล้วจึงหยุดเว้นวรรคก่อนอ่านในช่องต่อไป

นกแสก

ใคร ๆ ก็ต้องรู้จักนกแสก

เพราะเวลาบิน

มันชอบร้องบอกชื่อ

ของมันดัง "แสก"

หน้าของมันสีขาว

ตากกลมดำ

หากใครกลัวผี

ก็เห็นมันเป็นหน้าผี

เวลานั่งรยยนต์กลางคืน

มักเห็นมันบินหนีไปข้างทาง

กลางวันชอบนอนบนเพดานบ้าน

หรือที่มุมมืดในหลังคาโบสถ์

มันชอบกินหนูนา

ฉะนั้นจึงมีประโยชน์กับชาวนามาก

ทรงใต้ที่มัน เกาะนอน

มักพบซากกระดูก

และหางของหนู

หรือเหยื่ออื่น ๆ

ตกลงไปกองอยู่ที่พื้นดิน

นกแสกนี้เขาถือกันว่า

ถ้ามันไปเกาะอยู่บนหลังคาบ้านใครแล้ว

จะทำให้คนในบ้านนั้นโชคร้าย

ก็จะมีคนเจ็บหรือกนตาย

ต้องทำบุญกันไว้

ซึ่ง เป็นเรื่องความเชื่อถือ

ที่ไม่มีเหตุผลเลย

7.2 อ่านนิทานเรื่อง เด็กเลี้ยงแกะ แล้วเขียนเครื่องหมาย / เพื่อแบ่งวรรคในประโยคให้ถูกต้อง (ดูการแบ่งวรรคในบรรทัดแรกเป็นตัวอย่าง)

มีเด็กเลี้ยงแกะคนหนึ่ง / เป็นคนชอบพุดจาเหลวไหล / ตลกคะนองอยู่เนื่องนิตย์ / บางทีไม่มีเรื่องอะไรก็ปั้นน้ำเป็นตัวขึ้นหลอกล่อคน เล่นอยู่มาวันหนึ่ง เด็กคนนั้นพาฝูงแกะไปกินหญ้าที่เชิงเขาริมชายทุ่งพอเขานึกสนุกขึ้นมาก็วิ่งหาหน้าคาตื้นไปร้องตะโกนบอกชาวบ้านว่า มาเร็วช่วยด้วยหมาป่าพากันมาเป็นฝูงจะกินแกะเสียหมดแล้ว"พวกชาวบ้านกำลังเกี่ยวข้าวอยู่ได้ยินเสียงเด็กร้องให้ช่วยตั้งนั้นก็ตกใจพากันถืออาวุธต่าง ๆ วิ่งจะไปช่วยครั้นถึงที่ฝูงแกะอยู่ก็ไม่เห็นสุนัขสักตัว เดียว เด็กคนนั้นก็หัวเราะ เป็นทีว่าหลอกล่อผู้ใหญ่ให้วิ่งมา เกือบพวกที่วิ่งไปนั้นรู้ว่าเด็กหลอก เล่นโกธพากันกลับมา

ต่อไปไม่สักกี่วันนัก เด็กคนนั้นกำลังไปเลี้ยงแกะอยู่ เผอิญมีสุนัขป่าฝูงใหญ่มาจริงๆ แล เห็นฝูงแกะก็วิ่งกรูมาแต่ไกล เด็กคนนั้นแลเห็นจึงวิ่งไปร้องตะโกนบอกให้ชาวบ้านช่วยเช่นครั้งก่อน ชาวบ้านได้ยินก็เฉยเสียนึกเคืองในใจว่าเจ้านี่มาหลอกเล่นอีกก็ไม่มีการไปช่วยฝูงสุนัขป่ากำลังหิวจัดก็เร่เข้าไปห้อมล้อมกัดแกะกินเสียหมด เด็กนั้นก็วิ่งร้องไห้หนักแล้วสุนัขกลับมาบอกพ่อแม่พ่อแม่ตกใจครั้นพุดไปพุดมาก็ได้ความว่าเป็นเหตุอันตรายถึงกับได้รับความเสียหายครั้งนี้ก็เพราะลูกของตัว เคยพุดจาเหลวไหลมามากจนเมื่อมีเหตุจริงก็ไม่มีใครเชื่อจึงเขียนสัญลักษณ์ของตัวเป็นรหัส

7.3 ให้นักเรียนอ่านออกเสียงที่ละวรรค โดยอ่านตามครูก่อน แล้วฝึกอ่านเอง

บทร้อยกรอง เทียบ เขาหิน

นั่งรุดตุดตุด	ใจเต้นตุ้กตุ้ก
อยู่ขมขมเร็วนัก	เกี้ยวของตกใจ
หมุนออกไปเที่ยว	ดูเดี๋ยวเร็วไว
ตุดตุดวิ่งไกล	ผานทางจอแจ
นอนน้อยตื่นเด่น	อยากเห็นเขาหิน
คุนคุนผิน	สงเสียดขอแฉ
เสื่อซางกว้างหมี	ชนะลิงแสม
กระต่ายกระแต	มีไวไหม

แบบฝึกที่ 8 การฝึกเว้นวรรคตอนในการอ่าน

8.1 เขียนเครื่องหมาย / คั่นระหว่างคำในประโยคแล้วอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง

ตัวอย่าง ของแบบฝึกหัดราคาต่างๆ

1. คนกอดคอกมอญกบนอนบนบก
2. คนจรรนอนสพายบนถนนหลวง
3. คนฉอมลอบชนของออกนอกหมก
4. นกนอนบนกอดอกกกจนตกกลางหนองน้ำ
5. พอนกตกบกถึงจวนตกลงตรงกอดอกกก

8.2 อ่านนิทานเรื่อง ลูกปุกกับแม่ปู แล้วแบ่งวรรคตอนเสียใหม่ให้ถูกต้อง

เครื่องหมายในการแบ่งวรรคตอน

— หมายถึง อ่านติดกัน

/ หมายถึง อ่านเว้นวรรค

ตัวอย่าง เขาไม่สบายมากจนหมอต้องให้เขาไปนอนโรงพยาบาล

นิทานเรื่อง ลูกปุกกับแม่ปู

วันหนึ่งน้ำ สงงวคปูสอง ตัวแม่ลูกพา กันไต่ลงไปหา กิบทามขายเลน
 ขณะเมื่อไต่ ไปนั้นลูก เดินหน้าแม่เดินหลังตา แม่ัว้อยู่ที่ลูกพอ ไต่ไปได้สักหน่อยแม่
 ก็ร้องบอกไปแก่ ลูกว่า "นั่นทำไมเจ้าจึงเดินจุ่ม จุ่มซักไปเซ มาคังนั้นจะ เดินให้
 ตรงๆทางไม่ ไค้หรือจะไค้ ไปถึงที่หา กินเสียเร็วๆ มัวเดินคคไปคค มาเช่นนี้ น้ำ
 ก็จะขึ้นมาเสีย ก่อนเราไปถึงที่" ลูกปูจึงย้อนถามมาว่า "แม่จะ ให้เดินให้ตรงทาง
 นั้นเดิน อย่างไรฉันยังไม่ รูแมลองเดินให้ฉัน ดูสักทีแม่ ปุกก็เดินตรงทางไม่ไค้ด้วย
 วิสัยปูยอมเดินคคไปคค มาเป็นธรรมดาแต่หากแม่ ปุกก็เดินตรงทางไม่ไค้ด้วย

8.3 เขียนเครื่องหมาย / แบ่งข้อความในแต่ละวรรคของบทร้อยกรองแล้วอ่านออกเสียง
(ดูบรรทัดแรกเป็นตัวอย่าง)

วิชาเหมือนสินค้า
ต้องยากลำบากไป
จงตั้งเอากายเจ้า
ความเพียรเป็นโยธา
นิ้วเป็นสายระยาง
ปากเป็นนายงานไป
สติเป็นหางเสือ
ถือไว้อย่าให้เอียง
ปัญญาเป็นกลองแก้ว
เจ้าจงเอาหุตา
ชี้เกียดคือปลาร้าย
เอาใจเป็นปืนคม
จึงจะได้สินค้ามา
จงหมั่นมั่นหมายใจ

อันมีค่าอยู่เมืองไกล
จึงจะได้สินค้ามา
เป็นส่ำเภอาอันโสกา
แขนซ้ายขวาเป็นเสาโบ
สองเท้ากางสอใหญ่
อชฌาสัยเป็นเสปียง
ถือท้ายเรือไว้ให้เที่ยง
ศักแล่นเลื่องข้ามคงคา
สองคู่แถวเนินหินผา
เป็นลาตาฬังकुลม
จะทำลายให้เรือจม
ยิงระคมให้จมไป
คือวิชาอันพิสมัย
อย่าได้คร้านการวิชา

แบบฝึกที่ 9 อ่านคำยาก

9.1 เกมอ่านคำยาก

ความหมาย

ฝึกอ่านคำยาก

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำยากทำให้จดจำรูปคำยากได้ มีความมั่นใจในการอ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดกติกาการ เล่นและบัตรคำยากให้ นักเรียนสามารถเล่นเกม และอ่านคำยากได้

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม (กลุ่มละ 3 คน)
2. แต่ละกลุ่มฝึกอ่านบัตรคำให้ได้ทุกคน
3. เมื่อเริ่มแข่งขัน ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มผลัดกันยกคำ โดยให้ทุกคนในกลุ่มได้ยกคำเท่ากันทุกคน คนที่ยกคำในกลุ่มที่ 1 จะเรียกให้สมาชิกคนใดในกลุ่ม 2 อ่านก็ได้ ถ้ากลุ่ม 2 อ่านได้จะได้ 1 คะแนน แต่ถ้าอ่านไม่ได้หรืออ่านผิด ผู้อ่านต้องมาเป็นเฉลยของกลุ่มที่ 1 ครั้งต่อไปให้กลุ่มที่ 2 เป็นผู้อยกคำให้กลุ่มที่ 1 อ่าน ถ้าเฉลยอ่านได้ให้อ่านก่อน ถ้าอ่านถูกก็กลับไปกลุ่มเดิมได้ ถ้าอ่านไม่ไ้จะเรียกสมาชิกคนใดในกลุ่ม 1 อ่านก็ได้ ผลัดกันเช่นนี้จนหมดบัตรคำ
4. นำบัตรคำที่นักเรียนอ่านไม่ได้มาฝึกอ่านอีกครั้งหนึ่ง

สื่อ

บัตรคำยาก 2 ชุด ๆ ละ 24 บัตร ดังนี้

ศาสนา	เจริญ	ชื่อสัตย์	ผลศึกษา	โคลงเคลง	เกรง
ปัจจุบัน	ประพณี	สาขาวรมสมบัติ	หลงใหล	เจตนา	ปรากฏ
ธานี	บริหาร	เอกเชนก	ปรกติ	สรรเสริญ	ไผ่ผืน
ธรรมกา	โทรเลข	เหยียบ	ประสงค์	ปฏิเสธ	คลัง

9.2 กิจกรรมอ่านคำคล้องจอง

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำยาก

ความคิดรวบยอด

การฝึกอ่านคำยากด้วยคำคล้องจอง ทำให้มีความระมัดระวังในการอ่าน และอ่านคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดบทอ่านคำคล้องจองให้ นักเรียนสามารถอ่านคำคล้องจองได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน แจกบทอ่านให้คนละบท ซึ่งแต่ละคู่จะได้บทอ่านไม่เหมือนกัน
2. ให้แต่ละคู่ฝึกอ่านให้กันและกัน จนอ่านได้คล่อง
3. ให้นักเรียนที่มีบทอ่านเหมือนกันอ่านออกเสียงพร้อมกัน แล้วให้อ่านทีละคน

สื่อ

บทอ่าน 2 บท ดังนี้

- ปัจจุบัน	วันพฤหัสบดี	จัดผลไม้	ไม่ปรากฏ
จกปรอท	ปลอกกล้วย	ไม่สุจริต	จิตสรว เสริญ
เชิญไผ่ต้น	มันคงดี	มีความประสงค์	นำลงไหล
- มีพระ	ประพาศิ	ถวายขอบ	มอบหลักฐาน
การปฏิเสธ	เจตนาร้าย	ไม่สรว เสริญ	เกินประสงค์
หลงภูมิใจ	ไผ่ต้นถึง	จึงปรากฏ	หมดความทุกข์

9.3 เขียน ( ) ล้อมรอบอักษรหน้าข้อความที่ถูกขีดในแต่ละข้อ

ตัวอย่าง สรรเสริญ

ก. สัน - เลิน

ข. สัน - ระ - เลิน

ค. สะ - ระ - เลิน

1. อพยพ

ก. อบ - ยบ

ข. อบ - พะ - ยบ

ค. อะ - พะ - ยบ

2. ภรรยา

ก. พะ - ริ - ยา

ข. พะ - ระ - ยา

ค. พัน - ระ - ยา

3. สวรรค์

✓ ก. สะ - หวัน

ข. สะ - วัน

ค. สะ - ระ - วัน

4. เอกเขนก

ก. เอก - เขก

ข. เอก - เข - นก

ค. เอก - ชะ - เนก

5. เจตนา

ก. เจต - ตะ - นา

ข. เจ - ตะ - นา

ค. เจต - นา

6. ปลาตึก

ก. ปลา - สะ - ตึก   ข. ปลาค - สะ - ตึก   ค. ปลาค - สะ - ตึก

7. ฤกษ์

ก. ริก   ข. เรอ   ค. เริก

8. จานรจจา

ก. จา - นัน - จา   ข. จา - นัน - จา   ค. จา - นะ - จา

9. สหกรณ์

ก. สะ - หะ - กอน   ข. สะ - หะ - กอน   ค. สะ - หัก - กอน

10. พลศึกษา

ก. พน - ลึก - ล่า   ข. พน - ละ - ลึก - ล่า   ค. พะ - ละ - ลึก - ล่า

แบบฝึกที่ 10 อ่านคายาก

10.1 กิจกรรมอ่านบัตรคำประสมอักษร

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคายาก

ความคิดรวบยอด

การประสมอักษรโดยใช้บัตรประสมอักษร ทำให้สะกดคำและอ่านคำได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

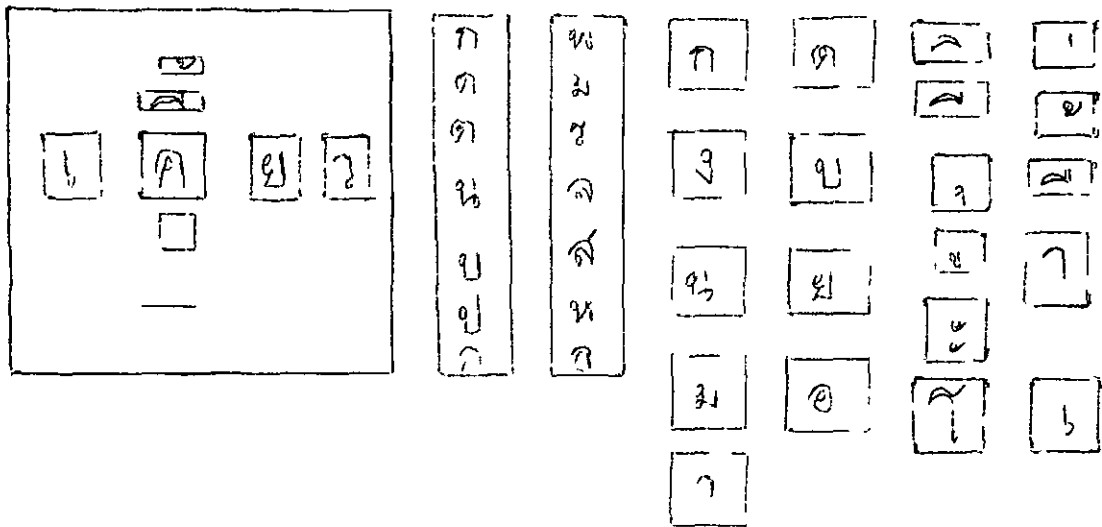
เมื่อกำหนดบัตรประสมอักษรให้ นักเรียนสามารถประสมอักษร เป็นคำที่มีความหมายและอ่านคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ให้นักเรียนจับคู่กัน 3 คู่
2. แจกอุปกรณ์ชุดละ 1 ชุด
3. แต่ละคู่จะฝึกประสมอักษรเป็นคำ โดยใช้บัตรอักษรได้แก่บัตรพยัญชนะ บัตรสระ บัตรวรรณยุกต์ เขียนลงในช่องเขียนบัตรคำ แล้วเลื่อนบัตรพยัญชนะต้น เพื่ออ่านคำ ฝึกเช่นนี้โดยเปลี่ยนบัตรสระ บัตรวรรณยุกต์ และบัตรตัวสะกดไปเรื่อย ๆ
4. ให้นักเรียนแต่ละคู่ออกมาแสดงการประสมอักษรและอ่านคำให้เพื่อนฟัง ถ้าอ่านผิดครูต้องแก้ไขให้ถูก

๑๖

บัตรภาพประสมอักษร และบัตรอักษร 3 ชุด

10.2 เกมตกปลา

ความมุ่งหมาย

ฝึกอ่านคำยาก

ความคิดรวบยอด

การเล่นเกมน่าสนใจทำให้รู้สึกสนุกสนาน ฝึกความระมัดระวังในการอ่าน และพยายามอ่านให้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดกติกาการเล่นและบัตรคำยากให้ นักเรียนสามารถเล่นเกม
และอ่านคำได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ครูเขียนวงกลมบนพื้นห้อง สมมุติเป็นบ่อปลาใส่ปลาไว้กลางบ่อ
2. แบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม แต่ละกลุ่มผลัดกันออกมาตกปลาทีละคน
ใช้เวลากลุ่มละ 1 นาทีต่อครั้ง เมื่อแต่ละคนตกปลาขึ้นมาได้ ต้องอ่านออกเสียงคำ
ในปลาตัวนั้นให้ได้ ถ้าอ่านไม่ได้หรืออ่านผิด ต้องปล่อยปลาลงบ่อตามเดิม
3. กลุ่มที่ตกปลาได้มากเป็นผู้ชนะ
4. นำบัตรปลาที่ตกได้มาเปลี่ยนกันอ่านระหว่างกลุ่ม
5. ฝึกอ่านคำจากบัตรปลาที่ตกไม่ได้

สื่อ

1. คันเบ็ด 1 คัน (เบ็ดคือแม่เหล็ก)
2. บัตรคำรูปตัวปลา 30 ตัว ภายในเขียนคำยากตัวละ 1 คำ ดังนี้

ปราณี	ราษฎร	พระมหากษัตริย์	กล้ากลืน	ธรรมชาติ
รำคาญ	สงบเสงี่ยม	เขย่า	เกษตร	ฐาปนา
สังเกต	เผลอ	กังวล	พลาสติก	คลัง
อภิเษก	ล้านชาน	ผลัด	เกรงใจ	เปลี่ยนแปลง
เสมอ	แกว่งไกว	เศษขยะ	ครอบครั	พลิกคว่ำ
อัยยาศัย	พุทธา	โฆษณา	เขียน	ชะมักเขม่น

10.3 เกมจับผิด

ความมุ่งหมาย

ฝึกสังเกตการฟังจากข้อความที่อ่าน

ความคิดรวบยอด

การฟังการอ่านข้อความที่มีการอ่านเพิ่มหรือลดคำ ทำให้ระมัดระวังการอ่านของตนเองมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อให้นักเรียนฟังการอ่าน ที่มีการอ่านเพิ่มหรือลดคำ นักเรียนสามารถจับผิดการอ่านได้

วิธีเล่น

1. ครูแจกบัตรข้อความคนละบัตร
2. เปิดเครื่องบันทึกเสียงให้นักเรียนฟังการอ่านข้อความจากเครื่อง
3. นักเรียนตั้งใจฟังและจับผิดการอ่านจากเครื่องบันทึกเสียง โดยชี้ข้อความที่อ่านเกิน และเพิ่มเติมคำที่อ่านตกหล่น
4. เปลี่ยนบัตรกันตรวจ โดยฟังการอ่านอีกครั้ง ครูคอยบอกตอนที่อ่านเกินและอ่านตก

สื่อ

1. เครื่องบันทึกเสียง
2. บัตรข้อความคนละ 1 บัตร มีข้อความดังนี้

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ลิงเสือและกระต่ายอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน
 ในแต่ละวันสัตว์ทั้งสามต่างมีหน้าที่หาอาหารคนละประเภท มารับประทานด้วยกัน
 คือ ลิงหาผลไม้ เสือหาเนื้อสัตว์ กระต่ายหาผักและข้าว ทำให้สัตว์ทุกตัวมีสุขภาพดี
 เพราะมีอาหารรับประทานอย่างครบถ้วน อยู่มาวันหนึ่ง ลิงเจ้าความคิดก็บอกเพื่อน
 ทั้งสองว่า "ต่อไปเราจะผลักดันหาอาหารคนละเค็มนดีกว่า ทุกคนจะได้มีเวลาร่าง
 นอนสบายอยู่กับบ้านถึงสอง เค็มนึงล่ะ" เสือและกระต่ายก็ตกลง เค็มนแรกเป็น
 หน้าที่ของเสือ เสือก็หาได้แต่เนื้อสัตว์ เค็มนที่สองลิงก็หาแต่ผลไม้ เค็มนที่สาม
 กระต่ายก็หาได้แต่ผักและข้าว กว่าเวลาจะผ่านไปครบสามเค็มน สัตว์ทุกตัวก็ผ่ายผอม
 ไม่มีแรง เพราะรับประทานอาหารไม่ถูกส่วน ร่างกายต้องการอาหารทุกประเภท
 ในเวลาเดียวกัน สัตว์ทุกตัวจึงต้องออกไปหาอาหารทุกวันเหมือนเดิม

แบบฝึกหัดเสริมข้อบกพร่องในการอ่านออกเสียงภาษาไทย

กลุ่มที่ 5 กลุ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง

แบบฝึกที่ 1 การอ่านคำจากภาพ

1.1 เกมอ่านคำจากภาพ

ความมุ่งหมาย

ฝึกการสังเกตภาพ สื่อความหมายจากภาพ

ความคิดรวบยอด

การอ่านภาพเป็นการสื่อความเข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกาหนดภาพให้นักเรียนสามารถอ่านคำจากภาพที่กำหนดให้ได้

วิธีเล่น

1. แจกภาพต่อไปนี้คนละ 1 ภาพ
2. นักเรียนอ่านคำจากภาพนี้ให้ได้มากที่สุด และเขียนชื่อสิ่งนั้นลงบนภาพภายในเวลา 3 นาที ผลัดกันอ่านคำที่เขียนไว้คนที่อ่านได้มากที่สุดเป็นผู้ชนะ

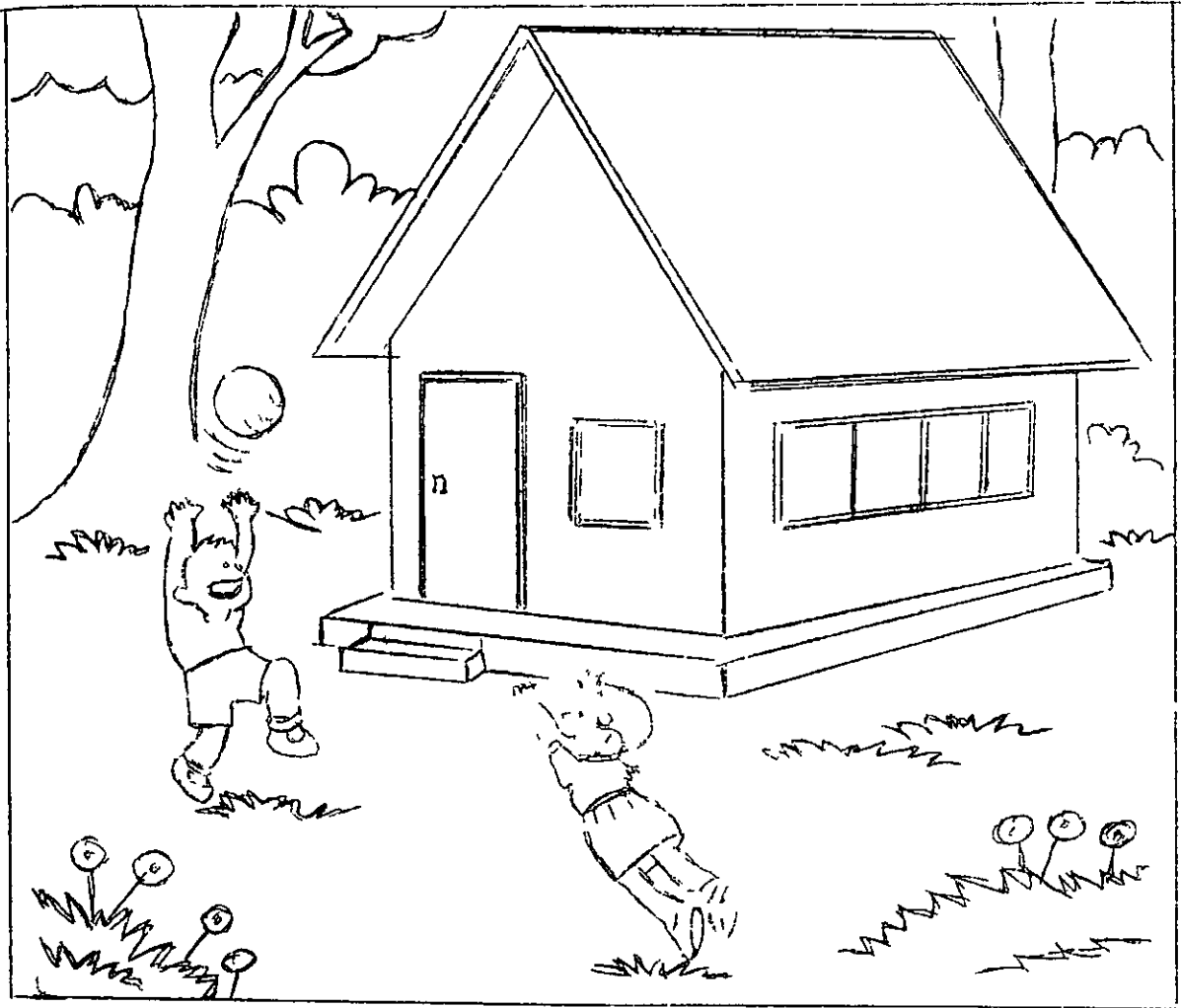
สื่อ

ภาพที่กำหนดให้คนละ 1 ภาพ

1.2 บอกเรื่องจากภาพ

ให้นักเรียนบอกเรื่องราวสั้น ๆ จากภาพที่กำหนดให้

1.3 กิจกรรมเรียงลำดับภาพ

ความหมาย

1. ปicker เรียงลำดับเรื่องราวจากภาพ
2. ปicker สรุปใจความจากภาพ
3. ปicker เล่าเรื่องจากภาพ

ความคิดรวบยอด

การเรียงลำดับเรื่องราวจากภาพเป็นการจับใจความ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

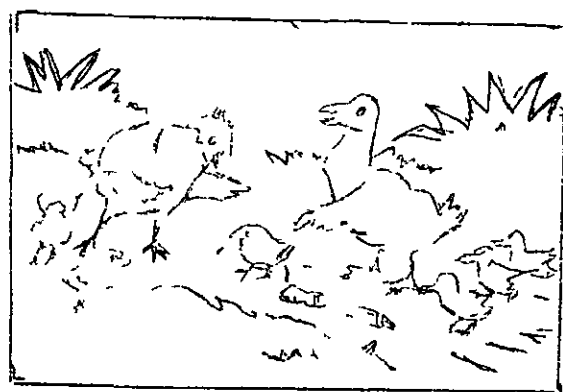
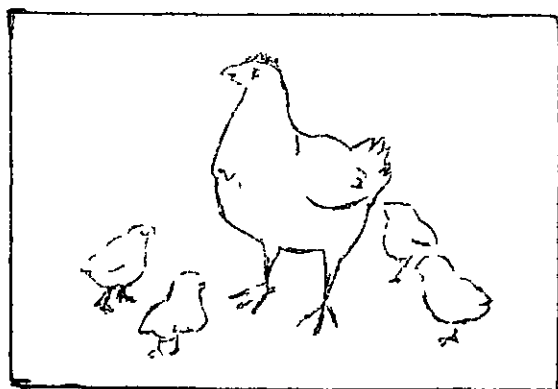
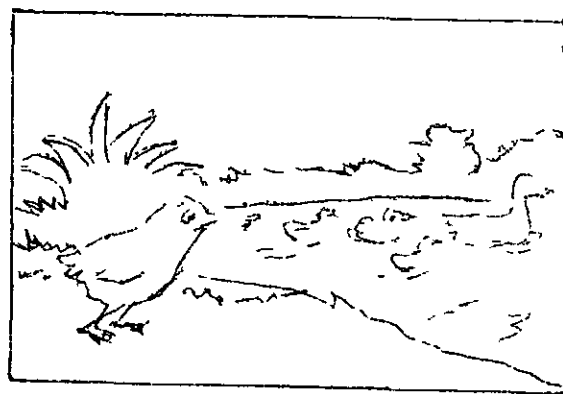
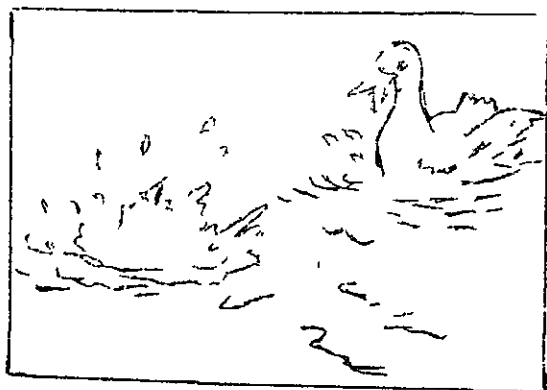
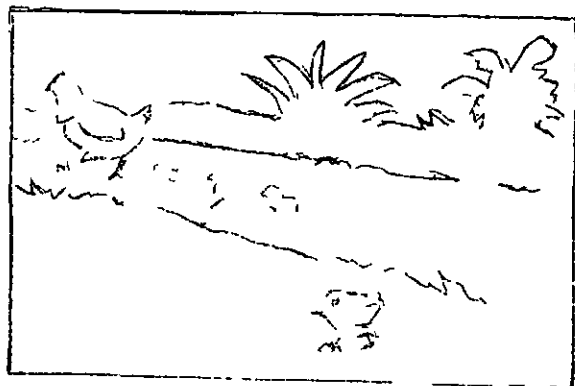
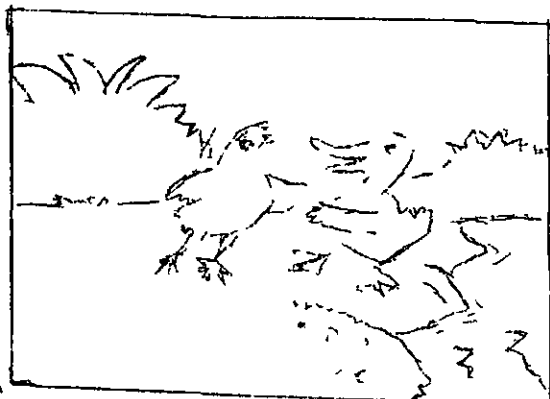
เมื่อกำหนดภาพให้นักเรียนสามารถเรียงลำดับภาพให้เป็นเรื่องราวได้

วิธีเล่น

1. ครูแจกภาพชุด ลูกไก่ว่ายน้ำ คนละชุดแต่ละชุดมีภาพ 6 ภาพ
2. ให้นักเรียนเรียงลำดับภาพในเวลา 1 นาที
3. นักเรียนผลัดกันเล่าเรื่องราวจากภาพที่ตนเรียงไว้

สื่อ

แผ่นภาพเรื่อง "ลูกไก่ว่ายน้ำ" คนละ 1 ชุด ดังนี้

1.4 กิจกรรมเล่าเรื่องจากภาพ

ความมุ่งหมาย

ฝึกการสร้างเรื่องราวจากภาพตามความเข้าใจ

ความคิดรวบยอด

การอ่านเรื่องจากภาพ เป็นการฝึกการจับใจความ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดภาพให้ นักเรียนสามารถสร้างเรื่องจากภาพตามความเข้าใจ
ของตนและอ่านให้เพื่อนฟังได้

วิธีเล่น

1. ครูแจกภาพคนละ 1 ภาพ พร้อมทั้งกระดาษคินสอ
2. ให้นักเรียนเขียนเรื่องตามความนึกคิดของนักเรียนเอง จากภาพที่
กำหนดให้ ความยาวประมาณ 8 - 10 บรรทัด
3. นักเรียนผลัดกันอ่านเรื่องที่ตนเขียนขึ้นให้เพื่อนฟัง พร้อมทั้งตีภาพ
ให้เพื่อนดูด้วย

สื่อ

ภาพแสดงเหตุการณ์ต่าง ๆ เท่าจำนวนนักเรียน

แบบฝึกที่ 2 ฝึกความเข้าใจภาพและคำ

2.1 เกมจับคู่

ความมุ่งหมาย

ฝึกความเข้าใจจากการอ่านภาพ

ความคิดรวบยอด

การอ่านภาพเป็นการสื่อความเข้าใจ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดภาพที่สัมพันธ์กันหลาย ๆ คู่ ให้นักเรียนสามารถจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กันได้

วิธีเล่น

1. แจกบัตรภาพให้นักเรียนคนละ 1 ชุด
2. ให้นักเรียนแข่งขันกันจับคู่ภาพที่มีความสัมพันธ์กันให้ได้ 10 คู่ในเวลา 2 นาที
3. คนที่ทำเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นผู้ชนะ
4. ให้นักเรียนผลัดกันบรรยายภาพแต่ละคู่ว่าสัมพันธ์กันอย่างไร

สื่อ

ภาพที่มีความสัมพันธ์กัน 10 คู่ เท่าจำนวนนักเรียน

2.2 อ่านคำในแต่ละข้อแล้วเลือก ☒ ทับคำใน ☐ ของข้อนั้นที่มีความหมายตรงกัน หรือสัมพันธ์กัน

โคลงเคลง

บ้านของนักเรียน	~~เรือถูกพายุ~~	รถไฟจอด

1. เกษตร

แม่ค้า	ชาวนา	ข้าราชการ

2. คริสต์

พระมหากษัตริย์	พระสงฆ์	ลีเก

3. ราษฎร

ตำรวจ	นักเรียน	ประชาชน

4. พลศึกษา

การหักกายบริหาร	โต๊ะบิงปอง	เสื้อกางเกงชุดกีฬา

5. ศาสน์

โรงเรียน	พระ	พ่อแม่

6. เพลิน

นักเรียนนั่งคูโหล หัดคัน	นักเรียนกวาดบ้าน	นักเรียนถูกทำโทษ

7. สาธารณสมบัติ

เครื่องโทรศัพท์ที่บ้าน	ดอกไม้ในแจกัน	ถนน

8. สุริยา

พระอาทิตย์	พระจันทร์	ดวงดาว

9. ปฏิเสธ

นักเรียนสิ้นหน้า	นักเรียนวิ่งหนีสุนัข	นักเรียนรับขนมมารับประทาน

10. เอกชนก

เชือกสำหรับกระโดด	โต๊ะรับแขก	หมอนและพนักนอน

2.3 เขียนเครื่องหมาย $\times$ ทับคำใน $\square$ ที่ไม่ต้องการทิ้งแล้วอ่านออกเสียงให้
ประโยคได้ใจความถูกต้อง

1. เขาส่ง

โทรเลข
จดหมาย
ไปรษณีย์

 ไปให้ทางบ้านทราบว่า เขาจะกลับถึงบ้านเย็นวันพรุ่งนี้

2. รถไฟ

คัน
ขบวน
ตู้

 นี้แล่นมาจากจังหวัดเชียงใหม่

3. คุณครูเป็นผู้มี

บุญคุณ
ตอบแทน
ขอบคุณ

 ต่อเรามาก

4. เขา

ชอบใจ
ชอบใจ
ภูมิใจ

 ที่ได้ทำประโยชน์ให้กับผู้อื่น

5. ผู้ที่มีความ

สามัคคี
พยายาม
พร้อมเพรียง

 จึงประสบความสำเร็จ

6. ถนนหนทางทำให้หมู่บ้านของเรา

สมบูรณ์
เติบโต
เจริญ

 ขึ้นมาก

7. เขามาโรงเรียนเข้าฝึก

เวลา
ปรกติ
แปลก

 ไปกว่าทุกวัน

8. เขามีความสุข

สำราญ
ไพเราะ
สนุก

มากเมื่ออยู่กับเพื่อน ๆ

9. คุณครู

บอก
อนุญาต
ทำโทษ

ให้เขาคับขันก่อนเวลาเลิกเรียน เพราะเขาไปสบาย

10. ก่อนจะรับประทานอาหาร

เท
ล้าง
เชย

ทุกครั้ง

แบบฝึกที่ 3 ฝึกความเข้าใจประโยคและข้อความ

3.1 เกมหาหัวใจของประโยค

ความหมาย

ฝึกจับใจความสำคัญของประโยค

ความคิดรวบยอด

การฝึกจับใจความของประโยค เป็นพื้นฐานของการเข้าใจความจากเรื่อง
ที่อ่าน

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดประโยคให้ นักเรียนสามารถบอกใจความของประโยคได้

วิธีเล่น

1. นักเรียนนั่งล้อมวงเป็นวงกลม
2. ครูวางบัตรรูปคนและรูปหัวใจไว้กลางวง
3. เริ่มเล่นโดยให้นักเรียนแต่ละคนหยิบบัตรรูปคนและรูปหัวใจอย่างละ
บัตร อ่านประโยคในบัตรรูปคนแล้วย่อประโยคให้ได้เฉพาะใจความของประโยค
เขียนลงในรูปหัวใจ เมื่อเขียนเสร็จแล้วก็หยิบบัตรคู่ใหม่ขึ้นมาทาต่อไปเรื่อย ๆ จน
หมดจำนวนบัตร
4. ให้แต่ละคนอ่านบัตรรูปคนและบัตรรูปหัวใจที่เขียนบ่งไว้ ทุกคนช่วยกัน
ตัดสินใจว่าใจความสำคัญในรูปหัวใจถูกต้องหรือไม่ ผู้ชนะคือผู้ที่มีบัตรรูปหัวใจที่ถูกต้อง
มากที่สุด

สื่อ

1. บัตรรูปหัวใจ 15 บัตร
2. บัตรรูปคน 15 บัตร เขียนประโยคด้านหลัง บัตรละ 1 ประโยค

ดังนี้

- เขาปิดโทรทัศน์ที่กำลังดูอยู่ที่นั่น
- วันนี้พ่อและแม่จะพาไปดูสัตว์ชนิดต่าง ๆ ที่เขากิน
- ในห้องสมุดของโรงเรียนมีหนังสือมากมายหลายชนิด
- นกน้อยบินฉวัดเฉวียนไปมาเพื่อหาเหยื่อเป็นอาหาร
- ราษฎรทุกหลังคาเรือนต่างพากันมารอรับเจ้าแก้วตั้งแต่เช้าตรู่
- การเล่นเกมเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่งที่ช่วยให้ร่างกาย

แข็งแรง

- โดยทั่วไป สุนัขเป็นสัตว์ที่รักเจ้าของมากกว่าสัตว์ชนิดอื่น
- ประชาชนทุกคนต้องให้ความร่วมมือในการช่วยกันรักษาสัตว์ของ

ที่เป็นสาธารณสมบัติไม่ให้เสียหาย

- แดงและเพื่อนของเขาอีกหลายคนจะพากันไปงานวันเกิดของเด็ก

ชายปรีชา

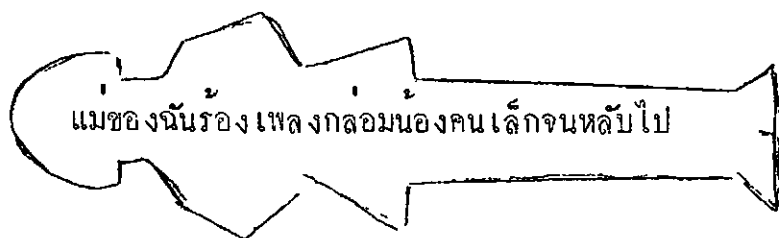
- พ่อชอบเปิดวิทยุฟังข่าวจากวิทยุในตอนเช้าทุกวัน
- เสียงที่ดังเอะอะโครมครามนอกบ้านทำให้เขาสะดุ้งตื่นขึ้นทันที

ทันใด

- มีผีเสื้อสีสวยสองสามตัวบินตอมดอกไม้หลายสีอย่างเพลิดเพลิน
- ปิติ หาดินสอสีแดงและดินสอสีเขียวหายไปหรรบ ๆ กัน
- แม่น้ำที่หน้าตลาดขายขนุนเนื้อสีใดก็ดำโรมาดบาย
- เด็กชายและเด็กหญิงกำลังเล่นอย่างสนุกสนานเพลิดเพลินกลาง

สนามหญ้าหน้าโรงเรียน

3. ตัวอย่างบัตรรูปคนเขียนประโยคไว้ด้านหลัง ดังนี้

และตัวอย่างบัตรรูปหัวใจที่เขียนใจความของประโยคตัวอย่างไว้แล้ว คือ

3.2 กิจกรรมปริศนาคาทาย

ความมุ่งหมาย

ฝึกการจับใจความและคิดตามประโยคที่อ่าน

ความคิดรวบยอด

การเล่นปริศนาคาทายเป็นการฝึกจับใจความสำคัญของประโยคและฝึกการคิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกาหาคปริศนาคาทายให้นักเรียนสามารถตอบปริศนาได้

วิธีฝึก

1. นักเรียนนั่งล้อมวงเป็นวงกลม
2. ครูวางกลองไว้สมัวนกลางปริศนาคาทายไว้กลางวง
3. เลือกนักเรียนผู้หนึ่งเป็นผู้เริ่มเล่นก่อน

4. ผู้เล่นคนแรกจับฉลากปริศนาขึ้นมา อ่านดัง ๆ ให้เพื่อนฟัง 2 ครั้ง คนที่ตอบได้จะยกมือขึ้นตอบ ถ้าตอบถูกจะได้เป็นผู้ทายปริศนาคนต่อไป ถ้าตอบไม่ถูก ก็เปิดโอกาสให้ผู้อื่นตอบ ถ้าไม่มีใครตอบถูกต้องเฉลยและให้ผู้ทายได้จับฉลากอ่านปริศนาอีกครั้งหนึ่ง

ฉลากปริศนาคำทาย 20 แผ่น ดังนี้

- อะไรเอ๋ย ตอนซื้อมาเป็นสินค้า นำมาใช้เป็นสีแสด พอมคแรง
เป็นสีเทา (ถ่าน)

- เมื่อคำว่าสะอาด แปลกประหลาดสกปรกเมื่อขาว (กระดานดำ)
- อะไรเอ๋ย ต้นเท่าลาเร็ว ใบห่อเกลือไม่มิก (ต้นสน)
- อะไรเอ๋ย สองขาเดินวนอยู่บนหน้าตนเอง (นาฬิกา)
- อะไรเอ๋ย มาจากเมืองแขก ที่ไม่แตกฟันไม่เข้า (เงา)
- แหวนกับแหวนชนกันที่หันอากาศ เกิดเป็นตัวประหลาดชอบกินหญ้า

(วัว)

- อะไรเอ๋ย ลีบดินเคินมาหลังคามุงสังกะสี หูไม่มี หางก็ไม่มี (ปู)
- นกอะไร ไร่ปึกไรชน เจ้าจอมชนร้องเสียงดัง (นกหวีด)
- อะไรเอ๋ย มีขมอยู่ข้างใน สีดว...สคัส ลอยไปหาเด็ก ๆ (ลูกโป่ง)
- ใครกันเล่าหนู เฝ้าเลี้ยงอุ้มชู เลี้ยงดูพวกเรา
- อะไรเอ๋ย ฉีกฉีก ฉีกฉีก แล่นเร็วยิ่งนัก หยุกพักใจความจาก
- อะไรเอ๋ย หล่นมาจากฟ้า ชาวนาดีใจ (ฝน)
- อะไรเอ๋ย มากมายหลายสี กลิ่นหอมหวานยี่ สกริชอบใจ (ดอกไม)
- อะไรเอ๋ย เม็ดเล็กสีขาว ชาวนาปลูกไว้ ให้เราชาวไทยอิมหนา

สำราญ (ข้าว)

- อะไรเอ๋ย เห็นลำน้อย ๆ ล่องลอยบนฟ้า พอร้อนลงมา โทกว่า
บ้านฉัน (เครื่องบิน)

- อะไรเอ๋ย ยืนต้นกับที่ ไม่มีใบไหน ประโยชน์มากมาย ทายว่า
อะไรดี (ต้นไม้)
- ตัวเล็กเสียงดัง พังข้าวฟ่างเพลง บรรเลงทั้งวัน หายกันว่าอะไร
(วิทยุ)
- อะไรเอ๋ย เล่มบางเล่มหนา ชื่อหามาได้ ความรู้มากมาย
อยู่ในนั้นเอ๋ย (หนังสือ)
- อะไรเอ๋ย บินมาหึ่ง หึ่ง คลึงเคล้ามาลี ถูกน้ำหวานดี ไปเก็บ
ไว้เอ๋ย (ผึ้ง)
- อะไรเอ๋ย ฝนตกแตกจำ นำนางออก หุบแล้วเท่าไม้กระบอก
คิคอกหรือยัง (ร่ม)

3.3 กิจกรรมฝึกเก็บใจความจากข้อความ

ความมุ่งหมาย

ฝึกเก็บใจความสำคัญ และทำความเข้าใจกับข้อความที่อ่าน

ความคิดรวบยอด

การฝึกจับใจความจากข้อความ เป็นขั้นเริ่มต้นของการจับใจความจาก
เรื่องราว

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกาหนดข้อความให้ นักเรียนสามารถจับใจความได้ โดยตอบคำถาม
ได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. แจกบัตรข้อความบัตรที่ 1 ให้นักเรียนคนละบัตร ให้อ่านในเวลา 2 นาที แล้วเก็บบัตรคืน

2. แจกบัตรคำถามให้นักเรียนหาในเวลา 2 นาที

3. เปลี่ยนกันตรวจ จากคำเฉลยของครู

4. แจกบัตรข้อความบัตรที่ 2 ให้นักเรียนคนละบัตร ให้อ่านในเวลา 2 นาที แล้วเก็บบัตรคืน

5. แจกบัตรคำถามให้นักเรียนหาในเวลา 2 นาที

6. เปลี่ยนกันตรวจจากคำเฉลยของครู

7. ให้นักเรียนที่ตอบคำถามได้มากที่สุด บอกวิธีอ่านจับใจความให้เพื่อนฟัง

สื่อ

1. บัตรข้อความ คนละ 2 เรื่อง

2. บัตรคำถามจากข้อความที่อ่านในข้อ 1.

3. ดินสอ

บัตรที่ 1

บัตรข้อความ

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ 4 จังหวัดคือ นครราชสีมา นครนายก สระบุรี และปราจีนบุรี เป็นอุทยานแห่งแรกของประเทศไทยที่ได้รับการยกย่อง และได้เหรียญสคูติจากที่ประชุมอุทยานแห่งชาติของโลก ในฐานะที่ดำเนินการได้ดีตามเป้าหมาย และยังเป็นอุทยานแห่งเดียวในโลกที่มีนกเงือกมารวมกันเป็นจำนวนมาก ในเดือนสิงหาคมและกันยายนของทุกปี

บัตรคำถาม

เขียนเครื่องหมาย ✓ หรือ × หน้าข้อที่นักเรียนเห็นว่าถูกหรือผิดตาม

ข้อความที่อ่าน

1. อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมาเท่านั้น
2. เขาใหญ่เป็นอุทยานที่จัดดำเนินงานได้ดีที่สุด
3. เขาใหญ่เป็นอุทยานแห่งแรกในประเทศไทย
4. นกเงือกจะมาชุมนุมกันเฉพาะเดือนสิงหาคมและกันยายนเท่านั้น
5. เขาใหญ่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวแห่งหนึ่งของไทย

บัตรที่ 2

บัตรข้อความ

เมืองไทยนี้ดี มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายหลายแห่ง มีภูเขา น้ำตก
เกาะแก่งต่าง ๆ หาดทรายที่สวยงาม เช่น หัวหิน พัทยา มีสถานที่สำคัญตั้งแต่
สมัยโบราณ เช่น วัด พระราชวังเก่า ๆ และสถานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนา
เป็นต้น

บัตรคำถาม

1. นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องนี้อย่างไร
2. เมืองไทยนี้ดีอย่างไร
3. บอกชื่อหาดทรายที่นักเรียนอ่านพบจากข้อความนี้
4. ชื่อใดเป็นสถานที่สำคัญที่สร้างขึ้นตั้งแต่สมัยโบราณ

ก. เกาะ	ข. หาดทราย
ค. น้ำตก	ง. พระราชวัง
5. สถานที่ใดไม่ได้กล่าวถึงในข้อความนี้

ก. ถ้ำ	ข. วัด
ค. วัง	ง. น้ำตก

แบบฝึกที่ 4 ฝึกจับใจความจากข้อความประเภทต่าง ๆ

4.1 ประกาศ

อ่านข้อความในประกาศต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม

ในขณะนี้ห้องสมุดของเรามีหนังสือใหม่ ๆ มากมายหลายประเภท ทั้งหนังสือความรู้ หนังสือภาพ หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก ขอเชิญนักเรียน มาใช้บริการของห้องสมุดได้ทุกวัน ตั้งแต่เวลา 7.00 - 17.00 น. และ ตลอดสัปดาห์นี้ยังเปิดรับสมาชิกใหม่อีกด้วย

คำถาม (เขียนเฉพาะคำตอบลงในกระดาษที่ครูแจกให้)

1. ข้อความนี้เป็นประกาศของใคร
2. ข้อความนี้ควรติดอยู่ที่ไหน
3. ข้อความนี้ต้องการให้ใครอ่าน
4. หนังสือใหม่ ๆ มีประเภทใดบ้าง
5. ประกาศนี้บอกให้ผู้อ่านทราบในเรื่องใดบ้าง บอกมาอย่างน้อย 2 ข้อ

4.2 โฆษณา

เขาขายอะไร

อ่านข้อความโฆษณาต่อไปนี้ เพื่อหาคำตอบว่า เขาขายอะไร

บัตรคำโฆษณา เขาขายอะไร

1. นุ่มเท้าสวมสบาย ใช้ได้ทนทาน มีหลายแบบทั้งหญิงและชาย

2. แก๊ง ๆ มาแล้วครับ ของอรอยของคุณหนู หวาน ๆ เป็น ๆ กินแล้วชื่นใจ มีหลายรสหลายกลิ่น แท่งละบาทเดียวเท่านั้นครับ

3. พี่ก็เตะได้ น้องก็เตะดี เตะกันได้ทั้งครอบครัว รับรองว่าทนทาน เพราะทำด้วยหนังแท้อย่างดี จะเล่นคนเดียวหรือหลายคนก็ยิ่งดีครับ

4. พกง่ายใช้สะดวก แก้มวงเวียน แก้มเฝือปวด คนแก่ก็ชอบ คนหนุ่มก็ใช้ เด็ก ๆ ยิ่งพอใจ ใช้แก้มลงกักคอย

5. ทำด้วยไม้อย่างดี มีสีสวยงาม อ่อนนิ่มแก่ทนทาน เหลืองายใส่ก็ใช้ของที่มีคุณภาพดี ไม่เปราะและหักง่าย เป็นของใช้ประจำตัวคุณหนู รับซื้อไปใช้ครับ

4.3 นิทาน (เกมโทรจะตกได้มากเท่ากัน)

ความหมาย

ฝึกจับใจความของประโยค โดยตัดคำฟุ่มเฟือยออก

ความคิดรวบยอด

การตัดคำฟุ่มเฟือยหรือคำที่มีความหมายซ้ำกันออกจะทำให้เข้าใจเรื่องราวดีขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกาหนดนิทานให้ นักเรียนสามารถตัดคำออกได้มากที่สุด โดยรักษาใจความสำคัญของเรื่องไว้

วิธีเล่น

1. ครูอธิบายและยกตัวอย่างประโยคที่ตัดคำฟุ่มเฟือยทิ้ง ดังนี้
กระต่ายหนึ่งตัวหนึ่ง ความล้าตัวมีหลายสีขาว ๆ สลับสีเทาอยู่หัวตัว

2. ครูแจกบัตรนิทานคนละ 1 บัตร ให้เวลาอ่านนิทาน 2 นาที

3. ครูแจกดินสอสีคนละแท่ง ให้นักเรียนจับใจความสำคัญของประโยค และตัดคำฟุ่มเฟือยในประโยคทิ้งไปด้วยการใช้ดินสอสีขีดฆ่าคำที่ไม่ต้องการออก โดยไม่เสียใจความ ใครตัดคำฟุ่มเฟือยได้มากแต่รักษาใจความของเรื่องไว้ได้ดี จะเป็นผู้นะ

สื่อ

บัตรนิทานคนละ 1 บัตร พร้อมดินสอสีคนละแท่ง

บัตรนิทาน

กระต่ายหนุ่มตัวหนึ่ง ตามล่าตัวมีลายสีขาว ๆ สลับสีเทาอยู่ตัวตัว หูยาว ๆ ของมันก็มีทั้งสีเทาและสีขาว แต่ขาหลังทั้งสองของมันเสียทั้งซ้ายและขวามันอาศัยอยู่ในป่าฝ่ายใกล้ ๆ นาข้าวเป็นเวลานานมาแล้ว ทุก ๆ วันเวลาเช้ามันก็จะตะคุบตะกายไปหาหญ้าเขียว ๆ กินเป็นอาหารที่ชายป่าใกล้นาข้าว อยู่มาวันหนึ่งในเวลาบ่าย มีแพะตาเสียพลัดหลงจากฝูงมาพบกระต่าย กระต่ายเห็นแพะก็รู้สึกกลัว แต่แกลังเลียงคำรามร้องไปว่า "ใครเข้ามาหาเสือร้ายอย่างช้า เจ้าไม่กลัวต เบ หรือ" ฝ่ายแพะไม่รู้ก็ตกใจกลัวเป็นอันมาก อ่อนวอนขอชีวิตไว้ ยินยอมให้กระต่ายใช้สอยได้ทุกอย่าง กระต่ายก็ตั้งใจขึ้นขึ้นหลังแพะไปไหน ๆ ได้ทั่วไปโดยไม่ต้องเดินอีก

4.4 คำสั่ง (เกมทาทตามคำสั่ง)

ความมุ่งหมาย

ฝึกจับใจความจากข้อความที่เป็นคำสั่ง

ความคิดรวบยอด

คำสั่ง เป็นประโยคที่มีความสำคัญ ฉะนั้นนักเรียนต้องฝึกการจับใจความ จากคำสั่งให้ได้ จึงจะปฏิบัติตามได้ถูกต้อง

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดประโยคคำสั่งให้ นักเรียนสามารถทำตามคำสั่งได้ถูกต้อง

วิธีเล่น

1. ครูแจกของคำสั่งและอุปกรณ์คนละ 3 ของ
2. ให้ทุกคนลงมือทำพร้อมกัน ใครทำเสร็จก่อนและทำตามคำสั่งได้ถูกต้องเป็นผู้ชนะ

สื่อ

ของคำสั่งคนละ 1 ชุด ดังนี้
ของคำสั่งชุดที่ 1 ประกอบด้วย

1. บัตรคำสั่ง

"ในซองนี้มีกระดาษชิ้นเล็ก ๆ หลายชิ้น ถ้านำกระดาษแต่ละชิ้น มาต่อกัน จะเป็นภาพ ๆ หนึ่ง นักเรียนทราบไหมว่าเป็นภาพอะไร ลองต่อชิ้นส่วนเหล่านี้ดู แล้วเขียนคำตอบลงในกระดาษเปล่า ว่านักเรียนเห็นภาพอะไร"

2. กระดาษเปล่าและคินสอ
3. ชิ้นส่วนต่าง ๆ เมื่อนำมาต่อกันจะได้ภาพ

ของคำสังชุดที่ 2 ประกอบด้วย

1. บัทรคำสัง "มีสัตว์หลายชนิดอยู่ในภาพนี้ ทั้งสัตว์ปีก สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์บก นักเรียนรู้จักชื่อสัตว์เหล่านี้หรือไม่ ว่ามีสัตว์อะไรบ้าง จงบอกชื่อสัตว์แต่ละประเภทอย่างละ 1 ชื่อเท่านั้น เขียนลงในกระดาษที่แจกให้"

2. กระดาษเปล่าและดินสอ

3. ภาพสัตว์

ของคำสังชุดที่ 3 ประกอบด้วย

1. บัทรคำสัง "ในภาพนี้มีสิ่งของหลายอย่าง นักเรียนทราบไหมว่ามีภาพอะไรบ้าง ทั้งหมดมีกี่ภาพ ให้ตอบแต่เพียงว่า นักเรียนชอบภาพใดมากที่สุด 1 ภาพ ภาพใดลงในกระดาษที่ให้"

2. กระดาษและดินสอ

3. ภาพที่กำหนด

แบบฝึกที่ 5 ยึดจับใจความจากนิทาน

5.1 อ่านคำถามจากนิทานเรื่อง "ลุงเต่าเจ้าปัญญา" แล้วอ่านนิทานและตอบคำถาม

คำถามจากนิทานเรื่อง ลุงเต่าเจ้าปัญญา

1. กระต่ายมีนิสัยอย่างไร
2. เหตุใดเต่าจึงยอมวิ่งแข่งกับกระต่าย
3. ทำไมเต่าจึงวิ่งชนะกระต่าย
4. เหตุใดกระต่ายจึงจำเต่าตัวที่อยู่หลักชัยไม่ได้
5. ผลของการแข่งขันกระต่ายต้องท้ออย่างไรบ้าง

นิทานเรื่อง ลุงเต่าเจ้าปัญญา

กระต่ายหนุ่มตัวหนึ่งมีนิสัยหยิ่งและอวดดี เพราะรู้ตัวว่าวิ่งเร็วกว่าสัตว์ชนิดอื่นที่มีขนาดเดียวกัน จึงชอบท้าทายสัตว์ตัวอื่นให้มาวิ่งแข่งกับตนเสมอ วันหนึ่งกระต่ายไปพบเต่าชราคลานข้ามเตี้ยมอยู่ จึงพูดจาล้อเลียนและท้าทายลุงเต่าให้มาวิ่งแข่งกับตน ลุงเต่ารู้ว่าตนไม่มีวันจะวิ่งชนะกระต่ายได้ เพราะเป็นสัตว์คนละประเภทกัน และเห็นว่ากระต่ายตัวนี้ยังหนุ่มทำให้คิดจะลองไปตามประสา ลุงเต่าจึงเจยเสีย แต่กระต่ายก็ยังล้อเลียนและกลั่นแกล้งลุงเต่าอย่างสนุกสนาน ลุงเต่าจึงคิดอุบายจะสั่งสอนกระต่ายให้รู้สำนึกบ้างก็ยอมรับคำท้าวิ่งแข่งกับกระต่ายโดยมีข้อแม้ว่า ผู้แพ้ต้องยอมเป็นข้ารับใช้ผู้ชนะเป็นเวลา 1 เดือน ลุงเต่าและกระต่ายนัดหมายกันว่าจะวิ่งแข่งขันจากต้นมะม่วงไปยังต้นมะขาม ในเวลาตีสี่ของวันรุ่งขึ้น

ฝ่ายลุงเต่าเมื่อกลับถึงบ้านก็คิดหาทางเอาชนะกระต่าย โดยจะให้ภรรยาของตนไปรอที่หลักชัยโคนต้นมะขาม ตัวลุงเต่าอยู่ที่ต้นมะม่วง เมื่อกระต่ายวิ่งไปถึงหลักชัย ก็ให้ภรรยาของตนขว้างหน้าไว้ แล้วบอกว่า "เรามาถึงก่อนแล้วลองแข่งดูอีกรอบไหมละ" เมื่อกระต่ายวิ่งกลับมาที่จุดเริ่มตนจะพบลุงเต่ารออยู่แล้ว

พอวันรุ่งขึ้นเหตุการณ์ก็เป็นไปตามที่ลุงเต่าคาดคิดไว้ทุกประการ กระจ่างต้องวิ่งอยู่หลายรอบ และทุกครั้งก็ไปถึงหลักชัยก็พบเต่าไปถึงก่อนแล้ว ทั้งนี้เพราะเวลานั้นยังมีคอบู กระจ่างมองไม่รู้ว่าเต่าเป็นตั๊กหรือตัวเมีย และเสียงของลุงเต่ากับภรรยา ก็เหมือน ๆ กัน กระจ่างจึงต้องยอมแพ้ และเป็นข้าวรับใช้เต่าตามสัญญา

5.2 อ่านออกเสียงนิทานเรื่อง "เมืองลูกกวาด" แล้วทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่าน

นิทานเรื่อง เมืองลูกกวาด

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเมือง ๆ หนึ่งท่าด้วยลูกกวาดและน้ำตาล บ้านเรือน ถนน สะพาน ต้นไม้ ล้วนท่าด้วยลูกกวาดทั้งสิ้น มีเด็ก ๆ มากมาย เข้ามากินลูกกวาดในเมืองนี้ แต่ลูกกวาดค่อย ๆ ก็ไม่หมดสักที เพราะเด็ก ๆ ไม่รู้ว่าแม่มดใจร้าย คอยมาสร้างลูกกวาดเตรียมไว้เรื่อย ๆ แม่มดนี้กลัวฟัน ของเด็ก ๆ เพราะนางได้รับคำสาปว่า จะต้องตายด้วยฟันของเด็กที่กินนาง แม่มดจึงสร้างเมืองลูกกวาดไว้หลอกเด็กให้มากินลูกกวาดและน้ำตาล เด็ก ๆ ที่เข้ามาในเมืองนี้ต่างกลับไปปวดฟัน และฟันหักหมดทุกคน แม่มดจึงมีชีวิตอยู่ ต่อมาได้

ต่อมาไม่นานมีเด็กชายที่ฉลาดเฉลียวคนหนึ่ง เขาสงสัยว่าเพื่อน ๆ ที่มาเที่ยวเมืองลูกกวาด จะต้องฟันหักและปวดฟันทุกคน เขาจึงพยายามสืบหา ความลับในเรื่องนี้ ในที่สุดก็รู้ความจริง เขาจึงเดินทางไปยังเมืองลูกกวาด หาที่ ว่ากินลูกกวาดด้วยความเอร็ดอร่อย แต่เขาไม่ได้กินจริง ๆ เขาแอบเอาลูกกวาด ใส่กระเป๋าวางเต็มทุกกระเป๋ว เมื่อแม่มดเห็นลูกกวาดหมดไป นางก็เข้ามา สร้างลูกกวาดไว้อีก เด็กชายผู้ชาญฉลาดคอยอยู่แคว้น เมื่อเห็นแม่มด เขาก็ ตรงเข้ากัณนางด้วยฟันซี่เล็ก ๆ ของเขา แม่มดก็สิ้นใจตาย เมืองลูกกวาดก็ สูญหายไป เด็ก ๆ ไม่เป็นโรคปวดฟัน และมีฟันที่แข็งแรงตลอดไป

เขียน ○ ล้อมรอบอักษรที่ถูกต้องที่สุดในแต่ละข้อ

1. เมืองลูกกวาดทำด้วยอะไร
  - ก. ชนมหวาน
  - ข. น้ำตาลและน้ำอ้อย
  - ค. ชนมปังกรอบและลูกกวาด
  - ง. น้ำตาลและลูกกวาด
2. ทำไมเด็ก ๆ จึงชอบเข้ามาในเมืองลูกกวาด
  - ก. ลูกกวาดมีรสอร่อย
  - ข. เด็ก ๆ ชอบกินลูกกวาด
  - ค. แม่กวาดพาเด็ก ๆ เข้ามา
  - ง. เด็ก ๆ เข้ามาเก็บลูกกวาดไปขาย
3. แม่กวาดได้รับคำสาปว่าอย่างไร
  - ก. นางต้องขายตัวพันของลูก ๆ
  - ข. ต้องสร้างเมืองลูกกวาดต่อไป
  - ค. ต้องทำลายพันเด็กทุกคน
  - ง. นางต้องเป็นกตัญญูกับเด็ก ๆ
4. แม่กวาดสร้างเมืองลูกกวาดเพื่ออะไร
  - ก. ลูกกวาดจะทำให้เด็ก ๆ พันหัก
  - ข. ต้องการจับเด็ก ๆ ที่เข้ามาในเมืองนี้
  - ค. แกล้งเด็กให้ปวดฟัน
  - ง. นางจะได้กินเด็กอย่างง่ายดาย
5. ทำไมเด็กชายคนหนึ่งในเรื่องนี้จึงได้ชื่อว่าเป็นเด็กที่ฉลาดเฉลียว
  - ก. เพราะเขาไม่กินลูกกวาด
  - ข. เพราะเขารักษาสุขภาพฟันได้ดี
  - ค. เพราะเขาไม่เคยไปเมืองลูกกวาด
  - ง. เพราะเขาสงสัยว่าเด็กที่กลับมาจากเมืองลูกกวาดต้องปวดฟันและฟันหัก

6. เด็กชายคนนี้เข้าไปในเมืองลูกกวาดทำไม
  - ก. กินลูกกวาด
  - ข. เก็บลูกกวาดไปทิ้ง
  - ค. คอยกักแมมค
  - ง. สืบความลับ
7. เหตุใดแมมคจึงไม่ส่งสับเด็กชายผู้นี้
  - ก. เขาไปกับเพื่อนหลายคน
  - ข. เด็กชายหาที่วากินลูกกวาดจริง ๆ
  - ค. เด็กชายถือกระเป๋ามาไปด้วย
  - ง. มีเด็กมากมายจนแมมคไม่ส่งสับใคร
8. ทำไมเด็กชายผู้นี้จึงไม่กินลูกกวาด
  - ก. เขาไม่ชอบกิน
  - ข. เพราะรู้ว่าลูกกวาดมีอันตรายต่อฟัน
  - ค. เขาอยากกินแมมคมากกว่า
  - ง. ถูกทุกข้อ
9. เพราะเหตุใดเมืองลูกกวาดจึงหายไป
  - ก. เด็ก ๆ กินหมด
  - ข. แมมคพ้นจากคาสาป
  - ค. - เพราะความสามารถของเด็กชาย
  - ง. เพราะแมมคตาย
10. การที่เมืองลูกกวาดหายไปมีผลดีต่อเด็กอย่างไร
  - ก. เด็ก ๆ ที่เคยฟันหักและปวดฟันกลับมีสุขภาพฟันดีทุกคน
  - ข. เด็ก ๆ ไม่ปวดฟันอีกต่อไป
  - ค. เด็กทุกคนมีความสุขและสุขภาพดีเพราะรับประทานอาหารได้
  - ง. ถูกทุกข้อ

แบบฝึกที่ 6 ฝึกอ่านจับใจความจากสารคดี

6.1 กิจกรรมจับเวลาในการอ่าน

ความมุ่งหมาย

ฝึกการอ่านเร็วและไต่ใจความ

ความคิดรวบยอด

การอ่านที่มีประสิทธิภาพต้องใช้เวลาอย่างน้อยแต่สามารถจับใจความของเรื่องทีอ่านได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดเรื่องให้นักเรียนสามารถอ่านได้เร็ว และตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ถูกต้อง

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทอ่านเรื่อง "วันปิยมหาราช" คนละ 1 บทให้อ่านโดยบันทึกเวลาการอ่านของทุกคนไว้
2. ให้นักเรียนหาแบบฝึกหัดจากเรื่องแล้วเปลี่ยนกันตรวจ
3. เปรียบเทียบเวลาในการอ่านกับคะแนนที่ได้ คนที่มีความสามารถในการอ่านสูงคือ ใช้เวลาในการอ่านน้อยแต่หาแบบฝึกหัดถูกมาก
4. ให้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง มาแนะนำวิธีการอ่านเร็ว และไต่ใจความให้เพื่อนฟัง เพื่อเป็นแนวทางในการอ่านครั้งต่อไป

สื่อ

นาฬิกา กระดาษบันทึกเวลา บัตรเรื่อง และบัตรคำถาม
บัตรเรื่อง "วันปิยมหาราช"

วันปิยมหาราช

วันปิยมหาราชหรือวันถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้า ตรงกับวันที่ 23 ตุลาคม มีความสำคัญคือ เป็นวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชสมัยองค์ที่ 5 แห่งราชวงศ์จักรี พระเจ้าอยู่หัวพระองค์นี้ได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจที่เป็นประโยชน์แก่ชาติไทยอย่างใหญ่หลวง เช่น โปรดให้มีการเลิกทาส ให้มีโรงเรียน ไฟฟ้า น้ำประปา โรงพยาบาล ฯลฯ นำประเทศไทยให้รอดพ้นจากการเป็นเมืองขึ้นของชาติอื่น ประชาชนจึงได้พร้อมใจกันขนานพระนามของพระองค์ว่า สมเด็จพระปิยมหาราช" และสร้างพระบรมรูปของพระองค์ขึ้นไว้ที่ลานหน้าพระราชวังดุสิต เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม เวียนมาถึงราชการและโรงเรียนจะหยุด 1 วัน เพื่อระลึกถึงพระคุณของพระองค์ หน่วยราชการ ทหาร ตำรวจ โรงเรียน พ่อค้า ประชาชน จะพากันนำพวงมาลาไปถวายบังคมพระบรมรูปของพระองค์ในวันนั้นโดยพร้อมเพรียงกัน เราควรตกแต่งบ้านเรือนของเราด้วยธงชาติ และน้อมจิตระลึกถึงพระองค์ด้วย

บัตรคำถามจากเรื่อง "วันปิยมหาราช"

เขียนวงกลมล้อมรอบอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

1. วันปิยมหาราชสำคัญอย่างไร
  - ก. เป็นวันหยุดราชการ
  - ข. วันคล้ายวันสวรรคตของ ร.5
  - ค. วันคล้ายวันประสูติของ ร.5
  - ง. วันที่ ร.5 เสด็จขึ้นครองราชย์
2. เหตุใดประชาชนจึงขนานพระนาม ร.5 ว่า "สมเด็จพะปิยมหาราช"
  - ก. เพราะเป็นรัชสมัยองค์ที่ 5
  - ข. เพราะเป็นพระนามที่เรียกง่ายที่สุด
  - ค. เพราะพระองค์สวรรคตไปแล้ว
  - ง. เพราะทรงประกอบพระราชกรณียกิจที่เป็นประโยชน์อย่างใหญ่หลวง

3. พระราชกรณียกิจใดที่เกี่ยวกับการศึกษาของชาติ
  - ก. การสร้างโรงเรียน
  - ข. การสร้างโรงพยาบาล
  - ค. กาชเลิกลาศ
  - ง. การไฟฟ้าและน้ำประปา
4. ใครเป็นผู้สร้างพระบรมรูปทรงม้า
  - ก. พระมหากษัตริย์
  - ข. ประชาชน
  - ค. รัฐบาล
  - ง. ถูกหมดทุกข้อ
5. เมื่อวันปิยมหาราช เราควรทำอะไร
  - ก. ประดับบ้านเรือนด้วยธงชาติ
  - ข. ไปถวายบังคมพระบรมรูปทรงม้า
  - ค. ระลึกถึงพระปิยมหาราช
  - ง. ถูกทุกข้อ

6.2 กิจกรรมเล่าเรื่องจากการอ่าน

ความมุ่งหมาย

ฝึกการจับใจความจากเรื่องที่อ่านสรุปเป็นคำพูด

ความคิกรวมยอด

การเล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้เป็นเครื่องแสดงว่าผู้อ่านสามารถจับใจความได้

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกาหนดบทอ่านให้นักเรียนอ่าน นักเรียนสามารถเล่าเรื่องจากสิ่งที่อ่านได้

วิธีฝึก

1. ครูแจกบทอ่านคนละ 1 บท
2. ให้นักเรียนอ่านในใจ 1 ครั้ง เพื่อหาคำยาก ถ้านักเรียนพบคำที่อ่านไม่ออกหรือไม่เข้าใจความหมายให้ออกมาเขียนบนกระดาน
3. ฝึกอ่านคำยากบนกระดาน และถามความหมาย ครูต้องแก้ไขเมื่อนักเรียนให้ความหมายผิด
4. นักเรียนอ่านบทอ่านอีกครั้งเพื่อจับใจความ
5. ให้นักเรียนออกมาเล่าสรุปเรื่องที่อ่านทีละคน ครูจดบันทึกการเล่าเรื่องของนักเรียนไว้ว่าครบถ้วนหรือตกหล่นตอนใด
6. ครูแจ้งผลการอ่านให้นักเรียนทราบเพื่อปรับปรุงตนเองในคราวต่อไป

สื่อ

บัตร เนื้อเรื่อง ดังนี้

บัตร เนื้อเรื่อง

เต่าเป็นสัตว์ที่อายุยืนที่สุดในโลก เต่าบางตัวมีอายุถึง 150 ปี และยังเป็นสัตว์ที่เกิดขึ้นมาบนโลกเมื่อสองล้านปีมาแล้ว ก่อนจะปีโคโนเสาร์เสียอีก

เต่าพันธุ์ยักษ์คือเต่าที่มีขนาดใหญ่ที่สุด กำลังจะสูญพันธุ์ไปจากโลกนี้ ทั้ง ๆ ที่ในสมัยก่อนมีเต่าชนิดนี้มากมายไปหมดเกาะกลางทะเล แต่มันถูกนักล่าปลาวาฬจับใส่เรือไปขาย เพื่อมากินเป็นอาหารระหว่างทาง เพราะเต่าเป็นสัตว์ที่ออกทน มีชีวิตอยู่ได้นาน จึงยังเป็นอาหารสดสำหรับนักเดินเรือ ต่อมาเมื่อการล่าปลาวาฬโดยใช้เวลานาน ๆ หมดสมัยลง เต่าก็ยังถูกฆ่าอีกเพื่อรีดเอาน้ำมันในตัวของมัน

เต่าตัวเมียจะวางไข่ โดยการคลานขึ้นตามหาดทรายหาที่ปลอดภัย ขุดหลุมฝังไข่ แล้วเอาทรายกลบไว้อย่างดี ตัวแม่เต่าจะลงทะเลไปไข่เต่าจะฟักตัวในราว 1 - 3 เดือน เมื่อลูกเต่าออกมาจากไข่ จะรีบคลานลงทะเลไปเช่นเดียวกัน แต่ลูกเต่าที่นำส่งสารเหล่านี้ อาจถูกนกทะเล เขี้ยว และปลาใหญ่ฉกเอาไปกินเสียก่อนก็ได้ ส่วนไข่ที่ยังไม่ได้ฟักตัวก็อาจตกเป็นเหยื่อของหนู หมูป่า แว และสัตว์ร้ายอื่น ๆ ก็ได้ แท้จริงที่ร้ายกาจของไข่เต่าก็คือ มนุษย์นั่นเอง เพราะไข่เต่ามีรสอร่อยและขายได้ราคาดี

แบบฝึกที่ 7 นิทานปริศนา

ความมุ่งหมาย

ฝึกการอ่านเพื่อสรุปใจความและใช้ความคิด

ความคิดรวบยอด

นิทานปริศนาจะทำให้นักเรียนจดจำเรื่องราวและใช้ความคิดในการอ่านมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดนิทานปริศนาให้ นักเรียนสามารถอ่านอย่างใช้ความคิดและเฉลยปริศนานั้นอย่างมีเหตุผล

วิธีฝึก

1. ครูให้นักเรียนหยิบบัตรนิทานปริศนาคนละ 1 แผ่น โดยหยิบทีละคน
2. ครูแจกกระดาษ ดินสอ สำหรับเขียนคำตอบ
3. นักเรียนที่หยิบบัตรปริศนา อ่านนิทานปริศนาให้เพื่อนฟัง 2 ครั้ง จบแล้วครูให้เวลาคิดและเขียนคำตอบ ผู้อ่านควรมีบัตรนิทานของตนไว้
4. นักเรียนคนต่อไปออกมาหยิบบัตรนิทาน อ่านให้เพื่อนฟัง เช่นเดียวกันจนถึงคนที่ 6
5. ให้นักเรียนทุกคนเตรียมเฉลยนิทานปริศนาของตน พร้อมกับตั้งชื่อเรื่อง
6. นักเรียนที่อ่านนิทานปริศนาตั้งแต่คนที่ 1 ออกมาเล่าเรื่องย่อนิทานของตนอีกครั้ง แล้วเฉลยคำตอบตามที่ตนคิดได้ให้เพื่อนฟัง นักเรียนที่ฟังอยู่จะโต้แย้งคำตอบของเพื่อนได้ถ้าไม่ตรงกับคำตอบที่แต่ละคนตอบไว้ในกระดาษ ครูจะเป็นผู้สรุปคำตอบอีกครั้ง

สื่อ

1. กระดาษดินสอ คนละ 1 ชุด
2. บัตรนิทานปริศนา 6 เรื่อง ดังนี้

นิทานปริศนาเรื่องที่ 1

ชายชราผู้หนึ่งมีที่ดินมากมายแต่เขามีบุตรชายสองคนเท่านั้น ใคร ๆ ก็คิดว่าชายชราเป็นเศรษฐี ก่อนที่ชายชราจะสิ้นใจเขาเรียกบุตรชายทั้งสองเข้ามาพบเพื่อแบ่งที่ดินให้ลูกชายคนละส่วนเท่า ๆ กัน คือที่ดินทางทิศเหนือให้บุตรชายคนโต ที่ดินทางทิศใต้ให้กับบุตรชายคนเล็ก ชายชรากล่าวกับบุตรชายทั้งสองว่า "ทรัพย์สินสมบัติที่พอจะให้ลูกฝังอยู่ในดิน ขอให้เจ้าช่วยกันขุดคุ้ยเอาเองเถิด" พูดจบชายชราก็สิ้นใจตาย บุตรชายทั้งสองรีบไปหาคนเลี่ยมมาช่วยกันขุดค้นสมบัติตามที่พ่อบอก แต่ก็หาไม่พบ พี่ชายโมโหมากคิดว่าพ่อหลอกหลวงตนไม่มีเงินทองฝังไว้ที่ไหนเลย เขาจึงทิ้งที่ดินให้น้องชายแล้วออกเดินทางไปแสวงโชคที่อื่นต่อไป ส่วนน้องชายคิดว่าไหน ๆ ก็ขุดกินไว้แล้ว จึงหาพืชผลไม่มาปลูกอีก 10 ปีต่อมา เมื่อพี่ชายเดินทางกลับมาหาน้องชายก็พบว่าน้องชายร่ำรวยเป็นเศรษฐี จึงคิดว่าน้องชายขุดพบสมบัติแล้วไม่แบ่งให้ตน ฝ่ายน้องชายก็อธิบายว่า พี่ชายฟังว่า ทรัพย์สินสมบัติในดินที่พ่อพูดถึงคืออะไร นักเรียนทราบไหมว่าทรัพย์สินในดินนั้นคืออะไร

นิทานปริศนาเรื่องที่ 2

ที่โรงงานแห่งหนึ่ง เจ้าของโรงงานได้จ้างชาบูหนึ่งมาทำหน้าที่เฝ้าโรงงานในตอนกลางคืน เย็นวันหนึ่งเจ้าของโรงงานได้กำชับชาบูนี้ให้ดูแลโรงงานให้ดี เพราะตัวเขาจะต้องขึ้นเครื่องบินเพื่อเดินทางไปจังหวัดเชียงใหม่ ในคืนนี้ ชาบูมีสีหน้าตกใจ รีบบอกเจ้าของโรงงานด้วยความหวังดีว่า "ท่านอย่าไปเลยครับ เพราะเมื่อคืนนี้ผมฝันไปว่าท่านนั่งเครื่องบิน แล้วเครื่องบินลำนั้นตก ทุกคนตายหมด" เจ้าของโรงงานได้ฟังดังนั้นก็เลยยามผู้นั้นออกทันที นักเรียนทราบไหมว่าชาบูผู้นั้นถูกไล่ออกจากงานเพราะเหตุใด

นิทานปริศนาเรื่องที่ 3

ยังมีเกรซผู้หนึ่ง มีคนรับใช้อยู่ 5 คน ที่สามารถเข้าออกออกในภายในบ้านเกรซได้ทุกห้องทุกแห่ง วันหนึ่งทรัพย์สินสมบัติจำนวนหนึ่งของเกรซหายไป เกรซรู้แน่ใจว่าจะต้องเป็นคนรับใช้คนหนึ่งคนใดใน 5 คน นี้แน่นอน ที่เป็นขโมย เกรซจึงคิดหาอุบาย นำไม้ไผ่มาเหลาเท่าไม้เรียว แต่มีความสั้นกว่า ตัดไม้ทั้ง 5 ให้มีความยาวเท่ากัน แล้วเรียกคนรับใช้ทั้ง 5 คน มาพร้อมกัน บอกให้รู้ว่า คนรับใช้ทั้ง 5 นี้จะมีอยู่คนหนึ่งที่เป็นขโมย ขอให้ทุกคนรับไม้กั๊กคัสสิทธิ์นี้ไปคนละ 1 อัน เก็บไว้ 1 คืน พรุ่งนี้ขอให้ทุกคนนำไม้มาคืน ก็จะได้รู้ว่าใครเป็นขโมย เพราะไม้ที่ขโมยเก็บรักษาไว้จะยาวออกมาเอง

วันรุ่งขึ้นเกรซก็สามารถจับขโมยได้จริง ๆ นักเรียนทราบไหมว่าเกรซรู้ได้อย่างไรว่าใครเป็นขโมย

นิทานปริศนาเรื่องที่ 4

เช้าวันหนึ่งเมื่อศรีธนญชัยกำลังอาบน้ำอยู่ที่หน้า มีชาย 3 คนตะโกนถามศรีธนญชัยอยู่อีกฝั่งหนึ่งว่า "น้ำลึกหรือไม่ เราจะข้ามไปได้ไหม" ศรีธนญชัยตอบว่า "น้ำไม่ลึกแค่โคนขาเท่านั้น แต่ท่านข้ามน้ำมาไม่ได้หรอก" ชายทั้ง 3 คน นึกในใจว่าน้ำไม่ลึกต้องข้ามไปได้แน่ จึงถลกซากางเกงขึ้นเอาของที่หามาติดไว้บนศีรษะพร้อมกับบอกศรีธนญชัยว่า "มาพนันกันไหมล่ะว่าเราข้ามน้ำไปได้" ศรีธนญชัยตอบว่า "เอาสิถ้าท่านข้ามน้ำมาได้จริงเราจะยกเสื้อผ้าของเราให้ท่าน แต่ถ้าท่านข้ามน้ำมาไม่ได้ของบนศีรษะท่านต้องเป็นของเรา" ชายทั้ง 3 ตกลงแล้วกอบ ๆ เค้นดูขึ้นมาถึงฝั่งที่ศรีธนญชัยรออยู่ และบอกกับศรีธนญชัยว่า "พวกเราข้ามน้ำมาได้แล้ว เอาเสื้อผ้าของท่านมาสิ" ศรีธนญชัยก็ว่า "ท่านไม่ได้ข้ามน้ำมาจะชนะพนันได้อย่างไร" ทั้งสองฝ่ายเถียงกันอยู่เช่นนี้จนต้องไปหาเจ้าเมืองให้ตัดสิน ผลการตัดสินปรากฏว่าศรีธนญชัยเป็นฝ่ายชนะ นักเขียนทราบหรือไม่ว่าศรีธนญชัยชนะพนันด้วยเหตุผลใด

นิทานปริศนาเรื่องที่ 5

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีสามีภรรยาคนหนึ่ง มีลูกสาวที่น่ารัก 1 คน ชื่อ จำปา ต่อมาภรรยาเสียชีวิตลง สามีจึงมีภรรยาใหม่ แต่เขาก็กังกรักและเอาใจใส่ลูกสาวอยู่เหมือนเดิม ทำให้ภรรยาใหม่เกลียดชังจำปาจนมาก จำปารู้ว่าแม่เลี้ยงไม่ชอบก็พยายามหาตนเป็นเด็กคืออยู่เสมอ เช้าวันหนึ่งเมื่อพ่อออกจากบ้านไปแล้ว จำปาแอบไต่บันไดขึ้นแม่เลี้ยงพูดกับสาวใช้ว่า ให้สาวใช้หลอกพาจำปาไปทิ้งไว้ที่ป่าลึก จนเด็กอย่างจำปาหาทางกลับบ้านไม่ถูก อาจหิวตายหรือถูกสัตว์ร้ายกัดตายไปเอง จำปาตกใจมากจะไปขอความช่วยเหลือจากใครก็ไม่ได้ จึงเข้าครัวเตรียมข้าวสารไปถวาย และยอมไปกับสาวใช้ แต่ปรากฏว่าในวันรุ่งขึ้นจำปาก็กลับบ้านได้และเล่าเรื่องทั้งหมดให้พ่อฟัง นักเรียนรู้ใหม่ว่าจำปาก็กลับมาบ้านได้อย่างไร

นิทานปริศนาเรื่องที่ 6

ครั้งหนึ่งในประเทศจีน เป็นสมัยที่ผู้คนใช้เงินเหรียญซื้อขายสินค้ากัน เข้าวันหนึ่งในตลาดสด พ่อค้าที่กำลังขายหมูอยู่ก็ร้องเอะอะขึ้นว่า ชโมย ชโมย เพราะถูกใส่เหรียญเงินของเขาถูกคน ๆ หนึ่งกระชากวิ่งหนีไป พ่อค้าชื่อนั้นเจ้าเมืองกำลังเดินชมตลาดอยู่ไต่บันไดเสียงร้องก็สั่งทหารให้ไปคัดค่อมทางเข้าออกไว้ไม่ให้ใครออกไปได้ แล้วเตรียมอุบายจับชโมยรายนี้ เจ้าเมืองเรียกประชาชนที่อยู่ในตลาดให้มาชุมนุมกัน แล้วประกาศว่าทุกคนเป็นชโมย เพราะไม่สามารถจับชโมยตัวจริงได้ จึงขอให้ทุกคนสละเงินคนละ 1 เหรียญ ให้กับพ่อค้าหมู ประชาชนพากันไม่พอใจแก่กัฏาตาม เจ้าเมืองได้ทุกคนเข้าแถวเรียงหนึ่งโยนเหรียญเงินของตนลงในขันน้ำต่อหน้าเจ้าเมือง จนมาถึงเด็กหนุ่มคนหนึ่งเมื่อเขาโยนเหรียญจนจมลงในขันเจ้าเมืองสั่งเกณฑ์น้ำในขันเหมือนเช่นทุก ๆ คน

แต่สำหรับเด็กหนุ่มคนนี้เจ้าเมืองให้ทหารจับตัวเขาไว้ เมื่อทุกคนโยนเหรียญหมดแล้ว เจ้าเมืองก็ให้ทหารคืนเงินแก่ประชาชน และประกาศให้ทุกคนทราบว่าตอนนี้จับขโมยได้แล้ว คือ เด็กหนุ่มที่ทหารจับไว้นั่นเอง เด็กหนุ่มผู้นั้นก็ยอมรับสารภาพแต่โดยดี และคืนเงินให้พ่อค้าหมูจนครบ

นักเรียนทราบไหมว่าเจ้าเมืองทราบได้อย่างไรว่าเด็กหนุ่มผู้นั้นเป็นขโมย

จากนิทานปริศนาของสำนักพิมพ์เสริมวิทย์บรรณาการ

หมายเหตุ

ความถูกต้องของคำตอบขึ้นอยู่กับความสามารถในการจับใจความและเหตุผลของคำตอบ หรือแนวเฉลยปริศนา ดังนี้

เฉลยปริศนาจากนิทาน

นิทานปริศนาเรื่องที่ 1 ททรัพย์สมบัติในคืนคือพืชผลที่ได้จากการเพาะปลูกของน้องชาย โดนนำมาขายได้เงินมากมาย

นิทานปริศนาเรื่องที่ 2 ยามถูกไล่ออกเพราะนอนหลับในเวลาเฝ้ายาม

นิทานปริศนาเรื่องที่ 3 เศรษฐีรู้เพราะคนที่ไปขโมยจะหักไม่ให้ลดลง เพราะกลัวไม้ศักดิ์สิทธิ์จะยาวออกมาเอง

นิทานปริศนาเรื่องที่ 4 เพราะชาย 3 คน นั้นไม่ได้ขำมน้ำมาแต่เงินดูขมน้ำมา

นิทานปริศนาเรื่องที่ 5 จาปาจำทางกลับมามีบ้านได้เพราะเอาข้าวสารโรยไว้

นิทานปริศนาเรื่องที่ 6 เงินที่เด็กหนุ่มผู้นั้นขโมยไปจากพ่อค้าขายหมูเป็นเหรียญเงินที่พ่อค้าหมูจับแล้วจึงมีความมั่นใจคืออยู่ เมื่อเอามาโยนลงในขันน้ำเหรียญจะจมลงแต่น้ำมันจะลอยขึ้นมา

แบบฝึกที่ 8 จับใจความจากนิทานสอนใจ

8.1 อ่านนิทานต่อไปนี้ 2 ครั้งแล้วตอบคำถาม

นิทานสอนใจเรื่องที่ 1

ช่างพลายตัวหนึ่ง อวดคว่ำร่างกายใหญ่โตไม่กลัวใคร ใครจะกีดหน้าขวางตาไม่ได้ เพียวอาละวาดอยู่ในป่า ครั้นเจอะรังมดแดงใหญ่ที่ติดอยู่กะกิ่งไม้ จึงร้องทวาดไปว่า "เจ้าตัวนิด ๆ เจ้าจะสู้ข้าได้หรือไม่" ว่าแล้วก็แก้งเองวงฟาดไป หมายถึงให้รังมดแดงหลุด มดแดงก็กรูกันเข้ากัดทั่วทั้งตัว และเข้าไปกัดในช่องหู ในรูวง จนช่างได้รับความยากลำบากมากจนปวดไม่ไหว ก็ล้มลงร้องอุไปแทบขาดใจ

มดเอยมดแดง
ใครแก้งแย่งรังระราน
สู้ได้หรือไม่ได้นำใจออก
เมืองเราใครมาแก้งร้าว

เรียวแรงหายากอาจหาญ
ก็วิ่งพริกฤทธิ์ยานกัดพันที่
ทรหดกัดติดไม่คิดหนี
ต้องต่อตีทรหดเหมือนมดเอย

คำถาม จากนิทานสอนใจเรื่องที่ 1

1. ช่างพลายในเรื่องนี้มีนิสัยอย่างไร
2. ช่างพลายตัวนี้อาศัยอยู่ที่ไหน
3. เหตุใดช่างจึงเอางวงฟาดรังมดแดง
4. เมื่อรังมดถูกช่างฟาด มดแดงทำอย่างไร
5. ช่างเป็นอย่างไร เมื่อถูกมดกัด
6. เหตุใดช่างจึงสู้มดแดงไม่ได้
7. มดแดงมีนิสัยอย่างไร

8. นักเรียนได้ความคิดอะไรจากการอ่านเรื่องนี้บ้าง
9. ถ้าประชาชนมีนิสัยเช่นมคแดง ในยามศึกสงครามบ้านเมืองจะเป็นอย่างไร
10. นักเรียนจะตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอะไร

8.2 อ่านคำถามจากเรื่องแล้วอ่านนิทาน แล้วจึงตอบคำถาม

คำถามจากนิทานสอนใจ เรื่องที่ 2

1. กบอยากเป็นอะไรบ้าง
2. เหตุใดกบจึงอยากเป็นไก่
3. เหตุใดกบจึงอยากเป็นสุนัข
4. เหตุใดกบจึงอยากเป็นฝรั่ง
5. เหตุใดกบจึงอยากเป็นพระ
6. เหตุใดกบจึงอยากเป็นแมลงวัน
7. เหตุใดกบจึงอยากเป็นตัวกบเอง
8. เหตุใดพระจึงเค้นหินแมลงวัน
9. นิทานเรื่องนี้สอนว่าอย่างไร
10. นักเรียนจะตั้งชื่อนิทานเรื่องนี้ว่าอะไร

นิทานสอนใจเรื่องที่ 2

กบตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในบ่อข้างกุฏิพระ เวลาพลบค่ำพระจุฑาธุชก็มาแอบดูอยู่ที่ตักกอกุหลาบ เช้าวันหนึ่ง พระฉันแล้วก็เอาข้าวโปรยให้ไก่กิน กบเห็นไก่ได้กินข้าวก็อยากเป็นไก่ ทันใดนั้นสุนัขมาแย่งข้าวไก่กิน ไก่สู้ไม่ได้ ก็หนีไป กบเห็นสุนัขเก่งกว่าไก่ ก็กลับใจอยากเป็นสุนัข ขณะนั้นฝรั่งมาเที่ยวในวัด สุนัขเห็นก็เห่าฝรั่ง ฝรั่งเอาไม้ไล่ตี สุนัขก็ร้องเอง ๆ ไป กบก็กลับใจอยากเป็นฝรั่งต่อไป คิดว่าถ้าได้เป็นฝรั่งจะไปเที่ยวทวีปยุโรป และลงเรือรบไปดูกองทัพให้หัวฟกฟ ถ้าพบเศรษฐีก็จะคบเป็นเพื่อน ถ้ามีลาภได้เงินทองมาก ๆ จะซื้อเพชรมาประดับให้เต็มตัวเมื่อกบกำลังคิดสมบัติอยู่นั้น พระเดินมาพบฝรั่ง ฝรั่งก็เปิดหมวกเคารพพระแล้วกลับไป กบเห็นฝรั่งต้องเคารพพระ คิดว่าเป็นพระดีกว่า มีคนเคารพ พอแมลงวันบินมาตอมพระ พระเดินหนีไปเสียให้พ้น กบเห็นดังนั้นก็เข้าใจว่าพระหนีแมลงวันก็อยากเป็นแมลงวัน พอแมลงวันบินมาเกาะที่จมูกกบ กบก็แลบลิ้นตวัดแมลงวันเข้าไปเสียบในท้อง กบจึงรู้ว่าเป็นอะไร ๆ ก็สู้เป็นตัวเราเองไม่ได้ ตกลงเป็นกบตามเดิม

แบบฝึกที่ 9 การอ่านจับใจความจากคำคล้องจองและบทร่ายกรอง

9.1 เกมคำทายใจของอรอย

ความหมาย

ฝึกจับใจความจากคำคล้องจอง

ความคิดรวบยอด

ปริศนาคำทายเป็นข้อความที่ประกอบด้วยคำคล้องจอง มีความหมายชวนให้คิด

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดคำคล้องจองที่เป็นปริศนาคำทายให้นักเรียนอ่าน นักเรียนสามารถคิดและทายปริศนาได้

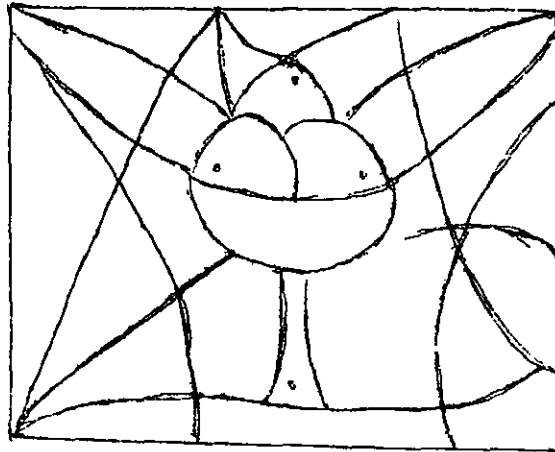
วิธีเล่น

1. นักเรียนนั่งล้อมวงเป็นวงกลม ครูแจกบัตรของอรอยและกิ้งกือ
2. ครูวางกระดานปริศนาคำทายคว่ำไว้กลางวง
3. นักเรียนผลัดกันหยิบปริศนาขึ้นมา อ่านออกเสียงผู้อ่านต้องตอบปริศนาให้ได้ จะใคร่ระบายสีลงในช่องของอรอย 1 ช่อง ถ้าทายไม่ถูกต้องคืนบัตรวางคว่ำไว้ตามเดิม
4. ผู้ที่ระบายสีเป็นรูปของอรอยได้ก่อนเป็นผู้ชนะ

สื่อ

1. คินสอสีคนละแท่ง
2. ป้กของอรอย คังนี้

3. กระดาษเขียนคทหาย 18 ข้อ ๆ ละแผ่น คังนี้
  - อะไร เอ่ย สองล่อสองชา มอกหนอยเกิดหนา วารอะไร
  - แปะดาแก่งก้าง เปื่องย่างริมทะเล บ้างว่าชาเก เที้ยวเตร่ทุ่งนา
  - ร้องเสียงมอมอ อยู่ข้างกอหญ้า เนื่อนมมีกา กินกันทั้งเมือง
  - สองตาอยู่บนหน้า สองขาไว้ที่หู ถอคอกอไม่รู้ มองดูไม่เห็น
  - แมลงหัวเขียว นิคเคียนวาร์วาคาญ ปินตอมอยูนาน บนของ

สกปรก

- เป็นวงกลมกลม เหมาะสมกับนิ้ว ตัวเล็กกระจุว แตรากาแพง
- ขนมะไร คังคล้ายเสียงป็น มาจากเมืองอื่น คนไทยชอบกิน
- ขนมะไร เอ่ย ดีเหลือคังทอง ขอลองล็กหนอย หอมหวาน

แสนอรอย หยอกไว้เป็นคำ

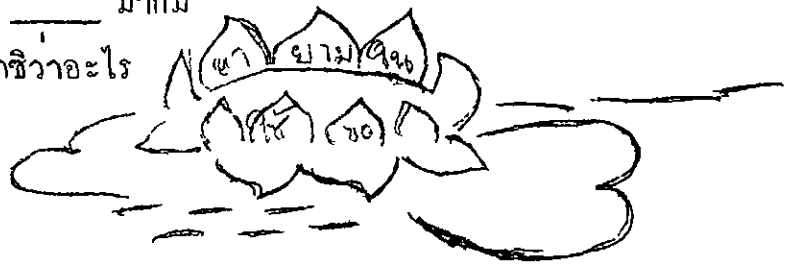
- ต้นอะไร มีใบเรียงทอง ออกดอกเมืองนอง เรียกว่าหัวปลี
- ตัวฉั่นกลมใหญ่ ข้างในสีชมพู เชิญผ่าออกดู อู้น่ากิน

มีเม้น้อยน้อย กินแล้วอรอยล้น มีน้ำไหลริน หวานล้นชื่นใจ

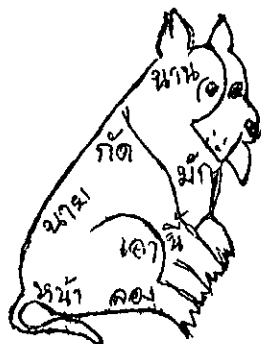
- ตัวฉันก็กลม มีลมข้างใน เด็กชายชอบใช้ ไล่เตะไปมา
ลูกใหญ่ลูกเล็ก เก๊กเด็กชอบหา ทุกคนเรีงรำ เพราะฉันกันเอย
- มีแต่แขน ไม่มีขา มีแต่ขา ไม่มีแขน ไม่มีแขน ไม่มีขา นอก
ไปให้ว่า เป็นเครื่องนุ่งห่ม
- ทางแห่งทางสี่ พอดีเหมาะมือ ใช้เขียนฝึกปรือ เป็นภาพ
สวยงาม อาจใช้ฝึกเขียน เรียนอ่านข้อความ อยากจะสอบถาม ว่าก็อะไร
- โบกมือไปมา ทั้งขาทั้งซ้าย เป่าให้รดไป กันให้คนเกิน
แต่งสีากก็ มองก็ดูเพลิน อยากรู้เหลือเกิน ว่าเขาเป็นใคร
- ตัวฉันสีแดง เปลี่ยนแปลงไฉยัก มีปากสองปาก เพื่อรับ
จดหมาย
- ในวัดก็มี บางที่อยู่ที่บ้าน กราบกรานบูชา บอกหน่อยเถิดหนา
ว่าท่านคือใคร
- หวานหวานเย็นเย็น เป็นแห่งแสนสวย หนีว่าไว้สัด้วย
เด็กก็พอใจ ผู้ใหญ่ยังชอบ หนูตอบได้ไหม ว่าฉันคือใคร จะให้กินฟรี

9.2 นำคำที่อยู่ในรูปของแต่ละชุด เติมลงในช่องว่างให้มีความคล้องจองและอ่านได้
ใจความ

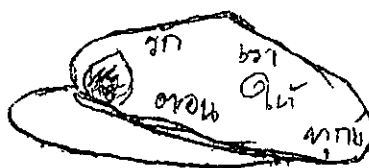
1. ต้นเล็กต้นใหญ่ อยู่ _____ ธารน้ำ
มีดอกแสนงาม _____ เจ้าคือบาน
ผักก็กินได้ ราก _____ ไร่ทำยา
ตัวฉันนั้นหนา เป็น _____ ทารดี
ใบใหญ่ใจห่อ คน _____ มากมี
คุณหนูช่วยที บอกซิว่าอะไร

2. เป็นสัตว์สี่ขา _____ มันยาวยาว _____ ไว้เผ้าบ้าน
 _____ วันรู้ใจ เจ้า _____ ก็รัก เพราะ _____ ชื่อสัตว์
 ไม่ _____ เจ้าของ _____ หายดูชื่อ สัตว์ _____ คืออะไร

3. นักเรียนรู้ไหม _____ ว่า _____ พืทกบ _____ มากความสุข
 บัด _____ ราษฎร _____ ทุก _____ คำเข้า _____ ต้องอาศัย
 _____ ทานดูแล

9.3 อ่านนิทานเรื่อง "เบ็คน้อยผจญภัย" แล้วตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน

นิทานเรื่อง เบ็คน้อยผจญภัย

มีบ้านหนึ่งหลัง
 ทุ่งใหญ่ไพศาล
 เจ้าของบ้านนี้
 ทาไรไถนา
 แกมีแม่ไก่
 ออกไข่มากมาย
 มีลูกเล็กสอง
 ปากเล็กงามสม
 วันหนึ่งลูกไก่
 ที่ลานปลายนา
 ตัวน้องไปซ่อน
 ที่เรียกไม้ขาน
 ที่เที่ยวคันไถ
 โกงคอร้องว่า
 ไปพบเบ็คน้อย
 เอะ เพื่อนเป็นไร
 ลูกเบ็คฟังว่า
 ขำหัวเต็มที
 ลูกไก่ตัวน้อง
 สงสัยไครหนา
 ที่เล่าแกล้ง

ตั้งอยู่ริมธาร
 อุดมข้าวปลา
 ชื่อมีและมา
 หาเลี้ยงร่างกาย
 ตัวใหญ่ขาวด้าย
 ไครเห็นไครชม
 ชาวพองอ้วนกลม
 น่ารักนักหนา
 ไปเล่นซ่อนหา
 สนุกสนาน
 หลบนอนข้างบ้าน
 ให้หลานเที่ยวหา
 ไม่เจอนั่งยา
 น้องจ่าอยู่ไหน
 เอยถอยปราศรัย
 ไยเศร้าโศก
 น้ำตาไหลรี
 ผลัดบ้านเรือนมา
 แอบจ้องดูท่า
 รีบมาไต่ถาม
 น้องแจ้งเนื้อความ

ปรึ๑ษากันตาม
 ฟี๑ชน เป็๑คอยู่
 ทั้๑งฟี๑ทั้งน้๑อง
 แม่๑โก๑ไค๑ยีน๑เสี๑ยง
 ออก๑มา๑ดู๑พลัน
 จี๑งสอน๑ลูก๑น้๑อย
 พุ๑คกัน๑คี่๑คี่
 ชว๑ยผู้๑ตก๑ยาก
 ใ้๑ห้๑ชา๑วใ้๑ป๑ลา
 ลูก๑ไค๑จ๑จว่า
 ชว๑นเป็๑คส๑หาย
 ทุ๑กเยี๑นพา๑เที๑ยว
 ทุ๑กแ๑ห่ง๑ทุ๑กหน
 มี๑แม๑วเก๑เร
 เ๑เห็น๑ไค๑คี่๑ใจ
 ไค๑น้๑องวื๑งหนึ๑
 แม๑ว๑ท๑บ๑จน๑คึ๑น
 ลูก๑เป็๑คโ๑ณ๑ตี
 แม๑ว๑เจี๑บ๑หนั๑ก๑หนา
 ไค๑ร้๑องใ้๑ห้๑ชว๑ย
 เ๑เพ๑ราะ๑เจ๑้า๑แม๑ว๑ลา๑ย
 แม่๑โก๑ไค๑ยีน๑
 แม๑ว๑เจี๑บ๑วื๑งหนึ๑
 ลูก๑ไค๑ยีน๑ตี

ลำ๑ฟั๑งทั้๑งส๑อง
 น้๑อง๑ไล๑ไม่๑ม๑อง
 ๑ท๑าง๑ไม่๑กลั๑วกัน
 ลูก๑เ๑เฝี๑ยงกัน๑ลัน
 ไ้๑ศ๑ว๑น๑ค๑คี่
 เจ๑้า๑ค๑อย๑พา๑ที่
 มี๑ใจ๑กรุ๑ณา
 ๑พลั๑ค๑จาก๑เก๑หา
 ไ้๑ค๑ม๑ม๑ู๑มา๑ก๑มา๑บ
 ๑ก๑ำ๑แม๑ส๑อน๑หล๑าย
 ๑ฝั๑ก๑ร๑วม๑เรี๑น๑ท๑น
 ๑ล๑ค๑เลี๑ย๑ว๑ช๑ุก๑ชน
 ๑คั๑น๑คั๑น๑กัน๑ไป
 ๑เร๑๑ท๑าก๑ำ๑ไร
 ๑ไล๑จ๑ับ๑จะ๑ก๑ิน
 ๑ไค๑ฟี๑ไ้๑ณ๑ิ๑ย
 ๑ป๑าก๑กา๑บ๑งั๑บ๑ชา
 ๑พ๑อ๑คี่๑โ๑น๑เ๑า
 ๑จี๑ง๑อ๑ำ๑ป๑าก๑ค๑าย
 ๑ค๑ว๑ย๑ศ๑ว๑าม๑กลั๑ว๑ต๑าย
 ๑มัน๑ไ้๑ล๑อ๑รา๑วี่
 ๑โ๑ณ๑ิ๑น๑จ๑ิก๑คี่
 ๑หล๑บ๑ลี้๑หนึ๑ไป
 ๑ที่๑พ๑น๑ทุ๑ก๑ช๑ั๑ภ๑ย

5. ลูกไก่ 2 ตัวที่กันด้วยเสาเหตุใด
  - ก. ไก่ตัวน้องไม่ยอมออกจากคอก
  - ข. แย่งกันเป็นเพื่อนเบ็ดน้อย
  - ค. มีความเห็นไม่ตรงกันเรื่องเบ็ดน้อย
  - ง. ทะเลาะกันตามประสาพี่น้อง
6. เหตุใดเบ็ดน้อยจึงได้อยู่กับครอบครัวไก่
  - ก. แม่ไก่สอนให้ลูกมีใจกรุณา
  - ข. ลูกไก่อายากได้บุญ
  - ค. ลูกเบ็ดอ่อนวอนจนไก่ใจอ่อน
  - ง. ลูกไก่อายากมีเพื่อน
7. ในเรื่องนี้แมวเป็นสัตว์เกเรอย่างไร
  - ก. รังแกลูกเบ็ดจนร้องไห้
  - ข. จะกินลูกไก่
  - ค. แกล้งลูกเบ็ดและลูกไก่
  - ง. ชอบคุ้ยสัตว์อื่น ๆ ให้ตกใจกลัว
8. ใครช่วยลูกไก่ไว้ได้ก่อน
  - ก. ลูกเบ็ด
  - ข. แม่ไก่
  - ค. เจ้าของบ้าน
  - ง. พี่ไก่
9. ลูกเบ็ดได้ฉวยภัยอะไรบ้าง
  - ก. พบกับควานหิว
  - ข. ต้องพลัดบ้านมา
  - ค. ต่อสู้กับแมวเกเร
  - ง. ถูกทุกข้อ

10. ถ้าให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องนี้ใหม่ นักเรียนจะตั้งชื่อว่าอย่างไร
- ก. แมวเกเร
  - ข. แม่ไก่ใจบุญ
  - ค. ลูกเป็ดกตัญญู
  - ง. สามสหายผจญภัย

แบบฝึกที่ 10 อ่านจับใจความจากหนังสือประกอบภาพ

ความมุ่งหมาย

ฝึกการอ่านจับใจความจากหนังสือประกอบภาพ

ความคิดรวบยอด

การใช้หนังสือประกอบภาพเป็นสื่อในการอ่าน ทำให้นักเรียนมีความสนใจอยากรู้เรื่องราวจากหนังสือมากขึ้น

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

เมื่อกำหนดหนังสือประกอบภาพให้ นักเรียนสามารถหาตามคำสั่งหลังจากการอ่านได้

วิธีฝึก

1. ให้นักเรียนจับฉลากชื่อนิทานคนละ 1 เรื่อง
2. ครูแจกหนังสือและคำสั่งให้นักเรียนตามฉลากที่จับได้
3. ให้นักเรียนอ่านบัตรคำสั่งก่อน แล้วจึงอ่านหนังสือ แล้วหาตามบัตรคำสั่ง โดยไม่ต้องเปิดหนังสือดูอีก
4. ออกมาแสดงกิจกรรมตามบัตรคำสั่ง
5. แลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน

สื่อ

1. หนังสืออ่านสำหรับเด็กระดับประถมศึกษาตอนต้น 6 เล่ม คือ
  - ความรักของแม่ หนังสือส่งเสริมการอ่านของกรมวิชาการ
  - บ้านน้อยรักความสะอาด หนังสือนิทานสำหรับเด็กขององค์การ

คำครูสภา

- ไผ่น้อย ของ พูนเพชร บุญประเสริฐ สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก
- ขอแม่ให้ลูกนก หนังสือส่งเสริมการอ่านของกรมวิชาการ
- ลูกหมีสองตัว ของ ประชุมพร สุวรรณตรา สำนักพิมพ์บรรณกิจ
- หมูอ้วนจอมซน ของ สาวิตรี สวัสดิ์คิด สำนักพิมพ์ทันอ

2. บัตรคำสำหรับหนังสือแต่ละเล่ม ดังนี้

1. หนังสือเรื่อง 'ความรักของแม่'

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง 'ความรักของแม่' จบแล้วให้ทำกิจกรรม

ต่อไปนี้

1. เขียนเรื่องย่อจากเหตุการณ์ที่สมัครใจเล่าให้แม่ฟัง
2. เขียนเรื่องย่อจากนิทานที่แม่เล่าให้สมัครใจฟัง
3. ออกมาอ่านเรื่องย่อทั้งสองเรื่องให้เพื่อนฟัง

2. หนังสือเรื่อง "บ้านน้อยรักความสะอาด"

ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านแล้วอ่านคำตอบให้เพื่อนฟัง

1. ครอบครัวที่เข้ามาอยู่ในบ้านน้อย มีใครบ้าง
2. เด็ก 2 คน ทำอย่างไรกับบ้านน้อย
3. บ้านน้อยรู้สึกอย่างไร
4. เมื่อบ้านน้อยรู้สึกเช่นนั้น บ้านน้อยทำอย่างไร
5. เหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้นเมื่อใด
6. ในวันนั้นเด็ก 2 คน ทำร้ายบ้านน้อยอย่างไร
7. เมื่อบ้านน้อยโกรธมาก บ้านน้อยเป็นอย่างไร
8. เด็กทั้งสองเป็นอย่างไรเมื่อบ้านน้อยโกรธ
9. ครอบครัวนี้ทำอย่างไรบ้านน้อยจึงหายโกรธ
10. บ้านน้อยมีความสุขอีกครั้งหนึ่ง เพราะอะไร

3. หนังสือเรื่อง "ไฉน่อย"

เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือเรื่อง "ไฉน่อย" จมให้ทำกิจกรรมต่อไปนี้

1. วาดรูปต้นไม้
2. เขียนประโยชน์ของต้นไม้อย่างน้อย 10 อย่าง จาก

เรื่องที่อ่าน

3. ให้เพื่อนดูภาพที่นักเรียนวาด แล้วบอกให้เพื่อนทราบว่าต้นไม้มีประโยชน์อย่างไร

4. หนังสือเรื่อง "ขอแม่ให้ลูกนก"

เติมคำลงในช่องว่างให้ตรงกับเนื้อเรื่องแล้วอ่านให้เพื่อนฟัง

สมคิดทำ _____ เอง เขาหาไม้มาทำ _____ เขาจึงเป็น

ลูก _____ มันตกลงมา _____ สมคิดรู้สึก _____ มาก พ่อจึงให้เขาช่วย _____

พ่อพบ _____ 4 ตัว สมคิดและพ่อช่วย _____ โดยหา _____

_____ ให้อยู่ และหา _____ ให้กิน ลูกนกตัวหนึ่งไม่ยอมกิน _____ ไม่เข้ามังกิน _____

_____ อีก _____ วันตัวที่ลองก็ตาย เหลือลูกนกอีก 2 ตัว เขาดูแลมันอย่างดีที่สุด

แต่ตัวที่สามก็ตาย สมคิด _____ เขารู้ว่า ลูกนกตายเพราะต้องการ _____

ลูกนกตัวที่สี่แข็งแรงที่สุด มันยอมกิน _____ สมคิดเมอยากให้ _____ ตาย

แต่มันก็ _____ ตายไป สมคิดรู้ว่าลูกนกตายเพราะเขาใจ _____ พ่อจึงสอน

ให้เขาเล่นอย่าง _____ สมคิดคิดว่าป็น _____ เพราะทำให้ _____ เขาจะไม่ _____ อีก

5. หนังสือเรื่อง "ลูกหมีสองตัว"

เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือเรื่อง 'ลูกหมีสองตัว' จบแล้วให้นักเรียนวาดรูปลูกหมีเพียงตัวเดียว แล้วสมมุติตัวเองว่าเป็นลูกหมีตัวนั้น เล่าเหตุการณ์ให้เพื่อนฟังว่ามีอะไรเกิดขึ้น ระหว่างที่พ่อหมี แม่หมี ไปเยี่ยมคุณตาหมี บอกคร่าวๆ ผลของการไม่เชื่อฟังพ่อแม่เป็นอย่างไร

6. หนังสือเรื่อง "หม้อวนจอมชน"

เมื่อนักเรียนอ่านเรื่อง "หม้อวนจอมชน" จบแล้ว ให้ออกมาเล่าเรื่องความซุกซนของหม้อวนให้เพื่อนฟัง

ภาคผนวก ง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนการเรียนซ่อมเสริมและหลังการเรียนซ่อมเสริม
 ของนักเรียนกลุ่มที่ 1 กลุ่มอ่านออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ค

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การเรียนซ่อมเสริม D	D^2
1	12	5	7	49
2	23	3	20	400
3	6	2	4	16
4	16	10	6	36
5	21	5	16	256
6	17	5	12	144
	95	30	65	901

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$\sum D = 65$$

$$\sum D^2 = 901$$

$$= 6$$

$$t = \frac{65}{\sqrt{\frac{6(901) - (65)^2}{6 - 1}}}$$

$$= \frac{65}{\sqrt{\frac{1181}{5}}}$$

$$= \frac{65}{\sqrt{236.2}}$$

$$= \frac{65}{15.37}$$

$$t = 4.2290$$

$$df_{5,01} = 3.365$$

ตาราง แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนการ เรียนซ่อมเสริมและหลังการ เรียนซ่อมเสริม
 ของนักเรียนกลุ่มที่ 2 กลุ่มอ่านออกเสียงคำควบกล้ำชนิด

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลัง เรียน	ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การ เรียนซ่อมเสริม D	D ²
1	7	3	4	16
2	10	2	8	64
3	10	4	6	36
4	9	3	6	36
5	9	2	7	49
6	9	3	6	36
	54	17	37	237

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$$

$$\Sigma D = 37$$

$$\Sigma D^2 = 237$$

$$n = 6$$

$$t = \frac{37}{\sqrt{\frac{6(237) - (37)^2}{n - 1}}}$$

$$= \frac{37}{\sqrt{\frac{53}{5}}}$$

$$= \frac{37}{\sqrt{10.6}}$$

$$= \frac{37}{3.25}$$

$$t = 11.3846$$

$$df_{5,01} = 3.365$$

ตาราง แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนการ เรียนซ่อมเสริมและหลังการ เรียนซ่อมเสริม
 ของนักเรียนกลุ่มที่ 3 กลุ่มอ่านออกเสียงเพี้ยนหรือลดค่า

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การ เรียนซ่อมเสริม D	D ²
1	7	3	4	16
2	9	4	5	25
3	7	0	7	49
4	8	1	7	49
5	9	1	8	64
6	8	1	7	49
	48	10	38	252

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$\sum D = 38$$

$$\sum D^2 = 252$$

$$n = 6$$

$$t = \frac{38}{\sqrt{\frac{6(252) - (38)^2}{6 - 1}}}$$

$$= \frac{38}{\sqrt{\frac{68}{5}}}$$

$$= \frac{38}{\sqrt{13.6}}$$

$$= \frac{38}{3.69}$$

$$t = 10.2981$$

$$df_{5,01} = 3.365$$

ตาราง แสดงการ เปรียบเทียบคะแนนก่อนการ เรียนซ่อมเสริมและหลังการ เรียนซ่อมเสริม
 ของนักเรียนกลุ่มที่ 4 กลุ่มอ่านออกเสียงตุ๋ตัวหรือตุคา

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การ เรียนซ่อมเสริม d	d^2
1	6	1	5	25
2	5	1	4	16
3	7	4	3	9
4	8	0	8	64
5	7	3	4	16
6	6	5	1	1
	39	14	25	131

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$\sum D = 25$$

$$\sum D^2 = 131$$

$$n = 6$$

$$t = \frac{25}{\sqrt{\frac{6(131) - (25)^2}{6-1}}}$$

$$= \frac{25}{\sqrt{\frac{161}{5}}}$$

$$= \frac{25}{\sqrt{32.2}}$$

$$= \frac{25}{5.67}$$

$$t = 4.4091$$

$$df_{5,01} = 3.365$$

ตาราง แสดงการเปรียบเทียบคะแนนก่อนการ เรียนซ่อมเสริมและหลังการ เรียนซ่อมเสริม
 ของนักเรียนกลุ่มที่ 5 กลุ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านยังไม่ถูกต้อง

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ความแตกต่างของ คะแนนก่อนและหลัง การ เรียนซ่อมเสริม D	D ²
1	3	0	3	9
2	5	0	5	25
3	5	2	3	9
4	4	1	3	9
5	4	1	3	9
6	3	0	3	9
	24	4	20	70

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n - 1}}}$$

$$\sum D = 20$$

$$\sum D^2 = 70$$

$$n = 6$$

$$t = \frac{20}{\sqrt{\frac{6(70) - (20)^2}{6 - 1}}}$$

$$= \frac{20}{\sqrt{\frac{20}{5}}}$$

$$= \frac{20}{\sqrt{4}}$$

$$= \frac{20}{2}$$

$$t = 10.00$$

$$df_{5,01} = 3.356$$